

هونەرى گوڭپىننەدان

بۇ ژيانىكى جياواز لەۋەى
خوومان پىۋە گرتوۋە

مارك مانسون

پرفرۇشتىرىنى نىويۇرك تايمز

The New York Times

ۋەرگىپرانى:
ئارام عوسمان

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پەرەز فەرمی کتابی PDF

Public Figure

لێره

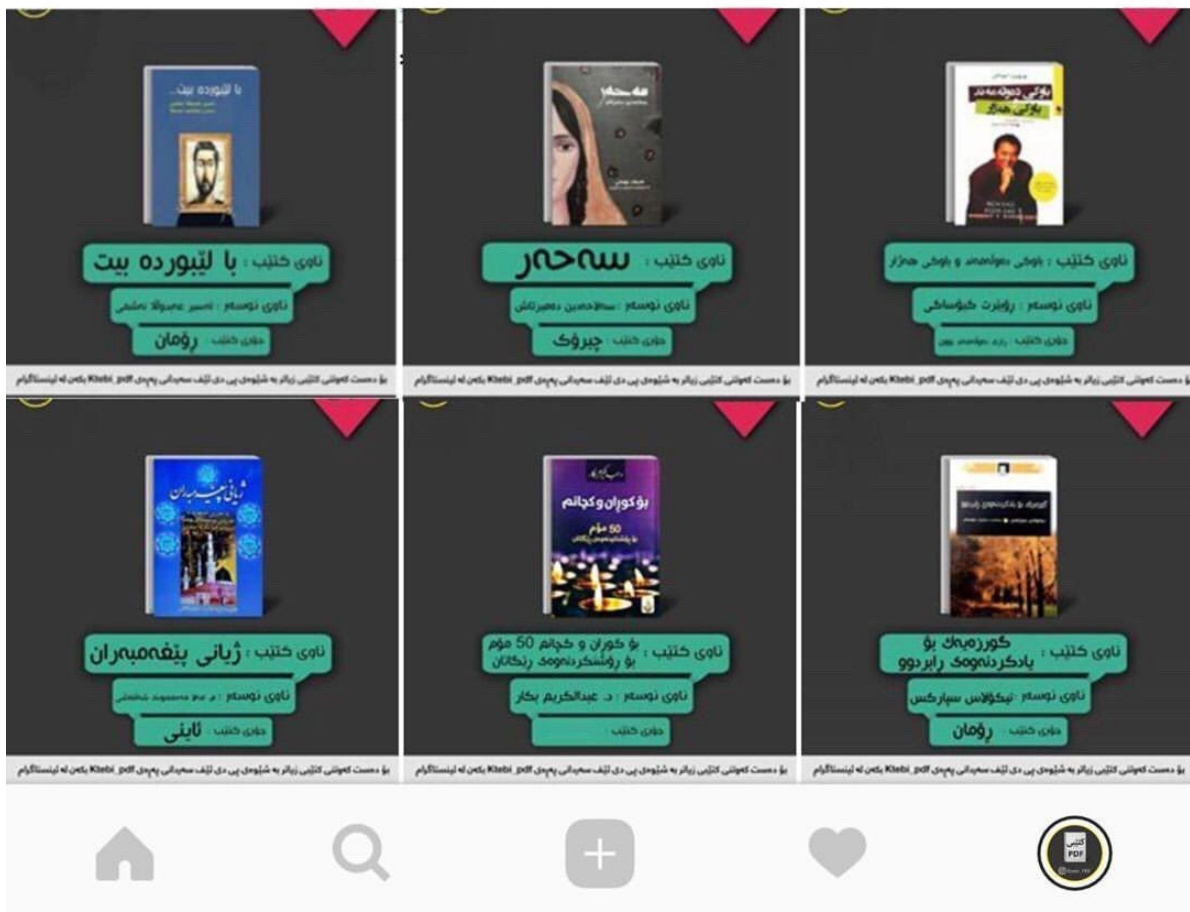
باشترین و بەسودترین و پڕ خوێنەرترین کتێبه‌کان

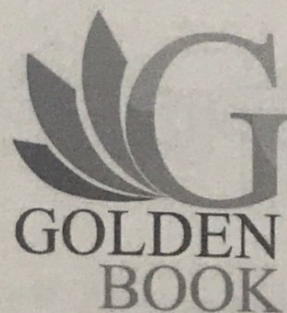
بە خوێناری و بە شیوه‌ی PDF داگیره

Ganjyna

لینکی کتێبه‌کان 🖱️ نەم لینکە بکەرەوه بۆ داگرتنی کتێبه‌کان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

كتیخانەى گۆلدن بووك

بۆ چاپ وېلاوكردنهوه

فهرعى يەكەم: سلىمانى . سابونگەرەن . مەيدانى پاسەكانى تووى مەلىك
تەلارى ھوشيار قەفتان . نھۆمى زەمىنى . بازارى كىتب
فهرعى دووهم: سلىمانى بەردەركى سەرا كىتبفرۆشى وەرزىر
ژمارەى تەلەفون: ۰۷۷۰۱۵۹۸۷۶۳
<http://www.facebook.com/Goldenbook>

هونەری گوڤینەدان

بۆ ژيانىكى جياواز له وهى خوومان پيوه گرتوووه

نووسەر: مارک مانسون
وهەرگێڕانى: ئارام عوسمان

له باره ی ئه م کتیبه وه و تراوه:

«نهرمینواندن و بهخته وه ری و ئازادی له وه وه سه رچاوه یان
گرتوه که بزانی ت پیوسته گرنگی به چی بدهیت و له وه ش گرنگتر
ئه وه یه بزانی ت نابی گرنگی به چی بدهیت، ئه مه کتیبیکی زانستی
فلسفه یی تیروته سه له که ئه و دانایی به خوینهر ده به خشی ت
بتوانیت ئه و کارانه بکات.»

- رایان هولیدای، خاوه نی دوو کتیب له کتیبه پرفروشه کان له
لیستی رۆژنامه ی نیۆرک تایمز: (ئاسته نگه کان خودی ریگان) و
(خود خوی دوژمنه).

«توانای مارک بق مه له کردن قبول بووه له ئاسته نگه کانی
ژیاندا و هاتنه دهره وه به بیروکه ی سه رنجراکیش، به لام پینچه وانه ی
دۆخی ده فگرتوو ئه مه یه ده یکاته یه کیک له کتیبه دلخوازه کانم، ئه م
کتیبه باشتترین کتیبیه تی به ره های.»

- مات کینز، خاوه نی کتیبی (رۆژانه به په نجا دۆلار گه شتی
جیهان ده کم: گه شتی درێژتر و زیره کیی زیاتر به تیچووی که متر)
له لیستی نیویۆرک تایمز، یه کیک بووه له کتیبه پرفروشه کان.

«نم کتیه تووشی شوکت دهکات، هروهک لیدانی
مشته کوله یک له لایه ن باشتین هارپته وه. به ته واوی په یوه سست
دهکات. کتیبکی رووبازاپیه، به لام به شیوه یه کی نیجگار زور
بیرکړنه وهت دهجوولینیت. نم کتیه مه خوینه ره وه تا نه و کاته ی
ناماده بیت تیدا ده بیت بق خسته لاوه ی ه موو بیانوه کان، هروه ها
هستان به پولی کاریگر له ژيانکردنیکي زور باشتو.»

- ستیف کامب، خاوه نی کتیبی (ژيانت پيش بخه) له لیستی
نیویورک تایمزدا، یه کیک بووه له کتیه پرفروشه کان، دامه زړینه ری
سایتی (nerdfitness.com).

«نم کتیه جیاوازه له هر کتیبکی تر. هه ول مده، هه له به،
پتوهره کانت دابه زینه، واز له باوه ربوون به خوت بهینه، به دوا ی
نازارد ا بگه پئ، هه موو خاله کانی راست کردوته وه به شیوه یه کی
قول، به سووده، به هیزتره له حزه ئرینیه خووپتوهره گراوه کان.
کورت، به لام قولیه کی سهرنجراکیشی هیه. به شه ویک
خویندمه وه.»

- دیریک سایفرن، دامه زړینه ری (CD baby)، نووسه ری
(نوه ی پیویسته: چل وانه له پیناو جوریکي نوی له خاوه ن
کاره کان).

«چاوساغيكي بيموجامه له يه بق ژيان به دامه زراوى و
دوزينه وهى به خته وهى، بابته تى نازار دهره هه نديك جار... كتيبيكه
هموى بېرؤكهى پېچه وانهى خووپتوه گيراوه، به لام يه كجار
لوژيكن له زوربهى كاته كاندا. كتيبيكه كه خويندنه وهى دلخوشت
دهكات و شياوى دووباره خويندنه وهى، ناميريكى پتوانه كړدى
باشه و پتويسته كتيبه كانى ترى له بواري گه شه پيدانى خود پښ
بپتوريت.»

- كيركوس ريغيوز

بەندى يەكەم ھەول مەدە!

چارلز بۇكۇفسكى ئالوودەى كحول بوو، قومارچى بوو،
ۋەزىرى ئافرەتان، رۇد بوو، گىل بوو، خۇى لە دانەۋەى قەررەكانى
دەدزىيەۋە، لە خراپترىن رۇرەكانىشىدا شاعىر بوو! لەۋانەيە
كۇتا كەس بىت لەسەر زەۋى كە بچىتە لای و داۋاى لى بکەيت
ئامۇرگارىيەكت بکات بۇ باشکردنى ژيانى، يان دوايىن كەس بىت
كە لەۋانەيە رۇژىك لە رۇژان بىيىنىت لەناۋ كىيىكى يارمەتيدانى
كەسى، گەشەپىدانى خود يان يارمەتيدانى خود. ئەمەيە دەيكاتە
خالى سەرەتا بۇ ئەم كىيىە.

بۇكۇفسكى ويستى بىيىت بە نووسەر، بەلام بە درىژايى
دەيان سال كارەكانى لەلەين گۇقار و رۇژنامە و بلاۋكراۋە
نىۋدەۋلەتتەكان و ھەر چاپخانەيەكەۋە كە كىيىەكە بخرايە بەر
دەستى؛ رەت دەكرايەۋە، دەيانوت ئەم نووسىنە لەۋپەرى خراپىدايە،
كارىكى ھىچە، قىزەۋنە، ھەژاريشە. لەگەل كەلەكەبوونى نامەكانى
رەتكردنەۋە لەسەرى، وا ديار بوو قورسايى شىكستەينانى زور
زىاتر پالى پىۋە دەنا بۇ قوۋلبوونەۋەى زىاتر لە دۆلى خەمۇكىدا

كه كحول خوراكي بوو، خه موكييهك كه زوربه ي كاته كانی ژيان
لینی جیا نه ده بوو ده.

بوكوڅسكي كاريكي روظانه ي هه بوو له يه كيک له نووسينگه كانی
پوسته له بهرامبه ر حه قده ستيكي زور كه، زورينه ي نهو پاره يه شي
تهرخان ده كرد بو كرينی شهراب، پاشماوه كه شي به قومار
ده دوراند. به شه واندا به تهنه ياي ده خوارده وه، هه نديك شيعريشي
ده نووسي به ئاميزی نووسينه كونه كي. زوربه ي كات خه به ري
ده بوو ده وه، ده ييینی له سهر زه وي خه وتوو و له شه وي پيشترو و
له هوش خوی چوو.

سی سال تنيه ري به سهر نهو بارودوخه دا، سی سال كه به شه
ههره زوره كه ي بريتي بوو له ته ميكي بيமானايی له كحول و قومار و
له شغروشه كان. دواي نهو كاتي بو كوڅسكي گه يشته په نجا سال،
واته دواي ته مهنكي ته واو له شكست و خوبه كه مزانين، خاوه نی
يه كيک له چاپخانه بچووكه سهر به خوكان گرنگيه كي سه يري دا به
كتيپه كي، نهو خاوه ن چاپخانه يه نه يده توانی پاره يه كي زور بدات به
بوكوڅسكي يان به لينی فروشيكي زوری پی بدات، به لام سوزيكي
سه يري بهرامبه ر نهو سهرخوشه شكستخواردوو نيشان دا و
برياری دا نهو گره وه ي له سهر بكات. بوكوڅسكي بوی دهر كه وت
كه نه مه يه كه مين گريبه ستي راسته قينه يه كه به ده ستي ده هينيت،
نهو دشی بو دهر كه وت كه له وانه يه نه مه دوا هه مين گريبه ستيش بيت.
له وه لامي نهو خاوه ن چاپخانه يه دا بوی نووسي: «ده بی يه كيک
له م دووانه هه لبريرم: مانه وه له نووسينگه ي پوسته تا به ته واوی
شيت ده بم... يان مانه وه له دهر وه تا رولی نووسه ريک بگيرم
و به ده ست برسيتييه وه بنالينم. منيش بريارم داوه كه به ده ست
برسيتييه وه بنالينم.»

پاش ئىمزاكردىنى گرىيەستەكە، بۆكۈشكى لە ماودى سى ھەفتەدا يەكەمىن رۇمانى خۇي تەواو كىرد، ناويكى تا ئەوپەرى سادەى بۇ دانا: نووسىنگەى پۈستە. لەو شۈينەى كە تىيدا پىشكەشى دەكەن بە كەسەكان، بۆكۈشكى نووسىبووى: «پىشكەشە بە ھىچ كەسك».

وا ھاتە پىش بۆكۈشكى بىتتە رۇماننووس و شاعىرىكى سەركەوتوو، شەش رۇمان و سەدان قەسىدەى بلاو كىردەو، ھەروەھا زياتر لە دوو مىليۇن نوسخەى لە كىتەبەكانى فروشت. ئەو جەماوهرىتىيەى بۇى دروست بوو؛ پىچەوانەى ھەموو پىشېينىيەكان بوو، تەنانت پىچەوانەى پىشېينىيەكانى خۇيشى بوو.

چىرۆكەكانى خەلكانى ھاوشىوھى بۆكۈشكى بوونەتە قووتىكى رۇژانەى گىرانەو رۇشنىرىيەكانمان. ژيانى بۆكۈشكى ئەو خەونەى ئەمەرىكىيەكانى بەرجەستە كىرد كە برىتىيە لەوھى: پىاويك دەجەنگىت لە پىناو ئەوھى دەيەويت و ھەرگىز خۇي بەدەستەو نادات، پاشان شىتانهترىن خەونەكانى بەدى دىنيت. ئەمە لە فىلمىك دەچىت كە چاوەرىيە كەسك بىتتە دەرھىنەرى. ھەموومان تەماشاي ئەو چىرۆكانەى ھاوشىوھى چىرۆكەكەى بۆكۈشكى دەكەين و ھەريەكەمان بەوى تر دەلىت: «بىنيت؟ ئەو ھەرگىز خۇي بەدەستەو نادات، ھەرگىز لە ھەولدان ناكەويت، ئەو ھەمىشە باوهرى بە خۇي ھەيە، بەردەوام بوو لە وەستانەو بە رووى ھەموو بەربەستەكاندا و توانىي خۇي بكاتە كەسكى گىرنگ».

لەم كاتەدا شتىكى سەيرە كاتى بىنين لەسەر گۆرەكەى بۆكۈشكى ئەم نووسىنە ھەلكۇلرايىت: «ھەول مەدە!»
بىنيتان؟ سەرەرەى فروشى كىتەبەكانى، سەرەرەى

ناوبانگه که شی، بۆکۆشکی که سیکی شکستخواردوو بوو،
ئهمه شی ده زانی، سهرکه وتنه که ی له بریاردانی بۆ سهرکه وتنه وه
سهرچاوه ی نه گرتبوو، به لکوه له وه وه بوو که تیگه یشتبوو که سیکی
شکستخواردوو، به قبولکردنی ئهو راستیی، پاشان به نووسینی
له باره یه وه به وه پهری راستگویییه وه. بۆکۆشکی ههرگیز ههولی
نه داوه شتیک بیت که خوی له بنه رتدا وا نه بوو بیت. بلیمه تی
کاره کانی بۆکۆشکی له زالبوون به سهر ئهو به ره به ستانه ی عقل
باوه ریان پین ناکات و گه شه پیدانی خویدا خویان هه شار نه داوو
تا ئه وه ی بیته پیشه نگیکی ئه ده بیی هه لکه وتوو، کاره که به ته واوی
پینچه وانیه ی ئه وه بوو، ئه وه لیوه شاوه ییه ساده که ی بوو که توانی
به ته واوی له گه ل خویدا راستگۆ بیت، بی ئه وه ی یه ک توزیش لینی لا
بدات (به لکوه راستگۆ بوو، به تایبه ت له گه ل خراپترین بارودوخدا)،
هه روه ها باسی له که وتنه کانی کردوو به بی هیچ گومان و
دوودلییه ک.

ئهمانه چیرۆکی راسته قینه ی سهرکه وتنی بۆکۆشکی بوون:
هه سترکردنی به هیوری به رامبه ر هه م خوی و هه م به رامبه ر
شکسته کانی. بۆکۆشکی زۆر گوئی به سهرکه وتن نه ده دا،
ته نانه ت کاتی که ناوبانگیشی په یدا کرد؛ له چاوپیکه وتن و کۆره
شیعرییه کانیدا به رده وام پیشوازیی له که سانیک ده کرد که ژیانیان
به راستی ناخۆش بوو، به رده وام له به ر چاوی خه لکیدا عه یبه کانی
خوی ده خسته روو و هه ولی ده دا له گه ل هه موو ئافره تیک بخه ویت
که ده ستی پینی ده گات. سهرکه وتن و ناوبانگ نه یکرده که سیکی
باشتر له وه ی پیشوو، هه روه ها نه بووه که سیکی سهرکه وتوو و
به ناوبانگ له رینگه ی گۆرانی بۆ که سیکی باشتر.
زۆربه ی کات سهرکه وتن و گه شه پیدانی خود به یه که وه دین،

بەلام ئەمە مانای ئەوە نییە ئەم دووانە یەك شتن.

رۆشنیری ئەمۆمان جەختیکی زۆر لەپادەبەدەری کردۆتەو
لەسەر پیشبینی و ئومیدە ئەرینییهکان تا ئاستیکی ناواقیعی، زیاتر
بەختەوەر بە، خاوەن تەندروستی زیاتر بە، باشتەین بە، لەوانی تر
باشتر بە، زیرەکتر بە، خیراتر بە، دەولەمەندتر بە، سەرنجراکێشتر
بە، خاوەن ناوبانگی زیاتر بە، بەرھەمت زیاتر بکە، زیاتر ببە
جیگای ھەسوودی خەلکی، زیاتر جیگای سەرسوڕمانیان بە،
تێروتەسەل و سەرنجراکێش بە، رۆژانە پیش نانخواردنی ئێوارە؛
قالبیک ئالتوونی عەیارە ۲۴ بەدەست بەینە تا کاتیک ماچی بەیانیان
دەبەخشیته ھاوسەرە جوانەکەت و مندالەکان، پاشان بە فرۆکە
ھیلیکۆپتەرە تایبەتەکەت بچۆ بۆ سەر کارە زۆر باشەکەت کە لە
جی وستی خۆتدایە و لەوێ رۆژەکانت بە راپەراندنی کاری گەرم
بەسەر بەرە، بە جۆریک کە جی باوەر نییە، کاریکی وا کە رەنگە
رۆژیک لە رۆژان ئەم ھەسارەییە رزگار بکات!

بەلام ئەگەر بوەستیت و بەقوولی بیر بکەیتەو، دەبینی
کە ئامۆزگارییە دەگرتووکان بۆ ژیان (ھەموو شتە ئەرینیە
دلخۆشکەرەکان کە ریک خراون بۆ یارمەتیدانی خود، کە بە
دریژی کات گویمان لێ دەبیت)، خۆی لە راستیدا ئامۆزگارین
کە جەخت لەسەر ئەو شتانە دەکەنەو کە تو لیان بیبەشیت، ئەوە
وێک تیشکی لەزەر بەوردی ئاراستە کراوە بۆ ئەو شوینانە
کە دەیانینیت لە کەموکۆپی کەسیتی و شوینی شکستەکان؛
زۆر جەختی لێ دەکاتەو تا ئەو کاتە بەباشی ببینیت، تو
فیتری شتانیک دەبیت لە باشتەین ریکاکانی بەدەستھێنانی پارە،
لەبەر ئەوەی تو ھەست دەکەیت ئەو پارەیی بەدەستی دەھینیت؛
بە ئەندازە پتووست نییە. ھەروەھا تو لەبەردەم ئاوینە کەدا

دههستيت و چهند دهسته واژدهيهك دووباره دهكه يته وه كه به
هۆيه وه جهخت دهكه يته وه له وهى كه تۆ كه سىكى جوانيت، چونكه
تۆ وا ههست دهكه يت كه له راستيدا جوان نييت. ههروهها تۆ شوين
ئامۆزگار ييه كانى تاييهت به پهيوه ندييه كان و ژووانه كان دهكه ويت،
له بهر ئه وهى تۆ وا ههست دهكه يت كه سىكى كه خهلكى خوشيان
ناويت به شيوهى سروشتى. تۆ راهينانى بيه قلانه و گيلانه
دهكه يت، پيت وايه لهو ريگايه وه دهبيت كه سىكى سهركه وتووتر،
چونكه خۆت وا نابيينت كه به ئه ندازهى پيوست سهركه وتوو بيت.
ئهو جياوازييه پىكه نيناوييهى له هه موو ئه مانه دا ههيه
كه جهخت كردنه وهى توند له سه ر ئه رينيه كان (له سه ر ئه وهى
باشترينه، له سه ر ئه وهش كه سهركه وتووترينه)؛ هيج ناكات جگه
له بيرخستنه وهى جار له دوای جارمان بۆ ئه و شتانهى كه نيمانه،
يان ئه وهى كه پيوستمان پنيه تى، يان ئه وهى كه ئه گه ر شكستمان
نه هينايه؛ پيوست بوو به و شيوهيه بين. له كوتاييشدا هه موومان
تنده گه ين هيج ئافره تىكى به خته وه ر نيه به راستى كه پيوستى
به وه هه بيت به رده وام له به رده م ئاوينه دا بوه ستيت و بليت كه
به خته وه ره، ئه و به كردارى به خته وه ره، بى ئه وهى پيوستى به وه
بيت.

تهكساسيه كان په نديكيان ههيه ده ليت: «ئهو سه گانهى
بچووكترن، زياتر ده وه رن»، پياويك كه باوه رى به خۆى هه بيت،
هيج پيوستى به وه نيه به لگه به نيتته وه بۆ ئه وهى كه باوه رى به
خۆى ههيه. ههروهها هيج ئافره تىكى دهوله مهنده پيوستى به وه
نيه باوه ر به خۆى به نيتت كه دهوله مهنده به هه ر جوړيک بيت.
به لام تۆ شتيك بيت يان شتيك نه بيت، يان ئه گه ر خهون به شتيكى
دياريكراوه وه ببينت به دريژايى كات، تۆ جار له دوای جار هه ر

ئەو واقعەیی کە ھەبە؛ دووبارە دەکەیتەو: تۆ بەو شتووە نیت.
 ھەموو کەسێک ھەول دەدات، ھەموو ریکلامیکی تەلەفزیونی،
 بۆ ئەوێ کە وا بکات باوەر بەنیت کلیلی تۆ بۆ ژیانیکی باش؛
 بریتیە لە کاریکی باشتەر لە کارەکەت یان ئۆتۆمبیلیکی لەوێ
 خۆت پێشکەوتووتر یان ژنیکی جوانتر لە ژنەکەیی خۆت یان
 ھەوزیکی خوشۆردنی گەرم کە فووی تۆ بکەیت بۆ منداڵەکان.
 ھەروەھا ھەموو جیھان بەبەردەوامی پێت دەلێن کە رێگای بەرەو
 ژیانیکی باشتەر، بریتیە لە زیاتر و زیاتر و زیاتر... زیاتر بکەر،
 زیاتر بەدەست بەینە، زیاتریش دروست بکەر، تەمەلتر بە، لە ھەموو
 شتێکدا زیاتر بە، بەردەوام خۆت لە ژێر تاوہبارانی ئەو پەیامانەدا
 دەبینیتەو کە بانگت دەکەن بۆ ئەوێ زیاتر و زیاتر گۆی بدەیت
 بە ھەموو شتەکان، بە درێژایی کاتیش پێویستە زیاتر گرنگی
 بدەیت بە بەدەستھێنانی ئامیژیکی تەلەفزیونی نوێ، پێویستە
 گرنگی زیاتر بدەیت بەوێ پشووێک بە جۆریک بەسەر بەریت
 کە لە ھی ھاوڕیکانت باشتەر بیت، ھەروەھا پێویستە گرنگی زیاتر
 بدەیت بە کرینی ئەو جوانکارییە نوێ و رازاوانەیی لەناو باخچەیی
 مالاکەتدا دایاندەنیت، ھەروەھا پێویستە لەسەرت گرنگی بدەیت
 بەوێ داری سیلفیی ئەسلت دەست بکەویت!

بۆچی؟ پێم وا بێ وەلامەکەیی سادەیی، ئەوێ: لەبەر ئەوێ
 گرنگیدانی زیاتر بە شتەکان، کاریکی تەواو گونجاو لەگەڵ
 بەرژەوہندی کۆمپانیاکان.

راستە بەدەستھێنانی کاریکی نوێ ھیچ ھەلەییکی تێدا نییە،
 بەلام گرنگیدانی لەراوەبەدەر بەو؛ کاریکی خراپە بۆ تەندروستی
 عەقڵیت. ئەو و دەکات زیاتر پەیوەست بیت بە ڕووکەشیکی
 ساختەو، ھەروەھا وا دەکات ژیاوت تەرخان بکەیت بۆ گەشتن

به تراويلكهى بهخته وهرى يان ههستكردن به رازيبوون. زياتر
گرنگيدانت به به دهستهينانى «زياتر»؛ كليلى ژيانىكى باش نيه،
بهلكوو كليلهكه برىتييه له «گرنگيپيدانى كه متر»، گرنگيدانى
كورتكراوه بو ئه و شتهى راسته قينهيه، هىي ئىستايه، گرنگه.

ئه و ئهلقه جهه ننه ميبهى خوى دووباره دهكاته وه

ئاره زوويهكى شيتانهى پيس هيه كه له وانهيه تووشى ميشكت
بييت، بهلكوو دهتوانيت؛ ئه گهر ريگات پى دا كه به ته واوى نه فامت
بكات. ئه گهر ئه مهى ئىستا دهيليم بو تو ئاشنا بو، پيم بلى:
دله راوكى رووت تى دهكات له بارهى ئه وهى پهيوه ندى هيه
به رووبه رووبوونه وهى شتيك له ژياندا، پاشان ئه و دله راوكينه
دهسته وسانت دهكات له ئاست هر كارىكا، دهست دهكهيت به
پرسيار كردن له بارهى هوكارى ئه و دله راوكينهت. تو ئىستا تووشى
دله راوكى بوويت له بارهى ئه وهى پهيوهسته به دله راوكيكهت. ئو،
نا! ئه وه دله راوكى دووانيه، دووباره بووه! تو ئىستا له بارهى
دله راوكيكه ته وه دوودليت، ئه مهش دوودلى زياترت بو دينيته
ئاراوه.

يان با بلين تو كيشهى تووره بوونت هيه، به شتى زور
بيعه قلانه تووره دهبيت، به هوى شتى يهكجار بينرخه وه، هيچ
نازانيت له بارهى ئه وهى چى به و شيوهيه توورهت دهكات،
پاشان تيگه يشتنىكت بو دروست دهبيت كه به راستى تو به ئاسانى
تووره دهبيت تا ئه و رادهيه ئه مهش بيزارت دهكات و زياتر له
جاران توورهت دهكات، پاشان له و پهري بيهوشى تووره بوونتدا

تیدهگهیت که ئەم توورەبوونە بەردەوامەت دەتکاتە کەسیکی لاواز
و داخراو، تۆش ئەمەت زۆر پێ ناخۆشە! پێت ناخۆشە تا ئاستیک
لە خۆیشت توورەت دەبیت. ئیستا سەیری خۆت بکە، تۆ توورەیت
لە خۆت، لەبەر ئەوەی لە توورەبوونەکەت توورەیت. نەفرەتت لێ
بیت دیوار... بێگرە ئەم مشتەکۆلەیه! ئاخ... دەستم!

یان بە درێژایی کات زۆر دوودل دەبیت لە بارەیی ئەوەی
کاریکی راست ئەنجام بەدەیت تا ئاستیک کە ئەمەش خۆی دەبیتە
سەرچاوەیەکی نوێ بۆ دوودلی، یان هەست بە تاوانکردنیکی
بەهیزت تێدا یە لەبەرەمبەر هەر هەڵەیک کە دەیکەیت تا ئەو
ئاستەی دەست دەکەیت بە هەستکردن بە تاوان لەو بارەییەوه،
بەمەش هەموو ژيانت دەبیت بە هەستکردن بە تاوان. یان زۆر کات
وا خۆت دەبینیت کە تۆ کەسیکی خەمبار و تەنهایت، بە جۆریک
وا دەکات هەست بە خەمیکی گەورەتر و تەنهاییکی زیاتر بکەیت
تەنھا بە بیرکردنەوه لەو بابەتە.

بەخیر بێت بۆ ئەو ئەلقە جەهەننەمییهی خۆی دووبارە دەکاتەوه!

زۆر ڕۆی تێدەچێت کە پیشتر چەندین جار خۆت وا بینیوەتەوه
کە تۆ زیندانی ئەو ئەلقەیهیت، بەلکوو لەوانەیه ئیستا تیایدا بیت، لەم
ساتەدا: «ئای خودایە! من دەکەومە ناو ئەلقەیی جەهەننەمییهوه کە
خۆی دووبارە دەکاتەوه بەبەردەوامی... من چەند شکستخواردووم،
لەبەر ئەوەی بەردەوام من ئەمەم بەسەردا دیت! پێویستە لەسەرم
بوهستم! ئای، ئای خودایە، هەست دەکەم من کەسیکی تەواو
شکستخواردووم، لەبەر ئەوەی خۆم بە شکستخواردوو ناو

دههینم. پێویسته واز له وتنی ئهم سیفهته بهینم بهرامبهه به خۆم. ئۆ، نهفرده له ههموو شتیک، من دیسان دووباره ی دهکههوه! ئایا نابینن من که سێکی شکستهخواردووم! ئهی هاوار به مالم!»

له سه رخۆ هاوڕیم، گۆی بگره، پاشان تۆ باوهه بکهیت یان نا: ئه مه به شیکه له و جوانیه ی که تۆ مرقوئیت. پێش هه موو شتیک پیت دهلیم: ئه و گیانه به رانه زۆر که من که توانای ئه وه یان هه یه بیر له و شتانه بکه نه وه که خۆیانی پێ رازی بکه ن و بروای پێ بهینن، به لام ئیمه ی مرقوئ خۆشگوزهرانین که توانای ئه وه مان هه یه بیرۆکه مان هه بیت له سه ر بیرۆکه کانی خۆمان. به و شیوه یه، من ده توانم بیر له وه بکه مه وه که له یوتیوب ته ماشای هه ندیک گرتهی قیدیوی بکه م، پاشان راسته وخۆ ده ست بکه م به بیرکردنه وه له باره ی ئه وه ی که من له رووی عه قلییه وه ته واو نیم، چونکه من ده مه وی له یوتیوب ئه و گرتانه ببینم. ئۆ، ئه مه یه سه رسوهرینه ری عه قلی مرقوئ!

ئا ئه مه کیشه که مانه: کۆمه لگای ئه مرقومان، له ری ئه و شته سه رانه ی ئه نجامیان ده دات؛ رۆشنیری به کاربردنی بنیات ناوه و په یامه کانی هاوشیوه ی «سه یر که... ژیانم له ژیان ی تۆ جوانتره»، که به هویه وه تۆره کۆمه لایه تییه کان به سه رماندا ده بارینیت، نه وه یه کی ته واوی له خه لک به ره م هیناوه که هه بوونی ئه و ده ربهرینه نه رینیانه - دوودلی، ترس، هه سته کردن به تاوان، هتد...؛ به ره هایێ کاریکی باش نییه. مه به سته ی من ئه وه یه کاتی ئه وه ی له فه یسبوکه وه بۆت دیت؛ ده بیینیت، تۆ وا ده زانیت که هه موو تاکیک له جیهاندا کاتیکێ نایاب له ژیان ی به سه ر ده بات! سه یر که... ئه م هه فته یه هه شت که س هاوسه رگیریان کردووه! له سه ر شاشه ی ته له فزیۆنه وه کیزۆله یه کی شانزه سالان ده رکه وتووه

كە بە ھۆى ئاھەنگى يادى لەدايكبوونىەو ۋۇتۇمبىلىكى فىرارى
بەدىارى ۋەرگرتوۋە، ھەروەھا مىندالىكى تر ھەيە كە دوو مىلۇن
دۇلارى دەست كەوتوۋە لەبەر ئەۋەى پىرۇگراممىكى داھىناۋە كە بە
شىۋەى خۇكار كلىنكىسى تەۋالىتت بۇ زىاد دەكات ئەگەر تەۋاۋ بوو.
بەلام تۇ لە مالەۋە دانىشتوۋىت و ددانى پشىلەكەت پاك
دەكەيتەۋە، لەو كاتەدا تۇ ھىچ بىرۋەكەيەكت بە مىشكدا نايەت جگە
لەۋەى كە ژيانى تۇ زۇر ناخۇشە، بەلكوۋ ۋاى دەبىنىت كە زۇر
لەۋەش ناخۇشتە كە گومانىت بىردوۋە.

«ئەلقەى جەھەننەمى كە خۇى دووبارە دەكاتەۋە» ھەموو
جىگايەكى گرتوۋەتەۋە، زۇربەمان دەخاتە ژىر فشارىكى دەروونى
زۇرەۋە، دەمانكاتە كەستىكى دەروون شىۋاۋ، كە تا ئاستىكى زۇر
رقمان لە خۇمان بىيتەۋە.

لە سەردەمى باپىرانماندا، باپىرە كە بارودۇخىكى خراپى
ھەبوۋايە؛ لە دلى خۇيدا دەيوت: «نەفرەت لە ھەموو ئەۋانە!
بىگومان ئەمىرۋ ۋا ھەست دەكەم كە من شىاكەى مانگايەكم، نەك
زىاتر. بەلام بۇچى؟ ۋا بزانم ژيان ھەر ۋايە، با بگەرېمەۋە بۇ
شكاندى تۈنكلەكە.»

بەلام ئىمە ئىستا چىمان بەدەستەۋەيە؟ ئىستا... ئەگەر ھەستىكى
خراپ دايگىرتىت بەرامبەر بە خۇت، ئەگەر بۇ تەنھا پىنچ خولەكىش
بىت؛ ئەۋا يەكسەر خۇت لەبەرامبەر سەدان ۋىنەى كەسانى تردا
دەبىنىتەۋە كە ھەموۋيان تەۋاۋ بەختەۋەرن و ئەۋپەرى ژيانىكى
خۇش بەسەر دەبەن. دوورخستەۋەى ئەۋ ھەستە لە خۇت، دەبىتە
شتىكى ئەستەم كە ھەندىك ھەلەت تىدايە ۋاى كىردوۋە تۇ لەۋان
كەمىر بىت.

ئەم بەشەى كۇتايىيە ۋامان لى دەكات بىنالىن. ھەست بە خراپى

دهکهین، له بهر ئه وهی ههست به خراپی دهکهین. ههروهها ههست به تاوان دهکهین، له بهر ئه وهی ههست به تاوان دهکهین. توورهش دهبین، له بهر ئه وهی ههست دهکهین توورهین. تووشی دله راوکی دهبین، له بهر ئه وهی ههست به دله راوکی دهکهین. ئوف... کیشه کهم چیه؟

ئه مه وا دهکات «گوپینه دان» کاریکی باش بیت، ئه مه وا دهکات رونه چوون له گرنگیدان؛ جیهان رزگار بکات. هه ر تو رزگاری دهکهیت؛ له میانهی داننانت به وهی جیهان شوینیکی خراپه، ئه وه شتی که جی گرنگیدان نییه؛ له بهر ئه وهی جیهان بهردهوام بهو شیوهیه بووه، له بهر ئه وهی له داهاتووشدا به بهردهوامی هه ر وا ده بیت.

له ریگای گرنگینه دانت به وهی ههستیکی خراپت هه بیت، ئه وه تو کاریگه ریی «ئه لقهی جهه ننه می که خوی دووباره دهکاته وه»؛ به تال دهکه یته وه. تو به خۆت ده لیت: «ههستیکی خراپم ههیه! باشه، گرنگی ئه مه چیه؟» پاشان که سیک ههرا وهی گوپینه دانی ئه فسووناویت پيدا ده پرژینیت، ده بینیت که وازت ههنا وه له رقبوونه وه له خۆت، چونکه تو ههست به هه موو ئه و خراپییانه ده کهیت.

جۆرج ئۆرویل و توویه تی توانای بینینی ته وا وه تی مروف بو ئه وهی له بهرده میدایه، پتویستی به خه باتیکی بهردهوام ههیه. زور باشه، چاره سه ری دله راوکی و دوودلی ئیمه به ته واوی له بهرده می خۆماندایه، به لام ئیمه لینیان بیناگاین به هوی ته ماشا کردنی فیلمه به دره وشتیه کان و ریکلامی ئامیرهکانی له شجوانی که ههچ سوودیکیان نییه که وامان لی دهکان نه توانین ئه و چاره سه ره ببینن، چونکه ئیمه کاته کانمان به سه ر ده بهین به گه ران به دوا ی

ئهو هوكارانهى ورگمان پى بچووك ده بىته وه و بتوانىن سه رنجى كچىكى قژ زهر د رابكىشىن.

له نىوان خوماندا نوكته له بارهى «كىشه كانى جيهانى يه كه م» ده وه ئالوگور پى ده كه ين، به لام له راستيدا ئيمه بووينه ته قوربانى سهر كه وتنه كانمان. كيشه ته ندروستىيه كان كه له گرژبوونى دهروونىيه وه سهر چاوه يان گرتووه، ده راوكىكان، ههروها حاله ته كانى خه موكى كه له سى سالى رابردوودا زوربوونىكى موشه كىيانه يان به خووه بينيوه، سهره راي ئه وهى هه ريه ك له ئيمه خاوه نى شاشه يه كى ته ختى ته له قزىونه، ههروها ده توانىت شته كانى رۆژانهى بكرىت و بىبته وه بو ماله وه. قه يرانه كه مان چىتر ماددى نيه، به لكوو قه يرانىكى وجوودىيه، قه يرانىكى رۆحىيه. زىاده يه كى زورمان هه يه كه واى كردووه نه زانىن كاميان بكه ينه جى گرنگى پىدانمان.

له گه ل ئه وهى برىكى بىكو تاييمان هه يه له شته كان كه ده توانىن بىانبىن يان بىانزانىن، ههروها ژماره يه كى بىكو تايى شىوا زمان هه يه كه رىگامان پى ده دات ئه وه بزانىن كه ئيمه شىاوى ئه وانه نىن، ههروها ئيمه به ئاستى پىويست باش نىن، شته كانىش هينده گه وره و ناىاب نىن وهك ئه وهى پىويسته هه بن، هه موو ئه مانه له ناخه وه برىندارمان ده كه ن.

ئيمه له ناخه وه برىندار ده بين، چونكه ئه و شته هه له يه هه يه له گه رده لولولى بىمانايى كه له ژىر ناو نيشانى «چون ده توانى به خته وهر بىت» بۆمان دىت، ههروها ئه و شتانهى هه شت مليون جار له فه يسبووك بلاو كراونه ته وه له م چهنده ساله كه مهى رابردوودا... سه ير كه، ئه م شته به تالانهى كه س نيه تى بگات:

حه زكردن بو ئه زموونكردى ئه رىنى؛ زىاتر خوى له خويدا

ئەزموونیکي نهرينيه، جياواز له وه مروف گهر دان بنيت به
ئەزموونکردنیکي نهرينيدا؛ خوی له خويدا ئەزموونکردنیکي
نهرينيه!

ئەم شته به راستی عهقل ماندوو دهکات! کيشه نيه... ئيستا
خوله کيکتان پي ددهم بۆ هواندنه وهی عهقلتان، يان له وانهيه
دووباره خويندنه وهی ئەوه بيت: هه زکردن له ئەزموونکردنه
نهرينيه کان؛ ئەزموونیکي نهرينيه، داننان به ئەزموونکردنه
نهرينيه کانیش؛ ئەزموونیکي نهرينيه. ئەمهيه که فله سووف ئالان
وات ئاماژهی پي دهکات به ناوی «ياسای گه رانه وه»... يان بيرۆکهی
ئوهی که تو ههتا ههول بدهيت ههسته کانت به دريژایی کات باشتر
بيت؛ رده زامه نذبوونت که متر ده بيهته وه، چونکه راکردن به دواي
شتيکدا؛ هيچ نيه جگه له وهی که تو له بنه رهدا که موکورتيت ههيه
له وشته دا. ههتا ههزت بۆ دهوله مهنذبوون زياتر بيت، زياتر ههسته
به وه ده کهيت که تو هه ژاريکی بينه هایت، به چاوپوشين له وهی تو
له راستيدا چهنده پارهت دهست ده که ویت. ههتا ههزت زياتر بيت
بۆ ئوهی ئافرهتيکی سه رنجراکيش و وروژينه ر و خواستراو بيت،
زياتر خوت به ناشيرين ديهته به رچاو، ئەمهش بي له به رچاوگرتنی
رووکهشی راسته قينهی جهستهت. ههروهها تا ههزه کانت زياتر
بن بۆ ئوهی ببیهته ئافرهتيکی بهخته وه ر و خوشه ويست، زياتر
ههسته به ته نهایی و ترس ده کهيت، بي له به رچاوگرتنی ئەوانه ی
له ده ور به رتن. ههتا زياتریش ههول بدهيت بۆ ئوهی له رووی
رۆحييه وه نوورانی بيت، زياتر ده بيهته که سيکی رووکهشی و
چه قبه ستوو به ده وری خوتدا به فهراموشکردنی ئەو هه ولانه ی
ده يدەيت بۆ به ده سته ينانی به رچاو روونی رۆحيی قوول.
هاوشينه ی ئەوهيه که به سه ر من هات؛ کاتی پيم نا له په له يه ک

ترشی سووتینەر، وام لی هات هەتا زیاتر بەرەو ماله‌وه دەڕۆشتم؛
هەستم دەکرد ماله‌که‌م لیم دوور دەکه‌ویتەوه. بەلی، من ئەم
خەیاڵبوونە لە ترشی سووتینەر بەکار دینم تا خالێکی فەلسەفی پی
روون بکه‌مه‌وه که پەيوه‌سته به به‌خته‌وه‌رییه‌وه. ئەوه بی‌عه‌قلیه؟...
گویی به‌وه ناده‌م!

فەیلەسووفی وجوودی؛ ئەلبیر کامۆ دەلیت (منیش دلیام
له‌وه‌ی ئەو له‌و کاته‌دا شروبی خەیاڵبوونی نه‌خواردووه): «ئەگەر
بەردەوام له‌ گه‌راندای بیت به‌دوای ئەوه‌ی به‌خته‌وه‌ری لی پێک دیت؛
ئەوا هەرگیز به‌خته‌وه‌ر نابیت، هەرگیز ناتوانیت بژیت ئەگەر تو
له‌وانه بیت که به‌دوای واتای ژياندا ده‌گه‌ڕین.»

یان ده‌توانین ئەمه به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر ساده‌ ده‌ربهرین: هه‌ول
مه‌ده!

ده‌زانم ئیستا چیم پی ده‌لین: «مارک! ئەوه‌ی ده‌لیت؛ ته‌واو
وروژینه‌ره، ئەی چی ده‌لیت له‌ باره‌ی ئۆتۆمبیلێکی شو‌فرلیتی
کامارۆ که ده‌مه‌ویت پاره‌ پاشه‌که‌وت بکه‌م بۆ ئەوه‌ی بیکرم؟ ئەی
چی ده‌لیت له‌ باره‌ی ئەوه‌ی جه‌سته‌یه‌کی شیاومان هه‌بیت تا
پتووه‌ی له‌که‌نار ئاوه‌کان ده‌ربکه‌وین و خۆمان برسی ده‌که‌ین بۆ
ئەوه‌ی پنی بگه‌ین؟ پاره‌یه‌کی زۆریشم داوه‌ بۆ ئەوه‌ی ئەو ئامیره
وه‌رزشیه‌ بکرم! چی ده‌لنی له‌ باره‌ی ئەو ماله‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌که‌نار
ده‌ریایه‌که‌ و هه‌میشه‌ خه‌ونی پتووه‌ ده‌بینین؟ ئەگەر واز له‌ گرنگیدان
به‌و شتانه‌ به‌ینم، ئەوا به‌ره‌هایی هه‌چ به‌ده‌ست ناھینم. من نامه‌وی
ئەمه‌م به‌سه‌ر بیت.»

پیم خۆشه‌ ئەم جو‌ره‌ پرسیارانه‌ ده‌که‌ن.

ئایا تییینیت کردووه‌ که پۆژیک له‌ پۆژان ده‌ستکه‌وتیکت له
یه‌کێک له‌ کاروباره‌کاندا زیاتر ده‌بیت، کاتی گرنگییدان و دوودلیت

ھەلەلداننىكىش بۇ دەربازبۇون لە نەرىنىيەكان، يان خۇلىبواردىنى، يان
بىدەنگکردنى، يان سەركوتکردنى، تەنھا كارىگەرىيەكى پىچەوانەى
دەبىت. خۇدوورخستىنەو لە نارهەتتەيەكان، ھىچ نىيە جگە لە
شىۋەيەك لە شىۋەكانى خودى نارهەتتەى. ھەروەھا خۇپاراستن لە
مىلانى، خۇى لە خۇيدا مىلانىيە. نكولىکردن لە شكستىش، خۇى
شكستە. شارەندەوئەوئەو شەرمى لى دەكەين، خۇى شەرمىگە
كە دەرىدەخەين.

ئازار خۇى تالىكە لە تالەكانى چىراوى ژيان، دەركىشانى لەو
چىراوۋە نەك ھەر كارىكى مەھالە، بەلكو خودى چىراوۋەكە ويران
دەكات. ھەلەلدان بۇ دەركىشانى، دەبىتە ھۇى ھەلەلەشەنەوئەو
ھەموو ئەو تالانەى تر كە پىۋەى بەستراون. ھەلەلدان بۇ
خۇبەدوورگرتن لە ئازارىش، ھىچ نىيە جگە لە گرنگىدانىكى زياد
لە پىۋىست بە ئازارەكە. بەپىچەوانەى ئەمەشەو، ئەگەر توانىت
كەمىك گۆپىنەدان بەرامبەر ئازارەكە دەربىت؛ دەبىت بە كەسىك
كە ھىچ زال نابىت بەسەرىدا.

لە ژيانمدا گرنگى زياد لە پىۋىستم بە شتى زۆر داوۋە،
گۆپىنەدانى زۆرىشم بەرامبەر ھەندى شت ھەبوۋە لە ژيانمدا،
ھەروەكو ئىستا لەگەل ئەو رىگايانەى پىايدا نەروىشتووين،
گۆپىنەدانەكانم گۆرانكارىيان دروست كىدوۋە.

ئەگەرى ئەو ھەيەكە تۆ لە ژيانمدا كەسىكت ناسىبىت، رووى
داوۋە كە لە كاتىك لە كاتەكاندا گۆپى بە شتىك نەداوۋە، بەلام ھىندەى
پىنەچوۋە سەركەوتنى سەرسورھىنەرى بەدەست ھىناوۋە. لەوانەيە
لە ژيانمدا كاتىك ھەبىت زۆر گۆپىت بە شتىك لە شتەكان نەدابىت،
بەلام بەتايىبەت لەو شتەدا گەشىتتە لوتكەيەكى ناياب. بەلام
سەبارەت بەئەزمۇنى خۇم، كارە رۆژانەكەم لە كەرتى دارايدا

واز لي هينا و دواي شەش هەفتە کارئیکي ترم له بواری ئینتەرنیت دەست پی کرد و بەراستی سەرکەوتنی باشم تیدا بەدی هینا، له کاتیکدا له چوارچێوهی ئەو کارانەدا بوو که «زۆر گویم پی نەدابوون». ئەم بابەتە بەسەر ئەو بریارەشیدا جێبەجێ دەبیت که گرتمە بەر بۆ فرۆشتنی زۆرینهی کهلوپەلهکانم و گەشتکردنم بۆ ئەمەریکای باشوور بۆ ئەوەی لهوێ ژيان بەرمە سەر. گرنگیم به چي بدایه؟ هیچ شتیک! تەنها رویشتم و ئەو کارەم کرد.

ئەم ساتانە له «گرنگیپیدان»، هەمان ئەو ساتانەن که رەوتی ژيانمان دیاری دەکەن زیاتر له هەر شتیکي تر. گۆرانکارییه گەرەکان له ژيانی پیشەیی کهسەکاندا، هەروەها هەلبژاردنی کۆیرانهی بریاری وازهینان له قوتابخانە و پەيوەندیکردن به تیییکی گۆرانییژییهوه، هەروەها بریاردان له خۆرزگارکردن له هاوڕییهکی بیزارکەر که چەندین جار به جلی ژیرهوه ریکت کردۆتەوه.

پۆنهچوون له گوینیپیدان به کاریک، ئەوەیه که مرووف هەنگاو بنیت بەرهو رووبهرووبوونهوهی قورسترین و ترسینه‌رتترین ئاسته‌نگه‌کانی ژيان له‌گەڵ ئەوهی ده‌توانیت ئەو کاره بکات.

راسته ئەم گوینیپینه‌دانه له رووکەشدا به شتیکي ساده دیتە پیش چاو، به‌لام له ناوه‌وه سه‌به‌ته‌یه‌کی نوێی پرە له سوپرایزی شاراو. هیچ مانایه‌ک نازانم بۆ ئەم رسته‌یهی کوتایی، به‌لام گوینی پی نادەم! وا دیاره سه‌به‌ته‌ی سوپرایزه‌کان زۆر سەرنج‌راکێشه، با بزانی چیی تیدایه!

هەندیکمان ژيانمان به‌وپه‌ری خه‌باتکردنه‌وه به‌ری ده‌که‌ین له رینگه‌ی زیاده‌روییکردن له گرنگیپیدان به زۆربه‌ی شته‌کان له زۆر کاتدا که شیاوی ئەو گرنگیپیدانه‌مان نین. گرنگی ده‌ده‌ین و زۆر بیزار ده‌بین له کریکارئیکي ناقولای ویستگه‌ی به‌نزین که باقیی

پارەكەمان بە وردەى كانزایی بچووك دەداتەو. گرنكى دەدەین و زور بىزار دەبین كاتى پرۆگرامىكى تەلەفزیونی نامینیت كە ئیمە پیمان خوش بوو. گرنكى زیاد لە پنیوست دەدەین بەوێ هاورینەكمان لەسەر كار گرنكى نادات بە پرسیاركردن لەوێ لە پشووێكەماندا چیمان كردوو.

لەو كاتانەدا قەرزەكانمان لە رێى كارتى متمانەییەو دەگاتە ئەوپەرى، تەنانت سەگەكانیشمان رقیان لیمان دەبیت، برا بچووكەكانمان دەبینین كە لە گەرماویدا ماددەى هوشبەر بەكار دین، بەلام ئیمە هیشتا هەر بىزارین لەو باقییەى كە بە وردەى كانزایی وەریدەگرینەو و لابردنى ئەو پرۆگرامە تەلەفزیونیەى دلخوازمان بوو.

باش سەیر كە! كارەكە بەم شێوەیە دەروات. بىگومان رۆژىك لە رۆژان دەمریت، دەزانم ئەمە شتىكى رۆونە، بەلام تەنها وىستم بىرت بخەمەو نەوێك بىرت چووبیت. تۆ و هەموو ئەوێ دەیزانیت، پاش ماوێك كە دوور نییە؛ دەمرن. لەو ماوێ كورتەى كە بۆت ماوێتەو لەنیوان ئێرە و ئەوێ، بڕىكى سنووردەر نەبیت؛ توانای گرنكىپیدانى زیاتر نەماوێ تا بەخەرجى بدەیت. لە راستیدا بڕىكى زور سنووردەر. ئەگەر تۆ بى بىركردنەوێكى هوشیارانە و بە شێوەیەكى گشتگیر لێرە و ئەوێ گرنكى زیاد لە پنیوست بە هەموو شتىك دا... ئێتر چیت پى بلیم؟ باشە، ئەمە واتای ئەوێ كە تۆ لە هەموو ئاراستەكانەو شكست دەهینیت.

شتىك هەیه پى دەوتریت هونەرى گۆنپینەدانى زیرەكانە. راستە لەوانەى بىرۆكەكە زور بیماننا بىت، لەوانەشە من وەك كەسىكى گیل دەربخات، بەلام ئەوێ من ئیستا دەمەویت باسى بكەم ئەوێ لە بناغەو فێرى چۆنیتى جەختكردن لە بىرۆكەكان و

رێکخستنیان به پێی له پیشینه بوونیان ببه به شیوهیهکی چالاکانه...
 چۆنیتی جیاکردنهوه یان ههلبژاردنی ئهوهی بهراستی گرنگه بۆت
 و ئهوهی بۆت گرنگ نییه، جیای بکه رهوه به پێی بهها که سییهکان
 که بهوردی دانراون، ئهمهش کاریکی هینده قورسه که جێی باوه
 نییه، لهوانهیه مروف پیویستی به تههنیکی درێژ هه بێت تا بتوانیت
 راهینانی له سههه بکات و پێی بگات و به پێی ئهو بنه مایه ری بکات.
 له مهشدا چه نندین جار تووشی شکست ده بێت، به لام لهوانهیه ئهمه
 گرنگترین ململانی بیت که شیاوی ئهوه بیت مروف ئهنجای بدات
 له تهواوی ژیا نیدا، بگره لهوانهیه تاکه ململانی بیت له ژیا نی مروفدا.
 ئهمهش له بهر ئهوهی تو؛ کاتی زیاد له ژماره ی پیویست گرنگی
 به شتهکان ده دهیت، کاتیکیش گرنگی به هه موو شتیک و هه موو
 که سیک ده دهیت، واهه ست ده که ی تتر تو مافی خۆته به ئاسووده ی
 و به خته وه ری بژیت، هه موو شتیکیش پیویسته بهو شیوهیه بیت
 که تو ده ته ویت، به لام ئهمه حاله تیکی نه خوشیه، له داهاتووشدا
 به زیندووی دهتخوات. له هه موو کیشمه کیشیدا؛ سته مینک ده بینیت
 به سههه شانت هوه، له هه موو ئالنگارییه کیشدا؛ شکستیک بۆ خۆت
 ده بینیت، له هه موو بیزار کردنیدا؛ سووکایه تیکردنی که سی ده بینیت،
 له هههه جیاوازییه کدا ناپاکی، به لکوو بهند ده بیت له چوارچیه ی
 دیواری لاواندنه وه ی خۆتدا، له ناو دۆزه خیکدا به ئهن دازه ی سههه
 که سووته مه نییه که ی هیچ نییه جگه له رقلیبوونه وه ت له خۆت
 و پیت وای نییه شیاوی ئهوه بیت، دۆزه خیک که به ردهوام ئهو
 ئهلقه دۆزه خیه دووباره و چه ندباره ده کاته وه که له جووله یه کی
 به ردهوامدایه و به هیچ شوینیکت ناگه یه نیت.

هونەری گونپینه دانی زیره کانه

کاتی خەلکی حالەتی گونپینه دان و گرنگینه دانی زیاده به شتیک دەهینه پێش چاوی خویان، هەر چۆن بیت، ئەوان حالەتیکی جێپێلراوی وەستاو له گرنگینه دان به هەموو شتیک لای خویان وینا دەکەن... وینای حالەتیکی هێوری دەکەن که دەکریت هەموو سۆزەکان خامۆش بکاتهوه، خەیاڵی ئەوه دەکەن و حەزی ئەودەشیان هەیه ببنه که سانیک که هیچ شتیک نه یانبه زینیت، که سانیک بن که سەر بۆ هیچ که سیک دانه نه وینن.

که سیک که له هیچ شتیکدا هیچ هەستیک یان واتایه ک نابینیت، ناویکی هەیه که پنی دەلین: مەزۆفیکی ناتەواو له رووی عەقڵیه وه. که واتە بۆ دەتەوێت ببیتە که سیک ناتەواو له رووی عەقڵیه وه؟ وه لامیکم پی نییه بۆ ئەم پرسیاره!

که واتە گرنگپیدانی زۆر، واتای چیه؟ ئەو گرنگپینه دانه چیه که من دەمەوێ بۆتان باس بکەم؟ با تەماشای سێ «بابەتی ورد» بکەین که له وانهیه له روونکردنه وهی ئەم باسه دا یارمه تیمان بدات. بابەتی وردی یه کهم: گرنگپینه دانی زۆر؛ هەرگیز به واتای پشتگوێخستن نایهت، به لکوو ئەوهیه که بهو شیوهیه گرنگی پی بدهیت که خۆت پی ئاسووده ده بیت.

با روون بین، له پشتگوێخستندا شتیک نییه سەر بکیشیت بۆ متمانه یان سەرسۆرمان، پاشان ئەو که سانهی شتەکان پشتگوێ دهخەن؛ لاوازن و له بۆچوونی کهسانی تر له سەر خویان ده ترسن، ئەوانه بۆ هیچ به که لک نایه ن جگه له خواردنی چپسی پەتاته و گەران به ناو ئینتەرنیت. له راستیدا ئەوانه ی شتەکان پشتگوێ دهخەن؛ خویان هەول دەدەن که بهو شیوهیه بن، له بهر ئەوهی گرنگیه کی زۆر دەدەن، زیاد له ئەندازهی پێویست، به لام

گرنگيه که يان بو نه وهيه که هه موو خه لکی چي ده لين له باره ي
قژيان وه، به لام پشتگوينخستنيان؛ وایان لی دهکات گوی نه دهن به
شوردنی یان داهینانی. نه وان گرنگي ده دهن به رای هر که سیک
له باره ي بوچوونه کانیا نه وه، به م شیوه يه نه وان له پشت په رده يه ک
له گالته جاري و بوله و تانه وته شەری بريندارکه ره وه خویان
شاردوته وه که لیوانلیوه له بیمتانه يی به خویان. نه وه که سانه
ترسیان هه يه له وه ي ریگا به هر که سیک بدهن لینیان نزیک بیته وه،
وهک نه وه ي خویان وهک تنوکی به فر بیته پیش چاو که تایبه ت و
ده گمەنن و که س نه توانیت له کیشه تایبه ته کانیا تینگات.

پشتگوینخه ره کان ترسیان له جیهان هه يه و له لیکه وته ي
بریاره کانیا دهرسن، نه مهش وایان لی دهکات بیهش بن له
هر بژارده يه کی واتادار، نه وان له چالیکی لمینی بیهه سندان که
خویان بو خویان دروست کردووه، نه وان له ناو خویاندا و له
به زده بیهاته وه به خویاندا نغزو بوون، بویه ده یانینین هه میسه
خویان به و شتانه وه سه رقالم دهکن که کات و وزه يه کی زوریان
لی ده بات: نه و شته ي ناوی ژيانه.

له بهر نه وه ي ژيان له م دوخه دا راستیه کی خه له تینه ر و
شاراوه يه، هه رگیز شتیک نییه به ناوی گرنگينه دان به شته کان،
پنویسته له سه رت گرنگي به شتیک بدهیت، نه مه به شیکه له
پیکهاته ي نه دامیمان که وامان لی دهکات گرنگي به شتیک بدهین،
دوای نه وهش وامان لی دهکات هه میسه گرنگیپندهر بین.

که واته پرسیا ری راسته قینه نه وه يه: گرنگي به چي بدهین؟
خومان به چیه وه سه رقالم بکهین؟ چي هه لیزیرین بو نه وه ي
گرنگي پی بدهین؟ له کوتاییشدا چون بتوانین واز له گرنگیدان
به وانه بهینین که بایه خیال نییه؟

ماوهیهک له مه و بهر یه کیک له هاوریکانم؛ دایکمی خه له تاند و بریکی زور پاره ی لی سهند، ئه گهر ئه مه م فه راموش بکردایه، من شانم بهرز ده کرده وه و بهرده وام ده بووم له سه ر خواردنه وه ی قاوده که م و ته ماشای زنجیره ی درامای دلخوازی خۆم ده کرد له ئینته رنیت، پیتشم ده وت: به داخه وه م بۆ ئه وه ی که رووی دا، دایکه! به لکوو بهر پر سیاری تیه که شیم ده خسته ئه ستوی خوی!

به لام توو ره بووم به وه ی رووی دا، به لکوو به وه ی رووی دا؛ زور توو ره بووم، وتم: «نا! دایکه، ئیمه ئه مه قبول ناکه ین، ده چین بۆ لای پاریزهر و شوینی پی ئه و ناله باره هه لده گرین. بۆچی؟ له بهر ئه وه ی من زیاد له ئه ندازه ی خوی گرنگی به و بابته ناده م. ژیا نی ئه و ته له که بازه له ناو ده به م، ئه گهر خۆم ناچار ببینم بۆ ئه و کاره.» ئه م نموونه یه ی بۆ بابته ی وردی یه که م ده هینریته وه له گرنگینه دانی زیاد له پیویست، کاتی ده لین: «نه فره ت له وه بیت، ئاگادار بن... ئه و که سه ه یچ شتیکی به لاوه گرنگ نییه»، ئه وه ئیمه نامانه ویت بلین که ئه و فه راموشکار نییه به ه یچ شتیکی، ته واو به پیچه وانه وه، مه به ستمان ئه وه یه ئه و که سه ی باسی ده که ین؛ گو ی به و نا ره حه تی و روو به روو بوونه وانه نادات که دینه سه ر ریگای که یشتن به ئامانجه کانی، ههروه ها گو ی نادات به بیزار بوونی هه ندیک که س ئه گهر هه ست بکات ئه وه ی ئه نجامی ده دات؛ له سه ر حه قه و گرنگه یان کاریکی چاکه. مه به ستمان ئه وه یه ئه م که سه یه کیکه له و که سانه ی که ده توانن به دارشتنی که سی ئاماده نه بوو (غائب) باس له خویان بکه ن و خویان بپاریزن له وه ی هه ر چاکه یه ک بده نه پال خویان، کاتی گومان ده بن که ئه وه ریگا راسته که یه. ئه وه که سیکه گو ی به ه یچ نادات، به دیاریکراوی به و واتایه دیت. ئه م کاره سه ر ده کیشیت بۆ سه رسورمانی زور. نا، مه به ستم

ئو کهسه نښه که پښتر باسېم کرد، به لکوو مه به ستم زالبوونه به سهر گرفته کاند، هه روه ها مه به ستم ناماده یی مرقه بؤ ئوه ی جياواز بیت، به وه ی نه خوازراو و دهرکراو بیت له پیناو به هاکانی خویدا. ئوه یه ناماده یی بؤ وه ستانه وه ی روو به روو به رووی شکستدا، هه روه ها ناماده یی بؤ روو به روو بوونه وه ی ئو شکسته. من لیره دا باسی ئو که سانه ده که م که گوی به نارحه تی و شکست یان به شهرمه زاربوونی خویان ناده ن یان ته نانه ت به ته رکردنی جیگای نوو ستنه کانیان بؤ چه ندین جار. ئو که سانه ی پیکه نښکیان به سه و پاشان ئوه ی خویان برویان پیته تی، ده یکه ن. ئو کاره ده که ن، چونکه ده زانن ئوه راسته، ده زانن که ئوه بؤ ئو وان گرنگی زیاتره، ئو وان خودی خویان، ئو وان ده لین: «ئوه به جه هه ننه م»، به لام ئه مه بؤ هه موو شتیک نالین له ژياندا، به لکوو بؤ هه موو ئو شتانه یه که بیزاریان ده کات، یان بایه خی نښه له ژياندا. ئو وان گرنگی پیدانه کانیان ده پاریزن بؤ ئو شتانه ی به راستی گرنگیان هه یه، بؤ هاوړیکان، بؤ خیزان، بؤ نامانج، بؤ هه ر شتیک که خوشیان ده ویت، هه روه ها بؤ داوایه کی یاسای ریگر، جاریک یان دوو جار. له بهر ئو هوکاره ش، به هوکاری ئوه ی گرنگیدانه کانیان ته نها بؤ شته گوره کانه، بؤ ئو شتانه ی خویان به یاخدارن، له بهرامبه ردا خه لکیش گرنگی به مان ده دن.

ئه مه راسته قینه یه کی خه له تینه ری تره له راسته قینه کانی ژيان. ناتوانیت ببیته که سیکی گرنگ، که سیک که بوون ده گوریت به لای هه ندی که سه وه، به بی ئوه ی ببیته «نوکه» و سه رچاوه ی شهرمه زارکردنی هه ندی که سی تر. ناتوانیت ئوه بکه یت! ئه مه له بهر ئوه ی شتیک نښه به ناوی «که مبووی نارحه تیبه کان».

نارحه تی، هه میسه بوونی هه یه. و ته یه کی کون هه یه مانا که ی

ئەمە یە کە تۆ ناتوانیت لە خۆت رابکەیت، بۆ ھەر کوئ بچیت؛ خۆت ھەیت، کە واتە کیشە نییە: ئەم کارە بۆ ناپەرەحەتیەکان و بۆ شکستیش ھەر راستە. دەبینیت بۆ ھەر کوئ برۆیت، پینچ سەد کیلوگرام لە خۆلواشاکی چاوەرێتە، ئەمە شتیکی گرنگ نییە ھەرگیز، بیروکە کە ئەو نییە کە دوور بکەوێتەو لەو خۆلواشاکی، بیروکە کە ئەو یە چارەسەریک بدۆزیتەو کە شیاوی تۆ بیت، کارە کە رایی بکەیت و چارەسەریکی بۆ بدۆزیتەو.

کاری وردی دوو ھەم: بۆ ئەو ی ناپەرەحەتیەکان بەلاو ھەرگیز نەبیت، سەرەتا پێویستە گرنگی بە شتیکی بەدەیت کە لەو گرنگی زیاتر بیت.

بێھنە پیش چاوی خۆت کە لە یەکیک لە فرۆشگاكان بیت، لەو کاتەدا خانمیکی بەتەمەن ببینیت کە ھاوار دەکات بەسەر ژمیریارە کەدا و سەر زەنشتی دەکات لەبەر ئەو ی کووینیکی کەرنی لی وەر نەگرتوو کە نرخە کە ی سی سەنتە. ئەو خانمە بۆ گرنگی بەو دەدات؟ ئەو تەنھا سی سەنتە!

ھۆکارە کە یتان پێ دەلیم: لەوانە یە ئەو خانمە شتیکی نەبیت باشتەر بیت لەو ی لە مالهو دانیشیت تا کاتەکانی پێ بەسەر بەریت و ئەو کووینانە ی تیدا بریو. ئەو تەنھایە، تەمەنی تیپەر یو، مندالەکانی بیتەقلن و ھەرگیز سەردانی ناکن. ھەر وەک ماو ی سی سالا کاری سیکیسی ئەنجام نەداو، لەوانە شە نەتوانیت بجوولیت بەبێ ئەو ی ئازاریکی توندی بۆ دروست بیت لەخوارووی پشتیدا. مووچە ی خانەنشینیە کە ی زۆر کەمە. لەوانە شە کاتی دەمریت، خەفا بیت و جیگا کە ی تەر بکات. لەبەر ئەو یە لە ھەر شوینیکی ئەو کووینانە ببینیت، دەیانبریت. ئەو ھەموو ئەو یە کە ھەیت، ئەو تەنھایە لەگەڵ ئەو کووینانە، ئەو ھەموو ئەو شتانە یە کە

دهتوانيت گرنگي پي بدات، چونكه شتيكي تر نيه گرنگيپيداني
ئەو داگير بكات. بهو شيويه، كاتي كارمەندي ژميريارى تەمەن
هەقەدە سال رەتى دەكاتهو به رووخساره خالخالوييه كه يهوه
كۆبۆنه كه ي لى وەر بگريت، هەروەها كاتي دەيه ويت پاريزگاري له
خاويني دەغيله ي پاره كه ي بكات هەروەك چۆن سوار چاكه كان
پاريزگاري له ناموسي كچان دەكەن؛ ئەو بەيگومان ئەو خانمە
پيرە به روويدا دەتەقیتەو. ئەو هەي لە لای كۆ بۆتەو له بيهيوایي
ماوهي فەرامۆشكراني، دەيبارينيت به سەريدا و گوزارشتي
ئاگريني هاوشيوه ي «له تافي لاویمدا» و «خەلكي ريزي زياتريان
دەردەبەري» وەك گەردەلول هەلدەكات به سەريدا.

كيشه لای ئەو كەسانه يه كه گوي به شتي زۆر دەدەن زياد له
ئەندازە، ئەو هەي هيج شتيكيان له لای نيه كه زۆرترين بهها و گرنگي
هەبیت تا گرنگي پي بدەن.

ئەگەر خۆت بينيهوه كه لەسەر شيوازيك زۆر دووباره
دەبیتەو؛ گرنگي زياتر له پيوست دەبەخشیتە شتە لاوه كيه كان
و ئەمەش هەراسانت دەكات (وينه يه كي هاوړي تازەكەت لەناو
فەيسبوك، كه موزهي پيلي كۆنترۆلي تەله فزيۆنەكەتان، لە دەستدانی
هەلي كريني دوو قوتوو پاككەرەوهي دەست به پارەي يەك دانە)؛
ئەوا ئەگەري زۆرە كه لەوانه يه تۆ ژيانكي هەزارانە بەریتە سەر كه
شتيكي ئەوتوي تیدا نيه بيكه يته جيگاي گرنگيپيداني راستەقينهت.
ئەمە يه كيشه راستەقينه كه ي تۆ. كيشه راستەقينهكەت له وينه كه دا
نیه، له پاككەرەوهي دەستەكەشدا نيه، له پيله كاني كۆنترۆله كەشدا
نیه.

گويم لى بوو يه كيك له هونەر مەندان جاريك دەيوت ئەگەر
كەسيك كيشه ي نەبیت، ئەوا عەقلى راستەوخو دەست دەكات به

گه ران بو ئه وهی دروستی بکات، پیم وایه که زۆرینهی خه لک
(خوینده واره کان به تایبهت... ئه وانهی نازدارن له مندالی چینی
ناوه راستی سپییست) پێیان وایه «کیشه کانی ژیان» له راستیدا
هیچ نین جگه له کاریگه ریی لاهه کیی نه بوونی شتانی که زیاتر
جینگای گرنگی پیدان بن و ئه گه ری هه بیت مروف دله راوکیی هه بیت
به رامبه ریان.

له مه وه ئه وه مان بو ده رده که ویت له وانه یه به ده ستهینانت بو
شتیکی گرنگ که مانایه کی راسته قینهی هه بیت له ژیانندا؛ باشتترین
رینگا بیت بو به کارهینانی کات و وزهت، ئه مه ش له بهر ئه وهی
ئه گه ر تو ئه و شتهت نه دۆزییه وه که به راستی مانای هه یه؛ ئه و
گرنگی پیدانت ده روات بو شتانی که بیمانان و مه سه له ی بینرخن.
کاری وردی سیه م: ئه گه ر بیزانیت یان نه یزانیت، تو هه می شه
ئه وه هه لده بژیریت که گرنگی پیدانی خۆتی پی ده به خشیت.

مروقه کان له دایک نابن به و شیوه یه ی گرنگی به شتیک نه دهن،
له راستیدا ئیمه به جۆریک دروست کراوین که وامان لی ده کات
گرنگی زیاد له پێویست به شتیک بدهین. ئایا رۆژیک له رۆژان
نه تدیوه که مندالیک زۆر به کول ده گری، له بهر ئه وهی رهنگی
شینیی کلاهه که ی ریک ئه و جۆره شینه نییه که ئه و ده یه ویت؟ ئایا
به راستی له وه بیه قلانه تر هه یه؟

کاتی ته مه نمان بچوو که، هه موو شتیک تازیه؛ وروژینه ره
و شته گه وره کانیش تا ئه و په ری سنوور گرنگی زیاتریان پی
ده دریت. لیره وه ئیمه گرنگی زۆر به شتی یه کجار زۆر ده دهن،
گرنگی به هه موو شتیک ده دهن، به هه موو که سینک... گرنگی
به وه ده دهن که خه لکی چیمان له باره وه ده لین، به وه ش که ئه و
کو ره سه رنجرا کیشه یان ئه و کچه سه رنجرا کیشه په یوه ندیی

تهله فونى پيمانه وه كردووه يان نه يكردووه، ههروهك به وهش كه
ئايا گوره وييه كانمان له گهل جلو به رگه كانمان گونجاوه يان گونجاو
نييه، گرنگى زور ددهين به رهنگى ميزه لانه كان له بوژى ساليادى
له دايكبوونه كانماندا.

له گهل زيادبوونى ته مه نمان و سوودوه رگرتن له كه له كه بوونى
ئه زموونه كانمان (تيروانينمان بو ئه وهى كاتيكي زورمان له دهست
دهرچووه)، دهست دهكهين به تيبينيكردنى ئه وهى به شه گه وره كهى
ئو بابته تانه؛ كاريگه رييه كى راسته قينهى به رده واميان له سهر
ژيانمان نييه. ئيستا ئيتر ئو كه سانهى پيشتر گرنگى زورمان
دهدا به بوچوونه كانيان، له ژيانماندا نه ماون. ههروهك بومان
بوون دهبيتته وه كه ئو حاله تانهى ره تكدنه وه كه بووبه بوومان
بوونه ته وه و كاتى خوى زور ئازاريان پى گهياندووين، سهر يان
كيشاوه بو ئه نجامى باش. بو شمان دهرده كه ويت كه وريايى خهلك
چه ند كه مه به رامبه ر ورده كارييه كانى بوو كه شى دهره وه مان
و به ره وه ئه وه دهچين كه خومان سهرقال نه كهين به خويان و
بوچوونه كانيان.

له به ره ته وه كه مترین شت هه لده بژيرين تا گرنگى خومانى
پى ببه خشين، ئه مه يه كه ئيمه ناوى ده بهين به «پينگه يشتووبى»،
كه مروف فير دهكات گرنگى نه دات به شتيك، مه گه ر شياوى ئو
گرنگيپيدانه بيت و وهك بانك مۇرلاند له زنجيره دراماي (the
wire) به هاوبه شه لينكوله ره كهى ده ليت (هيشتاش به رده وام له
ئينته رنيت ته ماشاي ئو درامايه ده كه م): «ئهمه ت به سهر ديت كاتى
كه گرنگى به شتيك ده دهيت كه كارى تو نييه گرنگى پى به دهيت.»
پاشان شتيكى تر له گهل زياتر چوونه ته مه نمانه وه و گه يشتن
به ناوه ندى ته مه ن دهست دهكات به گوران: ئاستى وزه مان

داده به زیت، که سایه تیمان داده مه زریته، ده زانین ئیمه کینین، خومان قبول ده کهین، له ناویشیاندا ئه و بهش و ره گه زانه ی له راستیدا پینان دلخوش نین.

به شیوازیکی نامۆ، ئه مه بۆ ئیمه جوړیکه له سه ره به ستیوون، پینوستان به وه نییه سه ره له نوێ گرنگی به هه موو شته کان بدهین. ژیان ژیا نه، ته نها ئه وه ندە، ئیمه ش به شیرینی و تالیه کانییه وه قبولمانه. هه ندیک له ئیمه پینی وایه چاره سه ری شیرپه نجه ی بۆ نادۆزریته وه، یان ناتوانیت گه شت بکات بۆ سه ر مانگ؛ ئه مه ش کاریکی باشه. ژیان ده روات، ئیمه ش ده رۆین به ره و ئه وه ی زیاتر قبولی توانا دژیه که کانمان بکهین له سه ر گرنگیدان به شته کان و به ده سته پینانیه یان له پیناو ئه و لایه نانه ی ژیانمان که به راستی شیوا ی گرنگی پیدانن: خیزانه کانمان، هاوړی نزیکه کانمان، هاو به شه کانمان له چالاکییه خو شه کانماندا. ئه وه ی سه رنجرا کیشه لی ره دا، ئه وه یه که ئه وه ندە به سه! ئه م ساده کردنه وه یه ی کاروباره کان به راستی به خته وه رمان ده کات، به خته وه ر ده بین به شیوه یه کی به رده وام. کاتی بیر ده که ی نه وه له وه ی بۆکو ژسکی، ئه و شیته ئالووده به کحو له، تا راده یه ک له سه ر حه ق بووه که وتوو یه تی: هه ول مه ده!

کهواته له بنه رته دا مه به ست له م کتیبه چیه؟

ئه م کتیبه ئامانجی ئه وه یه وات لی بکات که میک بیر له پروونی له و شتانه بکه یته وه که هه لیانده بژیریت به وه ی گرنگ له ژیاندا و ئه و شتانه ی هه لیانده بژیریت به وه ی جیگای بایه خ نین. گومانم وایه له مرۆدا ئیمه پرو به پرو ی په تایه کی ده روونی بووینه ته وه که کورته که ی ئه وه یه خه لکی چیر له وه تینا گه ن که

هه ندى جار كاروباره كان خراپ بين؛ نابيته كيشه، ده زانم له وانه به
ئهمه دارووخان بيت له پرووى زيهنپيه وه، به لام ئهمه تهنه له
پروكه شدايه، من بوتان دووپات ده كه مه وه كه ئهمه مه سه له
ژيان و مردنه.

ئهمه ش له بهر ئه وهى كاتيك ئيمه ده بينين قبولكراو نيه
كاروباريكمان هه ندىك جار خراپ بيت؛ ئه وا ئيمه به شيويه كي
بيئاگايانه ده ست ده كه ين به سه رزه نشتكردنى خومان، هه ست
ده كه ين كه هه له يه ك له خوماندا هه به شيويه كي قول، ئهمه ش
پالمان پيوه ده نيت بو جوره ها زياده روهى له قهره بوو كردنه وهى
ئو هه له يه ي وينا مان كردو وه بو خومان...

قهره بوو كردنه وه يه ك له وينه ي كرپنى چل جووت پيلاو،
يان زياده روه ي كردن له خواردنى دهرمانى پاراستنى مه عيده له
كاتانه ي شه واني سيشه ممه مه ده خوينه وه، يان ته قه كردن به ناو
پاسينكى قوتا بخانه دا به هه موو مندا له كانى ناويه وه.

ئو باوه روهى كه نابى هه رگيز مروف ناته واويى هه بيت؛ هه ندى
جار سه رچاويه بو گه شه كردنى «ئه لقه ي جه هه ننه مى كه خوى
دووباره ده كاته وه»، ئو ئه لقه يه ي كه زال بووه به سه ر كلتوورماندا.
بيروكه ي زياده روه ينه كردن له گرنگيدان به زوربه ي شته كان،
هيچ نيه جگه له ريگايه كي ساده بو دووباره كردنه وهى هيو و
پيشبينييه كانمان له ژياندا و دياريكردنى ئو شتانه ي گرنگ و
ئو وانه ش كه گرنگ نين.

گه شه پيدانى ئو توانايه له خوماندا، پيشره وي مان ده كات بو
شتيك كه هه ز ده كه م واي دابنيم كه جوريكه له «دره وشانه وه»
يان با ناوى بنين «برووناك كردنه وهى كردارى».

نا! ئو وه هه وانه وهى ئه فسو و ناويى هه تاهه تايى نيه، كو تاييه اتنى

هەموو جۆره‌کانی ناره‌حه‌تی نییه، له‌و جۆره‌ خه‌یالاوییه‌ پرۆپوچانه‌ نییه‌ له‌ «دره‌وشانه‌وه‌»، به‌لکوو ته‌واو به‌پێچه‌وانه‌وه‌: من پرۆناککردنه‌وه‌ی کرداری به‌ جۆریک له‌ هه‌ستکردن به‌ حه‌وانه‌وه‌ داده‌نیم به‌ رووی ئه‌و بیرۆکه‌یه‌ی که‌ هه‌میشه‌ به‌شیک له‌ ناره‌حه‌تی هه‌یه‌ که‌ ناتوانین خۆمانی لێ لا بده‌ین، ژيانیش پێک هاتوو (به‌ چاوپۆشین له‌وه‌ی که‌ ده‌توانین چی بکه‌ین) له‌ شکست و دۆران و په‌شیمانی، هه‌روه‌ها له‌ مردن. کاتی واز دینیت له‌ بیزاربوون له‌و ناره‌حه‌تیانه‌ی ژیان فریت ده‌داته‌ ناوی (به‌رده‌وام فریت ده‌داته‌ ناوی، باوه‌رم پێ بکه‌)، ئه‌وا تۆ ده‌بیته‌ که‌سیکی رێگر له‌ به‌رده‌میدا بێ ئه‌وه‌ی کۆششێکی زۆریش بکه‌یت. له‌ کۆتاییشدا تاکه‌ رینگه‌ی زالبوون به‌سه‌ر ئازاره‌کاندا ئه‌وه‌یه‌ که‌ پێش هه‌موو شتێک فیر ببیت چون‌ به‌رگه‌ی ئه‌و ئازاره‌ بگریت.

گرنگی ئه‌م کتێبه‌ هه‌رگیز بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ له‌ ئازار یان کیشه‌کانت بزگارت بکات، ئه‌وه‌یه‌ وا ده‌کات تیبه‌گه‌یت که‌ له‌گه‌لتدا راستگۆیه‌. ئه‌م کتێبه‌ رێنموونییه‌ک نییه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌نگاوه‌کانت به‌ره‌و مه‌زنبوون به‌ریت، ناشکریت به‌و شیوه‌یه‌ بێت، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌زنی هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ خه‌یالێک له‌ میتشکماندا، هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ ئاراسته‌یه‌کی دروستکراو که‌ خۆمان هان ده‌ده‌ین به‌ ئاراسته‌ی ئه‌و برۆین... ئه‌مه‌ به‌هه‌شتی ده‌روونی ئه‌فسووناوی... درۆزنه‌!

له‌ به‌رامبه‌ردا ئه‌م کتێبه‌ ده‌یه‌وێت ئازاره‌که‌ت بکات به‌ ئامیریک به‌ ده‌سته‌وه‌، ناره‌حه‌تییه‌کانت بگۆریت بۆ وزه‌، که‌میک کیشه‌کانت چاره‌سه‌ر بکات، ئه‌مه‌ پێشکه‌وتنیکی راسته‌قینه‌یه‌. وای دابنێ ئه‌م کتێبه‌ به‌رچاوپروونییه‌که‌ بۆ ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ ناره‌حه‌تییه‌کان و چۆنییه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌لیان به‌ شیوه‌یه‌کی باشت‌ر و واتادارتر له‌ رابردوو، له‌گه‌ل که‌میک هه‌ستکردن به‌ ئه‌وانی

کچن خوت به

و درگيراني: نارام عوسمان

تر و که ميک له خوبه که مزانين. ئەمه کتينيکه له باره‌ی «چون سهره‌پاي قورسي باره‌که‌ت، جووله‌ت هينواش بئت» و «چون به ساناييه‌کی گه‌وره‌تره‌وه مامه‌له له‌گه‌ل گه‌وره‌ترين ترسه‌کانت ده‌که‌يت» و «چون له کاتي رشتنيدا، به فرميسکه‌کانت پیده‌که‌نيت». ئەم کتیبه‌ فيرت ناکات که چون پاره پيدا ده‌که‌يت يان چون شتيک له شته‌کان به‌ده‌ست ده‌هينيت، به‌لکوو فيرت ده‌کات که چون شتيک له‌ده‌ست بده‌يت به‌بني ئەوه‌ی ئەو له‌ده‌ستدانه‌ بۆت ببيتە سهرچاوه‌يه‌کی گه‌وره‌ی دل‌پاوکی، هه‌روه‌ها فيرت ده‌کات که سه‌يري ئەوه‌ی له ژيانندايه بکه‌يت و سووکی و بينرخي و توورپه‌يه‌کانی لی هه‌لبکيشيت و ته‌نها پاريزگاري له شته‌ گرنگه‌کانی بکه‌يت، فيرت ده‌کات که چون چاوه‌کانت بنوقينيت و متمانه‌ت هه‌بيت به‌وه‌ی له‌وانه‌يه بکه‌ويت به پشتدا و له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هيچت به‌سه‌ر نه‌يه‌ت، فيرت ده‌کات چون بگه‌يته ئەوه‌ی گرنگی به شتي که‌متر بده‌يت، هه‌روه‌ها فيرت ده‌کات که «هه‌ول نه‌ده‌يت».

بهندی دووهم بهختهوهری کیشیه

له نزیکهی دوو ههزار و پینج سهد سال بهر له ئیستا، له بنارهکانی شاخی هیمالایا له و ناوچهیهی که ئیستا پنی دهلین نیپال، پاشایهک که خاوهنی کۆشکیک بوو، له سهروبهندی بوونی به خاوهنی مندالدا، بیرۆکهیهکی مهزنی بۆ دیت له بارهی مندالهکهوه: ههول دهدات ژیانی تیر و تهواو و بن کهموکۆری بکات، ئهو منداله بۆ ساتیک نهزانیت نارهحهتی چیه، بریاریشی دا ههموو پینداویستی و داواکارییهکانی جیبهجی بکات له ههر کاتیکدا بیت. ئهو پاشایه بهدهوری کۆشکهکهیدا بهربهستی زۆر بهرزی جیگیر کرد، بۆ ئهوهی رینگا له ئالوگۆری ههر زانیارییهک لهنیوان شازادهی نوێ و جیهانی دهرهوهی کۆشکهکهدا بگریت. زیادهپهویی زۆری کرد له نازکیشانی مندالهکهیدا و دیاری و خوشترین خواردنهکانی بهسهريدا دهباراند و چواردهوری به خزمهتکار گرت که ئاماده بوون بۆ جیبهجیکردنی ههر داواکارییهک له داواکارییهکانی. مندالهکه گهوره بوو بهبنی ئاگایی له ههر توندی و زبرییهک که له ژیانی راستهقینهی مرقوفا هیه، ریک بهو شیوهیهی که باوکه

پادشاهي نه خشي بؤ كيشابوو.

ژياني مندالي شازاده همووي بهو شيوازه تيپهري، بهلام
سهرهري هموو نهو خوشگوزهراني و دهوله مهنديه بينسوروي
گوزهراندی؛ گهنجيكي بيزار و رهشبيني لي دهرچوو، واي لي هات
ههست بکات ههر نه زمونيك که پيادا تيپهري دهبيت؛ بهتاله له ههر
بههايک. کيشه نهوه بوو که ههر شتيک باوکی پيشکشي بکردايه،
له تيرواني نهودا بهتواوي بيما نا بوو و بهشي پيوست نهبوو.
شهويک له شهوهکان شازاده به ديواي پهرينه که دا هه لگه را
و چوو دهرهوي کوشک، تا بزانيت له دهرهوي بهر بهسته که
چ باسه. يهکيک له خزمهتکارهکان بردي بؤ گونديک، بهلام لهو
ديمه نانهي لهو گونده که بيني؛ توقی.

شازاده بؤ يه که مين جار له ژيانيدا نهو نار بهه تيپانهي مروقي
بيني؛ که سانيکي بيني نه خوش بوون، که سانيکي بيني په که که و ته
بوون، که سانيکي بيني دهر به دهر بوون، که سانيکي که له شوييني
خويان دهر دهکران، به لکوو که سانيکي ده بيني که دهر دهر.

شازاده گه رايه وه بؤ کوشکه که و خوي له کيشه يه کی بونياديدا
بينيه وه، نه يده زاني چؤن مامه له بکات له گهل نهوهي بينيووي و
ههستوسوزي بهرام بهر هموو شته کان هه لژا و که و ته سکالا و
دهر بريني توو په يي. ههروهک له لاي گهنجهکان باوه، کاره که بهوه
گه يشت که شازاده که و ته سهرزه نشتر دني باوکی له بهرام بهر
هموو نهو کارانهي له پيناويدا کربووي، شازاده گه يشته نهو
بروايهي که دهوله مهندي بوو ته هوي نهوهي هينده به دحال بيت و
تا نهو ناسته ي وا دهر ده که ويت ژياني هيچ مانايه کی نييه. شازاده
برياري دا له کوشکه که هه ليت.

بهلام شازاده ي گهنج زياتر لهوهي پيش بيني ده کرد؛ له باوکی

دەچوو، ئەویش خاوەنی بیرۆکەی مەزن بوو. بەو وازی نەهێنا
کە لە کۆشکەکە رابکات، بەلکوو ویستی دەستبەرداری بارودۆخی
پاشایەتی و خیزانەکەی و ھەموو مولکەکانی ببیت و لەسەر
شەقامەکان ژیان بەریتە سەر و ھەروەک ئاژەلەکان لەسەر زەویی
خۆلاوی بخەویت، لێرەدا خۆی برسی دەکات، سزای خۆی دەدات،
داوای پاشماوەی خواردن لە نەناسراوان دەکات تا ماوە لە ژياندا.
شەوی دواتر شازادە بەنھینی لە کۆشکەکە چوووە دەرەو،
بۆ جاری دووەم چوووە دەرەوێ کۆشک و بریاری دا ھەرگیز
نەگەریتەو. سالانیکى دوورودریژ بەدەر بەدەری ژیا، بوو
پاشماوەیەکی لەبیرکراوی نەخواراوە لەناو کۆمەلگا ھاوشینووی
پیسایی سەگ لە پلەکانی خوارەووی کۆمەلگا. ناپەچەتییەکانی
شازادە گەرە بوون، رێک وەک ئەوێ نەخشەى بۆ کیشرابوو،
بەدەست برسیتی و نەخۆشی و تەنیاى و لاوازییەو نالاندی، بگرە
رووبەرۆی خودی مردنیش بوو، زۆر جار خواردنی رۆژیکى؛
تەنھا بریتی بوو لە خواردنی گوێژیک.

چەند سالیک نەخۆش کەوت، پاشان چەند سالیکى دیکەش،
ھیچ شتیک رووی نەدا، شازادە تێبینی ئەوێ کرد کە ئەم
ژیانە پر دەر دەسەرێی؛ ھەموو ژیان نییە. ناپەچەتییەکانی؛ ئەو
بەرچاوەروونییە پێ نەدا کە ئارەزووی کردبوو، ھیچ نەنھینیەک لە
نەنھینیەکانی جیھانی قوولیشی بۆ نەخستە روو لەگەڵ ھیچ یەکیک
لە ئامانجە کوتاییەکانی.

راستی مەسەلەکە ئەوێ کە ئیستا شازادە ھەموو ئەو
دەزانیت کە ئیمە دەیزانین، تا ئاستیک: ئیستا دەزانیت کە ناپەچەتی
شتیکى زۆر خراپە، بەلام مەرج نییە بابەتیکى ناوەرۆکدار بیت.
کاتی مەرۆف دەولەمەند بیت، ھیچ ناپەچەتییەکی دارایی بێ

مه به ست تووش نابيت به ره هايي. هينده ي نه برد شازاده گه يشته
ئو بروايه ي كه بيرؤكه مه زنه كه ي، هاوشيوه ي بيرؤكه كه ي باوكي
له پيشتردا، بيرؤكه يهك بووه كه له راستيدا له وپهري خراپيدا بووه،
تيگه يشت كه پيوسته له سهري بروات و كاريكي ديكه بكات به دهر
لهو كاره ي تا ئو كاته كردوويه تي.

شازاده به ته واوي ميتشكي جه نجال بوو بوو، دهرووني خوي پاك
كرده وه، پاشان كه وته ري تا دره ختيكي گه وره ي بيني له كه ناري
بروباريك، برياري دا له بن ئو دره خته دا دابنيشيت و هه لئه ستيت
تا بيرؤكه يهكي مه زني ديكه ي بو ديت.

چيروكه ئه فسانه ييه كه ده ليت شازاده بو ماوه ي چل و هه شت
رؤژ له بن دره خته كه دا دانيشت. ئيستا گفتوگوي ئوه ناكه ين كه
مروف چون ده توانيت بو ماوه ي چل و هه شت رؤژ له يهك شويندا
دابنيشيت، به لام به وه كو تايي پي ده هينين كه شازاده له دواي ئو
ماويه گه يشته زور سه ره نجامي قول.

له نيوياندا چه ند شتيك هه بوون، له وانه: ژيان هه ر خوي جوريكه
له جوره كاني ناره حه تي. ده و له مه نده كان به هوي سامانه كه يانه وه
ده نالين، هه ژاره كانيش به ده ست هه ژاريه كه يانه وه، ئه وانه ي
خيزانيان نيه؛ به هوي نه بووني خيزانه وه ده نالين، ئه وانه ش كه
خيزانيان هه يه؛ به هوي بووني خيزانه وه ده نالين، ئه وانه ي به دواي
چيژ و خوشيه كانه وهن؛ ده نالين به هوي ئه وه ي به دواي چيژ و
خوشيه كانه وهن، ئه وانه ش كه وازيان له چيژ و خوشيه كاني دنيا
هيناوه؛ ده نالين به هوي ئه وه ي وازيان له چيژ و خوشيه كان
هيناوه.

ئمه واتاي ئه وه نيه كه هه موو جوره كاني ناره حه تي وه كو
يه كن، به دلنيا ييه وه ناره حه تي هه يه كه نازاري زور زياتره له واني

تر، بەلام سەرەراي ئەۋەش ھەموومان بەشى خۇمان ئارەحەتىمان
 بەردەكەۋىت.

سالان تىپەرىن و سازادە فەلسەفەيەكى تايىبەت بە خۇى بنىات
 نا و پىشكەشى جىھانى كىرد، بىرۆكەى سەرەكى لەو فەلسەفەيەدا
 ئەۋەيە ئازار و دۇران دوو شتن كە ھەرگىز ناتوانىن لەبەريان
 ھەلبىن، ئىمە پىۋىستە ۋاز بەينىن لە بەرەنگار بوۋنەۋەيان. ئەم
 سازادەيە دواتر بە بوۋزا دەناسرىت، ئەگەر پىشتىرىش ناۋى بوۋزات
 نەپىستۋە؛ ئەۋا بزانە كە ئەۋ كەسايەتییەكى زۆر گرنگە.

گرىمانەيەكى شاردراۋە ھەيە لەپشت زۆر لەۋانەى گومان دەبەين
 و باۋەرمان پىيەتى، گرىمانەى يەكەم ئەۋەيە كە بەختەۋەرى جۆرىكە
 لە «پىۋسەيەكى لۆژىكى» و دەكرىت مەۋف كار بكات لە پىتاۋىدا
 و بەدەستى بەينىت، ۋەك چۆن دەتوانىت ۋەرگىران لە كۆلىژى
 ياسا بەدەست دىنىت يان كارگەيەكى ئالۋز دروست دەكات. ئەگەر
 سەرکەۋتوۋ بوۋم لە گەشتىن بە (س)، ئەۋا دەتوانم بەختەۋەر بىم.
 ئەگەر شىۋەم ۋەكۋو شىۋەى (ع)ى لى ھات، ئەۋە دەتوانم بىمە
 كەسىكى بەختەۋەر. ھەرۋەھا ئەگەر تۋانىم لەگەل كەسىكى ۋەكۋو
 (ج) بىم، ئەۋا لە داھاتوۋدا بەختەۋەر دەبىم.

بەلام ئەم گومانە رىك ناۋەرۋكى كىشەكەيە، بەختەۋەرى
 ھاۋكىشەيەكى بىركارى نىيە تا شىكارى بکەين. دوۋدىلى و رازىبوۋن؛
 دوو بەشى بىنەرەتىن لە سىروشتى مەۋقايەتى، ئەۋ دوۋانە دوو
 پىكھاتەى پىۋىستىن بۇ بەدىھىنانى بەختەۋەرىيەكى سەقامگىر، ئەمەيە
 كە لە داھاتوۋدا دەيىنن. بوۋزا بەلگەكەى لە رۋانگەى ئايىنى و
 فەلسەفەيەۋە لەسەر ئەم بابەتە بنىات نا، منىش لەم بەندەدا بەلگەكەم
 لەسەر ھەمان شت بنىات دەنىم، بەلام من لە رۋانگەيەكى بايۋلۆژىيەۋە
 بنىاتى دەنىم بە پىشتەستىن بە ۋرچى پاندا.

به دبەختی (پاندای بیهیوایی)

ئەگەر بمتوانیایه پالەوانیکی زۆر بههیز دروست بکەم، ئەوا پالەوانیکم دروست دەکرد و ناوم دەنا (پاندای بیهیوایی)، کاریکم دەکرد که ئەم پالەوانه بههیزه دەمامکیکی سەیر لەچاو بکات و کراسیکی لەبەردا بیت که بهگەورەیی پیتی (خ) ی لئ نووسرابیت، به جۆریک که ئەو کراسه لەو ورگه گەورەیهیدا زۆر تەسک بیت، خالی بههیزی شاراوە ی لەوهدا بیت که توانای وتنی راستییە وەحشەتەکانە بیزارکەرەکانی هەبیت به خەلک لە بارە ی خۆیانەوه، ئەو راستییانە ی که پتویستە بییستن، بەلام نایانەویت قبولی بکەن. پالەوانەکەم لەم دەرگایەوه دەچیت بۆ ئەو دەرگا؛ هاوشتیوه ی فرۆشیارە گەرۆکەکان، لە دەرگاگان دەدات و شتانیکی به خەلکی دەلێت هاوشتیوه ی: «بەلێ، کۆکردنەوه ی پارە ی زۆر وا دەکات دلت به خۆت خۆش بیت، بەلام وا ناکات که مندالەکانت خۆشیان بویت»، یان «ئەگەر به پتویستت زانی پرسیار لە خۆت بکەیت ئایا متمانەت به هاوسەرەکەت هەیه، ئەوا ئەگەری زۆرە که متمانەت پتی نەبیت»، یان «ئەوه ی ناوت لئ ناوه هاوڕێیەتی، لە راستیدا هەولە بەردەوامەکانتە بۆ کارکردنە سەر خەلکی». لەپاش ئەوهش ئاواتی رۆژیکی خۆش بۆ هەموو خاوەن ماله کان دەخوازیت، دواتر دەچیت بۆ ماله کە ی تەنیشتی.

ئەوه شتیکی سەرنجراکێش دەبیت، هەروەها بیزارکەر دەبیت، خەمباریش دەبیت، تێروانیی مرقەه کان ئاوه لا دەکات، هەروەها دەبیتە پتویستی، بهگشتی راستییە زۆر گەورەکان لە ژياندا زیاتر بیزارمان دەکات کاتیک دەیانیبیستین.

ئەو پاندایە دەبیتە پالەوانیک کە کەس لە ئێمە نایەوێت، بەلام
هەموومان پێویستمان پێیەتی، ھەرۆھە دەبیتە سەوزەواتی
نموونەیی بۆ خواردنە عەقڵییەکانمان کە لە سەوزەواتیان کەمە،
ژیانمان باشتەر دەکات، سەرەرای ئەوەی وامان لێ دەکات ھەست
بە خرابی بکەین، لە ڕینگەیی «داروو خانمان» ھوہ بەھیزترمان
دەکات، داھاتووومان ڕۆشن دەکاتەوہ لە ڕینگەیی بەخشینی بینایی
پێمان لە تاریکیدا. گۆڤاڤەلی بۆی، لە تەماشاکردنی فیلمیک دەچیت
کە لە کۆتاییدا پالەوانەکەیی دەمریت: ئەمە وا دەکات زیاتر خۆشت
بویت، سەرەرای ئەوەی زۆریش خەفەتت پێ دەدات، ئەمەش بە
ھۆی ئەوہیە کە تۆ وا ھەست دەکەیت ئەو راستەقینەییە.

بەو شیوہیە گەشتینە ئێرە، ڕینگام بەدەن با دەمامکیکی پاندا
لەچاو بکەم و راستییەکی بیزارکەری تەرتان پێ بلێم.

من ناپەرحەتم، تەنھا لەبەر ھۆکاریکی سادە، ئەویش ئەوہیە لە
پرووی بایۆلۆژییەوہ ناپەرحەتی؛ شتیکی بەسوودە، ناوەندیکی باشی
سروشتیییە لە پێناو ھاندانی گۆرپانکاری. ڕەگەزمان وا پەرۆردە
بووہ کە ھەمیشە لەگەڵ بەشیک لە ناپارازیبوون و نەبوونی
سەقامگیردا بژین، لەبەر ئەوەی بوونەوہری ناارامی ناپارازی
دەبیت بڕیکی زیاتر لە کار و ھەولدان بەخەرج بدات لە پێناو
نوێبوونەوہ و مانەوہدا. ئێمە بەو شیوہیە تیکەل کراوین، تیکەل
کراوین بە شیوہیەک کە ھەر چی بەدەست بپێن؛ ھەر ناپارازی بین،
ھەرۆھە بە شیوہیەک نەتوانینمان لە دواتردا بۆ بەدەستھێنانی
ئەم شت و ئەو شت پازیمان ناکات. ئەم ناامادەگییە بەردەوامی
پازیبوونە کە وای کردووە ڕەگەزەکەمان بەرھەنگاری بکات و
سەرکەوتوو بیت لە مانەوہ و بنیاتنان و دەستبەسەرداگرتنی
ھەموو زەوی. ئەمە واتە ئازار و ناپەرحەتیەکانمان ناتەواوی و

عهیبه نین له چوارچیوهی گهشه سه ندنی بنیاده مه کان، به لکوو
یه کێکن له تایبه تمه ندیه به نه ره تییه کانی.

ئازار به هه موو شیوه کانی هه، کاریگه رترین ئامرازه به ده ست
جه سه مانه وه بو هاندانی به ره و کردار. با شتیکی زور ساده به
نموونه وه ربگرین، بیهینه پیش چاوی خۆت که شتیکی چووه به
په نه جی قاچتدا، توش وشه ی هه له و خراب دیت به ده متدا. زور به ی
کات به هو ی ئه و ئازاره ی که هه مانه؛ ده که وینه سه ره نه شتکردنی
شتانی بچووک و بینرخ که توانای جووله یان نییه، ده لێن: «ئو
میزه بیعه قله!»، به لکوو له وانه یه کار بگاته ئه وه ی ره خنه له
دیکوراسیونی ماله که هه مووی بگریته؛ ته نها به هو ی ئه و ئازاره
هه راسانه ره ی به قاچت گه یشتووه: «ئهری چ بیعه قل و نه زانیکی
میز له شوینی وادا داده نیت!»

به لام من که میکی کاره که ده به مه پیش، ئو ئازاره تونده له
په نه جی قاچتدا، ئو ئازاره ی که رقت لێه ته ی و رقم لێه ته ی و هه موو
خه لکی رقیان لێه ته ی... ئو به هو کاریکی بوونی هه یه که له وه پهری
گرنگیدایه، ئو ئازاره جه سه تییه به ره نه جانی سیستمی ده ماریمانه،
ئو ویش ئامرازیکه له پیناو به خشیانی هه ست به دوورییه کانی
جه سه ته مان. ده توانین بو کو ی بچین و بو کو ی نه چین، ده توانین
به رکه و تمان له گه ل چی هه بیته و له گه ل چی نه مان بیته. کاتی ئو
سنوورانه مان تیده په رپینین، سیستمه ده مارییه که مان سزیمان ده دات
به و شیوه یه ی که شیاو مان بیته و هانمان ده دات له سه ره ئه وه ی
به ئاگا بین و جاریکی تر ئو کاره دووباره نه که ینه وه.

ئو ئازاره هینده ی ئه وه ی رقمان لێه ته ی، سوودی بومان هه یه.
ئازار ئو شتانه مان فیر ده کات که پێویسته لێیان به ئاگا بین، کاتی
که مندالین یان کاتی بیئاگاین. ئو یارمه تیمان ده دات له بینینی

ئەوێ باشە بۆمان و ئەوێ خراپە، ئەو یارمەتیمان دەدات لە تیگەیشتن لە سنوورەکانمان و تێنەپەراندنی، ئەو فێرمان دەکات کە لەنزیک زۆپای گەرمەوێ سەرقال نەبین و تەنی کەنازیی نەکەین بەناو پلاکی کارەبادا. ئەمە واتای ئەوێ دەستەلگرتن لە ئازار و هەولدان بۆ خوشبەختی؛ هەمیشە کاریکی باش نییە، لەبەر ئەوێ ئازار هەندیک جار گرنگی یەکلاییکەرەوێ هەیه کە پەییوەستە بە تەندروستی و مانەوێمان.

بەلام ئازار تەنها جەستەیی نییە. هەر کەس ناچار بێت دەتوانیت تەماشای پێشەکی بەشی یەکەمی فیلمی (شەری ئەستێرەکان - Star Wars) بکات کە پیش رووداوێکی فیلمە کە دەکەوێت و ئەمەت پێ دەلێت: دەکرێت بنیادەمەکان ئازاری دەروونی توندیشیان هەبێت. لە راستیشدا توێژەرەوان گەیشتونەتە ئەوێ کە دەماغمان زۆر جیاوازی لەنیوان ئازاری جەستەیی و ئازاری دەروونیدا ناکات. کە پێت دەلێم کاتی هاوڕێ کچەکە یەکەم جارم ناپاکی لەگەڵ کردووم و جێی هێشتووم؛ هەستەکانم وەک پارچەیهک سەهۆل وایە کە بەهێواشی لە دلم دەچەقێت، ئەمە واتای ئەوێە کە ئازارم پێ گەیشتووە، هاویشوێ ئەوێ کە دەماغم وای گومان دەبات هەر بەراستی ئەو پارچە سەهۆلە لە دلم چەقیوێ. هاویشوێ ئەوێ ئازاری جەستەیی، ئازاری دەروونیش ئاماژەیه بۆ ئەوێ کە شتیک هاوسەنگی تیک چوو، یان بۆ ئەوێ کە سنووریک تێپەرێنراوە. هاویشوێ ئەوێ ئازارە جەستەییەکانمان، مەرج نییە ئازارە دەروونییەکانیش کاریکی خراپ بن، مەرج نییە کاریکی نەخوازراو بن. لە هەندیک حالەتدا لەوانەیه ژیان بە ئازاری دەروونی یان هەلچوونی دەروونییەوێ؛ کاریکی راست و بەسوود بێت، یان کاریکی پێویست بێت. هەر وەک چۆن لە ئازاری پەنجەوێ

فيري ئوه بووين كه به ريگادا بروين بهي ئوهي قاچمان بهر
ميزهكان بكهويت، نازاري ههچووني دهروونيش كه له شكست
يان بهرهلستيهوه سهرچاوه دهگرن؛ فيرمان دهكهن كه چون
خومان له كهوتنه هه مان ههلهوه له داهاتوودا بپاريزين.

ئهمهيه سهرچاوهي مهترسي له كومهلگايهكدا كه ههولي زياتر
و زياتر دهوات بو ئوهي خوي دوور بخاتهوه له نارهحهتي كه
له تالييهكاني ژيانهوه سهرچاوه دهگرن و ناتوانين خومانين لي
لا بدهين. ئيمه ئه سوودانه لهدهست ددهين كه له وهرگرتي
پيكوتيكى تهنروستي به نازارهوه دهستمان دهكهويت، ئهوه زيانكه
كه داماندهبريت لهو جيهانهي كه له دهورو بهرمانه.

لهوانهيه دهتمان ئاو بكات بو ژيانك كه دوور بيت له ههموو
نازاريك، ژيانك له بهختهوهري ههميشهيي و خوشهويستى
ههتا هتايي لهنيوان مروقهكان، بهلام كيشهكاني ئيمه لهسهر زهوي
ههرگيز لهناو ناچن. بهمه زور بهراستي دهليم: كيشهكان كوتايان
نايت. كه ميك بهر له ئيستا (پاندای بيهويي) كه دهيناسن؛ سهرداني
كردم، بهيهكهوه پيتزمان خوارد، ههموو راستيهكاني له بارهه ئه
بابهتهوه پي وتم: وتي كيشهكان ههرگيز ئاوا نابن... تهنها لهوانهيه
باشتر بن! وارن بوفيت (يهكك له گهورهترين سهرمايهدارهكاني
ويلايهته يهكگرتوهكان) بهدهست كيشهه داراييهوه دهئالينيت،
سهرخوشيكي دهربهدهريش لهبهردهم فروشگايهكي گهورهدا
دهئالينيت بهدهست كيشهه داراييهوه، بهلام كيشهكاني بوفيت له
كيشهكاني دهربهدهرهكه باشترن. ههموو ئوهي ئه ژيانه دايه، بهم
شيوهيهيه.

پانداكه پي وتم: «مارك، ژيان له ناوهروكا زنجيرهيهكي
ناكوتايه له كيشه.» له پهرداخهكه مدا كه ميكي خواردوه و چهتره

پەمەيە بچوۋكەكەي راست كىردەۋە، پاشان وتى: «چارەسەر كىردى
ئەۋ كىشەيەش ھېچ نىيە، جگە لە سەرەتايەك بۇ دەستپىكىردى
كىشەكەي دىۋاي خۇي.»

كەمىك پۇيشتىم پىرسىيەم دەكرد لە بارەي ئەۋ شۈيىنەي ئەۋ
پاندا قىسەكەرە لىۋەي ھاتبۇۋ، پاشان ئەي ئەۋ پىتزاىە كى دروستى
كىردەۋە؟

پانداكە پىيى وتم: «ھىۋات بەۋە نەبىت كە ژيانىكى بى كىشە
بۈۋنى ھەبىت، شتىكى لەۋ شىۋەيە لەئارادا نىيە، لەبرىي ئەۋە
پىۋىستە ھىۋا بۇ خۇت بخۋازىت كە ژيانىكت ھەبىت كىشەكانى لە
جۆرى باش بن.»

بەدەم ئەۋ قىسانەشەۋە، چاۋىلكەكەي كىردە چاۋى، پاشان
كلاۋەكەي لار كىردەۋە ۋ بەرەۋ لاي خۇرئىۋابۈۋن كەۋتە رى.

بەختەۋەرى لە چارەسەر كىردى كىشەۋە دىت

كىشەكان نەگۇرپىكن لە نەگۇرەكانى ژيان. كاتى لە رىگاي
بەشدارىكىردن لە ئەندامىتىي يەكىك لە يانە ۋەرزىيەكانەۋە كىشە
قورسەكەت چارەسەر دەكەيت، ئەۋا تۇ كىشەي تازە بۇ خۇت
دروست دەكەيت ۋەك ئەۋەي ناچار دەبىت بەيانىان كاتىكى زووتر
لەخەۋ ھەستىت بۇ ئەۋەي لە كاتى گونجاۋدا بگەيتە يانە بەر لەۋەي
بچىتە سەر كارەكەت. لەۋى لە ميانەي پۇيشتىت بۇ ماۋەي سى
خولەك لەسەر ئامىرى پۇيشتىن؛ ئارەقەيەكى زۇر دەكەيتەۋە،
پاشان خۇشۇردن ۋ گۇرپىنى جەكانت بەر لەۋەي بچىت بۇ سەر
كار ۋ بۇ ئەۋەي بۇنى ئارەقەكەت لەۋى بىلاۋ نەبىتەۋە. كاتى كىشەي
بەسەرنەبىردى كاتى پىۋىست لەگەل ھاۋبەشەكەت چارەسەر

دهكيت به دياريكردنی شهوی چوارشه ممه بو شهوی بيته
 «ژووانیكي جیگیر له نیوانتاند»، شهوا تو كیشهی تازهتر دینیته
 ناراو هاشیوهی شهوی پیوسته بیر بکته شهوه له شتیک بهیه که وه
 نهجامی بدن له رۆژی چوارشه ممه دا به جوریک که ههردوولا
 بهیه که وه قبولتان بیت له گهل دلنیا بوون له وهی پارهی پیوسته
 پیته بو خواردنی ئیواره خوانیكي شیاو، ههروه ها سه رله نوی
 ئاشکرا کردنی شهو «کیمیا» یه له نیوانتاند و هه لایسانی پریشکین که
 واهه ست دهکن له دهستان داوه، سه رله نوی دۆزینه وهی شینوازی
 نوی نهجامدانی سینکس له ههوزه بچووک که ی که ره ماه که دا که
 پره له بلقی که ف.

کیشه کان هه رگیز ناوهستن، به لکوو ئیمه دهیانگورین به کیشهی
 تر، یان لینی دهگه رین که له که بین.

بهخته وهری له چاره سه رکردنی کیشه وه دیت. وشه ی «کلیل»
 چاره سه ره. نهگه ر تو کیشه کان له خوت دوور دهخه یته وه یان
 هه ست دهکیت که هیچ کیشه یه کت نییه، شهوه تو به رینگاو دیت بو
 شهوی خوت بکته یته مروفی کی به ده بخت. نهگه ر بینیش کیشه ت
 هه یه و ناتوانیت چاره سه ری بکته یته، شهوه تو دیسان به رینگاو دیت
 بو شهوی خوت بکته یته مروفی کی به ده بخت. تیکه له ی شهو و ناوی
 له چاره سه رکردنی شهو کیشه نه دا هه شار دراوه، نه ک له نه بوونی
 کیشه له ژیا نندا.

پیوسته شتیکمان هه بیت چاره سه ری بکه ین بو شهوی
 بهخته وه ر بین. که واته بهخته وه ری شیه وه که له شیه وکانی کردار،
 شهو چالاکیه که نه ک شتیک بیت که بیت بو لامان و ئیمه ش له
 حاله تیکی نه رینیدا بین و ته نها وه رگر بین. شتیک نییه که به رینگایه کی
 جادووی بیدۆزینه وه له میانه ی وتاری رۆژنامه یه کی به ناوبانگدا

که رینماییت پیشکش بکات یان له ریگای ئەم یان ئەو ماموستا و راهینهری رۆحییەوه. بەختەوهەری بە شیوەیەکی جادوویی دەرناکەوێت دواى ئەوەی پارە کو دەکەیتەوه و خانوویەکی پی دەگریت که ژوورەکانی گەورەترن لەوەی ئیستات. تو نایبیت لە شوینیک دانیشتییت و چاوەریت بکات یان له بیروکەیهک یان کاریکدا... یان تەنانت لەناو کتیبدا!

بەختەوهەری کرداریکە که بەبەرەدەوامی پیش دەکەوێت، لەبەر ئەوەی چارەسەرکردنی کیشە بەبەرەدەوامی بوونی هەیه: چارەسەرکردنی کیشەى ئەمرو دەبیتە بناغەیهک بو کیشەى سبەینى، بەو شیوەیه بەرەدەوام دەبیت. تۆش بەختەوهەری راستى بەدەست ناهیت، مەگەر کاتیک کیشەت هەیت و چیژ لە هەبوونیشى وەرگریت، واتە ئەو کیشانەى که چیژ لە چارەسەرکردنیان وەرەگریت.

هەندى جار ئەو کیشانە سادەن، خواردنی خوراکیکی باش، رۆشتن بو شوینیکی نوێ، بردنەوه لەو یارییه قیدیوییە که میک لەمەوبەر کربووتە، بەلام کاتی تریش هەیه که تیايدا کیشەکان رپووتن، یان ئالوزن: راستکردنەوهی پەيوەندیت لەگەل دایکت، بەدەستخستنی کاریک که پنی رازی بیت، بەدیھنان و پەرەپێدانی هاوڕیھەتیی نوێ.

کیشەکانت هەر چۆنیک بن، بیروکەکه هەر هەمان بیروکەیه: چارەسەرکردنی کیشەکانت و بەختەوەر بە! بەلام بەداخەوه، ژیان بەو ساکارییەش نییه لای زور کەس، ئەمەش لەبەر ئەوەی هەموو کارەکه خراپ دەکەن بە یهکیک لەم دوو ریگایه، یان بە هەردووکیان:

۱. نکولیکردن: هەندیک کەس نکولی لە بوونی کیشە دەکەن لە

بنه پره ته وه. نه وانه له بهر نه وهی نکولی له واقع ده کهن، پيوسته له سهریان بهر ده وام نه و واقع له بهر چاویان بشارنه وه یان خو یانی لی گیل بکهن. له وانه یه نه مه بو ماوه یه کی کورتخایه کهمیک ئاسووده یان بکات، به لام سهر ده کیشیت بو حاله تیکی ده ماری و نه مانی نارامی و بوونی خه مۆکی.

۲. عه قلیه تی قوربانی: هه ندیک پینان باشه وا بیر بکهنه وه که هیچ ناکریت بو چاره سهرکردنی کیشه کانیان، ته نانه ته گهر توانای چاره سهرکردنیشیانی هه بیت. «قوربانیه کان» هه ول دهن سهرزه نشتی که سانی تر بکهن له سهر کیشه کانیان یان سهرزه نشکردنی بارودوخیکی دهره کی، نه مه بو ماوه یه کی کورت هه وانه وهی زیاتریان پی ده به خشیت، به لام سهر ده کیشیت بو ژیانیکی پر له بیده سه لاتی و ره شبینی و توورپی بهر ده وام. خه لکی نکولی له بوونی کیشه ده کهن و تاوانه که شی ده خه نه نه ستوی نه وانی تر له بهر هوکاریکی ساده، نه ویش نه وه یه که نه م ریگایه ئاسانه و ئاسووده یان ده کات، له کاتیکدا چاره سهرکردنی کیشه کاریکی قورسه و زوربه ی کات بیزاریان ده کات. شیوه کانی نکولیکردن و سهرزه نشکردنی که سانی تر، دهرچه یه کی ئاسان و خیرامان پی ده به خشیت، نه وانه شیوازیکن له راکردنی کاتی له کیشه کانمان. له وانه یه نه م راکردنه پالنانیکی کاتیمان بداتی به ره و پیشه وه که وامان لی بکات هه ست بکهن دوخمان باستر بووه، به لام کیشه کان کوتایان نه هاتوه.

دهرچه خیراکان به شیوازی زور و جوراوجور دین، هه ندی جار ماددییه، بو نمونه وهک کحول، له وانه شه هه سترکردن بیت به سهرکه وتنیکی نه خلای که له سهرزه نشکردنی نه وانی تره وه سهرچاوه ده گریت، یان له وانه یه به هو ی نه و حالگرته وه بیت که

دەچینە پێشەوێ بۆ سەرکێشییەکی نوێی مەترسیدار، جۆرەکی
هەر چۆنیک بێت. ئەم دەرچە خێرایانە هیچ نین جگە لە ڕینگای نزم
و بێسوود کە مەوێ ناتوانیت بە درێژایی ژیان بەکاریان بهێنیت.
بەشی هەرە زۆری جیهانی «یارمەتیدانی خود»، پشت دەبەستێت
بە خستەڕووی دەرچە خێراکان لەبری چارەسەرکردنی
کێشەکانیان. زۆرینەی ڕاهێنەرانی «یارمەتیدانی خود» شیوازی
نوێ لە نکولیکردنەوەی دەکەن و گۆیت بە جۆرەها ڕاهێنان
دەناخن کە بۆ ماوەیەکی کورت ئاسوودەت دەکات، بەلام هۆکارە
قوولەکان پشتگۆی دەخەن. لەبیرت بێت، هیچ کەسیکی بەختەوەر
نییە بەراستی کە ناچار بێت بچیتە بەر ئاوی و بە خۆی بلێت کە
بەختەوەرە.

هەروەک دەرچە خێراکان تووشی ئالوودەبوونمان دەکەن. تا
زیاتر پشتی پێ ببەستیت بۆ ئەوەی هەستەکانت باش بین بەرامبەر
کێشە قوولەکان، زیاتر پێویستت پێی دەبێت. بەو واتایە؛ لەوانەیە
بەنزیکی هەموو شتەکان ببنە ماددەیەکی بۆ ئالوودەبوونت، ئەمەش
بەپێی ئەو پالەنرە و وات لێ دەکات بەکاری بهێنیت. هەریەک لە
ئێمە ڕینگایەکی هەلبژێردراوی هەیە بۆ سەرکردنی کێشەکانی، ئەو
کێشەییەکی تێدا نییە ئەگەر بە بری کەم بەکاریان بهێنین. بەلام هەتا
خۆدوورخستەوتمان لە کێشەکان درێژە بکێشین، هەروەها تاكوو
ماوەی سەرکردنمان بۆ کێشەکان درێژە بکێشین؛ زیاتر کە لەکە
دەبن کاتێک ناچار دەبین لە کاتێکی تردا ڕووبەڕوویان ببینەو.

خەلکی ھەستوسۆز و ھەلچوونەکان زۆر گەرە دەکەن

سۆز و ھەلچوونەکانمان بۆ یەک مەبەستی سنووردار
گەشە دەکەن: بۆ ئەوەی یارمەتیمان بدات لە ژياندا و دووبارە
بەرھەمھێنانەوێ شۆمەن بە شۆوھەکی کەمێک باشتر. ئەو
ھەموو بابەتەکیە. ئەوانە ئامرازێک تا پێمان بێنێ شتێکمان ھەیە
کە ئەگەری زۆرە راست بێت یان ئەگەری زۆری ھەیە ھەلە بێت...
لەمە زیاتر نییە، لەمەش کەمتر نییە!

ھەرۆک ئازاری بەرکەوتن بە زۆپایەکی گەرم فیرت دەکات
جاریکی تر دەستی بۆ نەبەیتەو، ھەستکردنت بە خەفەتیکیش کە
بە ھۆی تەنیاپیتەو تووشت بوو؛ فیرت دەکات جاریکی تر خۆت
بەدوور بگریت لە دووبارەکردنەوێ ئەو شتانە ھۆی دەبێت ھۆی
ھەستکردنت بەتەنایی. ھەلچوونەکان ھێچ نین، جگە لە ئاماژە
بایۆلۆژی کە تەرخان کراو بۆ پیاکێشانت بە شۆوھەک بەرە
گۆرانکاری بەسوود ئاراستەت بکات.

وریا بە! من نامەوێت لە نەرھەتیی قەیرانەکانی نیوێ ژیان
کەم بکەمەو کە ئیستا پیاو تێپەر دەبێت، ھەرۆھا لەو راستییەش
کە باوکە سەرخۆشەکەت پاسکیلەکەتی دزیو کاتی تەمەنت نۆ
سالان بوو و تا ئیستاش نەتوانیو ئەوێ پرووی دا؛ تێپەرپیت،
بەلام کاتی بارودۆخەکە بەو شۆوھە دەبێت، کاتیک خۆت وا
دەبینیت کە ھێشتا ھەست بە بێزاری دەکەیت؛ ئەمە لەبەر ئەوێ
کە مێشکت پێت رادەگەینیت کێشەیک ھەیە کە مامەلە لەگەڵ
نەکراو یان چارەسەر نەکراو. بە دەربرینیکی تر: ھەستەکان و
ھەلچوونە نەرتینیەکان ھێچ نین جگە لە ھاواریک بۆ کارکردن.

كاتىكىش ئۇ ھەلچوونانەت بۇ دىن، ماناي ئۇەيە كە پىويستە
لەسەرت كارىك بىكەيت، بەلام لە لايەكى ترەوۋ ھەستەكان و
ھەلچوونە ئەرئىنيەكان ۋەك جۇرىك لە پاداشت دىن بۇ لات، چونكە
ئۇ كارەى شياو بوو؛ كرەووتە. كاتى لەم ھەستەدا دەرژىت، ژىانت
بۇ سادە دەبىتەوۋە و بەو شىوۋە دەبىت بۇ تۇ كە ھىچت لى
داوا نەكراوۋە جگە لە چىژوۋەرگرتن لى. دواى ئۇەش، ھاوشىوۋەى
ھەموو شتىك لە ژياندا، ئۇ ھەستە ئەرئىنيانە دەرۋن لەبەر ئۇەى
سەرلەنوى كىشەى تازە دىتە ئاراوۋە و شوىنى كۈنەكە دەرگرنەوۋە،
ئەمەش تواناي لىدەر بازوونى نىيە.

ھەستەكان و ھەلچوونەكان بەشىكن لە ھاوكىشەى ژيانمان،
بەلام ھەموو ھاوكىشەكە نىيە، واتاي ئۇە نىيە كاتى من ھەستم
كرە شتىك باشە؛ ئۇە لە راستىيشدا ھەر باش بىت. ھەستەكان و
ھەلچوونەكان ھىچ نىن جگە لە ئامازەكانى سەر رىگا، يان پىشنىارە
كە كۈئەندامى دەمارمان پىشكەشمانى دەرەكات، راستى نىيە و
فەرمانىش نىيە. لىرەوۋە گونجاو نىيە بە درىژايى ھىلەكە ئىمە متمانە
بە ھەستەكانمان بىكەين، بەلكوۋ لە راستىدا من واى دەبىنم پىويستە
لەسەرمان گومان لەسەرى زىاتر بىكەين.

زۆربەى خەلكى فىر دەبن كە ھەستەكانيان بنووسنەوۋە، ئۇەش
لەبەر ھۆكارى جىاوازى كەسى يان كۈمەلايەتى و رۇشنىبرى،
ئەمەش بەتايىبەت بەسەر ھەست و ھەلچوونە نەرئىنيەكاندا جىبەجى
دەبىت. ئۇەى خەمەينەرە لە بابەتەكەدا ئۇەيە نكولىكرەنى
مروۋف بۇ ھەست و ھەلچوونە نەرئىنيەكانى، ھىچ نىيە جگە لە
رەتكرەنەوۋەى زۆرىنەى ئۇ ئامرازانەى زانىارى پى دەدەن بە
مەبەستى چارەسەركرەنى كىشەكانى. لە ئەنجامى ئۇەشدا
كەسانىك كە لەو جۆرە سەركوتركردنەيان ھەيە، بە درىژايى رەوتى

ژيانيان قورسييهك دهبينن له مامهله كردن له گهل كيشه كانيان. نه گهر نه و كه سانه تواناي چاره سر كړدني كيشه كانيان نه بيت، نه وه ماناي نه وه يه تواناي ژيانكي به خته وهر يان نييه. هه ميشه نه وهت له بير بيت كه نازار ئامانجيكي تيدايه! كه سانيكيش دهبينن كه زياده رويي دهكهن له گوړپرايه ليكردني هه ست و هه لچوونه كانياندا، هه موو شتيك به لايانه وه بيانوي هه يه ته نها له بهر يهك هوكار، نه ویش نه وه يه كه «وا هه ست دهكهن». هه نديكيان ده لين: «نو، جامي ئوتومبيله كه تم شكاند، به لام له حاله تيكي شيتانه ي راسته قينه دا بووم، نه مده تواني پيش به و كار هم بگرم»، يان «وازم له قوتابخانه هينا و چووم بو ئالاسكا، چونكه وا هه ستم كرد نه وه كار ه دروسته كه يه كه ده بيت بيكه م». بر ياردان به پشت به ستن به هه ستي هه لچوون به بي په نابردن بو بير كړدنه وه بو ريكخستني نه وه هه سته، هه ميشه به ره و شكستت ده بات. ده زانيت كي هه موو ژيان ي له سهر هه ست و هه لچوونه كان ي بنيات ده نيت؟ منداليكي سي سالان. سه گه كانيش وا دهكهن! توش ده زانيت كه سه گ و مندالي سي سالان چي دهكهن، وا نييه؟ كاري ته واليت له سهر فهرشه كه نه نجام ده بات!

پشت به ستن ر وچوو به هه سته كان و هه لچوونه كان و كړدنيان به پيوهر بو خومان، به ره و شكستمان ده بات له بهر هو كاريكي ساده كه نه ویش بر يتييه له وه ي نه وه هه ست و هه لچوونانه هه رگيز به و شيوه يه نامينه وه؛ نه مړو هه ر چونيك بيته هو ي به خته وهر بوونمان، سبه يني به خته وهر مان ناكات، له بهر نه وه ي پيكه اته ي بايولوژيمان هه ميشه داوای زياتر ده كات. بيگومان جه خت كړدنه وه ي به رده وام له سهر به خته وهر ي، ده گاته داواكاري بيكو تا (به شتيكي تر)... خانويه كي تازه، په يوه ندييه كي نو،

مىندالىكى تر، زىادىبونىكى تر له حەقدەست. سەرەراي ھەموو ئارەقە رېشتىن و ماندووبوونەكانمان، كارەكەمان بە جۆرە ھەستىكى ترسناك كۈتايى دىت، بەۋەى گەراۋىنەتەۋە بۇ ئەۋ شۈينەى لىۋەى دەستمان پىي كرد: ھىشتا بەسمان نىيە!

زانايانى دەروونناسى زور كات ئامازە بەم بىرۈكەيە دەكەن بە ناۋى «ئەلقەى چىژى بەتال»: بىرۈكەكەى ئەۋەيە كە ئىمە بەجدى بەردەوام كار دەكەين لە پىناۋ گۈرپىنى دۈخى ژيانماندا، بەلام ھەست بە جىاۋازىيەكى گەۋرە ناكەين لە راستىدا.

ئەمەيە ھۇكارى ئەۋەى كە كىشەكانمان بەردەوام دەردەكەۋنەۋە و دەيكاتە شتىك كە ناتوانىن خۇمانيان لى لا بدەين. ئەۋ كەسەى خۇشت دەۋىت و ھاۋسەرگىرىيە لەگەل دەكەيت، ھەمان ئەۋ كەسەيە كە دەمەدەمنى لەگەلدا دەكەيت. ئەۋ مالەش كە كرىۋتە و زور پىت جوان بوۋە، ھەر ئەۋ مالەيە كە خۇت بە ناچار دەبىنىت چاكسازىي تىدا بىكەيت و باشتىرى بىكەيت. «پىشەى خەۋنەكان» ت كە بەدەست ھىناۋە، ھەر ئەۋەيە ۋاى لى كردوۋىت لەژىر داخۋازىيەكانى ئەۋ كارەدا بژىت كە كۈتاييان نايەت، ھەمىشە بۇ ھەموو شتىك پىۋىستت بە بىرىك قوربانىدان ھەيە... ھەموو ئەۋ شتەنەى ھەستىكى باشمان پىي دەبەخشن، بەدلىيايىۋە ۋامان لى دەكات لە ھەمان كاتدا ھەستىكى ناخۇشمان ھەبىت. ئەۋەى دەيىيەنەۋە، ھەر ئەۋەيە كە دەيدۈرپىن. ئەۋەى ئەزموۋنە ئەرىنىيەكانمان دروستى دەكەن، ئەزموۋنە نەرىنىيەكانىشمان دىارىي دەكات.

ئەمە ھەبىكى دەرمانە كە قوۋتدانى سەختە. بىرۈكەى بوۋنى جۈرىك لە بەختەۋەرىي زور و بەردەوام كە رەنگە بتوانىن پىي بگەين، سەرساممان دەكات. بىرۈكەى ئەۋەى رەنگە بەيەكجارى لە نارەحەتتەكانمان رىزگارمان بىيىت، سەرساممان دەكات. ھەروەھا

بیروکهی ئه وهی که ده توانین ههست به تیربوون و ره زامه ندیی
به رده وام بکهین له ژيانماندا، سه رساممان دهکات.
به لام ناتوانین ئه وه بکهین!

شتیک هه لبریره که له پیناویدا بجهنگیت

ئه گهر لیت بپرسم: «چیت له ژيانت دهویت؟» توش وه لامیکم
بدهیته وه وهکوو: «دهمهویت به خته وه بهم و خیزانیکی نایابم
هه بیت و کاریکیش که به دلم بیت»، ئه وه وه لامه کهت: وه لامیکی
چاوه پروانکراوه تا ئاستیک که وای لی دهکات له راستیدا ههچ
واتایه که نه به خشیت.

هه موو که سینک چیژ له وه ده بینیت که ههستیکی باشی هه بیت،
هه مووانیش ژيانیکی به خته وه ریان دهویت که ئاسان بیت و دوور
بیت له هه ر خه میک، هه مووان ژيانیکی پر له خوشه و یستی
ئه فسووناویان دهویت، دروستکردنی په یوه ندیی نایاب، هه ریه که له
ئیمه ههز دهکات شیوهی جوان بیت، پارهی زوری دهست بکهویت،
هه روه ها جه ماوه ر و ریز و هه وادارانی خوی هه بیت، هه روه ها
لینها توو بیت له یاریکردن به توپ تا ئاستیک کاتی که خه لکی دهچنه
شوینیک و ئه وه ده بینن ئاهی بو هه لیکیشن.

هه مووان ئه وه دیان دهویت، ئاسانه مروف ئه وهی بویت.
به لام ئه وه پرسیارهی زیاتر سه رنج راده کیشیت و وا دهکات
بیر بکهیته وه، ئه وه پرسیارهی زورینهی خه لک لینی بیتاگان، ئه وه یه:
«کام ئازاردهت دهوێ له ژيانندا؟ ئه وهش چیه که بیت وایه ئامادهیت
له پیناویدا بجهنگیت.»

پرسیاره که گرنگه، له بهر ئه وهی ئه م پرسیاره دیاریکه ری

یەكەمە بۆ ئەو ڕەوتەى لە ژياندا دەيگريته بەر.

بەنموونە بەيئەنەو: زۆرينەى خەلكى حەز دەكەن نووسينگەيەكى
باشترىان هەبێت و كارى باشترىان هەبێت، بەلام ئەو كەسانەى
ئامادەن بۆ نەرەحەتییەكانى شەست كاتژمێر كار كردن لە هەفتەيەكدا،
برینی ڕیگای زۆر دوور لە پێناو گەيشتن بە شوینی كار، پاشان
رۆچوون لە كار و لاپەرە و زنجیرەى وەزيفی هەرەمەكى لە
كۆمپانیا بۆ ڕزگاربوون لەو كۆتوبەندانەى سنوورىان نییه و
پێويست دەكات لە ژوورینكى بچووكى نووسينگەيەكدا دابنیشیت.

زۆرينەى خەلكى حەزىان لە ژيان و پەيوەندى نایاب و
ئەنجامدانى سینكسى زۆرە، بەلام نابینیت هەموو كەسێك ئامادە بیت
بۆ ئەو حالەتە قورسانەى باسماں كرد و بێدەنگى نامۆ و بێزاركەر
و برینداربوونى هەستەكان و حالەتە دەروونییه هەلچوونەكان بۆ
ئەوێ لە كۆتاییدا بگاتە ئەو ئەنجامە. بەم شیوەیە ئەوان لە شوینی
خۆیان دانیشتوون، لە شوینی خۆیان دانیشتوون و سال لەدواى
سال تێدەپەرێن و ئەوان هەر دەپرسن: «چی دەبوو ئەگەر؟»
تاکوو ئەو پرسیارە لەخۆیەو لە «چی دەبوو ئەگەر» دەو دەگۆریت
بۆ «جیاوازیان چیه؟» كاتێكیش پارێزەرەكان دین بۆ لایان و
چەكى خەرجی هاوسەریان بە پۆستە بۆ دیت، دەیانبینین دەلین:
«بۆچی؟»، «بەراست؟»، «بۆچی؟»... هیچ ھۆكارێك نییه، جگە
لەوێ ئەنجامێكى سروشتی پێوەرە نزمەكان و ئومیدە كەمەكانە
كە پیش بیست سال هەیانبوو!

ئەمە لەبەر ئەوێ بەختەوهرى پێويستە لە پێناویدا بچەنگیت.
ئەو بەروبوومى زۆرانبازییه لەگەڵ كێشەكان. خوشییەكان وەكوو
گۆلەكان لەسەر زەویدا ناروین. پێويستە پڕبەپرى ژيان و ماناكەى،
هەستى راستەقینە بەدەست بینین لە ڕیگای هەلبژاردنەكانمان و

له ريگاي چونييتي به ريوه بردني ئه و زورانبازيانهي ئه نجاميان دهدين. ئه گهر تو به دهست دوودلي يان ته نيايييه وه يان دله راوكني ناچاري يان به ريوه به ريكي بيزاركهر له كاره كهت بنالينيت كه هميشه روزه كهت لي تال دهكات، چاره سه ره كه ي هر له وه دايه كه ئه و ئه زمونه نه ريئييه قبول بكهيت و به شيويه كي ئه ريئي و چالاكانه مامه له ي له گه لدا بكهيت، نهك هه ولدان بو خودزينه وه لي يان پشتگوڤخستني... باسمان له رزگار بوونكي جادوويي نيه لي. خهلكي حه زيان به له شولاريكي ناياب و سه رنجراكيته، به لام له شولارت به و شيويه كي لي نايهت هه تا رازي نه بيت به و ئازار و ماندووكرده جه سته ييه ي كاتژمير له دواي كاتژمير له هوله كاني راهيناندا هاورييه تيت دهكهن، مه گهر ئه وه ي تو ژماردن و ريكخستني بر و جوري ئه و خواردنه ي ده بخويت؛ پيت باشتريت و هه موو ژيانت به و جوړه به ري بكهيت كه ژهمي كه م بخويت. خهلكي حه ز دهكهن پرژه يه كي تاييهت به خويان هه بيت، به لام تو ناييهت خاوه ن كاريكي سه ركه و توو؛ مه گهر ريگايه ك بدوزيته وه كه تيايدا مه ترسي و حاله تي شكسته يناني دووباره و كاتژميري كاركردي تولاني و شيتانه قبول بكهيت بو شتيك كه له وانه يه هيچ ئه نجاميكي شي نه بيت.

هه موو كه سيك حه ز به هاوبه شيني ژيان دهكات، له ژن يان له ميترد، به لام كاره كه سه ر ناكيشيت بو ئه وه ي كه سيكي ناياب كه مه ندكيش بكهيت، مه گهر ئه وه ي ئه و دله راوكني و هه لچوونانه قبول بكهيت هاوشاني حاله ته كاني رهدانه وه ي به ئازار، هه روه ها كه له كه بووني شله ژاني سيكسي كه هيچ ده رچه يه كي بو نيه، هه روه ها چاوبرينه موباييله كهت بو ماويه كي دوورودريژ كه هه رگيز زهنگه كه ي لينادات. ئه مه به شيكه له گه مه ي خوشه ويستي،

ئەگەر بە‌باشی یاری نە‌که‌یت؛ ناتوانیت بیه‌یتە‌وه‌.

ئە‌وه‌ی بریار له‌ سه‌رکه‌وتنت ده‌دات؛ بریتی نییه‌ له‌ «ده‌ته‌وئ
چیت هه‌بیت؟»، به‌لکوو پرسپاری راسته‌قینه‌وه‌ ئە‌وه‌یه‌: «ئە‌و ئازاره
کامه‌یه‌ که‌ هه‌ز ده‌که‌یت به‌رگه‌ی بگريت یان ده‌توانیت به‌رگه‌ی
بگريت؟» رینگای به‌خته‌وه‌ری به‌ درک و بیهیوایی داپۆشراوه‌.
پتویسته‌ له‌ سه‌رت شتیک هه‌لبژیریت! ناتوانیت ژیانیکت هه‌بیت که
دوور بیت له‌ هه‌موو ئازاریک، ناکریت ژیان هه‌مووی به‌به‌رده‌وامی
به‌ گول داپۆشراویت، به‌خته‌وه‌ری پرسپاره‌ ئاسانه‌که‌یه‌، به‌نزیکه‌یی
وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌مووشمان بۆ ئە‌م پرسپاره‌ وه‌کوو یه‌که‌.

ئە‌و پرسپاره‌ی زۆر جیی بایه‌خپێدانه‌، بریتییه‌ له‌ پرسپاری
ئازار. ئە‌و ئازاره‌ کامه‌یه‌ که‌ ده‌ته‌وێت له‌گه‌لی بژیت؟ ئە‌مه‌ ئە‌و
پرسپاره‌یه‌ که‌ گرنگی خۆی هه‌یه‌، ئە‌و پرسپاره‌ی له‌ راستیدا
ده‌تگه‌یه‌نێته‌ شوێنیک، ئە‌مه‌ ئە‌و پرسپاره‌یه‌ که‌ له‌وانه‌یه‌ تێروانینت
بگۆریت، ژیان بگۆریت، ئە‌و پرسپاره‌یه‌ که‌ منی گه‌یاندۆته‌ ئێره‌ و
تۆشی گه‌یاندۆته‌ ئە‌وێ، ئە‌وه‌ که‌ دیاریمان ده‌کات و جیاوازییه‌کان
له‌ نێوانماندا دیاری ده‌کات و له‌ کوتایی رینگه‌که‌شدا به‌یه‌که‌وه‌
کۆمان ده‌کاته‌وه‌.

له‌ زۆربه‌ی ماوه‌ی هه‌رزه‌کاری و گه‌نجیما، خه‌ونم به‌وه‌وه‌
ده‌بینی که‌ بێم به‌ موسیقاژهن، به‌تایبه‌ت بێمه‌ یه‌کێک له‌ ئە‌ستیره‌کانی
رۆک. هه‌ر کاتیک گویم له‌ گۆرانییه‌کی نوێ ده‌بوو به‌ گیتاره‌وه‌؛
چاوه‌کانم ده‌نوقاند و خۆم ده‌هینایه‌ پیش چاو له‌سه‌ر شانۆیه‌ک
گیتار ده‌ژهنم له‌به‌رده‌م جه‌ماوه‌ریکدا که‌ شیتانه‌ هه‌لده‌به‌زنه‌وه‌،
له‌به‌رده‌م که‌سانیکدا که‌ به‌ته‌واوی عه‌قلیان له‌ده‌ست داوه‌ و گوینان
شل کردووه‌ بۆ ئە‌و مه‌زنیه‌ی په‌نجه‌کانم له‌و ژنیانه‌ دروستی
ده‌کن. ده‌کرا ئە‌م خه‌ونه‌ وام لی بکات چه‌ندین کاتر می‌ری بیکۆتایی

راهيتان له سهر ژه نيني گيتار بکه م... به تيروانيني خوم، ههرگيز
 نه و پرسياره له نارادا نه بوو که نه گهر رورژيک له سهر شانق وه ستام
 و له بهر دهم جه ماوهر يکي حالگرتوودا، به لکوو که ي نه وه روو
 دعات. نه خشه م بو هه موو شتيک کيشابوو، چاوهر يي نه و کاته
 گونجاوه بووم بو وه بهر هيتاني بري راسته قينه ي وزه و هه وله کانم
 بو نه وه ي دهمه ويت، تاکوو شوينپه نجه م له جيهاني موسيقادا
 جي بهيلم. پيوست بوو له سهر م سهره تا قوتابخانه ته واو بکه م،
 پاشان دهبوو هه نديک پارهي زياتر به دهمه ست بهينم بو کريني
 که لوپه له پيوسته کان، پاشان پيوستم به کاتيکي کراوه دهبوو بو
 نه نجامداني راهيتان تيايدا. پاش نه وه ش، دهبوو له گهل خه لکاننيکي
 زور په يوهندي دروست بکه م و پلان دابنيم بو يه که مين پرورژهي
 موسيقيم. دواي نه وه ش... دواي نه وه، هيچ.

سهره را ي هه موو خه ونه کانم که نزیکه ي نيوه ي ته مه نمي
 خاياند؛ له واقعدا هيچي لي سهوز نه بوو، پاشان کاتيکي زور
 و ململانتيه کي زورم دهويست تا دهگه يشتمه هوکاره که ي: من له
 راستيدا نه مه م ناويت!

له حاله تيکي خوشه ويستيدا ده ژيام له گهل نه وه ي بيرم لي
 ده کرده وه (وينه ي خوم له سهر ته خته ي شانق، خه لکيش هوتافم بو
 ده کيشن، منيش موسيqa ده ژهنم و دلم روده که مه نه وه ي ده ژهنم)،
 به لام هه مان حاله تي خوشه ويستم نه بوو له گهل نه و پرؤسه يه ي
 ده يگه ياندم به و نه نجامه، له بهر نه و هوکاره ش شکستم هيتا. جار
 له دواي جار شکستم ده هيتا، به لکوو من له و هه ولانه مدا کوششي
 پيوستم نه ده کرد تا نه وه ي بوم هاته پيش به شکستي دابنيم.
 راستي بابيه ته که نه وه يه که من هه ر له بنه رهدا هه وليکي جدديم
 نه دا، راهيتانه قورسه کاني رورژانه، کاري پيوست بو دوزينه وه ي

كۆمەلىك كەس و راھىنان كىرىن لەگەلىان، نارەھەتتى بەدەستەيتاننى
 ھەموو پىداۋىستىيەكان، پاشان وا لە خەلك بىكەيت بەراستى
 بىن و گىرنگى بەو بەدەن كە كىردووتە، ئەو ژىيانەى دەپچىرىن،
 ئەو ئامىرانەى لەكار دەكەون، ھەلگىرتنى بىست كىلو كەلوپەل و
 رۇيشتن بۇ راھىنان و گەرانەو بەبى بوونى ئۆتۈمبىل. ئەو
 خەونىكى گەورەيە وەك كىونىكى بەرز، كە پىويستى بە كۈششىكى
 راستەقىنەيە بۇ ئەوئەى بگەيتە سەر لوتكەكەى. كاتىكى زۇرم
 بەغىرۇ دا بەر لەوئەى بۇم دەرگەوئىت كە من ھەزم لە سەرگەوتن
 بەسەر شاخدا نىيە! من تەنھا ھەزم دەرگە كە بىھىنمە پىش چاۋى
 خۇم كە لەسەر لوتكەى ئەو شاخە وەستاوم.

ئەدەبىياتى رۇشنىرىيى بەربلاو پىم دەلىت كە بە جۇرىك من
 خۇم ھەلخەلەتاندوۋە، يان من كەسىكى شىكستخواردووم، بەوئەى
 من «ئەوئەى پىويستە نىمە» بۇ كارەكە، بەوئەى كە وازم لە
 خەونەكەم ھىناۋە، رەنگە لەبەر ئەوئەى كە خۇم لەبەردەم فشارى
 كۆمەلگە دا ملەكە چ كىرد.

بەلام راستىيەكە زىاتر لە ھەموو ئەو شىكردنەوانە سەرنجراكىش
 و جىنى بايەختەر بوو، راستىيەكە ئەوئەى: گومانم برد كە شتىكم
 دەوئىت، بەلام بۇم بوون بووئەو كە نامەوئىت، چىرۇكەكەش
 كۇتايى ھات.

ئەنجامەكەم وىست، بەلام ملەلاننىم لە پىناۋىدا نەوئىست،
 ئەنجامەكەم وىست، بەلام ئەو پىرۇسەيەى سەرى بۇ دەكىشىت;
 نەموئىست، نەچوومە خۇشەوئىستى جەنگان لە پىناۋ ئەو مەبەستە،
 تەنھا ھەزم لە سەرگەوتن بوو.

ژيان بهو شينويه ناروات.

وه لامدانه وهی پرسپاری «تو کیت؟» دیاری دهکات که ئایا تو ئامادهیت بو ململانی له پیناویدا. ئهو که سانهی چیژ دهبین له ململانی له گهل راهیتانه کان له یانه وهرزشییه کاند، ئهوانه که دهتوان به شداری بکه له پینشپرکی سیانییه کاند: راکردن و مهلهکردن و پاسکیلسواری. ئهوانه ی خاوهنی له شیکي جوان، دهتوان قورسای زور هه لگرن. ههروه ها ئهوانه ی چیژ له کاترمیری زوری کارکردن و سیاسهتی پله بهندی و هزیفی وهرده گرن له داموده زگا کاند، هه ر ئهوانه که دهفرن به ره و بهر زترین پله ی ئهو په یژه یه. ئهو که سانهش که چیژ دهبین له نارچه تییه کانی ژیا نی هونه ری و حاله ته کانی برسیتی و دلنیه نه بوون تیايدا، ئهوانه که به راستی له گه لی ده ژین و له کوتاییشدا ده گه نه سه رکه وتن.

ئهم قسه یه په یوه ندی به هیزی ویست (اراده) وه نییه، ههروه ها به رده وامی و خوراگری. ئه مه ی لیره دا ده لیم، ئاموژگارییه ک نییه وهک ئه وه ی «هیچ سه رکه وتنیک به بی نارچه تی نابیت». ئه مه ساده ترین شته له ژیا ندا و له هه موویان به ره تیتره: ململانیمان، سه رکه وتنمان دیاری دهکات. کیشه کانمان به خته وه ریمان بو دینیت، له پالیشیدا کیشه ی که میک با شتر دینیت.

ئیتسا بینیتان؟ ئه مه ریره ویکي پیناوپیچی هه لکشاه که کوتایی نایهت. ئه گه ر پیت وا بوو توانات هیه له هه ر خالینکی ئهو رینگه یه دا بوه ستیت له سه رکه وتن پیايدا، بترسه له وه ی تو له هیچ تینه گه یشتوویت. ئه مه ده لیم، له بهر ئه وه ی چیژی راسته قینه له خودی سه رکه وتنه که دا هه شار دراوه.

بەندى سېھەم تۆكەسنىڭ تايپەتى جياواز نىيت

كەسنىڭ دەناسى، با بلېن ناۋى جىمى بوو.
جىمى سەركىشى بىر دەۋامى ھەبوو لە دىئاي كاركردندا،
ئەگەر رۇژىك لىت بېرسىايە كە چى دەكات؛ بە ناۋى يەككى لە
كۇمپانىاكانەۋە ۋەلامى دەدايتەۋە كە ئەۋ رايۇزىيان پىشكەش
دەكات، يان باسى پىرۇگراممىكى پىزىشكى بۇ دەكرىت كە
بەدۋاي ۋەبەرھىنىڭدا دەگەرېن پارەدارى بىكات ۋ داھاتوۋىيەكى
گەشى دەبىت، يان باسى بۇنەيەكى خىرخوازى بۇ دەكرىت كە
پىدەچىت ئەۋ بىيىتە قسەكەرى سەرەكى تىايدا، يان باسى بىرۋكەى
دروستكرىنى جۇرىكى چالاك لە پالپىۋەنەرى سوۋتەمەنى بۇ
دەكرىت كە بە ھۈيەۋە مىلۇنان دۇلارى دەست دەكەۋىت.
كەسنىڭ بوو ھەردەم دەجوۋلا، ھەمىشە سەرقال بوو، ئەگەر
بىۋىستايە كەمىك قسەى لەگەل بىكەيت؛ بە قسەكرىن لە بارەى
سەرگەۋتتەكانىۋە دەبىھارىت، لە بارەى ئەۋ كارانەى كىرۋوۋىەتى
ۋ لە بارەى بلىمەتى كۇتا بىرۋكەيەۋە، لىستىك لە ناۋى بەسەردا
دەباراندىت بە جۇرىك ۋا ھەستت دەكرى كە لەگەل پەيامنىرى

پوژنامه زور به ناوبانگه کان قسه دهکەيت.

جيمي که سيکی ئه رينیی چالاک بوو به بهردهوامی، هه میشه
خوی ماندوو دهکرد، هه ر کات بتیبینایه؛ تا ئه و په ری خوی سه رقال
کردبوو به شتیکه وه، وا دیار بوو که سیکه که به راستی بو ئامانجیک
هه ول ده دات.

به لام له راستیدا جيمي که سيکی شکستخواردوو بوو
به ته وای مانا، قسه ی بی کردار بوو. زور به ی کاته کان له بار و
چیشته خانه ناوداره کان داده نیشته و پاره ی زوری خه رج ده کرد،
هینده ی ئه وه ی له «بیرۆکه ی کاره کان» دا که هه یبوو؛ خه رجي
ده کرد، به لکوو که سيکی مشه خۆر بوو له سه ر ئه و پاره یه ی
خیزانه که ی به ناره حه تیبه کی زور کویان کردبووه وه، ئه ویش له
ریگه ی خه له تاندنیان وه ک چۆن هه ر که سيکی دیکه ی شاره که ی
ده خه له تاند به بیرۆکه ساخته کانی له باره ی شکومه ندیبه کانی له
بواری ته کتۆلۆژیای ئاینده. راسته هه ندیک جار هه ولی بچووکی
ده دا، یان ته له فۆنه که ی ده گرت به ده ستیه وه و له گه ل که سيکی
ناوداردا قسه ی ده کرد و ده چوو له یستی ئه و ناوه بیکۆتاییانه ی
له لای بوون، پاش ئه وه ش هه یچ رووی نه ده دا، هه یچ یه کیک له و
«سه رکیشی کار» انه ی ده یکرد؛ ئه نجامیان نه بوو.

به لام ئه م هاوڕێیه مان سالانیکی دوورودریژ له سه ر ئه و کارانه ی
به رده وام بوو که تیایدا له سه ر حسابی خیزانه که ی و هاوڕیکان
و هه ندیکی تر له ناسیاوه دووره کانی ده ژیا، تا ئه و کاته ی له
ته مه نی سی سالی نزیک بووه وه. له هه مووی خراپتر له ته وای
ئو چیرۆکه دا ئه وه بوو که جيمي ئه مه ی به کاریکی باش ده زانی،
متمانه به خۆبوونیکی به رز و خه یایی هه بوو. به بۆچوونی خوی،
ئو که سانه ی گالته یان پی ده کرد یان په یوه ندیبه ته له فۆنیبه که یان

تويژه رهوان و دروستكه راني سياست لهو كاته دا سهري هه لدا كه ناوه رو كه كه ي ئه وه بوو نرخاندي جه ماوه ر بو خويان، له وانه يه سه ر بكي شيت بو سوودي كومه لايه تتي به رجه سته: ريژه ي تاواني كه متر، نه نجامي نه كاديمي باشت، ريژه يه كي بيكراري كه متر، كورته ينياني كه متر له بودجه ي گشتي. له نه نجامي نه مه دا نرخاندي خود دهستي پي كرد، له سه ره تاي ده يه ي دواتره وه، واته له ده يه ي هفتاكاندا ده بيته باب ته تيك كه خه لكي بواره كه فيري ده بن و چاره سازه ده روونييه كان و سياسي و ماموستايان جه ختي لي ده كه نه وه، به لكوو بووه به شيك له سياسته تي فير كردنيش. بو نمونه؛ جي به جيكردي «گه وره كردي بروانامه ي فيركاري» بو نه وه ي نه و مندا لانه ي خاوه ن جووله يه كي فيركاري نزم، ببه خاوه ن هه ستيكي باشت به رامبه ر كه مي ده سته وته كانيان. دواتر «خه لاتي به شداريكردي» و «كاسي ساخته» داهينران، له پيناو هه ر جوړيك له چالاكيه ئاساييه كان. واي لي هات نه ركي سووكي ماله وه يان بو مندا لان داده نا له شيوه ي نووسيني هوكاره كانی نه وه ي واي كردووه خويان به جياوازتر بزاني، يان نووسيني پينج شت لهو شتانه ي له خوياندا پي سه رسامن. به ريژه به راني كليساكانيش به خه لكاني ناو كليسا يان دهوت هه ريه ك له وان له چاوي خودادا گرنگيه كي تايبه ت به خوي هه يه كه ده گمه نه و بوي هه يه بيته كه سيكي هه لاويژده و ناياب نه ك ته نها كه سيكي ئاسايي. كوړ و كو بوونه وه و نه لقه كانی فيركاري هانداني تايبه ت به كومپانيا و دامه زراوه كان، هه مان نه و سرووده نامويه يان دهوته وه: بوي هه يه هه ريه ك له ئيمه بيته كه سيكي هه لاويژده و تا ئاستيكي يه كجار زور سه ركه وتوو بيت.

له پاش نه وه يه ك، زانياريه كان ده ريانخست كه ئيمه هه موومان

هه‌لایه‌یه نین! روون بووده‌وه که ته‌ن‌ها هه‌ستکردنی باش به‌رامبه‌ر
خۆت له راستیدا هیچ واتایه‌کی نییه، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی هۆکارینکی
دروستت هه‌بیت که وا بکات ئه‌و هه‌سته‌ت بۆ دروست ببیت.
هه‌روه‌ها روون بووده‌وه که نارده‌حه‌تی و شکست دوو شتی
به‌سوودن له راستیدا، به‌لکوو پێویستیش، بۆ ئه‌وه‌ی منداڵ
گه‌وره‌ ببیت و ببیته‌ که‌سینکی پێگه‌یشتووی سه‌رکه‌وتووی خاوه‌ن
عه‌قلینکی به‌هیز. روون بووده‌وه که فیرکردنی خه‌لکی به‌وه‌ی ئه‌وان
که‌سانینکی هه‌لایه‌یه‌ده‌ن و به‌وه‌ی که هه‌ستینکی باشیان به‌رامبه‌ر
خۆیان هه‌بیت، به‌چاوپۆشیکردن له هه‌ر شتینکی تر ناكریت هه‌رگیز
کۆمه‌لگه‌یه‌ک به‌ره‌م به‌ئینیت که پر بیت له نمونه‌کانی وه‌کوو بیل
گیتس و مارتن لۆسه‌ر کینگ، ئه‌وه کۆمه‌لگه‌یه‌ک به‌ره‌م ده‌هینیت
له نمونه‌کانی جیمی هاوریمن، نه‌ک زیاتر!

جیمی، دامه‌زرینه‌ری کۆمپانیا نوویه‌ خه‌یالییه‌کان. جیمی که
هه‌موو روژینک مادده‌ی هۆشبه‌ر به‌کار دینیت و ئه‌وه‌ی هیچ
به‌هره‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی نییه که بفروشریت جگه له باسکردنی
خۆی و رازیکردنی ئه‌وه‌ی قسه‌ی بۆ ده‌کات. جیمی ئه‌و جۆره له
مروقه‌خانه که له کاره‌که‌یدا هاوار ده‌کات به‌سه‌ر هاوبه‌شه‌که‌یدا و
تۆمه‌تباری ده‌کات به‌وه‌ی «پێگه‌یشتوو نییه»، پاشان قه‌رزه‌کانی
کۆمپانیا دوو هینده ده‌کات و ده‌یه‌یه‌نیت به‌رزترین ئاست وه‌ک
هه‌ولیک بۆ سه‌رسامکردنی کچه‌ نمایشکارینکی جلوه‌به‌رگی رووسی.
جیمی که هه‌رچی مام و پووری هه‌بوو به‌خیرایی به‌سه‌ری
کردنه‌وه، له‌وانه‌ی بتوانن پارهی به‌قه‌رز پێ بده‌ن.

به‌لی، ئه‌وه جیمی خاوه‌ن متمانه‌یه به‌خۆی، جیمی خاوه‌ن
ئاستینکی نرخاندنی به‌رز بۆ خۆی. ئه‌وه‌یه جیمی که کاتی زۆر
و زۆری تێپه‌راند به‌ باسکردنی سه‌رکه‌وته‌کانی له هه‌موو ئه‌و

کارانه‌ی ده‌یکرد، تا ئاستیک (ئیتستا ئه‌وه ده‌زانن) وای کرد بیری
چووه‌وه که هیچ بکات.

کیشه‌ی «بزووتنه‌وه‌ی نرخاندنی خود» ئه‌وه‌یه پتوانه‌ی
نرخاندنی خود ده‌کات له رینی ئاستی ئهرینیوونی هه‌ستی خه‌لکی
به‌رامبه‌ر به‌خویان، به‌لام پیوه‌ری راست و ورد بو نرخاندنی
مرو‌ف بو خوی ده‌بیت پشت به‌هه‌ستی خه‌لکی به‌ستیت به‌رامبه‌ر
لایه‌نه نه‌رینییه‌کانی خویان. خو ئه‌گه‌ر که‌سیکی وه‌کوو جیمی
وا بزانیته که زور نایابه له سه‌ددا ۹۹،۹، سه‌ره‌رای هه‌موو
لینکه‌وته‌کانی ژیا‌نی، ئه‌وه چون ده‌کریت پیوه‌ریکی دروست بیت بو
ئاستی به‌خته‌وه‌ری و سه‌رکه‌وتن له ژیا‌نی مرو‌فدا.

جیمی که‌سینک بوو که شیاوی ئه‌وه بوو! مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ئه‌و
هه‌ستی ده‌کرد وه‌کوو ئه‌وه‌ی شیاوی هه‌موو شته نوییه‌کان بیت،
به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ کاریک بکات تا به‌ده‌ستی به‌ینیت. جیمی گومانی
وايه پیویسته توانای هه‌بیت ببیته که‌سیکی خوشه‌ویستی خاوه‌ن
په‌یوه‌ندی فراوان، بی ئه‌وه‌ی له راستیدا یارمه‌تی پیشکه‌ش به
هیچ که‌سینک بکات. هه‌روه‌ها گومانی وایه ئه‌و شیاوی ئه‌وه‌یه
ژیا‌نیکی سه‌رنج‌راکیش و نایابی هه‌بیت، بی ئه‌وه‌ی قوربانی به‌هیچ
شتیک بدات.

ئه‌و که‌سانه‌ی هاوشیوه‌ی (جیمی)ن؛ ئالوده بوون به‌وه‌ی
هه‌ستیکی باشیان هه‌بیت به‌رامبه‌ر به‌خویان تا ئاستیک که‌ریگا
بدن خویان بخه‌له‌تینن و وای لی بکه‌ن باوه‌ر بکات که ئه‌وان
شتی زور مه‌زن داده‌هینن، ته‌نانه‌ت کاتیکیش که هیچ شتیک
دانه‌ینن خویان ده‌که‌نه جینگای پیکه‌نینی خه‌لکی و پیشیان وایه
ئه‌وان کرده‌وه‌ی لینه‌اتوانه ده‌که‌ن. گومانیان وایه دامه‌زرینه‌ری
کۆمپانیای نوی سه‌رکه‌وتوون، به‌لام هه‌رگیز هیچ کۆمپانیایه‌کی

سهرکه وتوو دانامه زرینن. خویان وا ناو دهبه ن که «رینیشاندهرن
له ژیاندا»، پاره وهرده گرن بو یارمه تیدانی خهلکانی تر، له کاتیکدا
بیست و پینج سالی ته مه نیان تیه ر نه کردوو و هیچ دهستکه وتیکی
به رجه سته شیان نییه له ژیاناندا.

ئه وانه که سانیکی خاوه ن متمانه یه کی له راده به دهرن به خویان،
رینگه ئه م متمانه به خوبوونه بیته هو ی خه له تاندنی خهلکانی تر،
لانی که م بو ماوه یه کی کورت. له مه ندیک حاله تیشدا له وانه یه ئاستی
خه یالیی متمانه به خوبوون لای ئه و که سانه کاریکی یارمه تیدهر بیت
به شیوه یه ک یارمه تیی که سانی دهورو به ریان بدات که ئه وانیش
هه ست به متمانه به خوبوونیکی زیاتر بکه ن، به لام سهره رای هه موو
ئه و خه له تاندنانه له لای جیمی، ده بی دان به وهدا بنیم که زور کات؛
به سهربردنی کات له گه لیدا خوش بوو، کاتی له گه لی ده بوویت؛
هه ستت ده کرد توانات هه یه هه موو شتیک ئه نجام بدهیت!

به لام کیشه ی راسته قینه له و هه سترکدرنه له راده به دهره ئه وده یه
که وا له خهلکی ده کات به پیویستی بزانیته که به دریزایی کات
هه ستنیکی باشی هه بیت به رامبه ر به خوی، ته نانه ت ئه گه ر ئه مه
له سهر حسابی خهلکانی دهورو به ریشیان بیت. له به ر ئه وه ش که
ئه مانه پیویستییه کی به رده وامیان هه یه به و هه سته، کاره که به ره و
ئه وه یان ده بات که زور به ی کاته کانیان بیر له خویان بکه نه وه. له
کوتایی رینگه شدا پیویسته بریکی زور هه ول و کوشش و وزه ت
هه بیت تا به روا به خوت بهینیت که پیساییه که ت بونی نییه، به تاییه ت
ئه گه ر هه موو ته مه نت له ته والیتدا به سهر به ریت.

کاتی ئه م ته رزه بیرکردنه وه یه لای خهلکانیک گه شه ده کات،
وایان لی ده کات به به رده وامی ئه وه ی له چواره وریان ده گوزه ریت؛
به مه زنیی خویانی لیک بده نه وه. زور قورسه بتوانیت له و حاله ته

دهريانبهينيت. زور به سادهي: هر هوليک بو گفتوگوکردن له گه لايان له و پرووه «مهترسيدار» دهبيت و هره شه دهبيت له سر سرکه و تنه کانيان له لايه ن کهيکي نوپوه که «تواناي تيگه يشتن» ي نيه له وه ي چهن د زيره ک و قوز و سرکه و توو و به هره مهنده.

سووي ئه م ههسته به رزه به شايسته بووني خويان به ره و داخران دهچيت و دهبيت جوريک له بلقيکي خوپه رستي که هه موو شتيک ده شيوينيت به جوريک که به به رده وامي خوي پي به رز بکاته وه. ئه و که سانه ي ههستيکي له و شيوه يان هه يه، واي ده بينن هه موو شتيک به رکه و ته ي ئه وانه له هر پروو داويک له پروو داوه کاني ژيانياندا وه ک جه ختکردنه وه يه ک له مه زنيان يان مه ترسيه ک که هره شه يان لي ده کات. ئه گهر شتيکي باشيان بو هاته پيش، ئه وه به هوي ده سته و تيکي سه رنجراکيشه وه بووه که خويان به ده ستيان هيناوه. ئه گهر شتيکي خراپيشيان به سه رهات، له بهر ئه وه يه که که سيک هه يه چاوي له سه ريانه و له پيگه يان که م ده کاته وه. زور قورسه هر شتيک بتوانيت کاريگه ري هه بيت له سر ئه و هه سته کردنه بالايه به به رکه و ته يان. ئه مانه ئه و که سانه ن خويان به لاري دا ده بن به به کاره يناني هر شتيک که تامي هه سته کردن به سرکه و تنيان پي ببه خشييت. هه ول ده دن ئه و پروو کاره جوانه ي خويان به يله نه وه که له ميشکي خوياندا دروستيان کردوه، جا نرخه که ي هه رچيه ک بيت، ته نانه ت ئه گهر پيوستيش بکات خراپه کاري جسته يي و مه عنه وي به رامبه ر خه لکاني ده وروبه ري خويان بکه ن.

به لام ئه م هه سته کردنه به رزه به به رکه و ته يان؛ ستراتيژيکي شکسته خواردوه، ئه وه ش ده رچه يه کي ساده ي تره و به خته وه ري

نېيە.

پىنۋەرى راستەقىنە بۇ نرخاندنى خود ئۇە نېيە كە مروف
تېروانىنى چۇنە بۇ ئەزموونە ئەرېنېيەكانى، بەلكو ئۇەيە كە
تېروانىنى چۇنە بەرامبەر ئەزموونە نەرېنېيەكانى. ھاوشىۋەكانى
جېمى، لە رېنگاي خولقاندنى سەرکەوتنە خەيالىيەكانەۋە لە ھەر
ساتىكدا؛ خۇيان لە كېشەكانيان دەشارنەۋە، لەبەر ئۇەش كە
تواناي رووبەروو بوونەۋەي كېشەكانيان نېيە ھەرچەند تېروانىنيان
بۇ خۇيان ئەرېنى بېت، كەۋاتە كەسىكى لاۋازن.

ئەۋ كەسەي بەراستى ۋاي دەبېنىت كە بەھايەكى گەۋرەي ھەيە،
كەسىكى بەتۋانايە لە بېنىنى بەشە نەرېنېيەكانى كەسىتىي خۇي بە
بېنىنىكى ئەرېنى... «بەلى، ھەندى جار كەسىكى نابەرپرس دەبم لە
بارەي خەرچەردنى پارەۋە»، يان «بەلى، من پىشتم بە يارمەتېي
كەسانى تر بەستۋە لەرادەبەدەر، پىۋىستە زياتر پىشت بە خۇم
بېستىم». لەدۋاي ئۇە، ئەم كەسە بە شىۋەيەك رەفتار دەكات
كە يارمەتېدەرى بېت لە باشكردن و گەشەپېدانى خۇيدا، بەلام
كەسانىك كە ھەستى بالاي بەرکەوتەيان ھەيە، لەبەر ئۇەي ناتۋان
بە شىۋەيەكى راست و راشكاۋانە دان بە بوونى كېشەكانياندا بېنى،
لەبەر ئۇە ناتۋان گەشە بە خۇيان بەدن بە شىۋەيەكى بەردەۋام
و واتادار. ئەۋانە ھەمىشە لە دەرچەيەكى خىراي ئاسانەۋە دەرۋن
بۇ دەرچەيەكى خىراي ئاسانى تر و نكولىي زور لەسەريەك كەلەكە
دەكەن، بۇ ئۇەي مەزنىي خۇيانى زياتر پى دەرېخەن.

بەلام دەبېت دۋاجار ۋاقىع تۆلەي خۇي بىكاتەۋە، دۋاي ئۇە
كېشە حەشاردراۋەكان بە شىۋەيەكى روون خۇيان دەرېخەن،
تاكە پىرسىار كاتى روودانى ئەۋ بابەتەيە، چەندىش بەئازارە كاتى
روو دەدات.

ساتي دارووخان

من دانىشتووم، كاتژمير نۆي به يانييه، وانهي بايولؤژييه، سهرم
خستووته سهر قؤلم له سهر تهخته كه، چاوم بريوته جوولهي
چركه ژميري كاتژميره كه م، چركه چركي كاتژميره كه له گهل دهنگي
مامؤستا تيكهل بووبوو كه باسي كرؤمؤسؤمه كان و دابه شبووني
خانه كانى ده كرد. بيتاقهت بووم، وهك ههر گهنجيك كه ته مهنى له
سيانزه سالاندايه و خؤي وهك زيندانى كراويك ديتته پيش چاو له ناو
ژوورى پؤله قهره بالغ و پرووناكه كه يدا.

ليدانى كي ده رگا، به ريز برايس بوو؛ ياريدده رى به پيوه به رى
قوتابخانه، له ده رگا كه وه سهرى ديتتته ژووره وه و ده لىت: «ببووره
پيت ده بريم. مارك، وه ره له گه لم. ئوو، كه لوپه له كانىشت بيتته.»
«شتىكى سهره!» له دلى خؤمدا وام وت. شتى وا پروو ده دات
كه هه نديك جار مامؤستا قوتابيهك بنيريت بؤ لاي به پيوه به ر،
به لام ئه وه ده گمه نه كه كه سيك به پيوه به ر بنيريت بؤ لاي قوتابى.
شته كانم كو كرده وه و له ژووره كه چوومه ده ره وه. پاربه وه كه
چؤل بوو و سه دان تاقى خؤله ميشي هه لواسراو به ديواره كه وه
درىژ بووبوونه وه. «تاقه كه ي خؤتم نيشان ده ده يت، مارك؟»
منيش ده ليم: «به دلنيايه وه.» پاشان به كابؤ شينه چرچه كه م و
قژه فشه كه م و كراسه گه وره كه مه وه، هه موو شتىكى تر.
ده گه ينه لاي تاقه كه ي خؤم و به ريز برايس پيم ده لىت: «تكايه
بيكه ره وه.»

تاقه كه ده كه مه وه. ديتته پيش بؤ لاي تاقه كه م، كوته كه م و
جانئا وهرزشيه كه م و جانتا كه ي شانم ده ردينيت... ته واوى

کەلوپەلی ناو تاقەکم دەردینیت، جگە لە هەندیک دەفتەر و قەلەم،
 ھەمووی ھەلەگریت و پاشان دەست بە رویشتن دەکات و دوور
 دەکەویتەو، بێ ئەودی ئاور بۆ دواوہ بداتەوہ پیم دەلینت: «وہرە
 لەگەلم.» ھەستیکی ناناسوودە دامەدەگریت.

شوینی ده‌که‌وم بو نووسینگه‌که‌ی، له‌وی داوام لێ ده‌کات
دابێشتم. ده‌رگا‌که له‌پاش خومان داده‌خاته‌وه، پاشان قفلی ده‌دات،
ده‌روات بو لای په‌نجه‌رده‌که و په‌رده‌که داده‌داته‌وه به‌ شیوه‌یه‌ک
که‌س نه‌توانیت له‌ ده‌رده‌وه بمانی‌نیت، به‌ری ده‌سته‌کانم ئارده‌قه
ده‌که‌نه‌وه، ئه‌مه سه‌ردانیکی ئاسایی نییه بو نووسینگه‌ی به‌ریوه‌به‌ر.
به‌ریز ب‌رایس داده‌نیشت، به‌له‌سه‌رخو‌یی ده‌ست ده‌کات به
پشکنینی شته‌کانم و کردنه‌وه‌ی گیرفانی جله‌کانم و سه‌یرکردنیان،
پاشان جله و درزشییه‌کانم ده‌ردینیت و هه‌لیانده‌ته‌کینیت و ده‌یانخاته
سه‌ر زه‌وی.

به‌ریز برایش به‌بی‌نوهی سه‌یرم بکات، لیم ده‌پرسیت: «نایا ده‌زانیت به‌دوای چیدا ده‌گه‌ریم، مارک؟»
و‌ه‌لامی ده‌ده‌مه‌ود: «نازانم.»
«ماده‌ی هوش‌ه‌ر.»

ئەو وشەيە تووشى شۆكەم دەكەت، ھوشيارم دەكەتەو ۋە
دوودەلم دەكەت.

بەسەرسامىيە ۋە دەپرىسم: «ماددەى ھۇشبەر! چ جورىك؟»
بەردەقى سەيرىكم دەكات، پاشان دەلىت: «نازانم! تو چ جورىك
بەكار دىنىت؟» چىنىكى جانتاكەم دەكاتە ۋە پاشان تەماشای ئەو
گىرغانە بچوۋكانە دەكات كە تەرخان كراون بۇ قەلەم.
ئارەقە بە گىانمدا دىتە خوارە ۋە. دواى ئەۋەى دەستەكانم
ئارەقەيان كرىدەۋە، پاشان قۇلم ئارەقە دەكاتە ۋە، پاشان ملەم ئارەقە

دهکاته وه، له لاجانگمدا ههست به ليدان دهکهم و خوین هورووژم
دهبات بۆ ميشکم و پرووخسارم. ههست به راکردن و خوشاردنه وه
له شوينيکی دوور دهکهم، وهک له هر کورپيکی بچکوله پروو دهبات
له تهمهني سيانزه ساليډا که دهبينيت يه کهم جاره تومه تبار دهکريت
به هه لگرتني ماددهی هوشبهر و هينانی بۆ قوتابخانه.

به نارې زاييه وه ده ليم: «نازانم بۆ چی دهگه ريت!» وشه کانم زور
نهرمتر ده رکه وتن وهک له وهی ده مويست، هه ستم ده کرد پيويسته
له سهرم به متمانه به خوبوونيکی زياتره وه ده ربکه وم به تاييه ت له م
کاته دا. يان... له وانه يه، پيويست نه بيت له سهرم وا بکه م. رهنگه
پيويست بيت بشله ژيم. ئايا دروژنه کان به ترسيکی زياتره وه
دهرده که ون، يان به متمانه به خوبوونيکی زياتره وه؟

من ده مه ويت ته واو به پيچه وانه ی ئه وانه وه بم، به لام ئه وه نده
هه يه که ميبی متمانه به خوبوونم به ره و زيادبوون ده چيت، به رده وام
که ميبی متمانه بوونم به خوم که له وه ههسته وه سه رچاوه ی گرتوه
من متمانه م به خوم نه بيت، وای کردوه ههست به نه بوونی متمانه
به خوم بکه م، ئه وه خودی ئه و «ئه لقه جه هه ننه ميبه يه که خوی
دووباره دهکاته وه».

پيم ده ليت: «دهبينين... دهبينين!» پاشان سه رنجی ده چيته
سه ر جانتای پشته که م که له و کاته دا به لای منه وه وهک ئه وه
وا بوو سه د گيرفانی هه بيت، هه ر گيرفانيک له گيرفانه کانی پر
کرا بوون له که لوپه لی تاييه تیی خوی له پيداويستيه بينرخه کانی
هه رزه کاران: قه له می رهنگاو په نگ، مقهستی کونه که له ناو پوله که دا
ده ستاوده ستمان پي ده کرد، سی دیی سه ره تاي نه وه ده کان که
به رگه کانيان درابوو، قه له مجافی وشک که ده بووايه له ميژوهه فریم
بدایه، هه روه ها ده فته ريکی وينه کيشانی کون که نيوه ی په ره کانی

لی کرابوونهوه، خۆل و دهزوو و شتی تر که هیچ بههایهکیان نهبوو له میانهی وهرزی خویندندا هه موویان که له که بووبوون.
وا بزائم به خیرایی بووناکی؛ ئاره قهه ده کردهوه، له بهر ئه وهی کات ههر دريژ ده بووه وه، له گهل ئه وهی چهند چرکه یهک زیاتر نه بوو له به یانی ئه و رۆژه. هه ستم کرد وانهی دواتر زۆر دوور که وتوو ده ته وه، وهک ئه وهی سه رده میکی جیۆلوجیی تر بیت و منیش له ههر خوله کیدا که تیده په ریت؛ گه و ره ده بم و ده مره. ئیمه به ته نها بووین، من و به ریز برایس و جانتاکه م که ئارامی نه مابوو. له ساتیک له ساته کانی ئه و سه رده مه جیۆلوجییه دريژه، به ریز برایس کوتایی هینا به گه ران و پشکنینی جانتای پشته که م. که میک له دله راوکی له سه ر ئه و پیاوه به ده رکه وت، له بهر ئه وهی هیچ شتیکی نه دۆزییه وه. جانتاکه ی سه ره و خوار کرده وه و هه موو ئه و شتانه ی له ناویدا بوون، که وتنه سه ر زه ویی نوو سینگه که ی. ئه ویش ئیستا ئاره قه ده کاته وه وهک ئه وهی من ئاره قه م ده کرده وه، به یهک جیاوازییه وه: من ده ترسام، به لام ئه و تووره بوو. به ده نگیک که ویستی ئاسایی بیت، وتی: «که واته ئه مرۆ هیچ ماده ی هۆشبه رت پی نییه، وایه؟»

به ده نگیک ئاسایی وه لام دایه وه: «نه خیر.»

دهستی کرد به پشکنینی ئه و جلوه برگانه ی له ناو تاقه که مدا بوون، پاشان هه موویانی له لای جانتای وهرزشییه که مه وه کۆمه ل ده کرد که پنداویستی وهرزشی تیدا بوو. ئیستا کۆته که م و جانتاکه م به بی گیان له ناو باوه شیدا ئارامیان گرتبوو. بینیم هه ناسه ی هه لده کیشا و ته ماشای دیواره که ی ده کرد. هه ستم کرد خه ریکه گریانم دیت، وهک ههر مندالینکی ته مه نی سیانزه سالان که به ته نها خۆی ده بینیته وه له گهل پیاویکی تووره که شته کانی به ملا

و نه ولادا فرې ددهات.

چاوه کاني به ريز برايس ته ماشاي شته که له که بووه کاني سهر
زه ويان ده کرد، شتيکی قه دهغه کراو يان ريگاپينه دراويان تيدا
نه بوو... نه ماددهی هوشبهر، نه ته نانه ت هر شتيک که پيچه وانهی
سيستمی قوتابخانه بيت. پياوه که هه ناسه يه ک ددهاته وه، پاشان
کوټ و جانتاکه ش فرې ددهاته سهر زه وييه که. دهنوشتيته وه
و نه نيشکه کاني دهخاته سهر ميزه که و پروو خساری به رامبه ر
پروو خساری من راده وه ستيت.

«گوښگره مارک، موله تی کوتاييت پي ددهم بو نه وهی راستگو
بيت له گه لم، نه گهر تو راستگو بيت له گه لم؛ نه وا نه نجامه که ی بو
خوت زور باستر ده بيت، به لام نه گهر دواتر بوم دهرکه ويت که
دروټ کردووه؛ نه وا کاره که زور خراپتر ده بيت.»

تفیک قووت ددهمه وه وهک نه وهی له شتيکدا تاوانبار بم.
به ريز برايس پرسيارم لي دهکات: «ئيستا راستييه که م پي بلې،
نه مړو ماددهی هوشبهرت له گه ل خوت هيناوه بو قوتابخانه؟»
به رهنگاري فرميسکه کانم ده که م و هاواريک له گه روومدا
ده هيلمه وه، چاو دهرمه نه وه که سهی خه ريکه نه شکه نجه م ددهات،
پاشان به دهنگيکی پارانه وه و بيده سه لاتانه بو رزگار بوون له م
هه موو ترسه ده ليم: «نا، هيچ مادده يه کی هوشبهرم پي نييه،
ناشرانم باسی چی ده که يت.»

خوبه دهسته وه دانی خوی راده گه يه نيت و ده ليت: «کيشه نييه،
وا بزانم تو ده توانيت که لوپه له کانت هه لگريت و برؤيت.»

به هيواشی دوايين ته ماشاي جانتاکه م دهکاته وه که له سهر
زه ويی نووسينگه که ی که وتووه، وهک خه ونيکی تیکشکاو. قاچی
دهخاته سهر نه و جانتايه و که ميک فشار دهکات، وهک نه وهی

دوا هەول بیت و شتیکی بۆ دەرکەویت، بەلام من بەدوودلییەوه
 چاوەریم تا هەستیت و لێی دوور بکەوێتەوه بۆ ئەوەی بگەریمەوه
 بۆ ژیانم و ئەو مۆتەکەیه لەبیر بکەم.

بەلام قاچی هەست بە شتیک دەکات لەناو جانتاکەدا، لەناکاوی لێم
 دەپرسیت: «ئەمە چییە؟»

دەلیم: «لە بارەى چییەوه لێم دەپرسیت؟»

«هیشتا جانتاکە شتیکی تێدا یە.»

جانتاکە هەلدەگریت و دەست دەکات بە پشکنینی بەقوولی،
 بەلام من لە چاومدا ژوورەکە هەمووی بووبوو بە تەم، هەموو
 شتیکم تەماوی دەبینی.

کاتی بچووک بووم، زیرەک بووم، هەروەها خوشەویست بووم،
 بەلام لە هەمان کاتدا کەسیکی بێرخیش بووم، من ئەم وشەییەم
 بەو پەری واتا ناسکەکەى دەربری. هەمیشە حەزم لە هەلگەرانەوه
 و درۆکردن بوو، ریزیکی کەم بۆ دەورووبەرم هەبوو. کاتیک
 تەمەنم دوانزە سالان بوو، ئامیزی راداری مالهەمان لەکار کەوت
 بە هۆی موگناتیسیکەوه کە من هینابووم، تاکوو بتوانم بە هۆیەوه
 خۆم بگەیهنمە دەرەوهی مال لە نیوەی شەودا و بەبێ ئەوەی کەس
 پێم بزانیت. لەگەڵ هاوریکەمدا رۆیشتم و ئۆتۆمبیلەکەى دایکیمان
 بەپال برد تا گەیاندمانە سەر شەقامەکە بۆ ئەوەی بتوانین کەمیک
 لە کۆلانیەکاندا پێی بسوورینەوه، بەبێ ئەوەی خاوەنەکەى خەبەرى
 ببێتەوه. منیش هەندیک شتم دەنووسی لە بارەى لەباربردنی
 کۆرپەلە، چونکە دەمزانی مامۆستای وانەى ئینگلیزى مەسیحییە و
 پارێزکاریکی توندپەرەوه. لەگەڵ هاورییەکی دیکەمدا جگەرەمان لە
 دایکی دەدزی و لەپشت قوتابخانەوه بە مندا لانمان دەفرۆشتەوه.
 لەسەر ووه هەموو ئەوانەشەوه، گیرفانیکی نەینیی بچووکم

له ژير جانتاكه مه وه دروست كړدبوو بۇ ئه وهى ماري جواناي تيدا
بشارمه وه.

ئو گيرفانه نهينيه بوو كه به ريز برايس بوى ده گه را، دواى
ئو وهى قاچى نا به مادده هوشبه ره كاني ناويدا كه له جانتاكه را
شاردبوو مه وه. من دروژن بووم. وهك به لينى پى دابووم،
هرگيز به ريز برايس هيچ نه رميه كي له گه لم نه نواند. دواى چهند
كاترميريك، وهك چون له هر منداليك له ته مه نى سيانزه سالايدا
روو ده دات كاتى خوى ده بينيته وه به ده سته ستروى له كوشنى
دوا وهى ئوتومبىلى پوليسدا، گومانم وا بوو ئيتري ژيانم كوتايى هات.
كه مينك له سهر حق بووم له و گومانبردنه دا. به شيوه يه ك
له شيوه كان دايك و باوكم برياريان دا له ماله وه زيندانيم بكن.
په يوه نديكردنم له گه ل هاوريكانم بۇ ماوه يه كي ديارينه كراو قه ده غه
كرا. به هوى ئه وهى له قوتابخانه ش دهركرام، پيوست بوو
له سهرم ئه و ماوه يه ي كه ماوه له ماله وه وانه كانم بخوينم. دايكم
ناچارى كردم قزم بېرم و كراسه كه م فرى بدهم كه وينه ي مارلين
مانسون و تپى ميتاليكا (ئمه بۇ هه رزه كاريك له سالى ۱۹۹۸ دا
هيچى كه متر نه بوو له بريارى له سيداره دان). هه موو به يانيه ك
باوكم رايدكه شام به ره و نووسينگه كه ي، بۇ چهندين كاترميرى
كوتايينه هاتوو كارى پولينكردنى لاپه ره كاني پى ده كردم. دواى
ئو وهى ماوه ي فيربوونم له ماله وه كوتايى هات، له قوتابخانه يه كي
ثاينى بچووكدا ناويان تومار كردم، له وى هه ستم به ئاسووده يى
نه ده كرد (له وانه يه ئمه سهرسامتان نه كات).

له دواى ئه وه، به ته واوى دواى ئه وهى وازم له بيركردنه وه
هينا له وهى ئه نجامم دابوو و ئه ركه كاني قوتابخانه م به ريكوپينكى
ده نووسييه وه و فيرى هه ستي به رپرسياريتى راسته قينه بووم.

دایکم و باوکم بریاری جیابوونه و هیان دا.

ئەمەم پێ وتن تا بزانی سەر دەمی هەرزەکاریم زۆر خراپ بوو. هەموو ھاوڕێکانم لە دەست دا، ئەوەی لە دەورووبەرم بوو؛ لە دەستم دا، هەروەها مافە یاساییەکانیشم لە دەست دا، پاشان خێزانەکەم لە دەست دا، هەموو ئەوانە لە ماوێه کدا ڕوویان دا کە لە ئۆ مانگ زیاتر نەبوو. ڕەنگە چارەسازێکی دەروونی کە سەردانم کرد، ئەو ماوێهێ تەمەنی بیستەکانم بە «ماوێ شۆکی راستەقینە» ناو ببات. لەدوای ئەوە، زیاتر لە دە سال دەبەمە سەر بۆ هەلوەشان دەوێ ئەو بارودۆخە و هەڵدان بۆ کەمکردنەوێ هەستی گۆشەگیریم.

کێشە ی ژیا نی خێزانیم (واتە جیابوونه وێ دایک و باوکم) لە و کاتەدا پە یوهندی نەبوو بە و شتە ئابرووبەرانی دەکرین یان دەوترین، بە لکوو بە هۆی ئەو شتە ئابرووبەرانیوە بوو کە پێویست بوو بوترین یان بکرین، بە لام نەکران و نەوتران. خێزانەکەم هەموو شتیکیان بە پەرژینی بەهێز دەورە دەدا، بە لیزانییەک ھاوشیوێ لیزانی واری بوفیت لە کوکردنەوێ پارە یان بە لیزانی جینا جامیسۆن (ئەکتەریکی فیلمە بەدەرەوشتییه کانه) لە ئەنجامدانی سینکس: ئیمە پالەوانین لەو بوارەدا! لەوانە یە ماله کە لە دەورووبەرمان ئاگر بگریت، بە لام ئیمە ڕووبەرۆوی دەبینەو بە وتنی: «ئو! نا، شتیکی وا ڕووی نەداو، لەوانە یە شتیکی گەرم لەویدا بیت، بە لام لە راستیدا شتیکی ئەوتۆ ڕووی نەداو.»

پاش جیابوونه وێ دایک و باوکم، ئیتر هیچ قاپنک نەدەشکا و هیچ دەرگایەک بەتوندی لێ نەدەدرا و ھاوار و دەمەبۆلە و تۆمەتبەخشینەو نەما. دوای ئەوێ بۆیان دووپات کردینەو کە تاوانی ئەوێ ڕووی داو: هێی من و براکەم نەبوو،

کوږوونه وهیه کی پرسیار و وهلام ئامیز له نیوانماندا هاته ئاراهه. بهلی، پرسیار و وهلام ئامیز بوو، که په یوه ست بوو به ورده کاریه کرداریه کان بو ریکوپیک کردنه وهی ژیانی تازه مان. که سمان فرمیسی نه رشت، که سمان دهنگی بهرز نه کرده وه، قوولترین شت که من و براهم تینگه یشتین له باره ی ژیانی سوزداری باوک و دایکمانه وه؛ هاوشیوهی ئه مه بوو: «که سمان فیلی له ئه وی تر نه کردووه، ناپاکیشی بهرام بهر نه کردووه». ئوو، به راستی ئه وه باشه! شتیکی گهرم له ماله که دا هیه، بهلام له راستیدا هه موو شتیک له جی خویدا یه!

باوکم و دایکم دوو که سی باشن، هیچ سهرزه نشتیکیان ناکه م له سهر هیچ (لانی که م، به لیم نه داوه سهرزه نشتیان بکه م)، من زوریش خوشم دهوین، به سهرهات و رینگا و کیشه ی خویان هه بوو، ریک وهکوو هه موو دایک و باوک که کانی تر. هه موو؛ باوک و دایکیان بهو شیه وه بوون، هه میشه ش دۆخه که بهو شیه وه دهروات. هاوشیوهی هه موو باوک و دایکه کانیش، باوکم و دایکم به شیک له کیشه کانیان بوم جی هیشت (بیگومان له نییه تپاکیه وه)، ئه گهری زوری هه یه منیش به شیک له کیشه کانم بو منداله کانم جی بهیلم.

کاتی شتانیکی خراپی له م شیه وه له ژیانماندا ږوو ددهن، هه ستنکمان بو دروست ده بیت به شیه وه کی بیتاگایانه که وا دهزاین ئه و کیشه نه مان هه رگیز پی چاره سهر ناکریت، ئه م بیده سه لاتییه گریمانه ییه ش له چاره سهر کردن؛ واما لئ دهکات هه ست به به ده ختی و بیده سه لاتی بکه یں.

به لام له گهل ئه وه شدا ده بیته هوی ږوودانی شتیکی تر. ئه گهر کیشه گه لیکمان هه بوو که چاره سهریان نه بوو، ئه وا نه ستمان

وینایه کمان بۆ دهکیشتیت که ئیمه یان کهسیکی تاییهت و دهگمهنین؛
بۆیه ئه م کیشه «تاییهت و دهگمه» انه مان بۆ دروست دهییت، یان
ئه وهیه کهسیکین تووشی ناته واوییه که بووین. ئه و بیرکردنه وهیه مان
بۆ دروست دهییت که به شیوهیه که ئیمه له کهسی تر ناچین جگه له
خۆمان و پتویسته سیستمه کهش بۆ ئیمه جیاواز ییت.

به لام بابته که سادهیه: ئیمه دهبینه کهسیک که خاوهنی ئه و
هسته دهبین پیتتر باسمان کرد، که بریتییه له وهی خۆمان به
شیاوی بهرکهوتهی زیاتر دهزانین.

ئه و ئازارهی پیایدا تپه پریم له سهردهمی هه رزه کاریدا،
گه یاندمیه ئه و ریگایه ی هه مان ههستی له پاده به دهی بهرکهوته ییم
هه ییت، ریگایه که بوو که تیایدا به شه زۆره کهی ته مه نی گه نجیتیم
به سه ر برد، له کاتیکدا که ههستی له پاده به دهی بهرکهوته یی
جیمی له بواری کاردا به ده ر کهوت، وهک وای نیشان دها که
خاوهنی سه رکهوتهی زۆره، ههسته کهی من به بهرکهوته یی زۆرتتر؛
به تاییهت له په یوه ندیه کهانم له گهل ئافره تاندا ده رده کهوت. ئه و
شوکه ی تووشم بوو؛ زیاتر خۆی له دۆستایه تی و رازی بووندا
ده بینیه وه، به جوریک وام لی هات ههستم ده کرد هه میشه
پتویستم به قه ره بوو کردنه وهیه کی زیاتر ههیه بۆ ئه وهی بۆ
خۆمی به سه لمینم که به دریزایی کات کهسیکی خوشه ویستم و
له لایه نی به رامبه ره وه کهسیکی خوازاوم، له ئه نجامی ئه مه شدا،
به خیرایی رۆیشتم به ره و ئه وهی شوین ئافره تان بکه وم وهک
چۆن کهسیکی ئالوده به کۆکاین به ره و په یکه ریکی گه وره ی
دروستکرا و له و ماده دهیه ده چیت: گه یشتمه خوشه ویستییه کی
له پاده به ده ر له گهل ئه و حاله تدا، هینده ی نه برد ههستم کرد
که خه ریکم به هۆیه وه ده خنکیم. بوومه هاوشیوه ی یاریزانیک،

ياريزانيكي خوږه رستي پينه گه يشتوو، سهره راي نه وهی هه نديک جار چيژ له نه فسووناو ييووني وهرده گريټ، پاشان نزیکه ی ده سال خه رجيم دا له پيناو زنجيره يه کی دوورودريژ له په يوه ندييه رووکه شه ناراسته کاندا.

نه وهی من زور هه ولم بؤ ددها؛ سينکس نه بوو، له گهل نه وهی چيژ به خش بوو، من له هه ولی جه ختکردنه وه له خودی خوم بووم، به لای خومه وه که سينکی ويستراو و خوښه ويست بووم. بؤ يه که م جار له و ماو هيهی ده توانم باسی بکه م، به هايه کم هه بوو! هيندهی نه برد هزم بؤ جه ختکردنه وه له خودی خوم گوږدرا بؤ ره فتاريکی عه قلی که خوی له قه به کردنی خود و نازکيشانی و تيرکردنی ئاره زووه کانيدا ده بينييه وه، وا هه ستم ده کرد مافی خومه که هه ر کار و قسه يه ک به ويټ؛ بيکه م و بيليم، هه روه ها مافی خومه له جني متمانهی خه لکيدا نه بم و هه سته کانی خه لکی فه راموش بکه م، پاشان بيانووی لاواز و هيچی بؤ به ينمه وه.

راسته نه و ماو هيه ساتی چيژ به خش و ورووژينه ری تيدا بوو، راسته هه نديک ئافره تی جوان و سهرنجراکيشم بينی، به لام ژيانم به دريژايی نه و ماو هيه له که دار بوو، تا نه م ئاست يان نه و ئاست. زوربهی کات من کارم نه ده کرد، له سه ر قه نه فهی مالی هاوړيکانم يان له لای دايکم ده خه وتم، زياد له وهی پتويست بوو بيخومه وه؛ ده مخوارده وه، په يوه ندييه کانم له گهل هه نديک له هاوړيکانم له ده ست ددها، کاتیک ئافره تيکم ده بينی که به راستی سه رسامی ده کردم؛ ږوچوونی نه قسم به س بوو بؤ نه وهی به خيژايی هه موو شتيک بشيونيټ.

هه تا ئازاره که قوولتر بيت، هه سترکردنمان به بيده سه لاتي؛ زياتر ده بيت و هه ستي به رکه وته ييمان زياتر ده بيت بؤ نه وهی

ئەو کیشانەى پى قەرەبوو بکەينەو. ئەم ھەستى زىادەپۇيى لە بەرکەوتەيى، بە يەکیک لەم دوو شىوہیە دەردەکەویت:

۱. من کەسینکى نایابم، ئیوہش بیدەسەلاتن و ھیچ بەھایەکتان نییە. بەو شىوہیە، من شیاوی مامەلەکردنیکى تايبەتم.
۲. من بیدەسەلاتم و ھیچ بەھایەکم نییە، ئیوہش ھەمووتان نایابن. لە ئەنجامدا: من شیاوی مامەلەکردنیکى تايبەتم.

ئەم دوو جۆرە عەقلىتە کە لە پرووکەشدا جیاوازن، بەلام ھەمان ناوەرۆکى خۆپەرستیان تیداى. لە راستیدا زۆرینەى کات دەبینیت ئەو کەسانەى خاوەنى ھەستى لەرادەبەدەرى بەرکەوتەيىن؛ لەنیوان ئەم دوو حالەتەدا دەسوورینەو، یان ئەوہتا لە لوتکەى جیھاندايت، یان ئەوہتا ھەموو جیھان لەسەر و تۆوہن، ئەوہش بەپى ھەموو رۆژیک لە رۆژەکانى ھەفتە، یان بەپى ھەر ساتیک لە ساتەکان کە سەرکەوتنیکت بۆ دیتە پيش.

خەلکى لەسەر حەقن کاتى کەسانیکى ھاوشىوہى جیمى بە مرقىکى تا ئەوپەرى بئىرخ و خۆپەرست دەبینن، ئەمەش لەبەر ئەوہى لە تىروانىنى خەيالىيانەى بۆ خۆیدا؛ کەسینکى زۆر بەتوانا و لیوہشاوہیە. بەلام ئەوہى زۆربەى خەلکى لە ھەلسەنگاندنیدا ھەلە دەکەن و بە ھەستى لەرادەبەدەرى بەرکەوتەيى دەبینن، دۆخى ئەو کەسانەى کە ھەمیشە ھەست دەکەن لە خەلکى کەمترن و مافى ئەوہیان نییە لەم جیھانەدا بژین.

ئەمە دەلیم، چونکە شیکردنەوہى ھەموو شتىک لە ژياندا بەو شىوہیەى ھەمیشە لەو شتانەى لە دەور و بەرتدا پروو دەدەن تۆ قوربانى بیت پىویستى بە بریک لە خۆپەرستى ھەيە کە کەمتر نییە لە حالەتە پىچەوانەکەى. ھەر و ھا پىویستى بە ھەمان بر لە وزە و فووتیکردنى خەيالىيانە بۆ خود ھەيە، بۆ ئەوہى مرقف بەجیگیرى

له سهر ټو باوهره بمینیته وه که ټو کیشانه ی به ده ستیان وه
ده نالینیت چاره سهریان نییه، ټمه ش وزه یه کی که متر نییه له و
وزه یه ی پیو یسته تا مروځ وا هه ست بکات له بنه پرده تا هیچ
کیشه یه کی نییه.

له راستیدا هیچ شتیک نییه پی بلین کیشه ی تایبه تی که تنها
له لای تو هه بیت و لای که سی تر نه بیت، ټه گهر کیشه یه کت هه یه؛
ټه وه ری تیده چیت ملیونان که سی تر هه مان کیشه ی تویان
هه بو بیت له رابردوودا، یان ئیستا هه یانه، یان له داهاتوودا
ده یان بیت، له وانه شه له ناو ټه وانه دا که سانیک هه بن که بیاننا سیت.
ټمه به واتای به که مزانینی کیشه که نایه ت، مانای ټه وه ش نییه
که نابیت به نازار بیت بو تو، هه روه ها مانای ټه وه ش نییه ټه گهری
ټه وه نه بیت که تو له هه ندیک بارودوځدا قوربانیه کی راسته قینه
نه بیت.

ټمه هیچ واتایه ک هه لئاگریت، جکه له وه ی که تو که سیکی
تایبه تی ده گمه ن نیت که جیاواز بیت له که سانی تر.
زور کات ټم تیگه یشته (تیگه یشتی ټه وه ی که تو، تو و
کیشه کانت، جیاواز نین له باره ی توندی یان نازار به خشی
کیشه کانه وه)، یه که مین و گرنگترین هه نگاوه به ناراسته ی
چاره سهرکردنی ټو کیشانه.

به لام وا دیاره به هوکاریک ټه وانه ی ټمه له بیر ده که ن؛
ژماره یان له زیادبووندا یه، به تایبه ت له ناو گه نجاندا. ژماره یه کی
زور له په روه رده کاران و ماموستایان، تیبینی که موکور تیایان
له نه رمینواندن سوزداریدا و زیادبوونیک له داواکاریه
خوپه رستییه کاند کړدوه له ناو گه نجانی ټه مړودا. له سهرده می
ټمه دا شتیک زور سهر نییه که کتیبیک له کتیبه کانی پرؤسه ی

خوڭدىن لا بېرىت لەبەر ھۆكۈمەت دىيارىكراو نا، بەلكو تەنھا
لەبەر ئەۋەى كەسىك ھەزى لىنى نىيە. ھەروەھا ھاۋار دەكرىت
بەسەر قسەكەر و مامۇستاياندا بۇ ئەۋەى لەسەر دوانگەكان
بىنە خوارەۋە، پاشان رېگايان پى نادرىت بچنە ناو ھەرەمى
زانكوكانەۋە، بە ھۆكۈمەت سنووربەزاندىن يان ھەلەى زۇر بچووك
و سادەى ھاۋشىۋەى ئامازەدان بەۋەى پىۋىست ناكات ھەندىك
لە پۇشاكەكانى ھالۋىن تا ئەو ئاستە شەپەنگىزانە بن. راپوژكارە
دەروونىيەكان لە قوتابخانەكاندا تىيىنى زىادبوونى ئەو قوتابىيانە
دەكەن كە زىاتر لە ھەر كاتىك؛ نىشانەى قورسىى گرژى دەروونى
و ھەلچوونىان لى دەردەكەۋىت، بە ھۆى رۈوداۋى ئاساىى لە
سەردەمى خوڭدىننىاندا؛ ھاۋشىۋەى مقومقۇ لەگەل ھاۋرىيەك يان
ھىنانى نمرەيەكى كەم لە تاقىكدنەۋەى يەكىك لە وانەكاندا.

جىى سەرسورمانە لەم سەردەمەى پەيۋەندىيەكانمان لە ھەموو
كات زىاترن، كەچى ئەو ھەستى لەرادەبەدەرى بەركەۋتەيىيە
ئاستى لە راپردوۋ بەرزترە. لە رۈوكەشدا لە تەكنەلۇژىاي نويدا
كە رېگا دەدات ھەستكدنمان بە ئائارامى يان كەمىى ئارامىى
بە شىۋەيەكى بەرچاۋ زىاد بكات كە پىشتەر نەمانزانيۋە. ھەتا
ئازادىيەكى زىاترمان ھەبىت بۇ دەربېرىن لە بارەى خۇمانەۋە، زىاتر
ھەزمان لە رزگاربوون دەبىت لەۋەى ناچار بىن مامەلە لەگەل
ھەر مرقىكدا بكەين كە لەوانەيە جياۋاز بىت لەگەلمان ياخود بە
جۈرىك بىتە ھۆى ھەراسانبوونمان. ھەتا زىاتر بزانىن لە بارەى
بۇچوونە دژيەكەكانەۋە، زىاتر ھەراسانى دەردەبېرىن بە رۈوى ئەو
بۇچوونانەى دژ بە بۇچوونى ئىمەن. ھەتا ژيانىشمان ئاسانتەر و
بىكىشەتر بىت، زىاتر بە مافى خۇمانى دەزانىن كە ئەو كىشانە
كەمتر و كەمتر بىنەۋە.

هرگيز گومان نيه له هه موو شته نايابانه ي ئينته رنيت و
هوکاره کاني په يوه ندي کومه لايه تي پيمان ده به خشيت. له زور
رووه وه، ده توانين بلين ژيان له م سهرده مه ي ئيمه دا؛ له هه موو
سهرده مه کاني تري ميژوو باشته، به لام له وانه يه نه م ته کنه لوژيايه
هه ندي زياني لاوه کي کومه لايه تي بيمه به ستيشي هه بيت، له وانه يه
هر خودي نه و ته کنه لوژيايه ش بيت که نازادي کردووين و له هه مان
کاتا زور فيري کردووين هه ستي له راده به دهر ي بهر که و ته پيمان له
هه موو کاتيک زياتر بره و پي بده ين!

زياده روه يي هه لاو یرده يي

زورينه ي خه لکي به ئاستيکي مامناوه ند چيژ له زور به ي
شته کان وهرده گرن که نه نجاميان دده ن، ته نانه ت نه گهر تو
که سيکي هه لاو یرده ش بيت له هه نديک کاروباردا؛ نه گهر ي زوري
هه يه تو که سيکي ئاسايي بيت يان ته نانه ت له هه نديک حاله تي تردا
له خوار ئاساييه وه بيت، نه مه سروشتي ژيانه. بو نه وه ي مه زن بيت
له يه کيک له کاروباره کاندا، پيوسته وزه و کاتيکي زور و زورتر
تهر خان بکه يت له پيناو نه و کاروباره. له بهر نه وه ي هه ريه ک له
ئيمه ش وزه و کاتيکي سنووردارمان هه يه، بويه ژماره يه کي که ممان
به راستي ده توانين بيينه هه لاو یرده له زياتر له کاروباريکدا، نه مه ش
نه گهر هر له بنه رده تا بتوانين بيينه که سيکي هه لاو یرده.

له م حاله ته دا ده توانين بلين له رووي ئامارييه وه هه رگيز پي
تيناچيت که سيک هه بيت که له هه موو بواره کاني ژياندا له وپه پي
توانادا بيت، يان ته نانه ت له ژماره يه کي زور له بواره کاني ژيانيش.
زور کات پياواني کاري سهرکه و توو، له ژياني تايبه تياندا ته واو

شكستخواردوون. زۆربەى كات وەرزشەوانە نایابەكان بێتوانا و نەزانن لە بیرکردنەوەدا، هەندێكیان وەك بەردیكى گەورەى بێعەقل وان. زۆرىك لە كەسانى ناودار بوونیان هەیه كە ئەگەرى زۆر هەیه هیچ شارەزاییەكیان نەبێت لە ژياندا، هاوشیوەى ئەو كەسانەى چاویان تی بڕیون و لاسایی هەموو جوولە و هەنگاویكیان دەكەنەو.

ئێمە هەموومان یان زۆرینەى هەرە زۆرمان مەرۆقى مامناوەندى ئاسایین، بەلام حالەتى سنووردار هەیه كە ناوبانگى تەواوى بۆ پەیدا دەبێت. ئێمە بە جۆرىك ئەو دەزانین، بەلام بیرى لى ناكەینەو و بەدەگمەن نەبێت؛ باسیشى ناكەین، هەروەك گفتوگوى ئەو لایەنە ناكەین كە لەوانەى كێشەى لى دروست بێت.

بوونى ئێنتەرنێت و گوگل و فەیسبوك و تویتهەر، لەگەل دەستگەشتن بە زیاتر لە پینچ سەد كەنالى تەلەفزیۆنى؛ شتىكى نایابە بەراستى. بەلام ئاگاییەكانمان سنووردارن، هیچ رینگایەكانمان لەبەر دەستدانیه كە رێمان بدات چارەسەرى ئەم هەموو زانیارییانە بكەین كە بە شیوەیهكى بەردەوام داماندەگریت. لیڤهوه «یهكەكانى زانیارى» كە سەرکەوتوو دەبن لە راکێشانی ئاگاییمان؛ بەراستى یەكەى هەلاوێردەن، ئەمەش لە رێژەى یەك لە سەد هەزار تیپەر ناكات.

بە درێژایی رۆژ، هەموو رۆژێك، برى زەبەلاح لەو شتە هەلاوێردانەمان بۆ دیت، باشترينى باشترينهكانمان بۆ دیت، خراپترینى خراپترینەكانیشمان بۆ دیت، گەورەترین دەستكەوتە وەرزشییهكانمان بۆ دیت، لەگەل بەهێزترین نوكتەكان؛ زۆرترین هەوالى بێزاركەرىش، شلەژینەرتترین مەترسییهكانیش... هەموو ئەمانەمان بۆ دیت بەبى هیچ وەستانێك.

ژيانى رۇژانمان پر دهبيت له زانيارىي هاتوو له وپه پى ههر دوو
ئاسته كانى بوارى ئه زموونى مرقى فراوان، چونكه له بوارى
راگه ياندندا ئه مه سهرنج راده كيشيت، له بهر ئه وهى ههر شتيك
سهرنج رابكيشيت؛ پاره راده كيشيت. ئه مه يه راستى بابته كه،
به لام ريزه ي زورينه له ژيانى رۇژاندا له ناوچه ي ناوه نديدايه.
ريزه ي گهره له ژيانى راسته قينه دا هه لاويزده نين به هيچ واتايه ك
له واتاكان، به لكه به ته واوى ئاساييه.

ئهم لافاوى زانيارييه سنووره كييه توندره وه به جورىك ئيمه ي
دارشتو وه ته وه، كه وا گومان به رين هه لاويزده بوون ريخه رى
نوينه بۇ هه موو شتيك.

له بهر ئه وهى ئيمه ش زوربه ي كات مرقىكى ئاسايين؛ ئه وا
لافاوى زانيارييه هه لاويزده كان پالمان پينه ده نيت به ره و
هه ستردن به بينه شبوون و كه مبوونه وهى ئاسايش، له بهر
ئه وهى روونه كه ئيمه (به جورىك له جوره كان) وه كوو ئه و
جوره كه سانه نين، وه كوو پتويست باش نين، له بهر ئه وه ئيمه
زياتر و زياتر هه ست به پتويستيمان بۇ قهره بوو كردنه وه ده كه ين،
ئه ويش له ريگاي هه ستردن به بهر كه وته يي له راده به دهر. له ربي
ئالووده بوونيشه وه له گهل ئه و دۇخه دا ده گونجيين له ربي ئه و
تاكه شيوازه ي هه موومان ده زانين به كارى به نين: يان له ريگاي
گهره كردنى خومان، يان له ريگاي گهره كردنى ئه وانى تره وه.

هه نديك كه س ئه مه ده كه ن له ريگاي «كولاندنى» پلانى
سه يروسه مه ره بۇ خيرا ده وله مه ندبوون، كه سانىكى تر ده يكه ن
له ريگاي گه ستردن به جيهاندا بۇ رزگار كردنى ئه و مندالانه ي
له ئه فه ريقا به هوى برسيتييه وه ده مرن، ئه وانى تريش له ريگه ي
سه ركه وتن له قوتا بخانه و بردنه وهى هه موو خه لاته كانه وه،

ڪه سانيڪي تريش له ريگاي ته ڦه ڪردن به ناو قوتا بخانه يه ڪدا،
 ڪه سانيڪي تريش له ريگاي سينڪس ڪردن له گهل هر شتيڪ ڪه
 هه ناسه بدات و قسه بڪات!

ئه مه هه موو دهر برينه روونه ڪانه له باره ي گه شه ڪردني
 روشنبيري هه ستي بهر ڪه و ته يي له راده به دهر ي ڪه ئيستا باسي
 ليوه ده ڪه ين. زور ڪات تاواني ئه م گورانه روشنبيري ده خريته
 ئه ستي ئه و نه و ده يي گه يشتو وه ته ته مه ني پيگه يشتن له سه ره تاي
 هه زاره ي سينه مدا، به لام هو ڪاره ڪه ي له وانه يه نه وه بيت ڪه ئه م
 نه وه يه زور ترين په يوه ندي و زور ترين بهر چاو ڪه و تنيان هه بووه.
 له راستيدا ثاره زو و ڪردن به ئا راسته ي هه ستي بهر ڪه و ته يي
 له راده به دهر؛ له هه موو ڪه رته ڪاني ڪومه لگه دا بهروني دياره،
 پيشم وايه په يوه نديي ڪي پته وي له گهل هه لپه ڪردن بو هه موو
 هه لاو ڀر ده ڪاندا هه يه، ئه و هه لپه يي ڪه هو ڪاره ڪاني راگه ياندي
 جه ماوهري په لڪيشمان ده ڪن بو لاي.

ڪيشه ڪه ئه وه يه ڪه بلاو بوونه وه ي فراواني ته ڪنه لوڙ ياي
 په يوه نديي ڪان و په لڪيش ڪردني جه ماوهري؛ تير واني زورينه ي
 خه لڪي بو خويان ده گورن، ئه م روچوونه به هه موو شتيڪ ڪه
 هه لاو ڀر ده يه؛ وا له خه لڪ ده ڪات بهرام بهر خويان هه ست به خراپي
 بڪن و وايان لي ده ڪات هه ست بڪن پيو ستيي ڪي زور يان هه يه
 به وه ي جياواز تر بن، راڊيڪال تر بن، زياتر جهخت له بووني خويان
 بڪه نه وه بو ئه وه ي ببينه ڪه ساني ديار، يان ببينه ڪه سانيڪ ڪه
 گرنگيان هه بيت يان جياوازيي ڪي ديار يڪراويان هه بيت، جا ئه و
 گرنگيه هه چوٽيڪ بيت و ئه و جياوازيي هه چييه ڪ بيت.

ڪاتي گه ڄ بووم له سه ره تا ڪاني ته مه نمدا، هه ستر ڪردنم به نه ماني
 ئا سايش له باره ي ڪاروباره تايه تييه ڪانه وه؛ به ره و زياد بوون

دهچوو، بهلكوو كهلهكه دهو، هميش له نهجامي نهو چيروكه
بيمانايانه ي باسي پياوړتيا ي دهكړد، كه له رښنيري (بوب) دا
به بلاوي ده ستاوده ستيا ي پي دهكړا. تا ناستاش نهو چيروكانه
به ربلاون: يو نه وه ي بيه گنجيكي سهرنجراكيش، پيوسته
وهكو نه ستيره كاني روک نامهنگ بگيريت. يو نه وه ي به ريز بيت،
پيوسته جيگاي سهرنجراكيشاني ثافره تان بيت. نه مهش سهره راي
نهو چيروكه ي كه سينكس به به ماترين شته كه پياويك بتوانيت
به دهستي به نيت، كه شياوي نه وه ي هه موو شتيكي يو بكه يته
قورباني تا به دهستي به نيت (له ناويشياندا شكومه ندي خوت).

هم رهو ته به رده واهي راگه ياندي ناواقعي، هه سترگ دمنان به
ناارامي زياتر دهكات له ريگاي بهر كه وتنمان له گهل نهو پيوهره
ناواقعيانه ي كه ناتوانين شان به شانيان هه نكاو بنين. نيمه هه ست
به وه ناكه ين كه ته نها روه رووي كومه ليك كيشه ي بي چاره سهر
نه بوو ينه ته وه، بهلكوو خو يشمان وهك شكستخواردو ده بينين،
له بهر نه وه ي له نهجامي گه رانيكي ساده له گوگلا؛ هه زاران كه س
ده بينين كه كيشه ي هاوشيوه ي كيشه كاني نيمه يان نيه.

ته كنه لوزيا جيگاي كيشه نابووريه كونه كان ده گريته وه، له
ريگاي هيناني كيشه ي دهرووني نوي بومان. نينته رنيت ته نها نهو
زانيار ييانه مان پيشكهش ناكات كه سهرچاوه كانيان كراوه، بهلكوو
هه سترگ دمنان به كه مي نارامي و گومانله خو كردن و هه سترگ دمنان
(سهرچاوه ي كراوه) به شهرمان پيشكهش دهكات.

به لام نه گه ر تاييه ت و هه لاو يرده نه بم، نه ي ثامانجم چيه؟
نه مرو نه وه بووه به به شينك له كلتوورمان كه باوه رمان هه بيت
به وه ي له وانه يه هه ريهك له نيمه له داهاتوودا به راستي كاريكي
هه لاو يرده بكات، نه مه كه سه ناوداره كان وا ده لين، هه روه ها

گەورەپیاوانی کەرتی کاریش وا دەلێن، سیاسییەکانیش وا دەلێن، بەلکوو (ئۆپرا وینفری)ش هەر وا دەلێت (واتە ئەمە بەدنیایییەوه راستە!). دەکریت هەریەک لە ئێمە ببیتە کەسیکی سەرکەوتووی هەلاوێردە، ئێمە شیاوی مەزنیین، هەموومان.

بەلام لە راستیدا ئەم بیرۆکەیە دژیەکییەکی خودیی ئاشکرای تێدایە کە بەسە بۆ هەلۆه‌شانەوه‌ی (لە کوتایی رینگادا ئەگەر هەموو کەسیک هەلاوێردە بیت، کەواتە بە پێناسە هیچ کەسیک هەلاوێردە نییە)، هەموو کەسیک ناتوانیت لێی بەئاگا بیت، لەبری پرسیارکردن لە بارە‌ی ئەوه‌ی بەراستی بەرکەوتە‌ی خۆمانە، یان ئەوه‌ی بەرکەوتە‌مان نییە، بەلام ئێمە ئەو پەیامە قووت دەدەین، پاشان داوای زیاتر دەکەین. ئێستا بوونی کەسیک بەئاسایی یان مامناوەندی بوو‌تە پێوه‌ریکی نوێ بۆ شکست. خراپترین شت کە بتوانیت بەدەستی بهێنیت ئەوه‌یه کە لە ناوه‌ندی رانه‌که‌دا بیت، لە ناوه‌ندی بواره ئامارییه‌که‌دا! کاتیکیش پێوه‌ری کلتووری سەرکەوتن دەبیتە ئەوه‌ی «هەلاوێردە بیت»، ئەوا باشت‌ترین شت ئەوه‌ دەبیت لە کوتایی خواره‌وه‌ی چه‌ماوه‌ به‌یانیه‌که‌دا بیت نەک لە ناوه‌راستیدا، چونکە لەو حاله‌ته‌دا تۆ دەبیتە کەسیکی تاییه‌ت، سەر‌نجه‌کان بۆ خۆت راده‌کیشیت. زۆرینه‌ی خه‌لک ئەو ستراتیژە هه‌له‌به‌ژێرن، ئەمەش لەبەر ئەوه‌ی له‌به‌رده‌م هەموو خه‌لکیدا بیسه‌لمێنن کە له‌ هەمووان به‌دبه‌خت‌ترن، یان له‌ هەمووان چه‌وساوه‌ترن، یان له‌ هەمووان زیاتر ئازاریان چه‌شتووه‌، یان ته‌نانه‌ت له‌ هەموویان خراپ‌ترن.

زۆرینه‌ی خه‌لکی ترسیان هه‌یه له‌ قبولکردنی نزمی حاله‌ته‌که‌یان، چونکە پێیان وایه قبولکردنه‌که‌ی سەر ده‌کیشیت بۆ به‌ده‌ستنه‌هێنانی هیچ ده‌ستکه‌وتیک، هه‌روه‌ها به‌دینه‌هێنانی هەر

پيشكه وتنيك، ترسيان ههيه هه موو ژيانيان له تيروانيني هه موو
خه لكيدا هيچ مانايه كي نه مينيت.

ئهمه جوړه بير كردنه وهيه كي ترسناكه، كاتي گريمانهي ئه وه
قبول ده كه يت كه ژيان به هاي نابيت ئه گهر جياواز و مه زن نه بيت،
تا ئه وه كاته ي ماناي ئه وه به جوړيك ده بيت له بنه رته وه ئه وه
راستيه يت قبول بيت كه زورينه ي بنيا ده مه كان شكستخواردوون
و هيچ به هايه كيان نيه (له ناو يشياندا تو)، له وانه شه ئه م عه قليه ته
به خيرايي بگوريت بو شتيكي مه تر سیدار له سه ر خۆت و خه لكاني
تريش.

به لام كه سه ده گمه نه كان كه له شتيكدا هه لاویردهن، ئه وان
له بهر ئه وه وا ناكهن كه خويان به هه لاویرده ده بينن، ته واو
به پيچه وانه وه: ئه وان ده بنه كه ساني سه رنجراكيش، له بهر ئه وه ي
له هه ستی گه شه پيدان و باشكردنی خوياندان. ئه م هه سته له
باوه ريكي دامه زراوي خويانه وه سه رچاوه ي گرتووه، به وه ي له
راستيدا ئه وان كه ساني مه زن نين، ئه م هه ستي له راده به ده ري
به ركه وته يي له ناو ده بات. ئه وه كه سانه ي له شتيكي دياريكراودا
ده گه نه پله ي مه زني، مه زن ده بن له بهر ئه وه ي تیده گهن له وه ي
ئه گهر له بنه رته دا به و شيويه بوونايه... ئه وان كه ساني ئاسايين،
دوخيان ئاساييه، ناوه ندين...، به لام واي ده بينن كه توانايان هه يه
له وه باشتربن.

هه موو ئه وه قسانه له باره ي ئه وه ي «هه موو مروقيك ده توانيت
هه لاویرده بيت و شتي گه وره به ده ست بهيتيت»، هيچ نين جگه
له گه مه كردنيك له لای خۆت. ئه وه په ياميكي به تاموچيژه له كاتي
خواردنيدا، به لام له راستيدا خواردنيكي به تاله له هه ر گه رمۆكه يه ك
كه وات لي ده كات لاواز و فوتيكر او بيت له رووي سۆزداری و

هه‌لچوونه‌وه... ئه‌وه «له‌فه‌یه‌کی ماک دۆنالدزی گه‌وره» ی گوتارییه
بۆ خۆراکپیدانی دل و عه‌قلت.

کللی ته‌ندروستی عه‌قلت (هاوشیوه‌ی کللی ته‌ندروستی
جه‌سته‌یی)، بریتییه له‌ خواردنی بری پێویست له‌ سه‌وزه... واته
قبولکردنی راستیه ئاساییه‌کانی ژیان: راستیه‌کانی له‌ شیوه‌ی
«کاره‌کانت له‌ راستیدا گرنگیه‌کی گه‌وره‌یان نییه له‌سه‌ر شته
گشتیه‌کان» و «به‌شی هه‌ره گه‌وره‌ی ژیا‌نمان بیزارکه‌ر ده‌بیت و
شتیکی وای تیدا نابیت که سه‌رنج رابکێشیت، به‌لام ئه‌مه کێشه‌ی
تیدا نییه». ده‌بینیت تامی ژهمیکی سه‌وزه‌واتی له‌و شیوه‌یه له
سه‌ره‌تادا خوش نابیت، زۆر به‌بێنرخه‌ی ده‌بینیت، هه‌ول ده‌ده‌یت
قبولی نه‌که‌یت.

به‌لام هه‌رکه ژهمه‌که هه‌رس ده‌که‌یت، له‌ به‌یانی دواتر دا له‌شت
به‌خه‌به‌ر دیت، هه‌ست به‌ وزه و جووله‌یه‌کی زیاتر ده‌کات و لانی
که‌م ئه‌و فشاره به‌رده‌وامه‌ی که هه‌میشه پالت پێوه ده‌نیت که
بیه‌ته که‌سیکی سه‌رنج‌راکێش یان بیه‌ته شتیکی گه‌وره؛ له‌پشت
داگیراوه، پاشان ئه‌و فشاره ده‌روونی و دله‌راوکییه‌ی له‌ ئه‌نجامی
هه‌ستکردنی به‌رده‌وامت به‌ نه‌بوونی لێوه‌شاهیه‌ی و پێویستی
خۆسه‌لماندن، پاشان زانیاریت به‌ بوونه دنیا‌یه‌که‌ت و قبولکردن
بۆ ئه‌و بوونه؛ رزگارت ده‌کات تا ئه‌وه‌ی شتانی که به‌ده‌ست به‌نینیت
که به‌راستی پیت خۆشه به‌ده‌ستیان به‌نینیت به‌بی کاریگه‌ربوون به
بریاره‌کانی خه‌لکانی تر و پێشبینیکردنی گه‌وره‌ی بیه‌نه‌ما.

پاشتر نر‌خاندنیکی گه‌شه‌کردووت لا دروست ده‌بیت بۆ
ئه‌زمونه به‌ره‌تییه‌کانی ژیان: دلخۆشی هاو‌پیه‌تی ساده،
هه‌روه‌ها دلخۆشی داهینانی شتیک یان یارمه‌تیدانی که‌سی که له
ناره‌حه‌تیدا یان خۆینده‌وه‌ی کتیبیکی نوێ یان پیکه‌نین له‌گه‌ل

كه سينك كه به لای تووه گرنگه.

ئايا نه م شتانه نار هه تت ده كه ن؟ له بهر ئه وهی شتانی ئاسايين.

به لام له وانهيه ئاسايی بيت له بهر خاليكي گرنگ: ئاسايی، له بهر

ئه وهی هه موو ئه و شتانهيه كه به راستی گرنگيان هه يه.

بەندى چوارەم بەھاي نارەھەتتەكان

لە ۲۶ ى كانوونى يەكەمى سالى ۱۹۴۴، ملازم ھىرو ئۇنۇدا ئەفسەر لە سوپاى ئىمپراتورىيەتى يابانى، نىردىرا بۇ دوورگەى لوبانگى بچووك لە فلىپپىن. ئەو فەرمانانەى بۇى ھاتبوو، داوايان دەکرد بەرەوپىشچوونەكانى سوپاى ويلايەتە يەكگرتووەكانى ئەمەرىكا تا ئەوپەرى تۈانا ھىناش بىكاتەو، دامەزراوى و شەركردن بوو جا باجەكەى ھەرچىيەك بىت، ھەرگىز خۇيان بەدەستەو نەدەن. ئەو ملازمە و فەرماندەكەى تەواو ئەوھيان دەزانى كە ئەو لە راستىدا كەدەوھىيەكى خۇكوژىيە.

لە مانگى شىوباتى ۱۹۴۵، سوپاى ئەمەرىكا گەيشتنە دوورگەى لوبانگ و بە ھىزىكى لەبننەھاتووەو دەستيان بەسەردا گرت. بە ماوھى چەند پۇژىكى دىارىكراو، زۆرىنەى سەربازانى سوپاكەى يابان كوژران يان خۇيان بەدەستەو دا، بەلام ئۇنۇدا و سىيان لە پىاوەكانى سەركەوتوو بوون لەوھى لەناو دارستانەكەدا خۇيان ھەشار بەدەن، لەوئوھ ھىرشى پارتىزانىيان دەکرد لە دژى ھىزەكانى ئەمەرىكا و ھىرشىيان دەكردە سەر ھىلەكانى گەياندىنى يارمەتى

و ته قه ي تاكيان له سهربازه كان ده كرد و به هر شيوه يه ك
بيا نوتوانيايه؛ هير شيان ده كرده سهر هيزه كانى ئه مه ريكا.
له مانگى ئابى ئه و ساله دا، واته له پاش شه ش مانگ، و يلايه ته
يه كگرتووه كانى ئه مه ريكا دوو بؤمبى ئه تومبى به سهر هيروشيما و
ناكازاكي دا خسته خواره وه.

يابان خوى دا به ده سته وه، به مه ش قورسترين شه ر له ميژوودا
گه يشته كوتاييه كى كاره ساتبار.

به لام هه زاران سهربازى يابانى هيشته پهرشوبلاو بوون له
زور له دوورگه كانى زهرياي هيمن، زورينه يان له ناو دارستانه كاندا
خويان هه شار دابوو هاوشيوه ي ملازم ئونودا، ئه وانه نه يانزانبيو
كه جهنگ كوتايى هاتووه، ههروهكوو پيشوو له شه ركردنى
خويان به رده وام بوون، له راستيدا ئه مه كيشه يه كى گه وره بوو
له به رده م دووباره بنياتنه وه ي خوره لاتي ئاسيا له دواى جهنگ،
حكومه ته كان له سهر پيوستى ئه نجامدانى كارىك ريك كه وتن.

حكومه تى ئه مه ريكا به هاوبه شى له گه ل حكومه تى يابان،
هه زاران بلاوكر او ه يان له ناوچه ي زهرياي هيمن خسته خواره وه
كه تيايدا رايانگه يان دبوو جهنگ كوتايى هاتووه و كاتى ئه وه يه
هر كه س بروتا وه بؤ مالى خوى. ههروهك زور كه سى تر،
ئونودا و پياوه كانى ده ستيان به هه نديك له و بلاوكر او انه گه يشته،
به لام (به پيچه وانه ي هه مووانه وه) ئه و به دروى خسته وه و پنى
وا بوو ئه مه ته له يه كى هيزه كانى ئه مه ريكا يه بؤ ئه وه ي سهربازه
خوچه شارده ره كان خويان ئاشكرا بكهن. ئونودا ئه و بلاوكر او انه ي
سووتاند و به هه شاردر او ي مايه وه و به رده وام بوو له سهر
شه ركردن.

پينج سال تپه رى، خسته نه خواره وه ي بلاوكر او ه كان راوه ستا،

بەشى ھەرە زۆرى ھىزەكانى ئەمەرىكا گەرەنەۋە بۇ نىشتىمان. خەلگى
دورگەى لۇبانگ وىستىيان بگەرېنەۋە سەر ژيانى ئاسايى خۇيان؛
ژيانى كشتوكال و راۋەماسى، بەلام ھىرو ئۇنۇدا و پياۋەكانى
بەردەوام بوون لە تەقەکردن لىيان و سووتاندنى بەروبوۋمەكانىيان
و زەوتکردنى ئازەلەكانىيان و كوشتنى ئەۋ كەسانەى ھەلدەگەرەنەۋە
و دەھاتنە ناۋ دارستانەكەۋە. لەۋ كاتەدا حكومەتى فلىپپىن بېريارى دا
بە دەرکردنى بلاۋكراۋەى نوئى و دابەشكردنى بەناۋ دارستانەكاندا،
ئەۋ بلاۋكراۋانە دەيانوت: بچنە دەرەۋە! شەر كۇتايى ھاتوۋە، ئىۋە
شەرەكەتان دۇراند.

بەلام ملازم ئەم بلاۋكراۋانەشى پشتگوى خست.
لە سالى ۱۹۵۲، حكومەتى يابان ھەۋلى كۇتايى دا بۇ
كشاندەۋەى دوايىن سەربازە خۇجەشاردەرەكان لە شوپنەكانى
خۇجەشاردانىيان لە دوورگەكانى زەرياي ھىمن، ئەم جارەيان
ۋىنە و نامەى كەسوكارى ئەۋ سەربازانەيان لە رېنگاي فېۋكەۋە
خستە خوارەۋە، سەرەراى نامەيەكى تايپەتى ئىمپراتورى يابان
خۇى، دووبارە ئۇنۇدا رەتى كىردەۋە باۋەر بە راستى و دروستى
ئەۋ ھەۋالانە بكات، ئەم جارە بەتەۋاۋى باۋەرې جىگىر بوو كە
خستەخوارەۋەى ئەۋ نامانە ھىچ نىن، جگە لە فېلى ئەمەرىكىيەكان.
سەرلەنوئى ئۇنۇدا لەگەل سەربازەكانى درىژەى دا بە شەرپىردن.
چەند سالىكى تىرىش تىپەرى، خەلگى ئەۋ ناۋچەيەى فلىپپىن بىزار
بوون لە ترسانى بەردەوامىيان لەۋ دۇخە و چەكىان ھەلگرت و
كەۋتنە شەرپىردن لەگەل ئەۋ سەربازانە. لە سالى ۱۹۵۹ يەكىك لە
ھاۋەلانى ملازم ئۇنۇدا خۇى دا بەدەستەۋە، يەكىكى تىرىش كۇژرا.
لەدۋاى دە سال لەۋ رۋوداۋەش، دوايىن ھاۋەلى ئۇنۇدا (كە ناۋى
كۇزۇكا بوو) لە ميانەى شەرەتەقە لەگەل پۇلىسدا كۇژرا، لە كاتىكدا

سەرقالى سووتاندنى كېلگەكانى برنج بوو... پاش چارەكە سەدەيەكى
لە كۇتايىھاتنى جەنگى جىھانىى دووهم، تا ئىستاش خەلكى ناوچەكە
بەردەوامن لە شەركردن.

بەلام ئۇنۇدا كە زياتر لە نيوەى تەمەنى لە دارستانەكاندا برده
سەر، لە دوورگەى لۇبانگ خۇى بەتەنها مايەو.

لە سالى ۱۹۷۲، يابان ھەوالى كوژرانى كۆزۇكاى پى گەيشت و
ئەمەش ئاژاوەيەكى دروست كرد. گەلى يابانى واين دەزانى پىش
چەند سالىك دوايىن سەربازى سەردەمى جەنگ گەراوەتەو بۇ
ولاتەكەى. دەزگاكانى راگەياندنى يابان ئەم پرسىارەيان دەورووژاند:
ئەگەر كۆزۇكا ھەتا سالى ۱۹۷۲ لە دوورگەى لۇبانگ مايىتەو،
كەواتە دەبىت خودى ملازم ئۇنۇدا، واتە دوايىن سەربازى يابانى
سەردەمى جەنگى جىھانىى دووهم ھىشتا بەزىندووىى مايىتەو.
ھەر لەو سالەدا حكومەتەكانى يابان و فليپىن چەند تىمىكىان نارد
بۇ گەران بۇ ئەو ملازمە، ئەو مەتەلەى بووبووە ئەفسانە و پالەوان
و تارمايىەك.

بەلام كەسيان نەدۇزىيەو.

پاش تىپەپىنى چەند مانگىك، ملازم ئۇنۇدا لە ياباندا گۇرا بۇ
شتىك ھاوشىوەى ئەفسانە: پالەوانى جەنگ كە تا ئەو ئاستە شىت
بىت، جىگاي باوەر نەبىت كە ئەو كەسە بوونى ھەيە بەراستى.
ھەندىك رەخنەيان لى گرت، ھەندىكى تىرش وىنەيەكى رۇمانسىيان
بەبەردا كرد، لە كاتىكدا كەسانىكى تر پىيان وا بوو ئەو بەشىكە لە
چىرۇكىكى خەيالى و ئەو كەسانەى تا ئىستا دەستيان گرتووە بە
باوەرپوون بە يابانى كۇن كە ماوہيەكى زۇرە بوونى نەماو.

بەنزىكەيى لەو كاتەدا گەنجىك بە ناوى نۇرىق سۆزۇكى
بۇ يەكەم جار ناوى ئۇنۇداى بىست، سۆزۇكىكى گەنج كەسىكى

سەرگىش بوو، پىشكەر بوو، (ھىبى) بوو، لەدوای كۇتايىھاتنى جەنگ لەدايك بووبوو، پاشان وازى لە قوتابخانە ھىنا و چوار سالى بە گەران بەناو ئاسيا و رۆژھەلاتى ناوھراست و ئەفەرىقادا بەسەر برد كە تيايدا لەسەر كورسىيى باخچەكان و ئۆتۆمبىلى كەسانى نەناسراودا، ھەروەھا لە ژوورەكانى زىندان، يان لەژىر ئەستىرەكان دەخەوت. لەبەرامبەر خواردەنەكەيدا، لە كىلگەكاندا كارى دەكرد و خويىنى دەبەخشى تا بتوانىت پارەى ھەندىك شوين بدات كە تيايدا دەمايەو. خاوەنى رۇخىكى ئازاد بوو، ھەندىكىش سەرشىت بوو. سالى ۱۹۷۲ بە پىويستى زانى سەركىشىيەكى نوئ تۇمار بكات. پىشتەر كە گەرابووو ھە بۇ يابان دوای ھەموو گەشتەكانى؛ پىوھرە كۆمەلايەتتە توندەكان و پلەبەندىيى كۆمەلايەتتى بە شتىكى خنكىنەر دەزانى، رقى لە قوتابخانە بوو، نەيتوانى لەسەر كارىك بىمىنىتەو، ويستى بگەرېتەو ھە بۇ گەشتەكانى و ھەك پىشوق تەنھا بىتەو. ئەفسانەى ھىرو ئۆنۇدا بوو ھەلامگۈيەك بۇ كىشەكانى سۆزۈكى، ئەمە سەركىشىيەكى نوئ بوو كە شياوى بەپىرەوچوون بوو! سۆزۈكى باوھرى وا بوو ئەو ئەو كەسەيە كە دەتوانىت ئۆنۇدا بدۆزىتەو. راستە ئەو تىمى پىشكىنەنەى ھۆكۈمەتەكانى فلىپپىن و يابان و ويلايەتە يەكگرتوۋەكانى ئەمريكا نەيانتوانى ئۆنۇدا بدۆزەو، ھەروەك بەخت ياوھرى ھىزەكانى پۇلىس نەبوو كە ماوھى سى سال بوو دارستانەكانىان دەپشكىنى، ھىچ ھەلامدانەوھەيەكىش نەبوو بۇ ھەزاران بلاوكراو ھە كە لەو ناوچەيەدا بلاو كرانەو، بەلام ھەر چۈن بوو؛ با بىيت... ئەم كەسە شىكستخواردوۋە كە وازى لە قوتابخانە ھىناو، دەيدۆزىتەو.

سۆزۈكى بى چەك، لە كاتىكدا ھىچ جۆرە راھىنانىكى لە بارەى كىردەوۋەكانى گەران و كۆكردەوۋەى زانىارى و تاكتىكى

شەركىدەنە ۋە ۋەرنەگرتىۋو؛ گەشتى كىرد بۇ دوورگەى لۇبانگ و
بەتەنھا لەناو دارستانەكاندا دەستى بە گەپان كىرد. نەخشەكەى
زۆر سادە بوو: بە دەنگىكى بەرز بانگى ئۇنۇدا دەكات و پىنى دەلىت
كە ئىمپىراتورى يابان دلى لەلايەتى.

سەير لەۋەدا بوو لە ماۋەى چوار پۇژدا ئۇنۇداى دۇزىيەۋە!
سۆزۈكى ماۋەيەك لەگەل ئۇنۇدا لەناو دارستانەكەدا مايەۋە،
لەو كاتەدا نىزىكەى سالىك تىپەرىپىۋو بەسەر مانەۋەى ئۇنۇدا
بەتەنھايى لەو شۆيئەدا. ھەركە سۆزۈكىى بىنى، خۇشحال بوو بە
ھاۋرىيەتى و تامەزرۋىيەكى زۆرى نىشان دا بۇ زانىنى ئەۋەى لە
جىھاندا چى ۋو دەكات لە سەرچاۋەيەكى يابانىيەۋە كە دەتوانىت
مىتمانى پى بكات. ئەو دوو پىاۋە بە جۆرىك بوون بە ھاۋرى.

سۆزۈكى پىرسىارى كىرد لە بارەى ئەو ھۆكارەى واى لە
ملازم ئۇنۇدا كىردۋە كە لەۋى بىمىنىتەۋە و درىژە بە شەرىدات،
ۋەلامەكەى ئۇنۇدا سادە بوو: فەرمانى بۇ ھاتوۋە كە «ھەرگىز
خۇى بەدەستەۋە نەدات»، بەو شىۋەيەش لەۋى مايەۋە، بە درىژايى
نىزىكەى سى سال پابەند بوو بەو فەرمانانەۋە! ئۇنۇدا پىرسىارى لە
سۆزۈكى كىرد لە بارەى ئەو ھۆكارەى وا لە گەنجىكى ۋەكوۋ ئەو
دەكات بىت و بەشۋىنىدا بگەپىت، سۆزۈكى ۋەلامى دايەۋە كە
لەبەر گەپان بۇ سى شت؛ يابانى جى ھىشتوۋە: «ملازم ئۇنۇدا،
ۋرچى پاندا، پىاۋى بەفرىنى ترسناك»، بەو شىۋەيە ھەرسى
ئامانجەكەى خستە ۋو.

ئەو دوو پىاۋە لە بارودۇخىكى يەكجار نامۇدا يەكتىران بىنى،
دوۋ سەركىش كە بەلىنىان بەستوۋە بۇ كەۋتەدۋاى ۋىنەيەكى
ساختەى شىكۈمەندى ۋەك ئەۋەى نوسخەيەكى يابانى راستەقىنە
بن لە دۇنكىشۋت و سانشۋ بانزا، دوو پىاۋى گىرخواردوۋ لە

ناوەندى دارستانە شىدار و دوورە دەستەگانی فليپين، كه سەرەراي
ئەوێ تەنها و دوورن لە خەلك، بەلام خۆيان بە دوو پالەوان
دەزانن، لەگەڵ ئەوەشدا كه لەویدا ههچ كاريك ناكەن! ئۆنۆدا بەشى
هەرە زۆرى ژيانى خۆى بۆ جەنگيک تەرخان كردهبوو كه بوونی
نەبوو، هەرۆهە سۆزۆكى ئامادە بوو ژيانى خۆى پيشكەش بکات.
دواى ئەوێ ملازم ههرو ئۆنۆدا و ورچى پاندای دۆزیهو، ئيتىر
ئامادە بوو پاش چەند سالىكى تر لە چياکانى هيمالايا بمریت لە
پيناو دۆزینهوێ پياوى بەفرينى ترسناک.

زۆر جار مەوۆف ئامادەيه بەشى هەرە زۆرى ژيانى تەرخان
بکات بۆ بابەتيك كه زيانى ههيه يان ههچ سوودىكى نيه، لە
رۆكهشدا ئەو بابەتە ههچ واتايەك هەلناگریت! زۆر قورسە بيهيئینه
پيش چاومان كه چۆن دەكریت ملازم ئۆنۆدا بە دريژايى سى سال
دلخۆش بىت لەو دوورگهيهدا لە كاتيكا ژيانى لەسەر خواردنى
مێروو و قرتينه رەكان بوو و لەسەر زهويى خۆلين بخهويت و
كهسانى سقيل بكۆژيت. سال لەدواى سال، يان چى وای كردووه
سۆزۆكى شانبهشانی بروات بەبى پارە و هاوپی و ئامانجيك جگه
لە دۆزینهوێ پياوى بەفرينى ئەفسانهيى!

بەلام ئۆنۆدا لە ماوهيهكى دواترى ژيانیدا وتى ئەو لە ههچ
شتيک پەشيمان نيه، وتى ئەو بەراستى شانازى دەكات بە
هەلبژاردنهکانى و ئەو کاتهى لە دوورگهى لۆبانگ بەسەرى برد،
وتى ئەوێ خۆشحاله پيى ئەوێهه كه بەشى هەرە زۆرى ژيانى
تەرخان كردووه بۆ خزمەتکردنى ئيمپراتۆريک كه بوونی نەماوه.
بينگومان سۆزۆكى ئەگەر لە ژياندا بمينيت، شتيكى هاوشيوه دەليت:
ئەو لە ههچ شتيک پەشيمان نيه، لەبەر ئەوێ ژيانى لە شتيكا
بەرى كردووه كه بۆى خولقاوه.

ههريهك له م دوو پياوه ئه و نارهحه تيبانه يان ههلبژارد كه دهيانويست؛ ملازم هير و ئونودا نارهحه تيب و هفاداريى بۆ ئيمپراتوريكى كۆچكردووى ههلبژارد، سۆزوكيش نارهحه تيب له پيناو سهركيشيدا ههلبژارد به چاوپۆشين له شيتانه بوونى سهركيشيه كانى. به لاي ههريهك له و دوو پياوه شه وه، ئه و نارهحه تيبانه واتايه كى راسته قينه يان هه بووه، له بهر ئه وهى له پيناو «قه زيه يه كى گه و ره» دا پيشكهش كراون، له بهر ئه وهى واتايه كى هه بووه ههردوو كيان تواناي بهرگه گرتيان هه بووه، بهلكو له وانه يه زۆر چيژيشيان لى وهرگرتيبت.

ئه گه ر دهر باز بوون له نارهحه تيبه كان نه بيت، ئه گه ر نه توانيت له ژياندا خۆت له كيشه كانت لا بدهيت؛ ئه و ئه و پرسياره ي پيوسته بيخه ينه روو ئه وه نيه «چۆن نارهحه تيبه كان بوه سستينم؟»، بهلكو «بۆچى نارهحه تيم هه يه؟ بۆچى ئامانجيكيش؟»، توانات بۆ قبولكردنى نارهحه تيبه كانت يان دۆزينه وهى ئه و چاره سه ره ي ئاسوودهت دهكات، له سه ر ئه و وهلامه وهستاوه.

هير و ئونودا له سالى ١٩٧٤ دا گهرايه وه بۆ يابان، شيوه يهك له ناوبانگى بۆ پهيدا بوو بوو له ولاته كهيدا، له م كه نال بۆ ئه و كه نالى تهله فزيونى و راديو، سياسييه كان به پهروش بوون بۆ بينين و دهست خسته ناو دهستى، پاشان كتيبيكى له باره ي ژيانيه وه بلاو كره وه، حكومه تيش بره پارهيه كى زۆرى پى بهخسى.

بهلام ئه وهى له ولاته كهيدا بينى، كاتى گهرايه وه بۆ يابان تووشى سه رسوپمانى كرد: كلتووريكى بهكاربه ريى سه رمايه داريى رووكهش، ئادابه كانى شه ره ف و قوربانيدان كه نه وه كه ي ئه و له سه ري پهروه رده كرابوون؛ له ناو چوون.

ئۇنۇدا ويستى ناوبانگە لەناكاۋەكەي بەكار بھىننىت لە پىناۋ
بەھا كۆنەكانى ياباندا، بەلام كۆمەلگا نويىيەكەي گويىيان لە ئاستى
قسەكانىدا كەر كرد، خەلكى ۋەك «كاتىبەسەربردن» تەماشايان
دەكرد نەك ۋەك كەسىكى جددىي خاۋەن فيكر: پياۋىكى يابانى
لەناكاۋ لە ئامىرى كاتەۋە ھاتوۋەتە دەرەۋە بۆ ئەۋەي كاتى پى
بەسەر بەرىن ۋەك يەكىك لە شتە سەرسورھىنەرەكان، يان
ۋەك شوپىنەۋارىكى كۆن لە يەكىك لە مۆزەخانەكاندا.

لەۋانەيە گەرەترىن جياۋازى ئەۋە بىت كە ملازم ئۇنۇدا
زىاتر لەۋ سى سالەي لەناۋ دارستانەكان بىردىيە سەر؛ توۋشى
خەمۇكى بوۋ، چونكە ژيانى لەۋى لە پىناۋ شتىكدا بوۋ، لانى كەم
ۋاتايەكى ھەبوۋ، ئەۋ ۋاتايەش ۋاي كرد نارەھەتتەيەكانى مايەي
بەرگەگرتن بن، بەلكوۋ كىرەبوۋىيە شتىكى خاۋازراۋىش، بەلام دۋاي
گەرەنەۋەي بۆ يابان؛ كۆمەلە كەسىكى ھىبى ۋ بەتال ۋ ئافىرەتانى
ئەتكىراۋى دەبىنى بە جلوبەرگە سەيروسەمەرەكانىيەۋە. ئەۋ
راستىيە پوۋبەرۋى بوۋىيەۋە كە دەرەزىۋون لىي ئەستەم
بوۋ: شەرەكەنەكەي ھىچ ۋاتايەكى نەبوۋ! ئەۋ يابانەي ئەۋ لە
پىناۋىدا ژيا ۋ شەرى كرد، بوۋنى نەماۋە. زانىنى ئەۋ راستىيە
زىاتر لەۋەي گوللە پىي كىرەبوۋ، بىرىندارى كرد. لەبەر ئەۋەي
ھەموۋ نارەھەتتەيەكانى بەبى مانا مابوۋنەۋە، بە شىۋەيەكى
چاۋەپرواننەكراۋ راستىيە ترسناكەكەي بۆ دەرەكەۋت... سى سال
لە تەمەنى بە ھەۋادا چوۋ.

بەم شىۋەيەش ئۇنۇدا لە سالى ۱۹۸۰ جانتاكەي پىچايەۋە ۋ
چوۋ بۆ بەرازىل ۋ ھەتاكوۋ مرد، لەۋى مايەۋە.

پيازي تيگه يشتن له خود

تيگه يشتن له خود؛ هاو شيوه ي پيازه، چيني زوري هه يه، هر كه
 نه و چينانه لا ده به يت؛ يه ك له دواي يه ك، زياتر نه گهري هه يه
 فرميسك به چاوه كانددا بيته خواره وه له كاتي نه گونجاودا.
 با بلين چيني يه كه م له پيازي تيگه يشتن له خود، بر يتييه له
 تيگه يشتني سهره تا و ساده ي مروف له هه ست و هه لچوونه كاني:
 «ليزدها هه ست به به خته وهري ده كه م»، «نه مه خه فته تبارم ده كات»،
 «نه مه هيوام پي ده به خشيت».

نه وه ي جني داخه كه سانكي زور هه ن ته نانه ت له م ناستي
 يه كه مه شدا شكست ده هينن له ناسيني خويان. نه وه ده زانم، چونكه
 منيش يه كيكم له وان! له هه نديك كاتدا گفتوگوي پي كه نيناوي ده كه م
 كه به م شيوه يه ي لي ديت:
 نه و: چيته؟

من: هيچ، بيگومان هيچ نه بو وه!
 نه و: نا، شتيك هه يه، پيمي بلي.
 من: من باشم، به راستي من باشم.
 نه و: تو دلنايت له وه؟ بيتا قهت دياريت.
 من (به پي كه نينيكي تو وره ناميزه وه): به راست؟ نا، من باشم...
 به راستي.

(سي خوله ك تيده په ريت...)
 من: نه مه به راستي بيتا قهتم ده كات، به لكوو تو وره م ده كات! نه و
 كه سه زور به ي كات به جور يك مامه له م له گه ل ده كات، وه ك نه وه ي
 من هر بوونم نه بيت!

هه ريه ك له نيمه خالي هه لچووني «كويز» مان هه يه، زور به ي
 كات نه و خاله كويزانه په يوه نديان هه يه به و هه ست و هه لچوونانه ي

که له ماوهی گهشهکردنماندا فێر بووین که نهگونجاون، پێویستمان به چەندین سال و ئەزموون و کۆششکردن هەیه تاکوو لێهاتوو بین له دیاریکردنی خاله کوێرهکانی خۆماندا، بهلام ئەم کاره لهوپهڕی گرنگیدایه، «شیاوێ ئەو ههولهیه که بۆی دهدریت».

بهلام چینی دووهم له چینهکانی پیازی تیگه‌یشتن له خود، بریتیه له توانامان به‌سه‌ر پرسیارکردن له باره‌ی ئەو هۆکاره‌ی ده‌بێته‌ هۆی دروستبوونی ئەو هه‌ست و هه‌لچوونانه‌ی که هه‌یه.

پرسیاره‌کانی «بۆچی؟»؛ پرسیارێ قورسن، ره‌نگه‌ پێویستمان به‌ چەند مانگیك یان چەند سالێك هه‌بێت بۆ ئەوه‌ی بگه‌ینه وه‌لامێکی هه‌ماهه‌نگ و ورد بۆی، هه‌ندیک که‌س پێویستیان به‌وه هه‌یه سه‌ردانی چاره‌سازی ده‌روونی بکه‌ن بۆ ئەوه‌ی بۆیه‌که‌م جار له ژيانماندا گوێییه‌ستی ئەو پرسیاره‌ بین، ئەوه‌ش پرسیارێ گرنگه‌، چونکه‌ تیشک ده‌خاته سه‌ر ئەوه‌ی ئێمه به سه‌رکه‌وتن یان به شکستی داده‌نین. بۆچی هه‌ست به تووریه‌ی ده‌که‌یت؟ له‌به‌ر ئەوه‌یه که شکست هه‌تاوه له به‌ده‌ینانی ئامانجیک؟

ئەو بۆچی هه‌ست ده‌که‌یت ته‌مه‌لیت و هه‌یچ پالنه‌ریکت نییه بۆ ئەنجامدانی کاریک؟ ئایا له‌به‌ر ئەوه نییه که ده‌بینی باش نییت به‌پێی پێویست؟

ئەم چینه یارمه‌تیمان ده‌دات بۆ تیگه‌یشتنی بنه‌ره‌تی ئەو هه‌ستانه‌ی زال ده‌بن به‌سه‌رماندا. کاتیک له‌و هۆکاره سه‌ره‌کییه تیده‌گه‌ین، توانامان بۆ دروست ده‌بێت بۆ ئەنجامدانی کاریک له پێناو گۆڕینیدا.

به‌لام له پیازی تیگه‌یشتن له خوددا؛ چینیکی تر هه‌یه، ئاستیکی قوولتره، ئەویش ئاستی به‌ها تایبه‌تییه‌کانمانه: بۆچی ئەم شته به سه‌رکه‌وتن، یان به شکست داده‌نین؟ چۆن بتوانم خۆم پێوانه بکه‌م؟

به چ پيوهرىك بريار به سهر خۆمدا، ههروهها به سهر كه ساني دهوروبه رمدا بدهم؟

گهيشتن بهم ئاسته به جورىك قورسه كه جى باوه ر نيه، پيوستى به پرسىار كردن و كوششى به ردهوام ههيه، به لام گرنگرين ئاستيشه، له بهر ئه وهى به هاكانمان سروشتى كيشه كانمان ديارى دهكهن، ههروهها سروشتى كيشه كانمان چۆنيتى كواليتى ژيانمان ديارى دهكات.

به ها شاراوه كان له ژير هه موو ئه و كارانه وهن كه دهيانكهين و له ژير هه موو ئه و شتانه وهن كه ئيمه يان له سهرين. ئه گهر ئه و شتهى ئيمه به به هادارى داده نيين؛ بيسوود بوو، ئه گهر هه له مان كرد له وهى چى به سهر كه وتن، يان به شكست ده زانين، ئه وا هه موو شته كان كه له سهر ئه و به ها يانه بنيات ده نرين (بهر و ههسته كان و هه لچوونه كانى رۆژانه مان)؛ داده رمين. هه موو ئه وانهى بيرىان لى دهكهينه وه، هه موو ئه و هه ستانهى به رامبه ر شتىك بۆمان دروست دهبيت؛ له كۆتاييدا دهگه رپته وه سهر برى ئه و به ها يهيه له و شته دا دهيبينينه وه.

لاى زۆرينه ي خه لكى، بيه ده سه لاتيه كى ترسناك ده بينريت له وه لامدانه وهى پرسىارى «بۆچى؟»، ئه مه وه لاميكى راسته، ئه مه يه له نيوان ئه وان و گهيشتن به زانينيكى قوولتر بۆ به هاكانيان. بىگومان ئه وان ده لين راستگوى و هاوپيه تى راسته قينه؛ دوو به هاى زۆر گه وrehن، به لام سل له وه ناكه نه وه كه له پاشهمله درۆت به ده مه وه بكه ن؛ ئه مه ش له بهر ئه وهى هه ستىان به رامبه ر خۆيان باش بيت. هه نديك كهس له وانه يه به و جوړه بينن كه هه ست به ته نهايى دهكهن، كاتيكيش پرسىار له خۆيان دهكهن له باره ي ئه وهى بۆچى ئه و ههسته يان بۆ دروست بووه؛ ئه وا زياتر چه زيان بۆ ئه وه

دەچیت بگەڕین بەدوای ڕینگایە کدا که بتوانن سەرزەنشتی کەسانی
تری ٻی بکەن (هەموویان خراپن، کە سیک نابینم لیم تییگات). بەم
شیوەیەش خۆیان لە ڕووبە ڕووبوونەوهی کیشەکانیان دەدزەوه،
لەبری گەڕان بەدوای چارەسەریکی راستەقینە بۆی.

کەسانیکی زۆر هەن بەهەلە گومان دەبەن کە ئەمە تیگەیشتنە
لە خود، بەلام ئەوانە ئەگەر بیان توانیایە لەوه قوولتر بیر بکەنەوه
و تەماشای بەها شاراوەکانیان بکەن؛ ئەوا دەبینن کە شیکردنەوه
سەرەکییە کەیان لەسەر ئەوه بنیات نراوه کە بەرپر سیاریتی
کیشە کە لەسەر شانی خۆیان لا بەرن، لەجیاتیی دیاریکردنیکی
راستەقینە کیشە کە. ئەوان دەبینن ئەو ٻیریانە ی گرتوویانە تە
بەر؛ پشتیان بەستوو بە هەولی گەڕان بۆ ڕزگار بوونیکی خیرا،
لەبری هەولدان بۆ بەختەوهری راستەقینە.

هەروەها زۆرینە ی ڕیبه رانی یارمەتیدانی خود ئەم ئاستە زۆر
قوولترە لە تیگەیشتنی خود لەبیر دەکەن، ئەوان کە سانیک وەر دەگرن
کە هەست بە بەدبەختی دەکەن، لەبەر ئەوهی دەیانەوێت دەوله مەند
بین و ئەوانیش چەندین ئامۆژگاریی جۆراوجۆریان پیشکەش
دەکەن لە بارە ی چۆنییتی کوکردنەوهی ٻرە پارەیه کی زیاتر، بەلام
بە درێژایی کات پرسیارە گرنگەکان کە دەدرێنە پال بەهاکان؛ لەبیر
دەکەن: لە بنەڕەتدا ئەو کەسانە بۆچی هەست دەکەن کە پێویستیان
بە دەوله مەندبوونە؟ چۆن سەرکەوتن و شکست پێوانە دەکەن،
کاتی بابەتە کە پەيوەندیی بە خۆیانەوه هەبێت؟ ئایا بەهایە کی تر
نییە بیانگە یەنیت بەوهی هۆکاری کەمبوونەوهی بەختەوهرییانە و
بەراستی ئەوه نییە کە تا ئیستا نەیان توانیوه ئۆتۆمبیلیکی گرانبەها
بکڕن؟

زۆرترین ٻری ئامۆژگاری لەم حالەتەدا لە کارکردن لەسەر

ئاستیکی رووکه شیییه وه سه رچاوه ده گریت، یان بازیبوون تهنه
به وهی هه ول بدن هه ستیان به رامبه ر خویان باش بیت له سه ر
ئاستی کورتخایه ن، له کاتیکدا کیشه دریزمه وداکان به بی چاره سه ر
وهک خویان ده میننه وه. له وانه یه هه ست و بیرکردنه وهی که سه کان
بگوریت، به لام به ها قووله کان و ئه و پیوه رانه ی ده توانریت به هاکانی
بی بیپوریت؛ هه روکه خویانن، ئه مه پیشکه و تنیکی راسته قینه نییه،
ئه مه تهنه ریگایه کی تره بۆ به ده ستهینانی چاره سه ره خیرا و
ئاسانه کان.

پرساندنی راستگویانه ی خود؛ کاریکی قورسه، چونکه پیویست
دهکات پرسپاری قورس ئاراسته ی خوت بکهیت که وه لامدانه وهیان
ئاسووده ت ناکات. به پنی ئه زموونی خۆم، هه تا پرسپاره کان بۆ
خاوه نه که ی زیاتر نا ئاسووده ی بکات؛ ئه گه ری ئه وهی وه لامه کان
راستگویانه و راسته قینه بن زیاتر ده بیت.

ساتیک بوسته، بیر له شتیک بکه ره وه که به راستی بیزارت
دهکات، ئیستا پرسپار له خوت بکه له باره ی ئه و هۆکاره ی وای
کردووه بیزارت بکات. ئه گه ریکی راسته قینه هه یه که وه لامه که
شکستیک له خۆ بگرت، پاشان بیر له و شکسته بکه ره وه و پرسپار
له خوت بکه له باره ی ئه و هۆکاره ی وا دهکات ئه و شته شکستیکی
راسته قینه بیت به لای تۆوه؟ چی ده بیت ئه گه ر تۆ به شیوه یه کی
ناراست ته ماشات کرد بیت؟

نموونه یه کتان له باره ی خۆمه وه بۆ ده مینمه وه که تازه رووی
داوه:

«کاتی براهه م وه لامی نامه کانم ناداته وه، زۆر بیزارم دهکات.»
«بۆچی؟»

«چونکه هه ز دهکات گرنگیم پی نه دات.»

«بۆچی پیت وایه ئه وه راسته؟»

«له بهر ئه وهی ئه گهر بیویستایه په یوه ندیمان هه بیت، دهیتوانی ده چرکه له رۆژه کهی ته رخا بکات بۆ وه لامدانه وهی نامه کانم.»
«بۆچی پیت وایه نه بوونی په یوه ندیت له گهل براكهت، شکسته بۆ تو؟»

«چونکه ئیمه براین و پیویسته په یوه ندیی باشمان له نینواندا هه بیت.»

لێرهدا دوو شت کاری خویان ده کهن: به هایه ک که من زور پیوهی په یوه ستم، هه روه ها ئامرازیک پیوانه کردن که راهاتووم له سه ر به کارهینانی بۆ پیوانه کردنی ئه ندازهی پیشکه وتن به ئاراسته ی ئه و به هایه.

ئه و به هایه ی له لای منه: پیویسته په یوه ندیه کی باش هه بیت له نینوان براكاندا.

پیوه ره که: په یوه ندیکردن له رینگای نامه یان ته له فونه وه، به مه سه رکه وتنم پیوانه ده کهم به وهی برایه ک بم. من وا ده زانم شکسته خواردووم، چونکه من په یوه ستم به و پیوه ره وه، ئه مه یه به گشتی رۆژه کانم ده شیوینیت!

ده توانین به دوو باره کردنه وهی هه مان پرۆسه، زیاتر له باب ته که قوول ببینه وه:

«بۆچی ده بیت براكان په یوه ندیه کی باشیان له نینواندا هه بیت؟»
«له بهر ئه وهی ئه ندامانی یه ک خیزانن، پیویسته په یوه ندیه کی پته و له نینوان ئه ندامه کانیدا هه بیت.»

«بۆچی پیت وایه ئه مه راسته قینه یه؟»

«چونکه پیویسته خیزانه کهت به لات وه زیاتر له هه ر که سیک تر گرنگ بیت.»

«بوچی پیت وایه ئه مه راسته قینه یه؟»

«چونکه بوونی په یوه ندییه کی پته و که به خیزانه که ته وه
بتبه ستیته وه؛ شتیکی سروشتییه، ته ندروسته، لای من بارودوخه که
به و شیوه یه نییه.»

له م گفتوگو یه دا ئه وه به پروونی دیار بوو که به های شاراوه
له لای من؛ بوونی په یوه ندییه کی باش بوو له گهل براکه م، به لام
هیشتا کیشه یه کم هیه له باره ی ئامرازی پیوانه کردنه که وه. ئیشتا
سیفه تیکی ترم داو ته پال ئه و په یوه ندییه (په یوه ندییه کی پته و)،
به لام له راستیدا پیوه ره که م نه گور او وه، هیشتاش به پشتبه ستن به
زوری په یوه ندییکردن له گهلیدا؛ بریار له باره ی براکانه وه دده م.
من خوم له گهل که سانیکی تر دا به راورد ده که م که ده زانم هه مان
پیوه ره به کار دینن. هه ر که سیکی تریش (یان له م نمونه یه دا
به لای منه وه وایه) په یوه ندییه کی به هیزی هیه له گهل ئه دامانی
خیزانه کهیدا، به لام من ئه و په یوه ندییه به هیزه م نییه، که واته ئه وه
پروونه که له لای منه وه هه له یه ک هیه.

به لام چی ده بیت ئه گهر من پیوه ریکی هه له به سه ر خوم و
ژیانمدا جیبه جی بکه م؟ ئه بی چ شتیک هه بیت که له وانه یه راست
بیت، به لام من به گرنگ سه یرم نه کردو وه؟ باشه... له وانه یه
پیویستم به په یوه ندییه کی به هیز نه بیت له گهل براکه مدا بو ئه وه ی
په یوه ندییه کی باشم هه بیت که به راستی به های هه بیت، له وانه یه
ئو ریزه ی له نیوان من و براکه مدایه؛ هه موو ئه وه بیت که
پیویسته (ریزه که به راستی بوونی هیه)، یان له وانه یه پیویست
بیت له سه رم بکه یم به دوا ی متمانهی ئالوگورکراو له نیوانمدا
(ئویش له راستیدا بوونی هیه)، له وانه یه ئه مانه پیوه ری باشت
بن بو نرخاندنی برایه تی، له بری به کاره ینانی ژماره ی ئه و نامانه ی

Scanned with CamScanner

یه که مین به ره میاندا بوون، به لام تیپه که تهنه دوو رۆژ بهر له
تۆمارکردن؛ ژهنیاری گیتاره که یان دهرکرد، دهریانکرد به بی هیج
ئاگادارکردنه وه و گفتوگو و توورپه بوونیک. ئه وهی رۆوی دا،
ئه وه بوو رۆژنیک رۆیشتبوون خه بهریان کردبووه وه و کارتیکی
که پانه وه بۆ ماله وه یان دابووه دهستی.

کاتی ژهنیاری گیتاره که له ناو پاسینکا له نیویۆرکه وه به ره
لۆس ئه نجلۆس ده که پرایه وه، بیرری ده کرده وه و له خۆی ده پرسى:
ئه مه چۆن رۆوی دا؟ ئه وه له یه چی بوو که ئه نجام دا؟ ئه ی
ئیتا چی بکه م؟ گریبه ستی تۆمارکردن به و شیوه یه له ئاسمانه وه
ناکه ویته خواره وه، به تایبته بۆ تیپیکی له و شیوه یه. ئایا ئه و تاکه
هه لی کۆتاییه یان له ده ست داوه؟

به لام ژهنیاری گیتاره که له گه ل گه یشتنی پاسه که بۆ لۆس
ئه نجلۆس، قوناغی لاواندنه وهی خۆی تیپه پاند و سویندی خوارد
تیپیکی نوێ له وێ دروست بکات. بریاری دا که ئه م تیپه نوێیه تا
ئه و ئاسته سه رکه وتوو بیت که هه موو ئه ندامانی تیپه کۆنه که ی له
بریاره که یان په شیمان ببه وه، ناوبانگ پهیدا بکات، ناچار ده بن به
تیپه پاندنی ده یان سال ده بیت له بینینی له شاشه کانی ته له قزیۆنه وه
و له رادیۆکانه وه گوێی لی بگرن و پۆسته ری ئاههنگه کانی بینن
له سه ر شه قامه کان و وینه کانی له گو قاره کاند. ده چن بۆ کارکردن
له ئاماده کردنی خواردندا له شوینیک یان له پرکردنی بارهه لگره کان
له پیتاوه هه لکه راوانی قیزه ونی سووک و سه رخۆشی تیپه که له گه ل
ژنه ناشیرینه کانیان، به لام ئه م؛ ته له قزیۆن ئاههنگه کانی په خش
ده کات به شیوه ی راسته وخۆ و ئه ویش له بهرده م جه ماوه ریکی
به رفراواندا له یاریگایه کی وهرزشی؛ گیتار ده ژهنیت. له داهاتوودا
له ناو فرمیسیکی ئه وانه ی ناپاکییان به رامبه ری کرد، خۆی ده شوات

و ههریهک له فرمیسکانه به سهه دۆلارییهکی تازهی پاکوخواوین دهسریتهوه.

ئهو ژهنیاری گیتاره بهو شیوهیهی لی هات وهک بلیی شهیتانیکی موسیقی بووته خاوهنی. چهند مانگیك پارهی خهرج کرد بو گهپان بهدوای باشتین ژهنیارهکاندا و رازیکردنیان بهوهی کاری لهگهل بکهن... موسیقاژهنانی زور باشتیر لهوانهی له تیپهکهی پیشوویدا کاری لهگهل کردبوون، دهیان گورانیی نووسییهوه و راهیتانی لهسهر کرد بهوپهپی لهخۆبوردن و دلسۆزییهوه. توورپیه سووتینهکهی سوتهمهنییهک بوو بو تموحهکانی، بیرکردنهوه له تولهکردنهوه بووه باشتین شیوازی کاتبهسهربردنی. له ماوهی تهنه دوو سالدا تیپهکهی توانیی گریبهستیک ئیمزا بکات بو تومارینکی تایبته، لهپاش سالتیک؛ ئهلبومی یهکه میان چووه لیستی زیرینهوه.

ناوی ئهو گیتارژهنه؛ دیف مۆستین بوو، تیپه نوپیهکهشی که خوی دروستی کرد؛ ناوی (Megadeth) بوو که خاوهنی ناوبانگیکی ئهفسانهیی بوو. بهخیزایی فروشی ئهلبوومهکانی ئهو تیپه گهیشه بیست و پینج ملیۆن دانه، چهند جاریک به جیهاندا گهرا. ئیستا مۆستین یهکیکه له درهوشاوهترین موسیقاژهنهکان و گهورهترینانه له جیهانی (موسیقی کانزایی) بهرن.

بهلام بهداخهوه ئهو تیپهی دهریانکردبوو؛ تیپی (Metallica) بوو که زیاتر له سهه و ههشتا ملیۆن دانهی له ئهلبوومهکهی له تهواوی جیهاندا فروشت، زۆربهی خهلکی پینان وایه تیپی (Metallica)؛ بهرهایی یهکیکه له ههره گهورهترین تیپهکانی موسیقای رۆک له جیهاندا.

له ئهجامدا مۆستین به چاوی پر له فرمیسکهوه له

چاوپيکه و تنيکی تايبه تي دهگمه ندا که له گهلی ئه نجام درا له سالی ۲۰۰۳، دانی نا به وهی ناتوانيت هيچ بکات جگه له وهی خوی به که سيني شکستخواردوو دابنيت، سهره پای هه موو ئه وهی به دهستی هينابوو؛ مؤستين به رده وام وا سهيري خوی دهکات که ئه و که سهيه که له تيپي (Metallica) ده رکرا.

ئيمه مهيموونين، نهک زياتر! پيمان وايه زور گه شه مان کردوو، له بهر ئه وهی فرنی ترشاندنی هه وير و پيلاوی وهرزشيی خاوهن ديزاني ناست بهر زمان ههيه، به لام ئيمه هيچ نين جگه له کومه له مهيموونيني رازاوه به رازاندنه وهيه کی باش. له بهر ئه وهی مهيموونين، بويه خومان به خه لکانی تر به راورد دهکين و خومان له ناو ده بهين تا بگهينه ئه و ئاسته ی ئه وانی تی دان. مه سه له که ئه وه نيه که ئايا ئيمه خومان به به راورد کردن له گه ل که سانی تر دا پيوانه دهکين، به لکوو ئه وهيه: ئه و پيوه ره کامهيه که خومانی پي پيوانه دهکين؟

جياوازي نيه که ئايا ديف مؤستين له و بابته تيگه يشتيت يان نا، ئه وهی هه لبارد که خوی پيوانه بکات به وهی تا چه ند له تيپي (Metallica) سه رکه وتووتر و خاوهن جه ماوه ري زياتره، ئه زموونی ده رکرا نی له تيپه کونه که ی؛ نازاری زوری پي دا و وای کرد ئه وه هه لبريريت «سه رکه وتن به به راورد کردن له گه ل تيپي Metallica» بکاته پيوه ريک بو خوی و ژياننامه ی پيشه یی خوی له جيهانی موسيقا.

راسته که کاتيکی ئه و په ري خراپی له ژيانی هه لبارد و به شتيکی باشه وه لني ده رچوو (تيپي Megadeth ی خسته گه ر)، به لام برياردانه که ی به وهی خوی په يوه ست بکات به سه رکه وتنی تيپي (Metallica) و بيکاته پيوه ريک که هه موو ژيانی خوی پي

بێتۆیت؛ بوو هۆی ئەوەی لە دەیان سالی داها توودا تووشی
ئازاری بکات. سەرەرای هەموو ئەو پارە و هەوادارانەیی بۆ خۆی
دەست خستبوو، لەگەڵ هەموو ئەو خەلاتانەیی وەرگیرتوو، لەگەڵ
ئەوێشدا هەر خۆی بە شکستخواردوو دەزانی.

ئێستا لەوانەیە ئێوە و من، تەماشای دۆخی دیف مۆستین
بکەین و پێی پێکەنین. ئەو کەسیکە خاوەنی ملیۆنان دۆلارە، لەگەڵ
سەدان هەزار لایەنگردا، هەموو ژيانێی لەو کارەدا بردوووە تە سەر
کە خۆی پێی خۆش بوو زیاد لە هەر کاریکی تر، بەلام هێشتا
چاوەکانی بەفرمیسکن، لەبەر ئەوەی هاوڕێکانی کە ئێستێرەیی
رۆکن و ماوەی بیست ساڵە دەیانناسیت؛ زیاتر لەوەی ئەم ناوبانگ
و سەرکەوتنیان بە دەست هێناوە.

بەلام ئێمە ئێستا بە مۆستین پێدەکەنین، لەبەر ئەوەی ئێمە،
ئێوە و من، بەهای جیاواز لە بەهاکانی ئەومان هەیە، لەبەر ئەوە
ئێمە بە پێوەریکی جیاواز لە پێوەرەکی ئەو خۆمان پێوانە دەکەین.
لەوانەیە ئەو پێوەرەیی ئێمە هەمانە، شتێک بیت هاویشیوەی: «پێم
خۆش نییە بە پێوەرەری کارەکم کەسیک بیت کە رقم لێی بیت»،
یان «دەمەوێت پارەیهکی زۆر کۆ بکەمەوێ بۆ ئەوەی منداڵەکم
بنێرم بۆ قوتابخانەیهکی باش»، یان «کەسیکی بەختەوێر دەبم
ئەگەر ناچار نەبم کە لەسەر شەقامەکان بخەوم»، لە ڕینگای ئەم
پێوەرانەو؛ دەکرێت مۆستین بە کەسیکی سەرکەوتوو دابنێت تا
ئاستیکی زۆر کە ناتوانین بیهێنینە پیش چاومان، بەلام لە ڕوانگەیی
پێوەرەکانی خۆیهوێ واتە «بە دەستەهێنانی ناوبانگ و سەرکەوتنی
گەرەتر لەوەی تیپی (Metallica) بە دەستی هێناوە»، لەبەر
ئەوەی دەریانکردوو؛ ئەوە کەسیکی شکستخواردوو.

بەهاکانمان ئەو پێوەرانە دیاری دەکەن کە خۆمانی پێ پێوانە

دەكەين و كەسانى تىرىشى پىن پىۋانە دەكەين. بەھاي گويپايەلى
و خۇشەويستى بۇ ئىمپىراتورى يابانى؛ واي كىر ملازم ئوتۇدا
بتوانىت نىزىكەي سى سال لە دوورگەي لوبانگ ژيان بەرىتە سەر،
بەلام ھەمان ئەو بەھايە واي كىر لەدوای گەرپانەوھى بۇ يابان؛
بەدبەخت و غەمبار بىتت. بىگومان پىۋەرەكەي مۇستىن كە جەختى
لە پىۋىستى سەرگەوتنى بەسەر ھارپىكانى لە تىپى (Metallica)
دەكرەوھ؛ يارمەتيدەر بوو بۇ بەگەرخستى سەرگەوتنىكى ناياب
لە جىھانى مۇسقىا، لەگەل ئەوھشدا ھەمان پىۋەر بەردەوام ئازارى
دەدا لە دوايىدا سەرەپاي ھەموو سەرگەوتنەكانى.

ئەگەر ويستت تىروانىنت بۇ كىشەكانت بگورپىت، پىۋىستە
لەسەرت ئەوھ بگورپىت كە بەلاتەوھ خاۋەن بەھايەكى گەرەيە و
يان ئەوھى سەرگەوتن و شكستەكانتى پىن پىۋانە دەكەيت.

بۇ نمونە؛ با سەيرى مۇسقىاژەنىكى تر بگەين كە لە تىپىكى
تر دەرگرا، چىرۆكەكەي زور لە چىرۆكى دىف مۇستىن دەچو،
لەگەل ئەوھى پووداۋەكانى بىست سال پىش چىرۆكەكەي مۇستىن
پوويان داۋە.

لە سالى ۱۹۶۲دا بوو، ئازاۋەيەك دروست بوو لە بارەي تىپىكى
گەشەكرىو لە شارى لىقەرپولى ئىنگلەتەر، ئەندامەكانى ئەو تىپە
قژيان بە شىۋەي نامۇ دەپرى، ناۋى تىپەكەشيان لەوانە نامۇتر
بوو، بەلام مۇسقىاكەيان باش بوو بە شىۋەيەك كەس نەيدەتوانى
نكولى لى بكات. لە كوتايىدا تىپەكە سەرنجى كۆمپانىاكانى
تۆماركرىدى بۇ لاي خۇي راکىشا.

تىپەكە پىك ھاتبوو لە جۇن؛ گۇرانيپىژى يەكەم كە گۇرانيپىەكانى
بۇ تىپەكە دەنووسى، ھەرۋەھا بۇل؛ ژەنيارى گىتارى جيار و خاۋەن
پووخسارىكى رۇمانسىي مىندالانە، ھەرۋەھا جۇرجى ئازاۋەچى؛

گيتارژهنى سهرهكى، ههروهه ژهنيارىكى درامزيان ههبوو.
ئو ژهنيارهى كوتايان له ههموويان قوزتر بوو، كچهكان بوى
شيت بووبوون، رووخسارى بووبووه يهكهم رووخسار كه له
گوڤارهكاندا دهردهكهوت، له ههموو ئەندامانى تپيهكەش ليهاتووتر
بوو، ماددهى هوشبهري بهكار نهدهيتنا، پهيوهندييهكى بهردهوام و
پتهوى ههبوو له گهل هاورى كچهكهى، لهو كاته دا كه سه گرنگهكانى
بوارى موسيقاي پتيان وا بوو دهيت ئەو ببيتە رووخسارى تپيهكه،
نهك بول، يان چۆن.

ئو گه نجه ناوى بيت بيست بوو، له سالى ۱۹۶۲ دواى ئيمزاکردنى
يهكهم گريبهستى تپيهكه بۆ تۆمارکردن، سى ئەندامهكهى ترى
تپيهكه كۆ بوونهوه و بههيمنى داوايان له بهريوهبهري تپيهكه كه
ناوى برايان ئيبستين بوو؛ كرد كه بيست ژهنيارى درامز دهربكات،
ئەم برياره ئەشكه نجهيهك بوو بۆ ئيبستين، چونكه زۆر پتي
سهرسام بوو، بهو شيوهيهش بريارهكهى دوا خست بهو هيوايهى
ئەو سيانه بۆچوونهكه يان بگۆڤن.

سى مانگ تپيهپرئ، تهنه سى پۆڤ پيش ژووانى يهكهم
تۆمارکردن، ئيبستين؛ (بيست)ى بانگ كرد بۆ نووسينگهكهى و
به شيوهيهكى راسته وخۆ تپيگه ياند كه بپروات به دواى تپيىكى تردا
بگهريت بۆ خۆى، هۆكارهكهى بۆ روون نهكردهوه و هيچ شتيكى
بۆ شى نهكردهوه، ههوليشى نه دا دلنه وايى بكات، بهلكو تهنه
بهوه كوتايى پى هينا كه سى ئەندامهكهى ترى تپيهكه ده يانهويت
ئەو بپروات: كهواته، هيواي بهختيىكى باشت بۆ دهخوام!

تپيهكه له بريى ئەو؛ كهسيكى ترى هينا، ئەو كه سه گهنجيك بوو
كه رهفتارهكانى نامۆ بوون، ناوى رينگو ستار بوو. رينگو ته مهنى
له ته مهنى بيت زياتر بوو، لووتىكى گهرهه ههبوو كه شيوهى

نامو بوو. رينگو رازيبوو به ودهی قزی به و شينوه ناشيرينهی جون و بول و جورج بېریت، سوور بوو له سهر ئه ودهی گورانی بنووسیت له باره ی هه شتېی و ژیرئاوگه ربه کانه وه، سیانه که ی تر وه لامیان دایه وه: به دلنیا یی وه، با وا بیت، بونا؟

تیپی (Beatlemania) سهرکه وتنی گهره ی به خووه بینی له ماوه ی نه و شهش مانگه ی دوا ی دهرکردنی بیت. ههریه که له جون و بول و رينگو و جورج بوونه چوار سیمای خاوهن زورترین ناوبانگ له جیهاندا.

له م کاته دا بیست له خه مۆکییه کی قولدا ده تلایه وه، هیچی نه ده کرد جگه له وده ی ههر ئینگلیزیک ده یکتا، نه گهر هوکاری پیویستی هه بیت بونا نه جامدانی: خواردنه وه. ماوه ی سالانی ده یه ی شهسته کان باش نه بوون له گهل بیست. له سالی ۱۹۶۵ داوا یه کی یاسایی له دژی دووان له نه دمانی تیپه که تومار کرد به تومه تی دروه له بستان، هه موو پرورده موسیقییه کانی شکستی بهرچاویان به دواوه بوو، پاشان هه ولی خو کوشتنی دا له سالی ۱۹۶۸، به لام دایکی توانی رزگاری بکات و په شیمانی کرده وه. ژیا نی زور ناخوش بوو.

بیست نه و چیرۆکه ی نه بوو که دیف مۆستین به کاری هینا بونا بیبه ریکردنی خوی له هه سترکردن به تاوان، ههرگیز نه بووه نه ستیره یه کی جیهانی گهره و ملیونان دولاری به ده ست نه هینا، به لام کاره که ی به شینوه یه کی با شتر له وده ی مۆستین کو تای هات. له چاوپیکه وتنیکدا له گه لی سالی ۱۹۹۴، بیست وتی: «من ئیستا به خته وهرترم له وده ی له گهل نه و تیپه بمامایه ته وه.»

شتیکی سهیره! چون؟

بیست وتی نه و بارودوخه ی له گهل دهرکردنی له و تیپه بوی هاته

پيش، سهرى كيشا بۇ بينينى ئەو ئافرهتەى دواتر بووه هاوسهرى،
پاشان بهرهمى هاوسهرگيرييان چەند مندالېك بوو. كهواته ئەوه
بوو، بههاكانى گورپان و پتوهرىكى جياوازى بۇ ژيانى جېبهجى كرد.
بهدلنپاييهوه شكۆ و ناوبانگ دوو شتى باشن، بهلام برپارى دا كه
ئوهى ئەنجامى دەدات؛ بهلايهوه گرنگتر بن: خيزانېكى گهورهى
خوشهويست، هاوسهرگيرييهكى سهقامگير، ژيانېكى ساده، بهلكوو
بهردهوام بوو لهسهر ژهنينى درامز. چەند گهرانېكى ههبوو له
ئورووپا و چەند ئەلبوومېكى نوپى دهرکرد كه بهردهوام بوون
تاكوو سهرهتاكانى سهدهى بيست و يهك. كهواته بهراستى چىي
دوراند؟ هيجى نه دوراند، جگه له ناوبانگېكى فراوان و كومهلېك
ههوادارى ديارينهكراو، بهلام له بهرامبهردا ئهوى بهدهستى هيتا؛
به بۆچوونى خوى گرنگييهكهى يهكجار زياتر بوو.

ئەم چيرۆكانه پيمان دهلېن كه بهها و پتوهرى وا هەن كه له
ئەوانى تر باشترن.

هەندېك بهها و پتوهر هەن كه سهر دهكېشن بۆ كېشهى باش
كه چارهسهرکردنيان ئاسانه، ههروهها بهها و پتوهرىش ههيه كه
سهر دهكېشن بۆ كېشهى چارهسهر قورس يان بۆ كېشهيهك كه
چارهسهرريان نيه.

ئەو بههايانەى نرخيان نيه

چەند بههايهكى بهربلاو بوونيان ههيه كه بهراستى كېشهى
خراپ بۆ خەلكى دروست دهكەن، كېشهى وا دروست دهكات
كه لهوانهيه چارهسهرکردنيان مهحال بېت. با چاويكى خيرا بهو
بههايانەدا بگيرين:

۱. چيژ

چيژ شتيكي مه زنه، به لام به هايه كي له وپه بري خراپيدايه نه گهر
كاره له پيشينه كاني ژيانت به پتي نه و ديارى بكهيت. پرسيار له
هر ئالو وده بوويه كي مادده هوشبه ركان بكه بلې نه نجامي دواي
نه و چيژه چي بوو، پرسيار له و ئافره ته بكه كه چيژ خيزانه كهي
له ناو برد و مندا له كاني له ده ست دا كه ئايا نه و چيژه به خته وهرى
كردووه له كوتاييدا، پرسيار له پياويك بكه كه زياده پويي كردووه
له خوار دندا تا نه و كاته ي له مردن نزيك بووه ته وه كه ئايا چيژي
خواردن سوودي بوي هه بووه له چاره سه ركردي كيشه كانيدا!

چيژ خوا وهنديكي ساخته يه. ليكولينه وه كان نه و هيان روون
كردووه ته وه كه نه و كه سانه ي وزه ي خويان بو چيژه روو كه شه كان
ته رخان ده كهن، له كوتاييدا تووشى زورترين دل راوكي دهن
و كه مترين سه قامگيريان ده بيت له رووي هه لچوونه كان و
زورترين خه موكيان ده بيت. چيژ له هه موو شيوه كاني رازيبوون
روو كه شيتره، پهنگه له بهر نه وهش بيت كه به ئاسانترين شيوه
به ده ست ديت و به زووترين كات له ناو ده چيت.

به لام له گهل نه وه شدا به دريژايي ۲۴ كاتژمير، حهوت روژ له
هه فته يه كدا چيژمان بو ره وانه ده كريت، نه مه يه كه ده بينين هه موو
ئاگاييمان له سه ري چر بووه ته وه، نه وه بو دلخوشكردني خومان و
سر كردنمان به كاري ده هينين.

به لام چيژ خوي له خويده به ته نها به س نيه، نه گهر يه كيكيش
بيت له پتويستيه كاني ژيان (به مه رجيك به بري ته ندروست
بيت). چيژ هوكاريك نيه بو به خته وهرى، به لكوو دهرهاويشته ي
به خته وهر ييه. نه گهر هه موو په گزه كاني ترت له بهر ده ست بيت

(بەها و پێوەرهكانى دىكه)، ئەوا چيژ خۆى بە شيۆهيهكى سروشتى ديت؛ بەو پينيهى بهرهمىكى لاوهكييه.

٢. سەرکەوتنى ماددى

زۆر كەس بەهاى خودىيان بە برى ئەو پارەيهى بەدهستى دههينن؛ پێوانه دهكەن، يان بەپێى جۆرى ئەو ئۆتۆمبيلهى كه هەيانە يان ئەوهى مال و باخهكەيان تا چەند لە هەيى دراوسێكانيان سهوز و جوانتره.

بەلام لىكۆلینهوهكان دهريدهخەن كه پەيوهەندى نێوان بەختهوهرى و سەرکەوتنى ماددى، بەخيترایى لە سفر نزىك دهبيتهوه دواى ئەوهى مەرووف دهتوانيت پيداويستيه بنهپهتيهكانى خۆى پر بکاتهوه (وهك خواردن و شوینی نيشتهجيپوون و... هتد). ئەمه واته تۆ ئەگەر كهسيكى لهوانهى بەدهست برسيتيهوه دهتوانين و لهسەر شهقامهكان دهژيت له شوينيك له شوينهكانى هيندستان، ئەوا لهوانهيه له سالىندا ده هەزار دۆلار كاريگهري گهوره لهسەر بەختهوهريت دابنيت، بەلام ئەگەر يهكيك بيت له ئەندامانى چيني ناوهراست له يهكيك له ولاته پيشكهوتوووهكاندا؛ ئەوا ده هەزار دۆلارى زياده له سالىندا كاريگهري گهورهى لهسەر هيج شتىك نابيت، ئەمه واته لهوانهيه تۆ خۆت بکوژيت بە كاريكى زيادهوه كه پۆژانه دهيكهيت، تهناهت له پۆژه پشووهكانيشدا، له راستيدا له پيناو هچدا.

مهترسييهكى ترى پۆچوون له بەهاى سەرکەوتنى ماددى؛ دانانيهتى له ريزى پيشهوهى بههاكانى تردا وهك ئەوهى راستگو بيت، بيوهى بيت، خەلكيت خوش بويت، سۆزت هەبيت لهگەليان. كاتى مەروقهكان به رهفتارهكانيان نا، بهلكوو به هيمای ئەو پينگيهى

دهتوانن پني بگهن؛ خويان پيوانه دهكهن، ئه مه تهنه به واتاي ئه وه
نايهت كه سانتيكي روو كه شين، به لكوو له گهل ئه وه شدا كه سانتيكي
بيميشكن.

۳. ئه وه ي هه ميشه له سه ر حه ق بيت

ميشكي ئيمه ئاميريكن كه ليها توويان كه مه، زور به ي كات
گريمانه ي هه له داده ريژين، له پيشبيني كردني ئه گه ره كاندا هه له
دهكهين، راستيه كان به شيويه كي هه له باس دهكهين، توندين له
شيوازه كان ي لايه نداريي پيشبيني كردن، برياره كانمان به پشت به ستن
به گورانكاريه هه لچوونيه كانمان، له بهر ئه وه ي ئيمه مروفين؛
له حاله تي به كجار زوردا دهكه وينه هه له وه. ئه گه ر پيويه ري
سه ركه وتن له لاي تو ئه وه بيت كه تو له سه ر حه قيت، ئه وه ماناي
وايه نار هه تي زور ديه ريت له دوزينه وه ي هوكاره شاراوه كان ي
پشت هه له كاندا.

له راستيدا ئه و كه سانه ي به ها خوديه كانيان گه شه پي ده دن
له سه ر بنه ماي پشت به ستن يان به وه ي له هه موو شتيكدا ئه وان له سه ر
حه قن، ئه و خويان له فيربوون له هه له كانiane وه بيه ش دهكهن،
ئه وانه كه سانتيكي هه ژارن له تواناي هينانه كايه ي تيرواني ني نوئ و
تيگه يشتن له كه ساني تر، هه روه ك خويان به داخراوي ده ميلنه وه
و ريگا ناده ن زانياري نوئ و گرنگيان پي بگات. بۆ تو زور
باشتره كه واي دابنييت كه سيكي نه زانيت و زور شت هه ن كه
تو نايان زانيت، ئه مه وا دهكات په يوه ست نه بيت به هه ر باوه ريكي
خه يالي كه پشتي به زانياري پيويست نه به ستووه، هه روه ها هانت
دهدات به رده وام له فيربوون و باشتر بووندا بيت.

۴. سوربوون لەسەر ئەرینیوون

كەسانىكى تىرىش ھەن كە ژيانىان پىوانە دەكەن بەۋەدى تا چەند دەتوانن لە ھەموو شتىكدا ئەرینی بن... بەلى، بەنزیكەیی لە ھەموو شتىكدا. ئایا كارەكەت لە دەست داو؟ مەزنە! ئەمە ھەلىكە بۆ ئەۋەدى بتوانیت جۆرى كارەكەت بگۆریت بەۋەدى خۆت حەزەت لىيەتى. مىردەكەت لە گەل خوشكەكەت ناپاكىت بەرامبەر دەكات؟ كىشە نىيە! تۆ فىرى شتى نوئ دەبىت لە پىگەت بەرامبەر كەسانى دەورو بەرت.

راستە بە ھاىەك ھەيە كە دەلىن «مانەۋە لە ۋوۋە رۇشنەكەى ژيان»، بەلام لە راستىدا ژيان لە زۆربەى كاتەكاندا خراپ و سەرزەنشكراۋە و تاكە كارى راست و دروست كە بتوانیت ئەنجامى بەدەيت؛ ئەۋەيە ژيانىت قبول بىت بەو شىۋەيەى كە ھەيە. نكولىكردن لە دىمەنە نەرىنىيەكان سەر دەكىشىت بۆ ھەلچوونى نەرىنى قوولتر و درىژمەوداتر، ھەروەھا سەر دەكىشىت بۆ كەموكورتى ھەلچووننامىز، بەلام ئەرینیوونى بەردەوام جۆرىكە لە جۆرەكانى خۆدزىنەۋە و ھەلاتن، واتە چارەسەرىكى دروست نىيە بۆ كىشەكانى ژيان... بەو بۆنەيەۋە ئەو كىشانەن كە پىۋىستە بىنە پالئەرت و ئىرادەت بەھىزتر بكات، ئەگەر بەھا و پىۋەرى راست و دروست بەكار بەيىت.

بابەتەكە بەراستى سادەيە: رەۋتى كارەكانمان بە جۆرىكن كە پىمان خوش نىيە، خەلكى ھەراسانمان دەكەن، ھەروەھا ۋووداۋى بىزاركەرمان تووش دەبىت، ئەم كارانە وامان لى دەكەن ھەست بە بەدبەختىيەكى زۆر بكەين. ئەۋە كىشەى تىدا نىيە! ھەلچوونە نەرىنىيەكان پىكھاتەيەكى پىۋىستن لە پىكھاتەكانى تەندروستى ھەلچوون، بەلام نكولىكردن لەم لايەنە نەرىنىيە؛ ماۋەى كىشەكان

دریژتر دهکاته وه له بریی ئه وهی چاره سه ریان بکات.
ریځای دروست بو مامه له کردن له گهل هه لچوونه نه رینییه کان
ئه وه یه:

• ده برینی به شیوه یه کی دروست که له لایه ن کومه لگاوه
قبولکراو بیت.

• ده برینی به شیوه یه ک که گونجاو بیت له گهل به ها کانت،
ئه مه ش نمونه یه کی ساده یه بو ئه وهی پیشتر با سمان کرد:
ناتوند و تیژی به هایه که له به ها کانم، ئه و پیوه ره ی بو پیوانه کردنی
ئه و به هایه به کاری ده یتیم ئه وه یه که له که س ناده م. به و
شیوه یه ش کاتی له که سیک تو وره ده بم؛ ئه و تو وره بوونه که م
ده رده برم، به لام هه می شه ئا گام له وه یه که تو وره بوونه که م به
بوکسیک بو روو خساری به رام به ر ده رنه برم. ده زانم له وانه یه ئه م
شیوازه زور بیت، به لام تو وره بوون له خودی خویدا کیشه یه ک
نییه. تو وره بوون شتیکی سرو شتییه، تو وره بوون به شیکه له ژیان،
ده شتوانین بلین تو وره بوون کاریکی ته ندرو ستانه یه له زور به ی
کاته کاند (بیرتان ده خه مه وه که هه لچوونه کان هیه نین جگه له
زانیا ری که کوئه ندای ده مارمان پیمان ده دات).

بابه ته که روون بو وه وه؟ لیدانی بوکسیک له روو خساری که سیک؛
خوی کیشه که یه نه ک تو وره بوونه که، تو وره بوون په یامه ینه ریکه که
په یامه که ی بریتییه له وهی ده ستم به ره و ئا راسته ی ده موچاوت
بروات. سه رزه نشتی په یامه ینه ره که مه که، به لکوو بوکسه که م له و
بابه ته دا سه رزه نشتکرا وه (یان له وانه یه روو خساری تو).

کاتیک خو مان ناچار ده که ین به به رده وای ئه رینی بین، که واته
ئیمه نکولی له بوونی کیشه کانی ژیا نمان ده که ین. کاتیکی ش نکولی له
کیشه کانی ژیا نمان ده که ین، ئه و هه لی چاره سه رکردنی کیشه کان

و بهرهمهينانى بهختهوهرى له ژياندا له خومان زهوت دهکەين.
کيشهکان ههستکردن به گرنگى و مانادارى دهخه نه ژيانمانهوه
ليرهوه، کهواته شاردهوهى کيشهکانمان يان خودزينهوه لينيان؛ به
واتاي ئهوهيه که بوونمان هيچ مانايهکى نيه (تهنانهت ئهگەر وای
دابنين بهلای خهلهکهوه دلخوشکهره) لهسەر ئاستى دريژمهودا،
بهختهوهريمان به گهيشتنى به هيلی کوتايی له پيشبرکتي ماسوندا
گهورهتره له بهختهوهربوونمان له کاتي خواردنی شیرينييهک به
شکولاتهوه، ههروهها پهروهردکردنی مندالينک تا گهوره دهبيت؛
زياتر له سهرکهوتن و بردنهوه له يارييهکی قيديويدا بهختهوهرمان
دهکات، ههروهک دهستکردن به کاریکی بچووک به هاوبهشي
ههنديک له هاوپتيان لهگهڵ کارکردن بۆ ریکوپينکردنی کارهکانمان
بهبهردهوامی له کريني کومپيوتهريکی نوێ دلخوشرمان دهکات.
ئهم چالاکیانه سهختن، فشارهينهرن، بهلکوو له زور حالهتیشدا
بيزارکهرن، جگه لهوهی نارحهتی پووبهپووبونهوهی کيشهکانی
به شيوهی يهک لهدوای يهک تيدايه، بهلام له ههموو ساتهکان
پرواتارن و خوشترن له ههر شتيک له ژيانماندا. ئازار و ههولدانى
تيدايه، بهلکوو تهنانهت توورپهیی و بيهيوایی، بهلام له کوتاييدا
ئهنجامی دهدهين، پاشان تهماشای دواوه دهکەين و به چاوی پر له
فرميسکهوه بۆ نهوهکانمانی دهگيرينهوه.

فرۆيد دهليت: «کاتي له يهکيک له رۆژهکاندا يادهوهرييهکت بير
دهکهويتهوه، بۆت دهردهکهويت که ساله پر نارحهتييهکانت له
جوانترين سالهکانی تهمنهت بوون.»

ههر لهبهر ئهوه وتم ئهم بههايانه... چيژ، سهرکهوتنی ماددی،
ئهوهی ههميشه راست بيت، ئهوهی ههميشه ئهريینی بيت...؛ نمونهی
لاواز و خراپ له پيناو ژيانی مرقهکان، له گهورهترين ساتهکانی

ژيانی مروځف ئه و ساتانهن که چيژيان تيدا نه بووه، سهرکه و تنيان
تيدا نه بووه، ههروهک کهس نه يناسيون و ئه رينيش نه بوون.
بیروکهي سهرهکي له م بواره دا بریتيه له چيگیرکردنی هه نديک
به ها و پيوهري نوئ، دواي ئه وهش چيژ و دلخوشي و سهرکه وتن
وهک به ره نجاميک به دوايدا ديت. ئه م بابه تانه ئه نجامي لاهه کين بو
به ها نوپيه کان، به لام ئه گهر له خودی خوياندا سهریان بکين؛
ئه وه جگه له دهرچهی خيرا و ئاسانی بي ناوهروک، هيچ شتيکی
تر نين.

پيناسه ي بهاي باش و بهاي خراپ

به ها باشه کان: ۱. له سهر واقع بنيات نراون. ۲. له پرووی
کومه لايه تيه وه بنياتنه رن. ۳. بو ئيستان و توانای ريکخستنيان
هه يه.

به لام به ها خراپه کان: ۱. خه يالين. ۲. له پرووی کومه لايه تيه وه
پرووخينه رن. ۳. بو ئيستا نين و توانای ريکخستنيان نيه.
راستگويی به هايه کی باشه، چونکه ده توانين ريکی بخهين و
به ته واوی دهستی به سهر دا بگرين، له بهر ئه وهی رهنگدانه وهی
راسته قينه يه، له بهر ئه وهی بو خه لکی به سووده (ته نانه ت ئه گهر
هه نديک جار پيشمان ناخوش بيت)، به لام له لايه کی تره وه ناوبانگ
و جه ماوه ريپوون به هايه کی خراپه. ئه گهر ئه وه يه کيک بيت له
به هاکانی تو، يان پيوه ره که ت ئه وه بيت بو که سيک که له ئاهه نگيکی
سه ماکردندا جه ماوه ري زورتر بيت؛ ئه وا زورينه ی ئه وهی پروو
ده دات؛ له دهره وهی بازنه ی ده سه لاتي خوتدایه: تو نازانيت جگه

له خوت؛ كى تر لهو بۆنهيه دا ئامادهيه، به دلنيايهيه وه تو نيوهه ئه وه
كه سانهه ئامادهن؛ نايناسيت. پاشانيش به هاه پيوهره كه له سه ر
بنه مايه كى واقيعى بنيات نه نراوه: تو وا هه ست ده كه يت جه ماوه ريت
يان جه ماوه رى نييت، له كاتيكدا هيج به لگه يه كت به ده سته وه نييه
كه بۆچوونى خه لكى ده رباره ت بسه لميئيت. (تپينييه كى لاهه كى:
له ئه نجامى ئه مه دا، ئه وه كه سانهه ترسيان له بۆچوونى خه لكى تر
هه يه؛ ده ترسن له ناخى خوياندا، له هه موو ئه وه شته خراپانهه كى
گومان ده بن تياياندا هه بيت، ترسى ئه وه شيان هه يه خه لكاني تر
بيده نه وه له روويان).

ئهمانه نموونه ن له سه ر به هاه باش و ته ندروست: راستگويى،
نوئبوونه وه، تواناي كارتىكردن، به رگرى له خۆكردن، به رگرىكردن
له خه لكى ديكه، ريزگرتنى خود، خوشه ويستى بۆ زانين، چاكه كارى،
خۆبه كه مگرى، داهيتان.

له بارهه نموونهه به هاه خراپ و ناته ندروست: خۆزالكردن
له ريكاي توندوتىژى و ده ستيوهردان، سيكسى سنوربه زاندين،
له خۆرازيبوون به به رده وامي، سووربوون له سه ر مانه وه
به به رده وامي له چه قى گرنگيپيداندا، ترسان له ته نيائي، هه ولدان
بۆ رازيكردن هه مووان، ده وله مه ندى له پيناو ده وله مه ندى،
قوربانىكردن به ئازهلې بچووك بۆ خواوه ندى دروستكراو.

تپينييه ئه وه ده كه يت كه مرؤف ده توانيت له ناخه وه بگاته به ها
ته ندروسته باشه كان، له وانه يه له گه ل به هاه له شيوهه داهيتان و
كۆبه كه مگرىدا بژى، ئيستا، هه ر له م ساته دا، پيوسته له سه رت به
ئاراسته يه كى ديارىكراو وه رگيريت بۆ ئه وهه له گه لى بژيت. ئه م
به هايانه تواناي ريكخستنيان هه يه، وات لى ده كه ن له په يوه ندييه كى
به رده واما بيت له گه ل جيهان به و شيوه يه كى هه يه، نه ك وه ك

ئوه وى چوڼ ئاره زوى دهكەيت.

به لام به ها خراپه كان به زورى پشتبه ستوون به رووداوه
 دهره كيه كان: فرين به فرۆكه يه كي تاييه ت، هه ميشه خه لكى پيت
 بلين تو راست دهكەيت، خاوه نداريتي خانوويه ك له دوورگه يه كي
 كه مەرهي، خواردنى خوشترين خوراك له كاتيكدا ئافره تانى
 سه ماكه ر به ده ورتدا بسوورپينه وه. راسته له وانه يه زوربه ي كات
 به ها خراپه كان؛ خوشى و چيژت پي بيه خشن، به لام هه موويان له
 دهره وى تواناي خوتدان، زور كاتيش به دهسته تنيانان؛ پيوستى
 به و ئامرازانه دهبيت كه كومه لگا دهرووخينن.

ههروه ها بابه تي ريخستنى به هاكان به شيوه ي له پيشينه بوون،
 شتيكي نامو نيه كه هه موو مروفيك هزي له خواردنى خوش و
 به تام بيت يان هزي له بوونى خانوويه ك بيت له دوورگه يه كي
 كه مەرهييدا. بابه ته كه له بهرچاوگرتنى له پيشينه بوونى به هاكانه
 له لاي تو، ئه و به هايانه كامانه كه دهيانخه يته پيش ئه وانى تره وه
 كه كاريگه رى دهبيت له سه ر ئه و بريارانە ي دهيدەيت له چاو
 كاريگه رى هه ر به هايه كي تر؟

خزمه تكدنى ئيمپراتورى يابان و گوپرايه لى ته واو بوى، يه كيك
 بوو له به هاكانى ملازم هير و ئونودا. ئه م به هايه ئه گه ر تينه گه يت
 كاتى له باره يه وه دهخوينته وه؛ به هايه كي له وپه رى خراپيدايه، ئه و
 پياوه به راستى كيشه ي زورى بو دروست بوو، له بهر ئه وه ي له
 دوورگه يه كي دووره دهستدا بو ماوه ي سى سال مايه وه كه له ويدا
 كرم و ميرووه كانى دهخوارد، پاشان به ئهركى خويشى زانى
 كه سانى سفيلى بيتاوان بكوريت. كه واته له گه ل ئه وه ي ئونودا خوى
 به سهركه وتوو ده زانى، سه ره راي ئه و راستيه ي پيداويستيه كانى
 پيوه رى به كارهيتراي به دهست هينا، به لام پيم واييت هه موومان

لەسەر ئەوە کۆکین کە ژيانى بەراستى ناخۆش بوو. هیچ یه کێک له
ئێمه کارهکانى به باشه باس ناکات و هیچ کەسیشمان به جووتیک
پێلاو نایگۆڕیتەوه.

دیف مۆستین ناوبانگ و شکۆمەندی گەورەى بە دەست
هینا، بەلام خۆى هەر به شکستخواردوو دەزانى، ئەمەش لەبەر
ئەوێ بەهایهکی خراپى لەخۆ گرت کە پشتى به بەراوردیکى
بێسەر و بەرانەى سەرکەوتنى کەسانى تر بەستبوو. ئەم بەهایهش
کێشەى زەبەلاحى بۆ دروست کرد لە شیوەى «پێویستە لەسەرم
سەد و پەنجا ملیۆن سیدی دیکە بفروشم، ئەو کاتە هەموو شتیک
باش دەبێت»، هەروەها «لە ئاھەنگیکى گۆرانىوتنى داھاتوومدا،
ناکریت رازى بۆم بە گۆرانىوتن لە شۆینیک کە لە یاریگایهکی
وەرزى بچووکتر بێت»... ئەمەیه ئەو کێشانەى کە پێى وا بوو
پێویستە چارەسەریان بکات بۆ ئەوێ بەختەوەر بێت، بەلام ئەو
سەرسۆرھینەر نییە کە ئەو نەگەیشتە بەختەوەرى.

بە پێچەوانەى ئەوێ، بیت بیست بەهایهکی جیاوازی ھەلژارد،
سەرەرای ئەوێ پووخوا و بێھىوا بوو بە ھۆى دەرکرانى لەلایەن
تیبى یەكەمىو، بەلام کاتى کەمێک گەورەتر بوو؛ فێر بوو
پلەبەندی شتە گرنگەکانى ژيانى رێک بخاتەو، توانی پێوانەى
ژيانى لەژێر پۆشناییهکی نویدا بکاتەو. لە ئەنجامى ئەمەشدا،
بیست بوو پیاویکی پێگەیشتووی بەختەوەرى سەلامەت کە لە
نازونیعمەتى ژيانیکى خۆش و خێزانیکى نایابدا ژيانى بردە سەر.
جیاوازییەكە ئەوێ کە ئەندامانى تێپەكەى پیشووی دەیان سالى
تریان تێپەراند لە پێناو ئەویدا یان ھێشتنەوێ ئەوێ کە ھەیانە.
کاتیک بەهایهکی خراپمان دەبێت (یان پێوہرى خراپ کە بۆ
خۆمان یان بۆ خەلکانى دیکەى دادەنێن)؛ ئەوا گرنگی زیاد لە

پتويست به شتانيك ددهين كه گرنگ نين، واته به شتانيك كه
ژيانمان له وهی كه ههیه؛ خراپتر دهكهن، به لام كاتيک به های باشت
به كار دههينين؛ ئهوا دهتوانين گرنگيمان بخهينه سهر شتاني باشت،
واته بو ئهو شتانهی كه گرنگيان ههیه، شتانيك كه دوخمان باشت
دهكات و بهخته وهری و دلخوشي و سهركه وتنمان بو بهرهم
دههينيت.

ئهمهیه به كورتی واتای راسته قينهی «گه شه پيدانی خود»:
دانانی به ها باشته كان له پيگهی پيشه وهی كاره كان، ههروه ها
هه لباردنی شتی باشت كه گرنگي پيدانی خوتی پي ده به خشيت،
به مهش كيشه كانت باشت ده بن؛ كاتی شته باشه كان دهكه يته چه قی
گرنگي پيدانت. كاتيکيش كيشه كانت باشت بن، ئهوا ژيانيشت باشت
دهيت.

ئه وهی ماوه لهم كتيبه؛ گرنگی ده دات به پينج به ها كه
پينچه وانهن له گه ل پيشبينيه چاوه پروانكراو و ده قپيوه گيراوه كان،
به لام به لای منه وه باشتين ئه و به هايانه ن كه ئه گهر مروف له
خويان بگريت؛ سوودی پي ده گه يهنن. هه موو ئهم به هايانه سهر
به «ياسای گه رانه وه» ن كه پيشتر باسمان كردووه، ئهمهش
له بهر ئه وهی به های نه رينين، هه موو ئهم به هايانه پتويستيان به
روو به پروو بوونه وهی كيشه هه ره قووله كانه له بری خودزينه وه له
كيشه كان له رپی ده رچه ئاسانه خيراكانه وه. ئهم پينج به هايانه
كلاسیکی نين و له هه مان كاتيشدا ئاسووده به خش نين، به لام من
وای ده بينم ئهم به هايانه توانای گورپینی ژيانی مروفيان ههیه.

به های يه كه م كه له بهندی دواتردا تيشکی ده خهينه سهر،
بريتيه له شيوه يه کی توند له شيوه كانی بهر پرسياريتی: هه لگرتنی
بهر پرسياريتی له هه ر شتيك كه له ژيانندا روو ده دات، به بی

له‌به‌رچاوکردنی ئه‌وه‌ی خه‌تا له‌ کێوه‌یه. به‌های دووهم بریتییه له‌ به‌دگومان بوون: داننانت به‌ نه‌زانی و هه‌بوونی گومانی به‌رده‌وام له‌ بیروبۆچوون و بریواکانتدا. به‌های سێهه‌م بریتییه له‌ شکسته‌هێنان یان سه‌رنه‌که‌وتن: ئاماده‌گیت بۆ دۆزینه‌وه‌ی هه‌له‌ و خاله‌ لاوازه‌کانت، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت کاریان له‌سه‌ر بکه‌یت به‌ره‌و باشتر. چوارهم بریتییه له‌ په‌تکردنه‌وه: توانات هه‌بێت وشه‌ی «نا» بلێیت، هه‌روه‌ها توانای بیستنی هه‌بێت، ئه‌مه‌ به‌ته‌واوی و به‌روونی دیاری ده‌کات که له‌ ژياندا چیت قبوله‌ و چیت قبول نیه. پاشان به‌های کۆتایی دیت که بریتییه له‌وه‌ی ورد بیته‌وه له‌و راستیه‌ی که تو نه‌مر نییت، ئه‌م به‌هایه‌ گرنگیه‌کی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاتی مرۆف ئاگای له‌وه‌ بیت که ده‌مریت؛ له‌وانه‌یه تاکه یارمه‌تیده‌رمان بیت له‌ روانین بۆ هه‌موو به‌هاکانی دیکه‌مان به‌ شیوه‌یه‌کی ته‌ندروست.

بەندى پىنجەم تۈ لە حالەتلىكى ھەلېزاردىنى بەردەوامدايت

بېھىنە پىش چاۋى خۇت كاتى كەسىك چەكىكى لەسەر سەرت
راگرتوۋە و پىت دەلىت دەبى چل و دوو كىلۇمەتر بېرۋىت لە كەمتر
لە پىنج كاتزىمىردا، ئەگەرنا خۇت و ھەموو ئەندامانى خىزانەكەشت
بەيەكەۋە دەكوژىت.

ئەمە چەند خراپە! ھەروەھا بېھىنە پىش چاۋى خۇت كە ئىستا
جووتىك پىلاۋى جوانت كېيۈە لەگەل پىداۋىستىيەكانى بېۋىشتن،
پاشان چەند مانگىكى زۆر راھىتانەت لەسەر بېۋىشتن كىردوۋە،
ھەروەھا بېھىنە پىش چاۋى خۇت كە دواتر بېۋىشتوۋىت و
بەشدارىت لە پىشېركىنى ماراسۇندا كىردوۋە، ھەموو ئەندامانى
خىزانەكەشت لەگەل ھاۋرىكانتدا ۋەستاۋن و لەلاى ھىلى كۆتايىيەۋە
ھوتافت بۇ دەكىشن.

لەۋانەيە ئەۋ ساتە يەكىك بىت لەۋ ساتانەى لە ژيانندا زۆرتىن
شانازى و سەربەرزى تىدا دەبىنىت.

ئەۋە ھەمان ماۋەيە: چل و دوو كىلۇمەتر، ھەروەھا ئەۋە
خۇتت كە ئەۋ ماۋەيەت بېيۈە، ھەمان ئەۋ ھەۋل و كۆششەن كە

قاچه‌كانى تو ده‌یده‌ن، به‌لام له‌ حاڵه‌تى دووه‌مدا به‌وپه‌رى وىستى
خۆته‌وه‌ هه‌ڵیده‌بژێرىت و ئاماده‌كارى بو ده‌كه‌یت و ئه‌نجامه‌كه‌شى
ده‌بێته‌ رووداوێكى دیار له‌ رووداوه‌ گرنگ و شكۆمه‌نده‌كانى ژيان،
به‌لام كاتى كاره‌كه‌ به‌سه‌رتدا ده‌سه‌پێنرىت و پێچه‌وانه‌ى وىستى
خۆته‌؛ ئه‌وه‌ ده‌بێته‌ ئه‌زموونىكى مه‌ترسیدار له‌ ئازاربه‌خستى
ئه‌زموونه‌كانى ژيان.

زۆر جار تاكه‌ جیاوازی له‌نیوان كێشه‌یه‌كى به‌ئازار و كێشه‌یه‌ك
كه‌ سه‌راپای گىانت پڕ ده‌كات له‌ وزه‌، ئه‌وه‌یه‌ كه‌ هه‌ست ده‌كه‌یت
خۆت به‌ ده‌ستى خۆت ئه‌و كێشه‌یه‌ت هه‌لبژاردووه‌ و خۆشت لى
به‌رپرسیت.

ئه‌گه‌ر له‌ حاڵى ئىستادا خۆت وه‌ك كه‌سێكى به‌دبه‌خت ده‌بینیت؛
ئه‌وه‌ ئه‌گه‌رىكى زۆرى هه‌یه‌ كه‌ ئه‌و هه‌سته‌، لانى كه‌م له‌ به‌شێكىدا،
ده‌رئه‌نجامى ئه‌وه‌ بێت كه‌ كاره‌كه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ى وىستى خۆت بووه‌...
كێشه‌یه‌ك هه‌یه‌ كه‌ توانای چاره‌سه‌ركردنیت نییه‌، كێشه‌یه‌كه‌ كه‌
به‌سه‌رتدا سه‌پێنراوه‌ و هه‌لبژاردهى خۆت نه‌بووه‌.

به‌لام كاتێك خۆمان كێشه‌كانمان هه‌ڵده‌بژێرىن؛ ئه‌وا هه‌ست
به‌ توانا ده‌كه‌ین، وه‌ك ئه‌وه‌ى وزه‌یه‌كى نویمان پى به‌خشاوبێت،
كاتێكیش هه‌ست ده‌كه‌ین كێشه‌كانمان به‌سه‌رماندا سه‌پێنراون له‌
دژى وىستى خۆمان؛ ئه‌وا خۆمان به‌دبه‌خت دیته‌ پێش چاو و
خۆمان به‌ قوربانى ده‌بینین.

هه‌لبژاردن

ویلیام جیمس كێشه‌ى زۆرى هه‌بوو، به‌راستى كێشه‌ى خراپیش
بوون، راسته‌ ئه‌و له‌ خیزانىكى ده‌وله‌مه‌ند و دیاردا له‌دايك بوو، به‌لام

هر له له دایک بونیوه به دهست کیشه ی گوره ی تهن دروستییه وه
دهینالاند که ژیانان خستبووه بهر مه ترسی: کیشه یه که له چاویدا که
له سهردهمی مندالیدا ماوه یه که کویری کرد، هروه ها نه خوشییه کی
توندی گرت له سکیدا که وای ده کرد زور برشیتوه و ناچاری کرد
سیستمیکی خوراکیی زور ئالوز و ههستیار پیاده بکات، هروه ها
گوئییه کانیشی کیشه یان هه بوو، هروه ها ته شه نوجاتی توند له
پشتیدا دروست بوو که ناچاری ده کرد بۆ ماوه ی چهند پوژیک له
ماله وه نه توانیت دابنیشیت یان بهر پیکي به پیوه بوه ستیت.

له نه نجامی ئەم کیشانه شیدا، جیمس زور به ی کاته کانی ژیان
له ماله وه به سهربرد. هاوپی زوری نه بوو، هروه ها ئاستی له
قوتابخانه باش نه بوو، به لام کاته کانی به وینه کیشانه وه به سهر
دهبرد، ئەمه ئەو تاکه شته بوو که پیی خوش بوو و ئەو تاکه ئیشه
بوو که پیی وا بوو تیایدا سهرکه وتوو.

به لام به داخه وه جگه له خوی، کهسی تر نه یده زانی که ئەو له
وینه کیشاندا باشه. کاتیک که گوره بوو و بوو به پیاویک، کهس
ئاماده نه بوو کاره کانی لئ بکریت. به تیپه ربوونی ساله کان، باوکی
(که پیاوی کار و خاوهن سامانیکی زور بوو) که وته گالته پیکردنی
و پیی دهوت که ته مه له و هیچ به هره یه کی نییه.

له و میانه یه دا، (هینری جیمس) ی برا بچووکی بووه رۆمانوسیکی
به ناوبانگی جیهانی، هروه ها ئه لیس جیمس؛ خوشکه که ی له ریگه ی
نووسینه کانی وه داها تیکی باشی دهست ده که وت، ته نها ویلیام؛
کهسی شکستخواردووی خیزانه که بوو، ئەو مه ره ره شه که بوو!
له دوا هه ولدا بۆ رزگار کردنی داها تووی (جیمس) ی گهنج، باوکی
برپاری دا په یوه ندییه فراوانه کانی به کار بهینیت بۆ وه رگیرانی
کورده که ی له کولێژی پزیشکی له زانکوی هارقارد. باوکی پیی وت

ئەمە دوايىن ھەليەتى، ئەگەر ئەم جارە شكست بخوات؛ ئەو ھىچ ئومىدىكى پىي نامىنىت.

بەلام جىمس بە ھىچ شىۋەيەك لە زانكۆى ھارقارد ئاسوودە نەبوو، خوئىندى پزىشكى بە ھىچ شىۋەيەك ھەزى ئەو نەبوو، ھەمىشە بە جۆرىك كاتەكانى بەسەر دەبرد كە پىي وا بوو كەسىكى ساختە و درۆزنە. لەدواى ھەموو شتىك، ئەگەر ئەو نەتوانىت كىشە تەندروستىيەكانى خۆى چارەسەر بكات؛ ئەى چۆن دەكرىت جىي ئومىد بىت بۆ يارمەتيدانى خەلكانى تر لە چارەسەرکردنى كىشەكانياندا! پۆژىك لەدواى سەردانى بۆ يەكىك لە بنكە تەندروستىيە دەروونىيەكان لە زانكۆ، جىمس لە بىرەوھەرييەكانى پۆژانەيدا نووسىبووى ئەو ھەست دەكات ھىندەى لە نەخۆشەكانەو نەزىكە، ھىندە لە پزىشكەكانەو نەزىك نىيە.

چەند سالىك تىپەرىن، پاشان جىمس كۆلىژى پزىشكى جى ھىشت لەگەل ئەوھى باوكى دژى ئەو ھەنگاھى بوو، بەلام جىمس پىي باش بوو لەبرىي پووبەپووبوونەوھى توورەبوونە سووتىنەرەكانى باوكى؛ لىي دوور بکەوئىتەوھ، پەيوەندىي کرد بە نىردراوئىكى ئەنسرۆپۆلۆجى كە بەنياز بوون بۆن بۆ دارستانە باراناوئىيەكانى ئەمازۆن.

ئەمە لە شەستەكانى سەدەى نۆزدەدا پووى دا، كاتىك گەشتکردن لەنيوان كىشوەرەكاندا كارىكى زەحمەت و پرمەترسى بوو. ئەگەر بەمندالى يارىي كۆمپيوتهرىي (پىگاي ئۆريۆن)ت كىرديت، ئەوئىش ھاوشىۋەى ئەو دىمەنانە بوو كە لەو يارىيەدا دەبىنران... نەخۆشىي زەحىرى و گايەكان كە لەناو پووبارەكەدا نىقومت دەكەن، لەگەل ھەموو شتىك.

لەگەل ئەوھەدا جىمس توانىي بگاتە ئەمازۆن و لەوئى سەركىشىي

راسته قينه‌ی دهست پي كړد، نه‌وه‌ی جي سهرسورمان بوو؛
تهدروستيه لوازده‌كې به دريژايي ماوه‌ی گه‌شته‌كې خوراگر
بوو، به‌لام له كوتاييدا پي گه‌يشت و له‌وي نه‌خوش كهوت، يه‌كه‌م
روژي دواي گه‌يشتني؛ تووشي سوريژه بوو و نزيك بوو له‌ناو
دارستانه‌كاندا بمریت.

پاشتر ته‌شهنوجي پستي بو گه‌رايه‌وه، به جوړيک به‌ئازار بوو كه
نهيده‌تواني پروات به ريگادا. نه‌وجا به هوې نه‌خوشي سوريژه‌وه
ته‌واو بيهيژ و لواز بوو بوو، هه‌روه‌ها جووله‌ی نه‌مابوو به هوې
ئازاري پستيه‌وه، به‌ته‌نها له دارستانه‌كاني باشووري نه‌مريكا جي
هیلرابوو (نه‌ندامه‌كاني ديكه‌ی نيرده‌كه روښتن و به‌جتيان هيشت)؛
به‌بي نه‌وه‌ی بزانيت چوڼ بگه‌ريته‌وه بو ولاته‌كه‌ی. گه‌شتيكي
دوورودريژ كه چهند مانگيكي دهويټ و له‌وانه‌يه بمریت، بهر
له‌وه‌ی بگاته جي.

به‌لام له كوتاييدا تواني به ههر شيوه‌يه‌ك بيت بگه‌ريته‌وه بو
(نيو ئينگلاند)، له‌وي باوكي كه بيهيوايه‌كه‌ی به‌رامبه‌ري گه‌يشتبووه
نه‌وپه‌ري؛ پيشوازي لي كړد. هاورې گه‌نجه‌كه‌مان له و كاته‌دا چيتر
له سهره‌تاي لاويټيدا نه‌بوو، ته‌مهي له سي سال نزيك بوو بوووه
و هيشتا بيكار بوو. له ههر شتيكدا كه هه‌ولي بو بدايه؛ شكستي
ده‌هينا، جه‌سته‌ی هه‌ميشه ناپاكي به‌رامبه‌ر ده‌كرد و له‌گه‌ل نه‌بووني
هيچ هيوايه‌ك بو باشتربووني دوخي ته‌ندروستي له داهاتوودا،
سهره‌پاي هه‌موو خاله نه‌رينيه‌كان و هه‌له‌كاني ژيان، به‌لام له
هه‌موو شتيكدا دوراندي. نارېحه‌تي و بيهيواي بوونه دووانه‌يه‌كي
تاقانه و جيگر له ژيانيدا. جيمس تووشي خه‌موكيه‌كي قول بوو
و دهستي كړد به داناني نه‌خشه بو كوتاييه‌تنيان به ژياني.
به‌لام شه‌ويك دانيشت و وانه‌كاني چارلز بيترسي ده‌خوينده‌وه،

ئهو خويندنه وهيه وای لی کرد که تاقیکردنه وهیه کی بچووک ئه نجام
بدات، له یاده وهه ریه کانی پۆژانهیدا نووسی سالیکی بهرین دهکات
که تیايدا خوی وا داده نیت که له سه ددا سه د خوی بهرپرسه له
هه موو ئه و شتانه ی له ژيانیدا پوو ده دهن، جا هوکاری پووداوه کان
هه ر چیه ک بیت. له ماوه ی ئه و ساله شدا هه موو هه ولێک که له
توانايدا هه یه، دهیدات بۆ گوپینی بارودوخی ژيانی؛ هه رچه نده
ئه گه ری شکسته ئینانیشی له و کاره دا زۆر بیت. ئه گه ر له ماوه ی
ئه و ساله دا هه ی شتیک باش نه بوو، ئه و به ته واوی پوون ده بیته وه
که ئه و به راستی بیده سه لاته و توانای پووبه پووبوونه وه ی دوخی
ده وروبه ری خوی نییه و له و حاله ته دا کوتایی به ژيانی خوی
ده هینیت.

ئه نجامی ئه و تاقیکردنه وهیه ی پێی هه ستا، چی بوو؟ ویلیام
جیمس بووه باوکی زانستی ده رووناسیی ئه مه ریکا! به ره مه کانی بۆ
ده یان زمانی جیهان وه رگیردران، خه لکی به یه کێک له کاریگه رترین
پوشنبیران و فه یله سووفان و زانایانی ده رووناسییان داده نا له
ته واوی نه وه که ی خۆیدا، بووه مامۆستا له زانکۆی هارقارد، به ناو
هه موو ویلیام ته یه کگرتووه کانی ئه مه ریکا و ئه ورووپا دا گه را بۆ
پیشکه شکردنی وتاره کانی.

ژنی هینا و بووه باوکی پینچ منداڵ (یه کێک له وانه ناوی
هینری بوو، که بووه نووسه ر و گیره ره وهیه کی ناودار و بووه
خاوه نی خه لاتی پۆلیتزر بۆ ئاداب). ماوه یه ک دواتر جیمس
ئاماژدی به تاقیکردنه وه بچووکه که ی کرد به ناوی «سه ره له نوێ
له دایکبوونه وه»، پاشان هه موو ئه وانه ی له ژيانیدا به دهستی
هینا بوو؛ دایه پال ئه و تاقیکردنه وهیه.

ساتیکی تیگه یشتنی ساده بوونی هه یه که هه موو ئه و پیشکه و تن

و گه شه پێدانه خودییه ی مرۆف به دهستی دینیت؛ له ویوه سه رچاوه ده گرن، ئه وه ساتیکه که تاییدا تیده گهین که ئیمه، ئیمه ی تاک، له هه موو شتیکی ژیا نمان به رپر سیارین، به بی ره چا و کردنی ئه و بارودۆخه ی له ده و رو به رمان ده گوزه ریت.

ئیمه هه می شه ده سه لاتمان نییه له وه ی به سه رمان دیت، هه رو هه ئه وه ی که تو و شمان ده بیت، به لام هه می شه ده سه لاتمان هه یه به سه ر چۆنیتی رو و نکر دنه وه ی ئه وه ی به سه رمان ها تو وه، سه ره رای ده سه لاتمان به سه ر چۆنیتی وه لامدانه وه ماندا بۆ.

ئه گه به وه پهری ئا گاییه وه بیزانین یان نه یزانین؛ ئیمه هه می شه به رپر سین له ئه زمو و نه کانمان و ئه وه ی به سه رمان دیت، مه حاله ئیمه به رپر سه نه بین، له بهر ئه وه ی هه لبراردنمان بۆ ئه وه ی به ئا گایانه رو و دا وه کان شی نه که ی نه وه؛ خۆی له راستیدا شیکر دنه وه یه که بۆ ئه و رو و دا وانه. ته نانه ت ئه گه ر ئۆتۆمبیلێک لیت بدات که چه ند گا لته جارێک لیبیخو رن یان هه رچی مندالی ناو پاسی قوتا بخانه یه هه موویان میزت پێدا بکه ن، ئه وا به رپر سیاریتی تو یه واتای رو و دا وه که شی بکه ی ته وه و وه لامی خۆتی بۆ هه لبرێ ریت.

جا ئه گه ر ئه م باب ته سه رساممان بکات یان نه یکات، به لام ئیمه هه می شه رۆلێکی کاری گه رمان هه یه له وه ی بۆمان رو و ده دات و ئه وه ش که له نا و ماندا رو و ده دات، ئیمه هه می شه واتای هه موو سا ته کان و هه موو رو و دا وه کان شی ده که ی نه وه، هه رو هه ئیمه به رده وام ئه و به هایانه هه لده بژێ رین که له گه لیان ده ژین له گه ل ئه و پێوه رانه ی هه ر شتیکی پێ پێوانه ده که ین که به سه رمان دیت. زۆر جار له وانه یه ئه و رو و دا وه ی دیته پیش، خۆی باش یان خراپ بیت به پێی ئه و پێوه ره ی ئیمه به کاری ده هینین.

بیرۆکه که ئه وه یه که ئیمه هه می شه له حا له تیکی هه لبراردنی

بهردوامداين، جا پڻي بزانين يان نا، ئيمه بهردهوام بهو جوڙهين.
بابه ته ڪه دهڪه ويته سهر ئه وهى له واقيعي راسته قينه دا شتيڪ
بووني نيبه به ناوى گرنگينه دان به هيچ شتيڪ به رهاى، ئه مه
ڪاريڪي ئه سته مه، پڻويسته هه ريهڪ له ئيمه گرنگي به شتيڪ بدهين،
ته نانهت ئه گهر بريار پشت دا گرنگي به هيچ شتيڪ نه دهيت؛ ئه وه
خوى له خويدا گرنگيدانه به شتيڪ، گرنگيدانه به وهى گرنگي به
هيچ شتيڪ نه دهيت!

پرسىاري راسته قينه ئه وهيه: چي هه لڙيرين بو ئه وهى
گرنگي پي بدهين؟ ئه وهه هاينه چين ڪه هه ليانده لڙيرين بو
ئه وهى ڪرده وهه ڪانمان بدهينه پاليان؟ ئه وهه پيوهرانه ڪامانه ڪه
هه ليانده لڙيرين بو پيوانه ڪردنى ژيانمان؟ ئايا ئه مانه هه لڙاردنى
باشن؟ ئايا به هاى باش و پيوهرى باشن؟

هه نهى بهر پرسىاريتي/تاوان

سالانى رابردوو، ڪاتي گهنجتر بووم له ئيستا، هه روهها
بيعه قنتر بووم، له ويلاگي خوم له ئينته رنيت شتيڪم نووسى، له
ڪوتايه ڪه يدا شتيڪي هاوشيوه «هه روهڪ يه ڪيڪ له فهيله سووفه
گه وره ڪان پوڙيڪ وتي: بهر پرسىاريتي گه وره، هاوشانى
دهسه لاتي گه ورهيه»، ئه م وتهيه م به لاوه جوان بوو ڪه ئاماڙهيه
بو دانايي و زانين، ناوى خاوهنى وته ڪم نه ده زاني، هه روهها له
ريگاي گه راني گوگله وه نه متوانى بيدوزمه وه، به لام له گهل ئه وه شدا
نووسيم، له گهل ئه وه نووسينه مدا زور گونجاو بوو.
له پاش ده خولهڪ، يه ڪم ڪومينت بو بابته ڪم نووسرا: «وا
بزانم ئه وه فهيله سووفه گه ورهيه ئاماڙهت پي داوه، ڪه س نيبه جگه

له نه نكل بين له فيلمه كهي پياوي شه مشه مه كوړه دا». شه مه هاوشيوه وته يه كي تري فه يله سوو فيكي مه زن بوو: «سه يره!»

وته «به رپرسياريتي گه وره، هاوشاني ده سه لاتي گه وره يه»، دوا وته كاني نه نكل بين بوو پيش نه وه ي دزيك بيكوژيت كه پياوي شه مشه مه كوړه لي گه رابوو كه رابكات، نه ویش له سر سه كويه ك له ناو حه شاماتي خه لكدا و به يي هيچ هو كاريكي پوون. ئاي له و فه يله سوو فه گه وره يه!

له گه ل نه وه شدا ئيمه گويمان لي ده بيت كه خه لكی زور نه م و ته يه به به لگه ده هيننه وه، له ده ورو به رمان زور ده و تري ته وه... به گشتي له دواي چهند په ردا خيك له بيره، بو گالته جاري ده و تري ته وه. نه مه يه كي كه له و و ته سر كه و تووانه ي كه به راستي زور زيره كانه يه، به لام تنه ها هه واليكت پي ده ليت كه خوت له بنه رته دا ده يزانيت، ته نانه ت نه گهر پيش تريش بيرت له باب ته كه نه كر دي ته وه.

«به رپرسياريتي گه وره، هاوشاني ده سه لاتي گه وره يه». نه مه راسته، به لام كوپيه كي باستر له م و ته يه هه يه، كوپيه كي قووله به راستي پيوستي به هيچ نييه جگه له گوړيني شويني هه نديك له وشه كان: «ده سه لاتي گه وره، هاوشاني به رپرسياريتي گه وره يه.»

هه تا له ژيانماندا زياتر هه ستر كرن به به رپرسياريتي هه لېژرين، ده سه لاتيكي گه وره تر پياده ده كه ين به سه ريډا، ليړه وه قبول كرن ي به رپرسياريتي مان بو كيشه كان؛ هه نكاوي يه كه مه به ناراسته ي چاره سه ر كرن ي.

جاريك پياويكم ناسي كه بر واي وا بوو هو كاري نه وه ي نافرته تان لي دوور ده كه ونه وه، نه وه يه كه بالاي زور كورته.

پیاویکی خۆینده‌وار و سه‌رنج‌راکێشی جوان بوو (واته له بنه‌رده‌تا که‌سێکی به‌نرخ بوو)، به‌لام باوه‌ری وا بوو که ئا‌فره‌تان پێی سه‌رسام نابن به هۆی ئه‌وه‌ی بالا‌ی زۆر کورته.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی زۆر به‌کورت‌ه‌بالا ده‌هاته پێش چاو، له کاتی چوونه‌ده‌ره‌وه‌دا زۆر خۆی له به‌یه‌ک‌گه‌یشتن له‌گه‌ڵ ئا‌فره‌تان ده‌پاراست. جارێک ئه‌و کاره‌ی کرد که زۆر به‌که‌می ئه‌نجامی ده‌دا، بچووک‌ترین هه‌لسوکه‌وتی ئا‌فره‌تان به‌وه تێده‌گه‌یشتن که ئه‌وان به سه‌رنج‌راکێش نایبینن تا ئاستیک باوه‌ری به‌وه بێت که جێی سه‌رنجیان نییه، ئه‌گه‌رچی له راستییدا پێی سه‌رسام بن. بێگومان پوونه که په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ڵ ئا‌فره‌تاندا، له‌وپه‌ری لاوازی‌دا بوو.

ئه‌وه‌ی ئه‌و پیاوه لێی تینه‌گه‌یشتن، ئه‌وه بوو که ئه‌و به‌هایه‌ی هه‌لبژارد؛ بووه هۆی دۆراندنی: به‌رزیی بالا! وای دانا‌بوو که ئا‌فره‌تان جگه له پیاوی بالا‌به‌رز؛ به که‌سی تر سه‌رسام نابن، ئه‌مه واته هه‌ر له سه‌ره‌تاوه شکست چاوه‌ڕێیه‌تی، هه‌رچه‌نده هه‌ولیش بدات.

ئه‌و هه‌لبژاردنه، متمانه و هیز له خاوه‌نه‌که‌ی زه‌وت ده‌کات. به‌راستی خسته‌یه‌رده‌م کێشه‌یه‌کی خراپ: که ئه‌گه‌ر به‌رزیی بالا‌ی مرقوف وه‌ک پتویست نه‌بێت له جیهانی‌کدا که ته‌نها بۆ بالا‌به‌رزه‌کان دروست کرابێت (ته‌نها به‌بۆچوونی ئه‌و)، چه‌ندین به‌های زۆر با‌شتر هه‌بوون که ئه‌و پیاوه ده‌یتوانی له خۆیان بگرت له باره‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ڵ ئا‌فره‌تاندا. «ده‌مه‌وێت چاوم به‌و ئا‌فره‌تانه بکه‌وێت که به‌راسته‌قینه‌ی من سه‌رسامن»، په‌نگه ئه‌م ده‌رب‌په‌نه گونجاو بووایه بۆ ده‌ستپێکردن: پتوه‌ریک که هه‌ردوو به‌های راست‌گویی و قبول‌بوونی له‌خۆ ده‌گرت، به‌لام ئه‌و ئه‌م دوو به‌هایه‌ی هه‌له‌بژارد، به‌لکوو له‌وانه‌یه نه‌یزانیبێت که خۆی ده‌توانێت به‌هایه‌ک

هه لېږيريت (يان تواناي هه لېږاردني هه يه). سه ره راي تينه گه يشتني
بو ټوه، ټوه خوي بهر پر سه له کيشه کاني.

سه ره راي بهر پر سياري تي؛ ټوه پياوه بهو شيوه يه مايه وه و
به رده وام سه رزه نشتي خوي ده کرد، به کارمه ندي باري دهوت:
«به لام هيچ بڙارده يه کم به دهسته وه نيه، ناتوانم هيچ کاريک بکه م!
ټافره تان ږو وکه شين و بينرخن، هه رگيز نابمه جني سه رنجيان!»
به لي، له راستيدا هه موو ټافره تیک تاوانبار، له بهر ټوه ي ناکریت
سه رسام بڼت به پياويک که ټهم هه موو لاوانه وه يه بو خوي بکات،
پياويکي بڼاوه روک که به هاي خراپي هه لگرتووه، ټهمه بابيه تيکي
يه کجار ږوونه!

له باره ي هه لگرتني بهر پر سياري تي کيشه کانيانه وه؛ زور به ي
خه لکي دوو دلن، چونکه وا گومان ده بهن ټه گه ر خوت هوکار
نه بوو بڼت بو دروست بووني کيشه کان؛ ټه وا خوت بهر پر سياري تي به کي
هه لناکريت.

له کلتووري ټيمه دا زور کات باسي خه تا و بهر پر سياري تي دڼه
پيشه وه، به لام ټوه دووانه؛ يه ک شت نڼن. ټه گه ر به ټوتومبيله کي
خوم له توم دا؛ ټه وا من خه تابارم، ټه گه ري زوريش هه يه ياسا به
شيوه يه ک بهر پر سم بکات له قه ره بوو کردنه وه ي تو له و ږووداوه دا،
ته نانه ت ټه گه ر به ريکه وتيش ټه وه ږووي دابڼت؛ هه ر من بهر پر سياري
ده بم. بڼه ماي خه تابار بوون له کومه لگاي ټيمه دا به م شيوه يه کار
ده کات: ټه گه ر خراپه ت کرد، پڼويسته له سه رت هه له که ت راست
بکه يته وه يان له بري ټه وه دا قه ره بوو بدهيت. پڼويسته کاره که به و
شيوه يه بڼت.

به لام هه نديک کيشه هه يه که تاوانه کي ناکه ويته ټه ستوي ټيمه،
به لام ټيمه هه ر لڼيان بهر پر سياري ن.

ئەمەش نموونەیه که لەو بارەیهوه: ئەگەر بەیانیهک لەخەو
هەستایت و بینیت مندالینکی تازە لە دایکبوو لە بەردەم ماله که تدايه؛
کەس ناتوانیت لەسەر بوونی ئەو مندالە لەویدا خەتابارت
بکات، بەلام ئیستا بەرپرسیاریتی ئەو مندالە لەئەستوی تودایه،
لەسەر تۆیه کاریک هەلبژیریت تا بۆی ئەنجام بدەیت. ئەوهی
هەلیدەبژیریت هەر چیه که بیت (هیشتنهوهی مندالە که لەلای خۆت،
یان خۆرژگارکردن لێ، یان پشتگوێخستنی، یان فریدانی بۆ ناو
چالیک)، چەند کێشهیه که هیه که پەيوەستن بە هەلبژاردنی تۆوه،
تۆش بەرپرس دەبیت لە دەرکهوتنی ئەو کێشانه.

دادوەرەکان ناتوانن ئەو دۆسیانە هەلبژیرن که دینه لایان. کاتیک
دۆسیهیه که دەچیتە دادگا، ئەوا ئەو دادوەرهی بۆی رادهسپێردریت؛
ئەو کەسە نییه که تاوانه کهی ئەنجام داوه، شایهتیش نییه بەسەر
تاوانه کهوه، کارتیکراو نهبووه به تاوانه که، بەلام دەبیت بەرپرس لە
بارەیهی ئەو تاوانهوه، لەو کاته شدا پیویسته لەسەر ئەو دادوەره لە
ئەنجامی تاوانه که دا سزایه کی بۆ هەلبژیریت: پیویسته لەسەری ئەو
پێوهره هەلبژیریت که ئەو تاوانه ی پێ دەپێویت، هەروەها سوور
بیت لەسەر جیهه جێکردنی ئەو پێوهره.

ئێمه به درێژایی کات بەرپرسین لەو رووداو و ئەزموونانەیهی
خۆمانی لەسەر سەرزدەنش ناکرین، ئەمه به شیکه له ژيان.
ڕینگای زۆر هەن بۆ دۆزینهوهی جیاوازیهکانی نێوان ئەو
دوو بیرۆکهیه. خەتابارکردن شتی که بۆ رابردوو و بەرپرسیاریتی
کاریکه له داها توودا. خەتابارکردن بەرەنجامی چەند هەلبژاردنیکه
که به کردار گیراوه ته بهر. بهرپرسیاریتی بەرەنجامی هەلبژاردنیکه
که ئیستا دهیگریته بهر له هەر چرکهیه کی ژيان. تۆ بریار دهدهیت
ئەمه بخوینیتەوه، تۆش بریار دهدهیت که بیر له ئەنجامهکانی

بكهټه وه، پاشان هر تويت بريار ددهټ كه ټو ټه نجامانه قبول دهكهټ يان رهټي دهكهټه وه. له وانه يه خه تابار كردن بو من بټ له وهټي ټو ټه بيركردنه وه يه به ناته واو ده بټټ (ټه وانه بيركوي من و خويشم سهرزه نشتكراوم له كه موكورپيه كاني)، به لام ټو بهرپرسياريت له و بهرهنجامهټي دواي خويندنه و يان به دهسټي دههټټټ. ټو سهرزه نشتكراو نټټ له سهر ټه وهټي كه من ټه رسته يه م ه لټر اردو وه تا بټنووسم، به لام ټو بهرپرسيار دهټټ له ه لټر اردن ټو خويندنه وهټي يان نه خويندنه وهټي.

جياوازي هه يه له نټوان خه تابار كردن كه سټيكي تر له سهر بارودوخيكي تر، له گهل ټه وهټي كه ټو كه سه به شيوه يه كي كرداري بهرپر س بټ له مامه له كردن له گهل ټو بارودوخه. هه رگيز كه س له بارودوخيكي ټو بهرپر س نټټ، له وانه يه لومهټي كه ساني زور بكرټ له بهر ټه وهټي ټو بهخته وهر نټټ، به لام كه س بهرپر س نټټ له وهټي ټو بهخته وهر نټټ جگه له خوت، ټه مهش له بهر ټه وهټي تويت كه هه مټشه ده توانټ هه لټر ټرټ چون ده روانټه كار هكان و چون وه لامټ بو يان دهټټ و چون هه لټانده سه نگټټټټ. پټويسته هه مټشه ټو پټوه ره هه لټر ټرټ كه ټه زمونه كاني خوت ي پټ ده پټويت.

يه كه مين كچه هاوړټم دهسټټټشخه ر بوو له وازهټان له من به شيوه يه كي ټاشكرا، ټو له گهل ماموستا كهټي ناپاكي به رامبه رم كرد، ټه مهش شټيكي ناخوش بوو، مه به سټم له وشهټي «ناخوش» ټه وهټي كه هه سټم ده كرد ټو كار ه هاو شيوهټي ټه وهټي كه سه د و په نجا و سټ بؤكس له سكم بدرټټ. بارودوخه كه خراپتر بوو، كات ي ټو بهر ټو وي بوومه وه و به خټراي ي وازي له من هټنا و چوو بو لاي ټو. هټچ دوو دل نه بوو، به لكوو ټو چهند سالي خسته ټه ولاوه كه به يه كه وه بووټن؛ به بټي ټه وهټي گرنگي به بابته كه بدات.

دواي ٺهه ڇهند مانگيڪم به هه سٽڪردنيڪي قوول به بهدبهختي
بهسهر برد، ٺهه ش شتيڪي چاوهروانڪراو بوو، بهلام ٺهوم به
بهپرپرس زاني له بهدبهختبوونم، ٺهه ش نه يگه ياندم به هيچ
ٺهه نجاميڪ، باوهرم پي بڪهن! بهلڪوو زياتر بهدبهختي کردم.

بينيتان؟ نه متواني بهسهريدا زال بيم، له دهرهوهي دهسهلاتي
خوم بوو، زور جار پهيوهنديم پيوه دهکرد، زور هوارم بهسهريدا
دهکرد، تکام لي دهکرد بگهريتهوه بو لام، يان له ناکاو سهرداني
ماليانم دهکرد، يان ٺهه نجامداني کاري بيترخ و بيغهقلانه که ٺهه
کهسانهي له دوخي مندا بن؛ ٺهه نجامي دهدهن، بهلام ههرگيز
نه متواني زال بم بهسهر ههست و کارهکانيدا. له کوتاييشدا له گهل
ٺهوهي خهتاي ٺهه ڙيان و ههستهي مني تيدا بووم له ٺهه سٽوي
ٺهه بوو، بهلام ههرگيز ٺهه ليني بهرپرس نه بوو، خوم ليني بهرپرس
بووم.

له کاتيڪي تردا له دواي بري پيوست له فرميڪ و کحول،
بهرکردنهوهم ٺاڙاستهيهڪي ديڪهي وهرگرت و ههستم کرد
بهرپرسياريتيم له ٺهه سٽادا ٺهوهيه سهرلهنوئ خوم بهختهوهر بڪهم،
ههرچهنده ٺهه کاريڪي خراپي پي کردم و سهرهپاي ٺهه ش که
سهرزه نشتي ٺهه دهکهه لهسهر ٺهوهي که کردی. چاوهري ٺهوهه
نه دهکرد ٺهه ٺافرهته له ناکاو بيت و له پيناوي مندا هه موو شتيڪ
چاک بکاتهوه، پيوست بوو لهسهر من خوم ڙياني خوم چاک
بکههوه.

کاتي بهرکردنهوهم بهو جوڙهي لي هات، ڇهند شتيڪم بو
هاته پيش: يهکهه شت ٺهوه بوو من ورده ورده گهشهه به خوم
دا، دهستم کرد به راهيٺانه وهرزشييهکان و کاتي زياترم له گهل
هاوپيکانم بهسهر دهبرد (ٺهه وانهي پيشتر پشتگويم خستبوون).

ههروهه بهمه بهست دهستم کرد به بیننی خه لکانی نوی، به
مه بهستی خویندن؛ گه شتیکی دریژم کرد بۆ دهره وه، هه ندیک کاری
خۆ به خشییم ئه نجام دا، ورده ورده ههستم دهکرد له بارودوخیکی
باشتردام. هیشتا ش رقم له هاوړی کچه که ی پینشوومه به هوی
ئو کاره ی له گه لم کردی، به لام لانی که م ئیستا بهرپر سیاریتی
هه لچوون و ههسته کانی خۆم هه لده گرم، له ئه نجامی ئه م کاره شدا
به های با شتر هه لده بژیرم: ئو به هایانه هه لده بژیرم که به ره و
گرنگیدان به خۆم و زانیی زیاتر له باره ی خۆمه وه ده مبات،
له بری ئه وه ی به و ئاراسته یه مدا به ریت که هه ول بده م هاوړی
کچه که ی پینشووم ئه وه ی خراپی کردو وه؛ چاکی بکاته وه.

(به و بۆ نه یه وه ئه گه ری زۆری هه یه که چیرۆکی ئه وه ی ئو
بهرپر س بیت له هه ست و هه لچوونه کانم، هه مووی به شیک بیت له و
هۆکاره ی وای کرد واز له من به یینیت. له دوای دوو به ند له باره ی
ئو خاله وه ده دویم). له دوای نزیکه ی سالی که له و پرو داوه؛ شتیکی
نامۆ پروی دا، تیبینی ئه وه م کرد کاتی بیر له په یوه ندیه که مان
ده که مه وه و پیندا چوونه وه ی بۆ ده که م، ئو په یوه ندیه کیشه ی
زۆری تیدا بو وه که پیشتر تیبینیم نه کردو وه، کیشه ی وا که من
تیندا خه تابارم و منیش ده متوانی کاری که بکه م بۆ چاره سه رکردنی،
بۆم ده رکه وت که من هاوړیه کی باش نه بووم بۆ ئو و خه لکی
به بی هۆکار؛ ناپاکی به رام بهر به یه کتر ناکه ن: که س ئو کاره
له گه ل هاو به شه که ی ناکات، مه گه ر به هوی کاری که وه له گه لیدا
به خته وه ر نه بیت.

نالیم ئه مه به هانه یه بۆ ئو کاره ی هاوړی کۆنه که م کردی...
بابه ته که به و شیوه یه نییه، به لام تیگه ی شتم له هه له کانم؛ یارمه تی دام
له تیگه ی شتم له وه ی من قوربانیه کی ته و او بیتاوان نیم، وه ک پیشتر

گومانم دهبرد. بۆم دهركهوت من به بهردهوامی لهو ماوه دريژهدا
رۆلم ههبووه له دروستکردنی پهيوهندييهکی شکستخواردوو، له
کو تاييشدا زۆر کات به هاكانی ههردوو لا هاوشيوه ی یهکه، ئهگەر
من له گهڵ که سيک پهيوهنديم ههبوو که به های خراپی هه لگرتووه،
هه موو ئه و ماوه يه ش پهيوهندييه که بهردهوام بوو، ئه و که سه له
بارهی من و به هاكانه وه چی ده لیت؟ به ريگایه کی ئازار به خش فیر
بووم که ئه گەر که سی به رامبه ر خو په رست بوو له پهيوهندييه که دا،
ئه گەر شتی ئازار به خشی ئه نجام ده دا؛ ئه و ا ئه گه ری زۆره که تۆش
هاوشيوه ی ئه و بیت، به لام تو ئه وه نازانیت!

توانام بۆ پهيدا بوو کاتی هه موو باب ته که ده گه رينمه وه بۆ دواوه،
له سه ر پوانین بۆ رابردوو و بينینی ئاماژه کانی ئاگادار کردنه وه له
که سیتی هاوړی پيشووه که مدا، ئاماژه يه ک که به هه لېژاردنی خۆم
که پشتگویم خستن یان خۆم لی لادان کاتی به يه که وه ده بووین.
له وه دا من خه تابارم! توانیم سه یری رابردوو بکه مه وه و ببینم
که من هاوړیيه کی ته و او گونجاو نه بووم بۆی. له راستیدا من له
زۆربه ی کاته کاندای ساردوسر بووم له گه لیدا، خۆم له به رامبه ریدا
به گه و ره ده زانی، له هه ندیک حاله تيشدا بوونی ئه و م له گه ل خۆمدا
به شتیکی ئاسایی و يه کلا بووه وه ده زانی و هاوام ده کرد به سه ریدا
و بیزارم ده کرد، من له و شتانه شدا خه تابارم.

ئایا هه له کانی من بیانوویه کن بۆ هه له که ی ئه و؟ نا! به لام من
به رپر سیاریتیيه کی دیکه شم له ئه ستو گرت، ئه مه ش بۆ گره نتيکردنی
ئه وه ی جاريکی دیکه به ده ست هه مان ئه نجامه وه نه نالینم، ئه و هم
خسته ئه ستوی خۆم که ئه و په ړی هه و لم بده م پهيوهنديم له گه ل
ئافره تاندا بۆ داها توو زۆر باشت ر بیت، به خو شحالیيه وه ده مه ویت
بلیم که من له وه دا سه رکه و توو بووم، له دوا ی ئه وه ه یچ ئافره تیک

ناپاکیی بهرامبه نه کردم و جینی نه هیشتم، له دوای ئه وه بووی نه دا
که دوو سه د و په نجا و سنی بۆکس له سکم بدریت. بهرپرسیاریتی
کیشه کانم هه لگرت و له باره ی ئه و شتانه ی په یوه ندییان به
کیشه کانمه وه هه بوو، په ره م به خۆم دا. له باره ی بۆلم له و
په یوه ندییه ناتهن دروسته دا، بهرپرسیاریتیم له ئه ستو گرت و له و
په یوه ندییانه ی دواتر دروستم کردن؛ په ره م به خۆم دا.

ئایا ده زانن؟ سه ره رای ئه وه ی جیه هیشتم له لایه ن هاویری کچه
کۆنه که مه وه؛ یه کیک بوو له و ئه زموونانه ی زۆرترین ئازاری پی
گه یاندم، به لام له گه ل ئه وه شدا له هه موویان گرنگتر و کاریگه رتر
بوو له ژیاندا، من قه رزاری ئه و ئه زموونه م به چاکه له بهرپاکردنی
پروسه ی په ره پیدان و گه شه پیدانیکه که سیی زۆر گرنگدا. به ته نها
له و کیشه یه وه، زۆر زیاتر له ده حاله تی سه رکه وتن به یه که وه فیر
بووم.

هه موومان پیمان خوشه بهرپرسیاریتی سه رکه وتن و
به خته وه ری به خینه ئه ستوی خۆمان، بگره کینرکیمانه له سه ر
ئه وه ی خۆمان وه کوو بهرپرس له سه رکه وتن و به خته وه ری
خۆمان ده ربخه یین، به لام له ئه ستوگرتنی کیشه کانمان؛ کاریکی زۆر
له وه گرنگتره، چونکه ئه وه ئه و شوینه یه که به راستی لیه ی فیر
ده بین، ئه وه ئه و شوینه یه که باشتربوونی راسته قینه ی لیه دیت،
هه روه ها ئه و شوینه ی گه شه پیدانی راسته قینه ی له ژیاندا لیه
دیت، به لام کاتی ته نها به خسته ئه ستوی تاوانه که بۆ که سانیکه
تر کوتایی به بابته که دینین؛ ئه وه جگه له ئازاردانی خۆمان، هه یج
شتیکه تر ناکه یین.

وهلامدانه وه بۆ کارهسات

بهلام، ئه‌ی له باره‌ی ئه‌و ڕووداوانه‌ی زۆر به‌ئێشن؟ كهسانیکه زۆر ده‌توانن ده‌ست بکه‌ن به‌هه‌لگرته‌ی به‌رپرسیاریتی کیشه‌کانی په‌یوه‌ست به‌کارکردن، یان له‌وانه‌یه‌ له‌ باره‌ی زیاده‌ڕواییکردن له‌ سه‌یرکردنی ته‌له‌فزیۆن له‌ کاتیکدا پێویسته‌ له‌گه‌ل منداڵه‌کانیاندا یاری بکه‌ن یان بچن به‌لای کاریکی به‌سووده‌وه، به‌لام کاتی بابته‌که‌ سه‌ر ده‌کێشسینت بۆ ڕووداوی کاره‌ساتباری مه‌ترسیدار، ئه‌وا «په‌تی ئاگادارکردنه‌وه، له‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ری به‌رپرسیاریتیدا راده‌کێشن»، پاشان کاتی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ وه‌ستا؛ داده‌به‌زن، هه‌ست ده‌که‌ن هه‌ندیک شت هه‌یه‌ ئازاربه‌خشه، به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک که ده‌سته‌وستانن له‌ ئاست هه‌لگرته‌ی به‌رپرسیاریتییه‌که‌یدا.

به‌لام با بیریک له‌ بابته‌که‌ بکه‌ینه‌وه: توندی ڕووداوه‌که‌، هه‌یج له‌ راستیه‌ شاراوه‌کانی پشته‌ ناگۆڕیت. با وای دابنێن تۆ ڕووبه‌ڕووی زه‌وتکردن بوویه‌ته‌وه، ڕوونه‌ که‌ شتیکت لی زه‌وت ده‌که‌ن، خه‌تاکه‌ی ناکه‌ویته‌ ئه‌ستۆی خۆت، هه‌رگیز هه‌یج که‌سیک ئه‌وه‌ هه‌لنا‌بژیریت که‌ به‌و ئه‌زموونه‌دا ڕوات، به‌لام لی‌ره‌دا بابته‌که‌ هاوشیوه‌ی بابته‌ی ئه‌و منداڵه‌یه‌ که‌ له‌به‌رده‌م ماله‌که‌تدا دۆزیته‌وه، له‌و کاته‌دا به‌خیرایی خۆت له‌ به‌رپرسیاریتییه‌ک له‌ باره‌ی بابته‌ی مردن و ژیا‌نه‌وه‌ ده‌بینیته‌وه. ئایا به‌ره‌نگاری ئه‌و که‌سه‌ ده‌بیته‌وه که‌ ده‌یه‌ویت شتیکت لی زه‌وت بکات؟ تووشی شله‌ژان ده‌بیته‌؟ له‌ شوینی خۆت وشک ده‌بیته‌؟ پۆلیس ئاگادار ده‌که‌یته‌وه؟ هه‌ول ده‌ده‌یت له‌بیری بکه‌یت وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌یج شتیکی ڕووی نه‌دابیته‌؟ ئه‌مانه‌ هه‌موویان هه‌ل‌بژارد و کاردانه‌وه‌ن که‌ تۆ به‌رپرسیاریت له‌ گرته‌به‌ریان یان نه‌گرته‌به‌ریان، تۆ هه‌ل‌ته‌به‌ژاردوه‌ که‌ بیته‌ قوربانێی زه‌وتکردن، به‌لام هه‌یشتا به‌رپرسیته‌ له‌ به‌‌په‌وه‌بردنی

نه نجامه هه لچوونی و دهروونییه کان (ههروهه یاساییه کان) ی نهو نه زمونه.

بزووتنه وهی تالییان له سالی ۲۰۰۸ دا دهستی گرت به سهر دۆلی (سوات) دا، نهو دۆله دهکه ویتته نهو په پری باکووری پوژه هلاتی پاکستانه وه، به خیرایی له ویدا نه جیندای توندوتیژی خویان پیاده کرد. ته له فزیۆن نه بوو، فیلم نه بوو، چوونه دهروهه نه بوو بۆ ئافره تان به بی بوونی مه حره میک له گه لیان، کچانیک نه بوون بچن بۆ قوتابخانه.

له سالی ۲۰۰۹ دا، کچیکی پاکستانی له ته مه نی یانزه سالی دا که ناوی مه لالا یوسفزای بوو، له ناو خه لکیدا باس له ریگریکردن له کچان بۆ چوونه قوتابخانه دهکات، نهو سوور بوو له سهر نه وهی بچیت بۆ قوتابخانه که ی و ژیانی خوی و باوکی بخاته مه ترسییه وه، نهو ههروهه ئاماده ی نهو کۆبوونه وانه ده بوو که له شاره نزیکه کاند ده به ستران. مه لالا له سهر ئینته رنیت نووسی بووی: «بزووتنه وهی تالییان چۆن جورئه ت ده که ن مافی خویندنم لی زهوت بکه ن؟»

له سالی ۲۰۱۲، واته کاتیک ته مه نی مه لالا گه یشته چوارده سال، ته قه ی لی کرا و بهر روو خساری کهوت له کاتیکدا له ناو پاسیکی قوتابخانه دا به رهو ماله وه ده گه رایه وه. چه کداریکی تالییان سهر کهوته ناو پاسه که و پرسپاری کرد: «مه لالا له کونیه؟ پیم بلین، نه گینا ته قه له هه مووتان ده که م!» مه لالا هه ستا و خوی ناساند (نه مه خوی له خویدا هه لیزاردنیکي سهرنجر اکیشه)، نهو چه کداره له بهردهم هه موو سهرنشینیانی پاسه که دا ته قه ی به ئاراسته ی سهری کرد.

مه لالا بیتهۆش بوو، هینده ی نه مابوو بمریت، بزووتنه وهی

تالبيان له باره‌ى مه‌لالاوه‌ى وتى كه ئه‌گه‌ر له‌و هه‌وله‌ى پرزگارى ببيت؛
ئه‌وا خوى و باوكيشى ده‌كوژن.

هه‌تا ئه‌م‌پروش مه‌لالا زيندوو، تا ئيستاش به‌ئاشكرا قسه
ده‌كات له‌ دژى ئه‌و توندوتىژى و سه‌ركوتكرده‌ى له‌ هه‌ندىك
ولاتى ئىسلاميدا به‌رامبه‌ر ئافره‌تان گيراوه‌ته به‌ر. ئىستا كتيبه‌كانى
زورترين فرۆشيان هه‌يه. مه‌لالا له‌ سالى ٢٠١٤دا خه‌لاتى نوبلى
بو ئاشتى وه‌رگرت. ته‌قه‌كردن له‌ پروخسارى، واى كرد ده‌نگى
زياتر ببيستريت له‌ پيشتر و بوپيرى له‌ رابردوو زياتر ببيت. زور
ئاسان بوو بو ئه‌و كه له‌سه‌ر زه‌وى بكه‌وتايه‌ و بيوتايه: «ناتوانم
هه‌چ كارىك بكه‌م» يان «هه‌چ هه‌لبژاردنىكم له‌ به‌رده‌مدا نيه‌»،
جياوازيه‌كه‌ ليره‌دا ئه‌وه‌يه‌ كه ئه‌گه‌ر بيوتايه: ئه‌و‌يش ده‌بووه
بژارده‌ى ئه‌و، به‌لام ئه‌و پيچه‌وانه‌كه‌ى هه‌لبژارد.

پيش چه‌ند سالىك له‌مه‌وبه‌ر، به‌شيك له‌ بيرۆكه‌كانى ناو ئه‌م
كتيبه‌م له‌ ويلاگى خوم له‌ ئينته‌رنه‌تدا نووسى، پياويك كومينتيكى
بو نووسيبووم: پياوه‌كه‌ نووسيبووى تو كه‌سيكى پروكه‌شى و
بيناه‌روكيت، هه‌روه‌ها نووسيبووى تو هه‌چ تيگه‌يشتنىكى راست
نيه‌ بو كيشه‌كانى ژيان و به‌رپرسيارىتي مرقه‌كان. ده‌يوت
كوپه‌كه‌ى له‌ رووداوى هاتوچودا مردوو، تومه‌تبارى كردبووم
به‌وه‌ى واتاى راسته‌قىنه‌ى ئازار نازانم، پاشان وتبووى من كه‌سيكى
هه‌چووپوچ و سووكم، كاتيك پيم وتبوو پيوسته‌ له‌سه‌رى به‌رپرس
بيت له‌و ئازاره‌ى به‌هوى مردنى كوپه‌كه‌يه‌وه‌ چه‌شتويه‌تى.

ئاشكرا بوو كه ئه‌و پياوه‌ ئازارىكى زور گه‌وره‌ترى بينيوه
له‌وه‌ى هه‌ندىك كه‌س له‌ ژياناندا ده‌بينن، ئه‌و هه‌لينه‌بژاردوو
كه‌ كوپه‌كه‌ى بمريت، هه‌روه‌ها له‌ مردنه‌كه‌يدا ئه‌و خه‌تابار نه‌بوو،
به‌رپرسيارىتي ئه‌و له‌ده‌ستدانه‌ به‌سه‌ريدا سه‌پنرابوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى

ږوون و ناشکرایه که بهرپرسياريتيه کی نه خوازراوه. له گهل هموو
نهوانه دا، نهو بهرپرسه له هه لچوون و بيروباوهر و کرده وه کانی.
چونيتي وه لامدانه وهی بؤ مردنی کوربه کهی؛ هه لېژاردهی خوی
بوو، تووشبوون به نازار بهم شيوهيه يان به شيوهيه کی تر؛ کارني
براوهيه بؤ هموومان، به لام پيوسته له سرمان نهوه هه لېژيرين
که نهو نازاره بؤ نيمه چ واتايه کی ههيه. تهنه ت کاتيکيش نهو پياوه
بانگه شهی نهوهی ده کرد که نهو هيچ هه لېژاردنيکی له بهر ده ستدا
نه بووه لهو بابته دا و نهو تهنه دهيوست کوربه کهی بگه رېته وه
بؤ لای، نهو هه لېژارد... نهو رېگايه کی هه لده بژارد له نيوان کومه له
رېگايه کی زوردا دهيتواني يه کيک له وانه هه لېژيريت بؤ مامه له کردن
له گهل نازاره گوره کهی.

سروشتيه که من شتيکی لهو شيوهيه م پي نهوت، نهو
ترسهی تووشم بوو و بيرکردنه وه له وهی زور تيمپه راندوه
و هيچ بيروکيه کم له لا نيه له باره ی نهوهی قسه ی لي ده کم؛
زور سه رقالي کردم، نهو يه کيکه لهو مه ترسيانیه له م کاره مدا
ږووبه ږووی ده بمه وه، نهو يش کيشه يه که که بؤخوم هه لمېژاردوه،
من بهرپرس بووم له مامه له کردن له گهل نهو کيشه يه.

له سه ره تاي بابته که وه هه ستيکی به نيش دايگرم، به لام پاش
چهنه خوله کيک توره بووم، له راستيدا نارې زاييه کانی؛ په يوه ندييه کی
راسته وخويان نه بوو به وهی من نوسي بووم... نهو هم به خوم وت،
پاشان چی؟ نهوهی که من مندالېکم نيه که له ږووداوی هاتوچودا
مردبيت، نهوه ناگه يه نيت که من له ژيانمدا هيچ نازاريکی سه ختم
نه بينيوه!

دواي نهوه نهو ناموژگاريانهم جيبه جی کرد که ليره ده يانخه مه
ږوو. خوم کيشه که م هه لېژارد، ده کرا له بهرام بهر نهو پياوه دا تووره

بیم، بکەومە دەمە دەمی لەگەڵیدا، هەول بدەم بە ئازارەکم بەسەر
ئازارەکی ئەودا زال بیم، بەلام ئەوە تەنها دەیتوانی ئیمە بکاتە
دوو کەسی بێعەقڵی دوور لە هەستوسۆز، هەروەها دەمتوانی
چارەسەریکی باشتەری کێشەکه هەلبژێرم، کارکردن لەسەر
ئارامگری و هەولدان بۆ ئەوەی خۆینەرەکانم باشتەر تیڤگەن، لەگەڵ
لەیادبوونی ئەو پیاوێ کاتیک لە بارەیی ئازار و نەرەحەتییه
دەنووسم. من هەولم دا ئەمە بکەم.

بەسادهیی وەلامم دایەو و پیم وت لە دەستدانی منداڵەکی؛
غەمبارم دەکات، پاشان لەو خالەدا وازم لە بابەتەکه هێنا. دەتوانیت
جگە لەو، چی بلێیت؟

هۆکارە بۆماوەییەکان و بەخت

لە ساڵی ۲۰۱۳دا، تەلەفزیۆنی (BBC) بەرنامەیەکی لە بارەیی
کۆمەڵیک هەرزەکارەو پێشکەش کرد که تووشی واسواسیی
ناچاری بووبوون. بەرنامەکه بەدواداچوونی بۆ بەرەوپێشچوونی
بارودۆخیان دەکرد، دواي ئەوەی خزانە ژێر چارەسەریکی چەرەو
بۆ زالبوونیان بەسەر ئەو رەفتار و هەلسوکهوتە نەخوازراوانە
دووبارەیان دەکردهو.

کچیکیان تیدا بوو که تەمەنی حەقده سال بوو، ناوی ئیموجین
بوو، ئەو رەفتاریکی ناچاری هەبوو که دەبوو بە بەری دەستی
بە هەر رۆویەکیدا بکێشایە که بەلایدا دەرۆیشت. ئەگەر ئەوەی
نەکردایە، ئەوا بیرۆکەیی مەترسیداری بۆ دەهات و خەیاڵی دەکرد
که ئەندامانی خیزانەکی دەمرن. هەروەها لە نێوانیاندا جوش
هەبوو که رەفتاری بە جۆریک بوو، دەبوو هەموو کاریک بە
هەردوو بەشی جەستەیی ئەنجام بدات: بە دەستی راستی تەوقەیی

له گهل كه سينك ده كرد؛ پاشان به ده ستي چه پيش ته وقي له گهل ده كرد، به ده ستي راست ناني ده خوارد؛ پاشان به ده ستي چه پيش ناني ده خوارد، به يه كيك له قاچه كانی ده چوو ژووریک؛ پاشان به قاچه كه ی ديكه شيان ده چوو ژوورده وه، ههروه ها به و شيوه يه. نه گهر هاوسه نگی له نيوان دوو لاکه ی جه سته يدا نه كرده يه، تووشی نوره ی ترس و توقین ده بووه وه. ههروه ها (جاك) يان له نيواندا بوو كه تووشی توقین بوو بوو له ميكروبه كان، ناماده نه بوو بچته دهروه له مال؛ نه گهر دوو ده ستيكش له ده ست نه كات، ههروه ها ئاوی نه ده خوارد وه پيش نه وه ی بيكولينيت، ناماده نه بوو هيچ خواردنيك بخوات؛ نه گهر خوی پاکی نه كاته وه و به ده ستي خوی ناماده ی نه كات.

نه خوشی و اسواسی ناچاری؛ حاله تیکی بوماوه یی ده ماری ترسناکه و چاره سه ری نییه، به لام ده کریت ریک بخريت له باشتري حاله تدا. وهك ده شيبينين نه م ريكخستنی نه خوشییه به ريكخستنی مروف بۆ به هاكانی، له كۆل ده بيته وه.

يه كه م شت كه چاره سازه دهروونييه كان به کاریان هينا له م پرۆژه يه دا، نه وه بوو كه به و هه رزه كارانه يان راگه ياند پيوسته له سهريان نه و كيشانه ی به هوی نه خوشییه ناچارییه كه يانه وه تووشيان بووه؛ قبولی بکه ن. واتای نه مه بریتی بوو له وه ی، بۆ نمونه؛ ئيموجين نه و بابه ته قبول بکات، کاتی نه و بيرۆكه ناخوشانه ی بۆ ديت كه پنی ده ليت خيزانه كه ی ده مرن و نه ویش هيچی پنی ناكریت بۆيان، به ساده یی پنی وترا كه نه و خه تابه ره له وه ی روو ده دات. ههروهك جوش ناچار كرا به قبولكردي نه وه ی هاوسه نگردي هه موو كاره كانی بۆ نه وه ی له ماوه ی كورتخايه ندا هاوتا و يه كسان بن، هيچ نييه جگه له نابوتكردي ژيانی، زياتر له

هەر نۆرهیهکی ترس که بۆ دیت له کاتیک بۆ کاتیک تر. ههروهها بهبیر جاک هینرایهوه که میکروبهکان ههیشه بوونیان ههیه و ئهوه بهردهوام له بهر دهستیاندایه، جا هەر کاریک ئه انجام بدات.

ئامانج له مه ئه وه بوو که ئه وه هه رزه کارانه وایان تیبگهیه نریت له وهی به هاکانیان لۆژیکی نییه (به لکوو له راستیدا ئه وه به هایانه؛ به های ئه وان نین، به هایه کن که نه خوشیه کانیان بۆیان هیناون)، به لام ئه وان به گوێرایه لیکردنیان بۆ ئه وه به ها نالۆژیکیانه؛ زیان به توانای خۆیان له کارکردن له ژياندا ده گهیه نن.

ههنگاوی دووهم خۆی له هاندانی ئه ندامانی گرووپه که دا ده بینیه وه، بۆ هه لبژاردنی به هایه کی گرنگتر له و باهایه ی نه خوشییی واسواسییی به ناچاری سه پاندبووی به سه ریاندا. جوش بووه به رپرس له وهی خۆی به ناچار نه بینیت که به ردهوام نه خوشیه که ی له خیزان و هاوڕیکانی بشاریته وه، چونکه ئه وه ڕینگای ئه وه بوو بۆ بوونی ژیانیکیی کۆمه لایه تیی سروشتهیی کاریگەر. به لام به رپرسیاریتیی ئیمۆجین بریتی بوو له زالبوون به سه ر بیرکردنه وه و ههسته کانیدا، به و شیوهیه بۆ ئه وهی سه ره له نوێ به خته وه ر بییت. به لام به رپرسیاریتیی جاک ئه وه بوو که له ماله که ی بپرواته دهره وه بۆ ماوهی درێژتر و بێ ئه وهی به دهست نۆره ی واسواسیییه وه گیرۆده بییت.

له گه ل ئه وه به هایانه ی چه قی پێشه نگبوونیان گرت له زیه نیاندا؛ ئه وه هه رزه کارانه چوون به ره و ڕاهینانی چڕ (بۆ نه هیشته نی هه ستیاری) تا هانیان بدات له ڕوانگه ی به ها نوییه کانیانه وه ژیان به سه ر به رن، ئه مه ش نۆره ی ترسی به دوای خۆیدا هینا، فرمیسکی زۆر پڕنیران، جاک به ر زۆر ته ن ده که وت و به خیزایی دهسته کانی ده شورده وه، به لام له گه ل کۆتاییه اتنی ئه وه پڕۆگرامه

به لکه نامه ييه دا؛ به ره وپيشچوونی زور به دی هات، چيتر ئيموجين ناچار نه ده بوو به لای هر پرويه کدا رويشت؛ دهستی پيدا بکيشيت، نه و دلپت: «هيشتا چهندين ديودرنج له عه قلمدا خويان هشار داوه، له وانه شه به بهرده وامي له ويدا بميننه وه، به لام ئيستا زياتر هينور بوته وه.» هروها جوش توانای هه بوو چهنده ماوه يه که دهگه يشتنه سي خولهک، له دهروه ي مال بمينيته وه به بي هاوسه نگردي رده قاره کانی له نيوان هه ردوو به شي جهسته يدا. به لام جاک که زورترين به ره وپيشچوونی به خووه بينی، دهيتوانی بجيته دهروه بو چيشته خانه کان و له وي له ناو قاپ و په رداخدا بخوات و بخواته وه، به بي نه وه ي به دهستی خوی شوردرابن. جاک نه وه ي فيري بوو بوو، به شينه يه کی باش کورت دهکاته وه و دلپت: «من نه ژيانه م هه لنه بژارد، به راستی نه م حالته ترسناکه شم هه لنه بژارد، به لام پيوسته له سهرم نه وه هه لبريرم که چون له گه ليده بژيم.»

خه لکانیکی زور هه يه که له گه ل نه وه ي به که موکوريه که وه له دايک بوون، جا نه و که موکوريه؛ نه خوشی واسواسی ناچاری بيت، يان کورتي بالا، يان هه ر شتيکی تر، وهک نه وه ي له شتيکی گه وره ي به هادار بينه شن؛ هه ست دهکهن که ناتوانن له و باره يه وه هيج کارينک نه نجام بدهن، له بهر نه وه ده يانبينين که خويان ده پاريزن له بهر پرسياريتی له باره ي بارودوخپانه وه، نه وانه به م شينه يه بير دهکهنه وه: «من نه م بوماوه خراپانه م هه لنه بژاردوه، تاوانباريش نيم له وه ي بابه ته که ئاراسته يه کی خراپ به خووه بينيت.»

نه وه راسته، خه تاکه هيی نه وان نييه، نه وه هه له ي نه وان نييه. به لام بهر پرسياريتی نه وانه!

کاتیک من له کوليژ بووم، هه زیکی خه ياليم هه بوو که بيمه

ياريزانىكى پېشەگەرى پۆكەر، بەۋەش پارە و ھەموو شتىكىم بەدەست دەھىنا. ئەۋە بەلامەۋە كارىكى باش بوو، بەلام بۇ ماۋەى سالىك بەجدى لە يارىي پۆكەر بەردەۋام بووم، پاشان ۋەستام. ئەۋ شىۋە ژيانە بۇ من گونجاۋ نەبوو كە خۇى لە مانەۋەى شەۋانە بەدىار شاشەى كۆمپيوتەرەۋە دەبىنىيەۋە بۇ ئەۋەى لە پۇژىكا ھەزاران دۇلار بېمەۋە، پاشان لە پۇژى دواتردا بەشى ھەرە زۇرى بدۇرىتم، ھەروەھا ئەۋە رېگايەكى تەندروست و سەقامگىر نەبوو بۇ ژيان، بەلام ئەۋەى سەير بوو ئەۋ ماۋەىيەى لە يارىكردنى پۆكەردا بەسەرم برد؛ كارىگەرىيەكى قوۋلى لا دروست كردم لە تېروانىندا بۇ ژيان.

جوانىي شاراۋەى پۆكەر ئەۋەىيە كە بەخت، سەرەپاي پۆلە بەردەۋامەكەى، بەتەنھا يەكلاكەرەۋە نىيە لەسەر ئاستى دوورمەۋدا. لەۋانەيە ياريزانىك ۋەرەقى بۇ بيت لەۋپەرى خراپىدا بن، پاشان لە كەسىكى بىاتەۋە كە ۋەرەقى زۇر جوانى بۇ ھاتىت. بەدلىيايەۋە ئەگەرى سەرکەۋتنى كەسىك كە ۋەرەقى جوانى بۇ ھاتىت؛ زۇرە، بەلام براۋە؛ سنوورى كۆتايى ديارىي دەكات لە رېگەى.... چى؟ بەلى، بۇى چوون... ديارىي دەكات لە رېگاي ئەۋ ھەلېژاردانەى دىنە رېنى لە ميانەى يارىيەكەدا.

من بە ھەمان رېگا سەيرى ژيان دەكەم، ھەريەك لە ئىمە ۋەرەقى بۇ دىت، ھەندىكمان ۋەرەقى جوانترمان بۇ دىت لە ۋەرەقى ئەۋانى تر، سەرەپاي ئاسانىي بېھىۋابوونمان لە كاتى بېنىنى ۋەرەقەكانمان و ھەر لە سەرەتاۋە ھەستکردنمان بەۋەى دۇراۋىن، بەلام يارىيە راستەقىنەكە لەۋ بژاردانەدا خۇى مەلاس داۋە كە بە پىشتەستىن بەۋ ۋەرەقەنە دەيانگرىنە بەر و ئەۋ سەركىشىيانەى بېريارى لەئەستوگرىتنيان دەدەين، ھەروەھا ئەۋ چارەنۋوسانەش كە قبوليان

دهكهين. ئهو كه سانهى به بهردهوامى باشتريه هلبژاردنه كان دهگره
 بهر (له چوارچينهوى ئهو بارودوخهى خويانى تيدا دهبينهوه)؛
 ئهوانه كه له كوټاييدا له يارى پۆكهردا براوه دهبن، ههروهكو
 ئهوهى له يارى ژياندا ږوو دهوات، مهرجيش نيه ئهوانهى وهرهقى
 جوانيان له دهستدايه؛ براوه بن.

كهسانيك ههه له ږووى دهروونيهوه دهئالين به هوى
 كهموكورتيهكى دهمارى يان بۆماوهيهوه، بهلام ئهوه ههچ له
 بابتهكه ناگوريت، بهدلنيايهوه ئهو كه سانه بهختيكى خراپيان
 بۆ ماوهتهوه كه كهس ناتوانيت خهتاباريان بكات لهسهرى، تهواو
 وهكوو ئهوهى پياوه كورتهبالاكه خهتابار ناكريت كه ههزى به
 بينينى ئافرهتان بوو، ههروهها وهكوو ئهوهى كهس ناتوانيت
 سهرزهنشتى كهسيك بكات كه شتيكى لى زهوت دهكرت، بهلام
 بهرپرسيارىتيهكهيان له جيى خويهتى، ئايا ههول دهدهن بهدواى
 چارهسهريكى دهروونيدا بگهريه؟ ئايا چارهسهر وهردهگره، يان
 ههچ كاريك ناكهه؟... ههلبژاردن تهنها بهدهست خويانه. كهسانيك
 ههه كه له تهمهنى منداليدا دۆخى خراپيان بهسهر هاتوه،
 كهسانيكيش ههه ږووبهږووى سووكايهتپيكردن و دهستدرىژى و
 خهلهتاندن بوونهتهوه له ږووى دهروونى و سۆزدارى و داراييهوه،
 خهتاي كهموكورتى و كيشهكانيان ناكهويته ئهستوى خويان، بهلام
 ههه بهرپرسن... بهردهوام بهرپرسن... لهوهى بهرهوپيش بچن
 سهرهپاي كيشهكانيان، ههروهها لهوهى باشتريه بژاردهكاني
 بهردهستيان ههلبژيرن سهرهپاي بارودوخهكهيان.

پاشان... با ليرههه ئيمه راستگو بين! ئهگهه بتوانين ههموو
 ئهو كه سانه كو بكهينهوه كه گرفتيكى دهروونيان ههيه، يان ئهو
 كه سانهى خهموكى يان بيروكهى خوكوشتيان ههيه، يان ئهو

كەسانەى تووشى پشتگوڭخران يان مامەلەى نەشیاو بوون، يان كارەساتىكىيان بەسەر ھاتووە، يان خۆشەويستىكىيان مردووە، يان ئەو كەسانەى دۆخىكى تەندروستىى مەترسىدار يان ېووداو و شۆكىكىيان بەسەر ھاتووە... ئەگەر توانىمان ھەموو ئەمانە كۆ بكەينەو، لە يەك شویندا؛ ئەوا ئەگەرى زۆرە كە ھەموو مرقۇقەكان كۆ بكەينەو، چونكە كەسێك نىيە بتوانیت بژى كە لەو ړىگايەدا ېووبەړووى ناپەحەتى نەبیتەو.

بەدلىاىيەو كەسانىك بە بەراورد بەوانى تر؛ كىشەى خراپترىان دیتە ړى، كەسانىكىش ھەن بە مانای وشە بوونەتە قوربانى بە شىواى توقینەر، بەلام بە ئەندازەى ئەوہى ئەم بابەتە بىتاقەتمان دەكات يان دەمانترسىنیت، بەلام لە دواجاردا ھېچ لە ھاوكىشەى بەرپرسىارىتیی ھەریەك لە ئیمە بۆ دۆخەكە ناگۆریت.

دیمەنى قوربانى

تىكەلبوونى بەرپرسىارىتیی و خەتالای خەلكى، ړىگايان ېن دەدات كە بەرپرسىارىتیی چارەسەرکردنى كىشەكانيان بخەنە ئەستوى كەسانى تر. ئەگەرى زۆرى ھەيە ئەم توانايە لە خۆرەگارکردن لە بەرپرسىارىتیی بە خەتابارکردنى ئەوانى تر؛ دەرچەيەكى خىزای كاتى بىت، ھەروەك ھەستىكى ړازىبوون بە مرقۇق دەبەخشىت بەوہى لە ېووى ئەخلاقىيەو لەسەر حەقە.

بەداخەو كە زيانە لاوہكىيەكانى ئىنتەرنىت و ھۆيەكانى پەيوەندىي كۆمەلايەتى، ئەوہيان زۆر لە ړاېردوو ئاسانتەر كردووە كە مرقۇق بتوانیت بەرپرسىارىتیی لە خوى دۆور بخاتەو (تەنانەت بەرپرسىارىتیی لە سادەترین ھەلە) و دەيخاتە ئەستوى

که سیک یان کومه لیکي تر. له راستیدا ئه م جوړه بهربلاوه له
گه مې سهرزهنشت/عهیبه به جوړیکي بهرفراوان ته شنه ی
سهندووه، به لکوو هه ندیک له خه لکی زور به کاریکی نایاب ده بیین.
هاوبه شیپنکردنی گشتی بؤ حاله ته کانی «سته م»، گرنگی زوری
پی دهریت و هاوبه شیپنکردنی سوزداریی هه لچوون له زوربه ی
رووداوه کانی دیکه زیاتره له توره کومه لایه تییه کان که ده چته
خانه ی «به رژه وندی» نه و که سانه ی زورترین توانایان هیه
بؤ خسته بروی خویان وهک قوربانی له ریگی گرنگییدان و
هاوسوزی گه شه کردووه وه.

«دیمه نی قوربانی»؛ شیوازیکی هاوبه شی ئه مړیه له نیوان
راست وچه پ، له نیوان دهوله مند و هه ژاراندا به شیوه یه کی یه کسان،
له راستیدا ئه م په رهنګه یه که م جار بیت له میژووی مرقایه تیدا
که ده بیینیت هه موو کومه له دیموگرافیه کان خویان وهک قوربانی
و سته ملنکراو ده بیین که له هه مان کاتدا کومه له مړیه کان به
هه مان شیوه خویان ده بیین، هه مووشیان سوود له دهرچه ئاسان
و خیراکان وهرده گرن له ئه نجامی نه و تووربه بوونه ئه خلاقیه
گشتیه ی که هاوبه شیپنکردنی ئه م حاله تانه له ریگی ئامرازه کانی
په یوه ندیکردنی کومه لایه تییه وه سهرنجی پی راده کیشت.

ده کریت له م کاتدا هه مووان هه ست به به دبه ختی بکه ن (جا)
به هوی هینانه ناوه وی کتیبیک بیت له باره ی ره گه زپه رستی
بؤ مهنه جیکی خویندنی زانکوی، یان ریگریکردن له فروشتنی
دره ختی یادی له دایکبوون له فروشگایه ک، یان زیادکردنی باج
له سهر سندووقه کانی وه به رهینان به ریژه ی له سهدا نیو) به وه ی
به جوړیک له جوړه کان چه وسینراوه ته وه، له بهر نه وه پی وایه
ده بیت خه لکی له پیناوی نه ودا تووربه بین و بریک له گرنگییدانی

ئەوان بۆ خۆی بە دەست بهینیت.

ژینگەى ئىستای راگەياندن ھاندەرە بۆ ئەو جۆرە کاردانەوانە و کار بۆ بەردەوامىيان دەکات، چونکە لە کوتايدا ئەمە واتە باشتربوونی کارەکان. کتیبەکەى نوسەرى راگەياندن؛ رایان ھۆلیدای ئاماژە بەمە دەدات بە ناوی «رینگەدان بە تورەبوون»: لەبرى کارکردنى پۆژنامەوانى لەسەر چیرۆک و کیشە راستەقینەکان؛ دەزگاكانى راگەياندن بۆ خویان بە ئاسانتري دەزانن و «قازانجى زیاتریش» کە دەستیان بە شتىكى خراپ بگات تا بەناو جەماوەرىكى بەرفراواندا پەخشى بکەن و بریک لە توورەبویى دروست بکەن، پاشان سەرلەنوی توورەبوونەکەى خەلکى بەسەر خەلکىكى فراوانتردا پەخش بکەن بۆ ئەوەى ھانى توورەبوونی بەشیکى تریان بدەن، بەمەش جۆرىک لە دەنگدانەوى بەتال دروست دەکەن کە بەرزونزمیەک لەنێوان دوو لایەنى خەيالیدا دروست دەکات و بەمەش سەرنجى خەلکى لەسەر کیشە کۆمەلایەتیە راستەقینەکان لەبیری خەلک دەباتەو. کەواتە جێى سەرسامى نییە کە سەرنجراکیشانى سیاسى لە ئىستادا لە ھەر کاتىكى دیکە زیاترە.

کیشەى گەرە پەيوەست بە «دیمەنى قوربانى» ئەوەیە کە سەرنج لەسەر قوربانىیە راستەقینەکان دوور دەخاتەو. ھەتا ژمارەى ئەو کەسانەى بانگەشەى ئەو دەکەن کە بوونەتە قوربانى ستمى بچووک زیاتر ببیت، ئەوا زانینی قوربانىیە راستەقینەکان قورستر دەبیت.

لای خەلکى ھەستکردن بەوەى بوونەتە قوربانى دەستدریژیەک؛ بەردەوام سەر ھەلدەدات، چونکە ئەمە دەرچەى ئاسانیان پى دەبەخشیت. زۆر نایابە کە مرقوف لە سەرکەوتنىكى ئەخلاقیدا

خوى ببينيتهوه. وينه كيشى كاريكاتيرى سياسى؛ تيم كريدور له ستوونيكدا كه له رږژنامهى نيويورك تايمز بلاوى كردبووه، بهم شيوهيه ئه مهى دهربريوه: «ئهم تووړه بوونه گشتييه؛ هاوشيوه زورېك له شته كانى ديكهيه كه ههستيكي باش لاي مروڤ دروست دهكهن، بهلام به تپه ربوونى كات له ناخه وه ده مانخوات، بهلكو له زور له شته ئاست نزمه كانى تر پيستره، چونكه تهنانهت دانيس به وهدا ناننين كه ئه مه چيزمان پي ده به خشيت».

بهلام ژيانمان له كومه لگايه كي ديموكراسيى ئازاددا؛ خوى له وهدا ده ببينيتهوه كه پيوسته مامه له له گهل كه سانيكدا بكهين، ههروها له گهل ئه و بوچوونانهى كه نابنه هوى سه رسامبوونمان. به سادهيى: ئه و نرخهيه كه له بهرامبه ر ژيانمان له م كومه لگايه دا دهيدهين، بهلكو دهشتوانين بليين ئه مه هه موو ناوهرؤكى سيستمى ديموكراسييه. ئه وهى دياره، ژمارهيه كي زورى خه لك ئه م راستييه يان له بير كردووه.

پيوسته له سه رمان به چاوديرى و ورياييه وه جهنگه كانمان پالفته بكهين، له هه مان كاتدا هه ول بدهين شتيك له تيگه يشتمان بو ئه وانى تر هه بيت، واته بو ئه و كه سهى پيمان وايه دوژمنه، پيوسته له سه رمان به برىكي باش له گومانه وه مامه له له گهل هه واله كان و ده زگاكانى راگه ياندندا بكهين، ههروها خومان به دوور بگريين له بوياخى ئه وانهى به بوياخىكي يهك رهنگى تير خويان ليمان جيا كردووه ته وه. پيوسته له سه رمان به هاى راستگووى بچنين و هانى شه فافيه ت و پيشوازيكردن له گومان بدهين له پيگهيه كي بهرتر له پيگهيه هه نديك به هاى وهك ئه وهى مروڤ هه ميشه له سه ر حه ق بيت، ههروها ههستيكي باشى بهرامبه ر به خوى هه بيت، توله بكاته وه. پاريزگار يكردن له م به هايه (ديموكراسي) له

جۆینه وهی ئەم ژاوه ژاوه بەردەوامە لە جیهانیکی بەیەکه وه به ستر او
لە تۆرێکدا، بەلام پێویستە قبولی بەرپرسیاریتی بکەین و بەردەوام
بین لە پشتیوانیکردن لەم باهایانە بەبێ لە بەرچا و گرتنی هیچ شتیک،
لەوانە یە سه قامگیری سیستمه سیاسیه کانمان لە داها توودا لە سه
ئەمه وه ستاییت.

مەلێ «چۆن؟»

خەلکانیکی زۆر ئەمه هه مووی ده بیستن، پاشان شتیک ده لێن
وه کوو: «کێشه نییه، بەلام چۆن؟ تیگه یستم که به ها کانم خراپن
و خۆم به دوور ده گرم له هه لگرتنی بهرپرسیاریتی کێشه کانم،
من هیچیش نیم جگه له که سێکی بێنرخ که هه ست ده کات شیای
به رکه وتهی زیاتر بێت، هه روه ها وا گومان ده بات که ده بێت هه موو
جیهان به ده وری ئەو و هه موو نا په حه تییه کدا که به سه ری دیت؛
بسو و رپته وه. به لام چۆن بگۆریم؟»

له وه لامی ئەمه دا ده لێم، به و په ری بێلایه نییه وه: «یان بیکه، یان
مه یکه، به لام به من مەلێ چۆن!»

تۆ به شیوه یه کی کرداری پرۆسه ی هه لبژاردن پیاده ده که ییت، له
هه ر ساتیکی هه ر رۆژێکدا پیاده ی ده که ییت: ئەوه ی گرنگه به لات هه
هه لیده بژیریت، ئەمه ش واتای ئەوه یه گۆرانی کاری کاریکی ئاسانه؛
پێویستی به هیچ نییه جگه له وه ی گرنگی به شتیک جیاواز به دیت.
به راستی کاره که تا ئەم ئاسته ساده یه، به لام ئاسان نییه!

ئاسان نییه، چونکه له سه ره تا دا هه ست ده که ییت که شکست
هیناوه، ساخته ییت، بێعه قلیت، هه روه ها میشتک ماندوو ده بێت،
هه روه ها تووشی ترس ده بێت، له وانە یه له توو په بووندا به قیته وه
به سه ر هاو سه ره که ت یان هاو رپیکانت یان که سو کارتدا له میانه ی
پرۆسه که دا، هه موو ئەوانه زیانه لاوه کییه کانی گۆرینی به ها کانتە،

واته بۆ گۆڕینی ئەوهی به راستی گرنگیت پێ داوه، به لام هیچ
دەربازبوونیک لهو زیانه لاوهکیانه نییه.

کاره که سادهیه، به لام قورسه، به تهواوی مانای وشه که قورسه.
ئێستا با چاوێک بگێڕین به زیانه لاوهکییهکاندا، ههست به
جوۆریک له نه بوونی دڵنیاوی ده کهن، من گرهنیتی ئەوهتان ددهمی
«ئایا به راستی پێویسته واز له وه بینم؟ ئایا ئەمه کاره راسته کهیه
که پێویسته له سه رم ئەنجامی بدهم؟» وازهینان له به هایه ک که
به رده وام پشت پێ به ستوه، بۆ سالانیکی زۆر وا ده کات ههست
به جوۆریک له ونبوون بکهیت، وای ده بینیت که توانات نه ماوه
جیاوازی له نیوان راست و هه له دا بکهیت، ئەوه کاریکی قورسه،
به لام سروشتیه.

له دواي ئەوه ههست ده کهیت که تو شکستخواردوویت، نیوهی
ته مه نت تێپه راندووه و توش خۆت به و به ها کۆنه پێوانه کردووه،
پاشان هه لده ستیت به گۆڕینی به ها و پێوه ره کانت و واز له
پویشن له سه ر ئەو ریگایه ده هینیت، به مهش ناتوانیت گۆڕایه ل
بیت بۆ ئەو به ها کۆنه ی پێشتر متمانه ت پێی هه بووه، به مهش
راسته وخۆ خۆت وا دیته به رچاو که که سیکی ساختهیت، یان تو
کهس نیت، هه روه ها ئەمهش ئەنجامیکی سروشتیه، وه کوو خۆی
ئاسووده ییت پێ نابەخشیت.

به دڵنیا ییه وه دواتر په یره یی ره تکرده وه ده کهیت. له
ژياندا زۆر په یوه ندیت دروست کردووه له سه ر ئەو به هایانه ی
هه لتگرتووه، ئەمهش واته کاتی ئەو به هایانه ده گۆریت (ئەو کاته ی
بریار ددهیت که چوونه وه بۆ قوتابخانه له ئەنجامدانی ئاههنگه کان
گرنگتره، هه روه ها هاوسه رگیری و دروستکردنی خیزان له خۆی
سیکس باشتهر، کارکردنت له پیشه یه کدا که پێی رازی بیت لهو

پارەیی بە دەستی دەهینیت؛ گرنگتره؛ ئەو ساتەیه که دەبینیت
گۆرانکارییه کهت کاریگه‌ری هه‌بووه له‌سه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کان
که هه‌ندیکیان به‌هه‌ر چاوی خۆته‌وه ده‌که‌ونه خواره‌وه، ئەمه‌ش
هه‌روه‌ها ئەنجامیکی سروشتیه، ئاشکرایه ئەمیش ئاسووده‌ت
ناکات.

ئەمانه ئەنجامی لاوه‌کین که ناتوانین خۆمانیان لێ لابده‌ین (ئەگه‌ر
به‌ئازایش بن)، به‌و پێیه‌ی ئاراسته‌یه‌کی تر بۆ هه‌لبژاردنه‌کان
دیاری ده‌که‌یت و له‌ شوینیکی گرنگتر دایده‌نیت و وزه‌یه‌کی
زیاتری خۆتی بۆ ته‌رخان ده‌که‌یت. له‌گه‌ڵ چاوخشانده‌وه‌ت به
به‌کاهانتدا؛ ڕووبه‌ڕووی به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی ناوخوا‌یی و ده‌ره‌کی
ده‌بیته‌وه به‌ درێژایی ڕیگا‌که، له‌ هه‌ر شتیک زیاتر هه‌ست ده‌که‌یت
دلناییت له‌ ده‌ست داوه و له‌ خۆت ده‌پرسیت بۆی ئەوه‌ی ده‌یکه‌م؛
هه‌له‌ نه‌بیت، به‌لام دواتر ده‌بینین که ئەم پرسیارکردنه‌ش شتیکی
باشه.

به ندى شه شه م تو هه لىت له هه موو شتيكدا (منيش هه روه ها)

پينج سهد سال بهر له ئىستا، نه خشه كيشانى جوگرافى باوهريان
وا بوو كه ويلايه تى كالىفورنيا دوورگه يه، پزىشكه كانيش باوهريان
وا بوو كردنه وهى قولى مروث (يان له هه ر به شيكى ديكى له شدا
خوينى لى رابكى شريت): بوى هه يه نه خوشى چاره سهر بكات،
زانايانيش بر و ايان وا بوو ئاگر له شتيك دروست بووه كه پنى
دهلن «سهرچاوهى ئاگر»، ئافره تانيش و ايان ده زانى شوردنى
رووخساريان به مىزى سهگ؛ رووخساريكى هه مىشه گه نجيان پى
ده به خشيت، هه روه كوو گه ردووناسه كانيش پنيان وا بوو كه خور
به ده ورى زهويدا ده سوورپته وه.

من كاتيك كورپكى بچكوله بووم، حه زم له «خوبه كه مزان»
نه بوو كه پيم وا بوو جوړيكه له سه وزه، گومانم وا بوو كه براكه م
راپه ويكى نه ينى له مالى نه كمدا دوزيوه ته وه، چونكه ده يتوانى
له ناو گه رماوه كه يانه وه بيته ده روه به بى ئه وهى به ناو ده ركاكه دا
بيت (تيبينييه كى گرنگ: گه رماوه كه په نجه رهى تيدا بوو)، هه روه ها

گومانم وا بوو که رۆیشتنی هاوړیکه م له گهل خیزانه که ی بو شاخی واشنتون (Washington B.C)، واته ئه وان گهشتیان کردوو به ناو کاتدا و گهراونه ته وه بو رابردوو بو ئه و سهرده مه ی دهیناسوره کان له ژياندا مابوون، ئه مه ش له بهر ئه وه ی (B.C) ئاماژه یه بو کاتیکي زور دووری رابردوو. کاتیکیش بوومه ههرزه کار، به هه مووانم دهوت که من گرنگی به هیچ شتیک ناده م، به لام راستیه که ی ئه وه بوو من زیاد له پیویست گرنگیم به شته کان دها.

که سانیکي تر هه بوون دهستیان وهرده دایه جیهانی من، به بی ئه وه ی پی بزانه. وام ده زانی به خته وه ری قه دهره نه ک هه لباردن، هه روه ها پیم وا بوو خوشه ویستی شتیکه له خویه وه روو دها، شتیک نییه مروف کاری بو بکات، هه روه ها پیم وا بوو مروفیک که نایاب بیت؛ شتیکه مروف راهینانی له سهر ده کات و له خه لکی تریشه وه فیری ده بیت و شتیک نییه مروف خوی دایه پینیت له پیناو خویدا.

کاتیک بو یه که م جار بوومه خاوه نی هاوړیه کی کچ، وا گومانم ده برد بو هه تاهه تایه به یه که وه ده مینینه وه. کاتیکیش په یوه ندییه که کوتایی هات، پیم وا بوو جاریکی تر من ئه و هه سته م له گهل ئافره تیکي تر دا بو دروست نابیته وه. کاتیکیش له گهل ئافره تیکي تر ئه و هه سته م بو دروست بووه وه، پیم وا بوو بابه ته که بویه به و شیوه ییه، چونکه هه ندیک جار خوشه ویستی به ته نها به س نییه، پاشان بوم دهرکه وت پیویسته هه ر که سیک بریار دات که بو ئه و «چی به سه» و ده کریت خوشه ویستی له هه ر شوینیک بوونی هه بیت که خومان رینگا به بوونی بدهین.

له هه ر هه نگاویک له هه نگاوه کانی رینگاکه مدا هه له بووم، له هه موو شتیکدا هه له بووم، به دریزایی هه موو ژيانم به ته واوی له

هه له دا بووم له باره ی خوم و خه لکی و کومه لگا و روښنیری و
جیهان و هه موو گه ردوون... له هه موو شتیکدا.
هیوادارم دوخه که به و شینودیه به رده وام بیت له و به شهی ژیانم
که ماومه.

هه روهک چون (مارک) ی ئیستا ده توانیت ته ماشای رابردو
بکات بو هه له و که موکورتيه کانی مارک له رابردو دا، نه و رږژیک
له رږژانی نایندهش ته ماشای نه و ده کات که (مارک) ی ئیستا
گومانی بو ده بات و ده یلیت (له ناویشیاندا ناوهر وکی نه م کتیه)
و تیبینی هه له و که موکورتي هوشیوه ده کات، نه مهش کاریکی
باش ده بیت، چونکه واتای نه و ده یه من گه شه ده کم و پیش ده کم و.
وته یه کی به ناوبانگی یاریزانی باسکه مایکل جوردان هه یه که
باس له شکسته کانی ده کات جار له دوا ی جار له دوا ی جار، هه روه ها
له باره ی نه و ده ی که نه و شکسته نه هوکاری سه رکه وتنی بوون.
زور باشه، نه و ده ی نه و وتی؛ پیتان ده لیم: «من هه میسه هه له
ده کم، له هه موو شتیکدا، جار له دوا ی جار له دوا ی جار، نه مهش
هوکاری باشتربوون و گه شه کردنی ژیانمه».

گه شه کردن، پرؤسه یه کی به یه که وه گریډراوی دوو باره بوو ده ی
بیکوتایه. ئیمه کاتیک که شتیکی تازه فیر؛ ده بین له «هه له» وه
ناگوازینه وه بو «راست»، به لکوو ئیمه له «هه له» یه که وه
ده گو یزینه وه بو «هه له» یه کی تر، به لام به ریژه یه کی که متر هه له یه.
کاتیک له دوا ی نه و شتیکی دیکه فیر ده بین، نه و له هه له یه که وه
که بریکی که مه؛ ده گو یزینه وه بو هه له یه که که بره کی که متره به
ریژه یه کی که م، پاشان ده چین بو هه له یه کی ساده تر له و ده ی پینشو،
هر به و شینودیه. ئیمه له پرؤسه یه کی به رده و امدا ین به ره و راستی
و که مال، به بی نه و ده ی هه رگیز بگه ین به و راستی و که مال.

داوامان لی نهکراوه به شیوهیهکی رهها وهلامی «راست»
بهدهست بهینین له بارهی خۆمانهوه، بهلکوو پیویسته لهسهزمان
بگهڕین بهدوای ئهوهی ئهمڕۆ تیایدا ههله دهکەین و خۆمانی لی
رزگار دهکەین بۆ ئهوهی سبهینی کهمتر ههله بین.

دهگریته گهشهی کهسی بابەتیکی تهواو زانستی بیت، کاتیک
لهو گۆشهنگایهوه تهماشای دهکەین. بههاکانمان بریتین له
گریمانهکانمان: ئهم رهفتاره باشه، ئهوهیان گرنگه، بهلام ئهوه رهفتاره
بهو شیوهیه نییه، کردارهکانیشمان بریتین له تاقیکردنهوهکانمان
ههروهکوو له زانستدا ههیه، ههروهک شیوازهکانی ههست و
ههلهچوون و بیرکردنهوه بهرهمهینهکانمان ئهوه داتایانهن که
بهدهستیان دههینین.

بیروباوهڕیکی راست یان ئایدۆلۆژیایهکی تیروتهسهل نییه بۆ
هموو کهسێک، ئهوهی ههیه تهنها وا دهکات تاقیکردنهوهکانت
ببینیت و بزانیته راستن بهلای خۆتهوه، تهنانهت لهم حالهتهدا
ئهگهڕی ههیه که به شیوهیهک له شیوهکان تاقیکردنهوهکات ههله
بیت. به هۆی ئهوهی من و تۆ و هموو کهسێکی تر پێداویستی
جیاوازمان ههیه، ئهوا بێگومان دهگهینه وهلامی «راست»ی جیاواز
له بارهی واتای ژيانمان و چۆنیتی ژيانمانهوه. گهشتکردنم به
دریژایی چهند سالیکی وهلامه «راست»هکهم لهخۆ دهگریته،
ژیان له شوێنانی دووردههست و دابراو و پیکههین تا ئهوپهڕی
توانام، یان... لانی کهم تا کاتیکێ نزیک وهلامه «راست»هکهم بهو
شیوهیهیه. بهلام وهلامهکهم بهردهوام دهگۆریت و بهرز دهبیتهوه،
چونکه خۆم دهگۆریم و بهرز دهبمهوه. لهگهڵ زیادبوونی تهمهمن و
زۆربوونی ئهموونهکاندا، خۆم له ههلهی ههندیک له وهلامهکانم
دهرباز دهکهم و بهوهش رۆژبهروژ زیاتر لهگهڵ پێداویستییهکانم

هاوناههنگ ده بیت، ئه وهش بهردهوام ده بیت.

کهسانیکی زور هه ن که هزی ئه وهیان ههیه له ژیاناندا
«له سه ره حق» بن، به ئه ندازهیه ک که ناتوانن بژین.

با وای دابننن ئافره تیکی ته نها ههیه که شووی نه کردوه و
به دواي هاوبه شیکدا ده گهریت بو خوی، به لام هه رگیز له ماله که ی
ناچیته دهره وه و ههچ کاریک ناکات بو گه یشتن به وهی دهیه ویت.
با وای دابننن پیاوینکیش ههیه خوی کوشتووه له ئیشه که یدا
و پنی وایه شیاوی پله به رزکردنه وهیه، به لام هه رگیز له لای
به ریه به ره که ی ئه وه به روونی نالیت.

ئه و دووانه له شکست ده ترسن، یان له ره تکردنه وه، یان له
بوونی که سیک که پنیان بلیت «نا».

به لام بابته که به و شیوهیه نییه، به دلنیا ییه وه ره تکردنه وه
به ئازاره، شکستیش بیزار که ره، به لام هه ندیک بابته ی «دلنیا یی»
ههیه که ده ستمان پیوه گرتوون... ئه وانه بابته ی «دلنیا یی» ن،
ترسمان ههیه بیانخهینه ژیر پرسیاره وه یان پشتیان تی بکهین،
ئه وانه به هایه کن که ژیانمان واتایان پی به خشیون به دریزایی
چه ندین سال. ئه و ئافره ته له ماله که ی ناچیته دهره وه و به لین
به کهس نادات، چونکه وای ده بینیت ناچار ده بیت رووبه رووی
بیروباوه ره کانی خوی بیته وه له باره ی ئه وهی تا چه ند ئافره تیکی
خوازاوه. هه روه ها پیاوه که داوای پله به رزکردنه وه ناکات، چونکه
ئه مه به واتای رووبه روو بوونه وهی دیت له گه ل بیروباوه ره کانی له
باره ی به های راسته قینه ی لیها تووییه کانی.

کاتی مروؤف له شوینی خوی دابنیشیت له گه ل دلنیا ییه
به ئازاره که ی به وهی کهس نییه به لایه وه سه رنجراکیش بیت و
که سیش نییه به هره کانی بنرخینیت، له وه ئاسانتره که ئه و دلنیا ییه

بخاته ژير تاقىکردنه وه يه کى راسته قينه وه و خوى له بابته که دنيا
بيته وه.

ئەو بىروباوەرەنەى لەم شىوەيەن (بىروباوەرم بەوەى من
کەسێکى سەرنجراکێش نيم بەپێى پيويست، ئيتىر بۆ خۆم ماندوو
بکەم؟ يان بىروباوەرم بەوەى بەرپۆهەبەرى کارەکەم کەسێکى
خراپ و بىنرخە، ئيتىر بۆ خۆم ماندوو بکەم؟)، دانراون بۆ ئەوەى
برێکى کەم ئاسوودەييمان پێى بدەن لە ئىستادا بە قوربانيدان بە
برێکى زۆر لە بەختەوهريمان لە داهااتوودا. ئەمە ستراتيژيکى
ئەوپەرى خراپە لەسەر ئاستى دريژخايەن، بەلام ئيمە ھۆگرى
دەبين، چونکە ئيمە پيمان وايە لەسەر حەقین، لەبەر ئەوەى ئيمە
گريمانەى زانینى پيشووەختەمان دەکەين بەوەى ڕوو دەدات. بە
دەربريڤيکى تر: گريمانەى ئەو دەکەين کە ئيمە کوتايى چيروکە
دەزانين.

دنيايى دوژمنى گەشەکردنە، هېچ شتيکى دنيايى نيه پيش
ئەوەى ڕوو بدات، پيش ئەوەى بەراستى بێتە دى، تا ئەو ساتەش
شياوى ئەوەیە گەفتوگۆى لە بارەو بەکریت، ئەمەيە ھۆکارى
ئەوەى قبولکردنى کەموکورتى و عەيبەکان لە بەھاکانى ئيمەدا
چاوەرپوانکراوە تا ئەو کاتەى ئەو بەھايە گەشە دەکات و پيش
دەکەوێت.

لەبرى پراکردن بەدواى «دنيايى» دا، پيويستە لەسەرمان لە
حالتى گومان و گەپانى بەردەوامدا بين: گومان لە بۆچوونەکانماندا،
گومان لە ھەستەکانماندا، گومان لەوەى داهااتوو بۆمانى ھەلگرتوو،
ئەگەر جوولە نەکەين و خۆمان ئەو داهااتوو دروست نەکەين
بۆ خۆمان. لەبرى ئەوەى بەردەوام ھەول بدەين ھەميشە لەسەر
حەق بين، پيويستە لەسەرمان بەردەوام بگەپيڤين بۆ «چۆن ئيمە

ههلهين»، ئەمەش لەبەر ئەوەی ئێمە هەمیشە ههلهين!
ئەگەر ههلهش بين؛ ئەوا دەكريننهوه بهسەر ئەگەری گۆرانكاریدا،
بوونمان لەسەر ههله؛ ههلی گەشەکردن و پيشكهوتنمان پى دەدات،
ئەمە واتای دروستکردنی كهلینیک نیه له قۆلماندا (راكيشانی خوین
له دەمار) بۆ ئەوەی له نهخۆشییهك چاك ببینهوه، ههروهها واتای
پژانندی میزی سهگ نیه به رووخسارماندا بۆ ئەوەی هەمیشە
بهگەنجی بمینینهوه، واتای ئەوهیه كه «خۆبهكهزان» جۆریك
نییه له سهوزه، ههروهها نهترسین لهوهی گرنگی به هەندیک شت
بدهین.

بابهتهكه بهم شیوهیهیه، چونكه شتیکی نامۆ ههیه، بهلام
پراستییه: بهراستی ئێمە نازانین كامه تاقیکردنهوهی ئهرینییه و كامه
نهڕینییه! هەندیک له قورسترین و سهختترین ساتهکانی ژيانمان به
شیوهیهك كۆتایی دین، كه له ههموو دۆخهكان باشتر بهسەرماندا
دهشکینهوه، ههروهك بۆمان دهردهكهوێت كه هەندیک لهو کاتانهی
له ههموو کاتیک تیرترین ئهو ساتانهن كه تیايدا ئاگاییمان تووشی
په‌رتبوون بووه و پشتیوانمان نه‌ماوه. له باره‌ی تاقیکردنه‌وه
ئهرینی/نه‌ڕینییه‌كانه‌وه، متمانە به بیرکردنه‌وهی خۆت مه‌که. هه‌موو
ئهو‌هی ئێمه‌ دلنایین له زانیی، به‌راستی ئه‌وانه‌یه كه له ئیستادا
نازارمان ده‌دهن و نازارمان ناده‌ن، ئەمەش شتیکی به‌به‌ها نیه.

به‌ته‌واوی وه‌کوو ئه‌وه وایه کاتیک كه به‌ترسه‌وه ته‌ماشای
ژيانى خه‌لكی ده‌که‌ین پيش پینچ سه‌د سال له‌مه‌وبه‌ر، ده‌یه‌ینمه
پيش چاوم كه دواى پینچ سه‌د سالی دیکه خه‌لكی به ئێمه و
دلناییه‌كانمان پیده‌که‌ن، زور پیمان پیده‌که‌ن کاتی ده‌بین چۆن
پێگامان داوه پاره و کاره‌كانمان ژيانمان بۆ دیاری بکه‌ن، هه‌روه‌ها
زور پیده‌که‌ن كه ده‌بین چنده ترسمان هه‌یه له‌وهی كه‌سیك

بنرخینین که له ئیمه گرنگتره، به لام پیاوه لدان به کهسانیکێ گشتیدا دهکەین که شیاوی هیچ نین، ههروهها پیمان پێدهکەن کاتی سرووتهکانمان و ئهو شتانهی به شومیان دهزانین؛ دهیین و ئهو شتانهش که دوو دلیمان بو دروست دهکەن و ئهو شتانهی دهبنه هوی سه ره لدانی شهڕ له نیوانماندا، ئهو که سانه چهند راستیهک له ژیا نی ئیمه یان بو ده رده که ویت، سه یری دلره قیمان دهکەن، لیکۆلینه وه له هونه ره کانمان دهکەن و له باره ی میژو ومانه وه گفتوگو دهکەن، ئهو که سانه کۆمه لیک راستییان له ژیا نی ئیمه دا بو ده رده که ویت که تانیستا که س له ئیمه نه یزانیوه.

ئهوانیش هه له ده بن، ئهوانیش ههروهها، زۆر له هه له کانی ئیمه ش تیده په رینن.

ئه ندازیارانی بیرو باوه ره کانمان

هه ول بده له مه تینگه یت، که سینک وه رگره، به بی دیاریکردن له گه ل پلاکینکی بچوو کدا بیخه ره ژووریکه وه که بتوانیت دهستی پێدا بنیت، پاشان پێی بلێ ئه گه ر شتیکێ دیاریکراو ئه نجام بدات (شتیک که خۆی هه لی بژیریت)؛ ئه و گلوپیک هه لده بیت وه ک ئاماژه یه ک بو ئه وه ی خالینکی هه یه، پاشان پێی بلێ ئه و خالانه بژمیریت که له ماوی سی خوله کدا کۆیان ده کاته وه.

کاتیک زانایانی ده رووناسی ئه م تاقیکردنه وه یان ئه نجام دا، شتیک رووی دا که له وانه یه پیشبینیت کردبیت. ئه و که سانه ی خرابوونه ژیر تاقیکردنه وه که وه، دانیشن و به شیوه یه کی هه ره مه کی ده ستیان به پلاکه که دا ده نا بو ئه وه ی گلوپه که هه لبیت و پێیان بلین خالینکیان به ده ست هیناوه.

لوژیکیه که هه ولیان دا به رده وام کاره که یان دووباره بکه نه وه بو ئه وه ی خالی زیاتر به ده ست به ینن، به لام گلوپه که چیت

مه لنه ده بوو، بهم شيوه يه ش رينگای جياواز و ئالوزيان گرته بهر:
سى جار دهست بنى به پلاکه که دا، پاشان جارنک دهستی پيدا
بنى، پاشان پينج چرکه چاوه رى بکه، پاشان گلپه که داده گيرسيت!
خالنكى تر، به لام نه مه له کوتايدا سوودی نه بوو، دهستيان کرد
به بيرکردنه وه: له وانه يه نه وه هيچ په يوه ندييه کى به پلاکه که وه
نه بيت، له وانه يه په يوه ندى به شيوه ي دانيشتمنه وه هه بيت، يان
له وانه يه په يوه ست بيت بهو شته ي دهستی لى ددهم، له وانه يه
بابه ته که په يوه ندى به قاچمه وه هه بيت... گلپه که هه لبوو! خالنى
تر، به لى... قاچه کانمه... پاشان دهست بنى به پلاکه که دا، گلپه که
داده گيرسيت!

به شيوه يه کى گشتى هه ريه که يان له ماوه ي ده خوله ک بو پانزه
خوله کدا توانيان رهفتار و جووله ي پيوست بو کوکردنه وه ي خالى
زياتر بدوزنه وه، نه وه رهفتارانه به راستى نامو بوون... شتانى کى له
شيوه ي وهستان له سهر يه ک قاچ، يان زنجيره يه ک دهستپيدانانى
زور به پلاکه که دا له ماوه يه کى ديارى کراودا و له گهل روانين بو
ئاراسته يه کى ديارى کراو!

به لام با به شه نامو که ي چيرو که که تان پى بلیم: له راستيدا
به خشينى خاله کان به شيوه ي هه ره مه کى بوو، خوى له خويدا
هيچ زنجيره و شيوه ي کى ديارى کراوى نه بوو، ته نها گلپنک بوو که
داده گيرسا و خه لکه که ش دهستيان به پلاکيندا دهن، بهو گومانه ي
که نه مه ي ده يکه ن؛ خاليان بو دهسته بهر دهکات.

نه گهر هه موو شته کان بخه ينه لاوه، ده بينين ئامانجى
ليکولينه وه که خسته پرووى خيرايى عه قلى مروقه کان بوو له
داهينانى هه نديک شتى بيسه روبهر، پاشان برواينکردنى و به
راست دانانى. روون بووه وه که به راستى ئيمه ليوه شاوه ين لهو

بوارەدا، ھەموومان لێوہشاوہین. ھەریەکەیان لە ژوورەکە ھاتنە
دەر بەو باوہرەوہ کە تاقیکردنەوہکەى بەسەرکەوتووی بریوہ و
لە یارییەکەدا براوہ بووہ، ھەموویان بریایان وا بوو کە زنجیرە
«راست» ھەکەیان دۆزیوہتەوہ بۆ پەنجەنان بە پلاکەکەدا و بەمەش
خالیان وەرگرتووہ، بەلام ئەو رینگایانەى دایانھێنا؛ دەگمەن بوون بە
ئەندازەى دەگمەنى مرقفەکان خویان. یەکیک لە پیاوہکان گەشتە
زنجیرەيەک دەستپێدانان بە پلاکەکەدا کە لای خۆى نەبیت، ھیچ
مانایەکی نەبوو. یەکیک لە کچەکانیش چووہ دەرەوہ بەو باوہرەوہ
کە دەبیت چەند جارێک دەست بدات لە سەقفەکە بۆ ئەوہى خال
بەدەست بەنیت، کاتیکیش لە ژوورەکە ھاتە دەرەوہ؛ لەوہەرى
ماندوویتیدا بوو بە ھۆى ئەو ھەموو بازدانەى ئەنجامى داووبو بۆ
ئەوہى دەستى بدات لە سەقفەکە.

میشکى ئیمە ئامیری واتاکان، بەلام ئەوہى پیمان وایە واتایە؛
لەو پەيوەندیانەوہ دروست بووہ کە عەقلمان دروستى دەکات
لەنێوان دوو تاقیکردنەوہ یان زیاتردا. دەست بە پلاکێکدا دەنێن،
دەبێن گلۆپیک دادەگیرسیت. با وای دابنێن پلاکەکە بووہتە ھۆى
داگیرسانی گلۆپەکە، ئەمە لە ناوہرۆکدا بناغەى واتاکەيە. پلاک،
پووناکی، پووناکی، پلاک... ئیمە کورسییەک دەبێن، تیبینی ئەوہ
دەکەین کە رەنگى کورسییەکە خۆلەمیشی، لەو کاتەدا میشکمان
پەيوەندییەک دروست دەکات لەنێوان رەنگ (خۆلەمیشى) و شتیک
(کورسى)دا، پاشان واتاکە دادەپێژیت: «کورسییەکە خۆلەمیشی».

میشکمان ھەمیشە کار دەکات و پەيوەندى زیاتر و زیاتر
دروست دەکات بۆ ئەوہى یارمەتیمان بدات لە تیگەیشتنى ژینگەى
دەوروہەرمان و ھەلسوکەوتکردن پێیانەوہ. ھەموو شتیک لەو
تاقیکردنەوانەى لەگەڵیاندا دەژیین (تاقیکردنەوہ دەرەکی و

ناوهکیهکان)، په یوهندی به یه ککه یشتنی نوی له ناو می شکماندا
به ره هم دیت. هه موو شتیک، له و وشانه ی له م لاپه ریه دان بو
ئو تیگه یشتنه نه حوییه نه ی به کاریان ده هینین، بو تیگه یشتن له و
وشانه و بو ئو جنیوه پیسانه ی می شکت بو ی ده چیت کاتی ئو وه ی
من ده ی نوو سم دوو باره یه یان بیزار که ره... هه ر بیرۆکه یه ک له و
بیرۆکه نه، هه ر لیدانیک ی دل، هه ر تیگه یشتنیک، پیک هاتووه له
هه زاران و هه زاران په یوهندی ده ماری که به ناو یه کدا ده چن و
رووناکی ده دات به عه قلت له ریره وی تیگه یشتن و زانیندا.

به لام لیژده دا دوو کیشه هه یه: یه که میان ئو وه یه عه قلمان بی
که موکوری نییه، ئیمه هه له ده که یین له شتانیکدا که ده یانینین و
ده یانینستین، هه روه ک ئیمه هه ندیک له شته کانمان بیر ده چیتوه
و له شیکردنه وه ی رووداوه کاندایه و په پری ئاسانی هه له ده که یین.
کیشه ی دووهم ئو وه یه که می شکمان دروست کراوه بو
ده سترتن به و واتایه ی بو خۆمانی ده هینینه بوون. ئیمه هه می شه
لا ده ده یین به لای ئو واتایه دا که عه قلمان دروستی کردووه، هه ز
ناکه یین ده ستیان لی هه لگرین، ته نانه ت کاتیکیش به لکه یه کمان دیته
به ر ده ست که پیچه وانیه ی ئو واتایه بیت که پی گه یشتووین،
ئووا زۆربه ی کات به لکه که پشتگو ی ده خه یین و ده ست ده گرین به
بیروبو واکانمانه وه.

جاریک ئیمو فلیبسی کومیدی وتی: «پیم وا بوو که می شک
که وره ترین ئەندامی جه سته مه، پاشان زانیم کئ وام پی ده لیت.»
راستییه ناخۆشه که ئو وه یه که ئو به شه زۆره ی ده یزانین و
بروامان پنییه تی، به ره نجامی په یوهندییه کی به هیزه له نیوان لایه نداری
و نه بوونی ورده کاری که له می شکماندا بوونیان هه یه. زۆر له
به ها کانمان، به لکوو به شی هه ره زۆریان به ره می ئو رووداوانه ن

که هه موو جيهان له خو ناگرن، يان به رهه می رابردوويه کن که
تنگه يشتنيان به ته واوی خراپه.

ئه نجامی ئه م قسه يه چييه؟ ئه نجامه که ی ئه وه يه که زورينه ی
بيروپاکانمان هه لهن، يان با وردتر بين: بيروپاکانمان هه موويان
هه لهن، به لام هه نديکيان له وانی تر که متر هه لهن! عه قلی مروقه کان
کومه ليکی به يه کداچووه له که می وردده کاری. راسته ئه م بيروکه يه
له وانه يه نائاسووده ت بکات، به لام قبولکردنی به جوریک گرنگه که
بروای پي ناکريت. له داهاتوودا ئه مه ده بينين.

ئاگاداری ئه وه به که بروات پييه تی

له ميانه ی خستنه ژير چاره سه ری ده روونيه وه له سالی ۱۹۸۸،
پوژنامه نووس و نووسه ری بواری ئافره تان؛ ميريديس ماران
گه يشته راستيه کی له ناکاو: کاتيک منداڵ بوو؛ باوکی مامه له ی
سيکسي نه شياوی له گه ل کردبوو، ئه مه شوکيک بوو بو ئه و،
له گه ل يادگه يه کی داگيرکراو هه موو ژيانی تيپه راند تاکوو گه وره
بوو به بي ئه وه ی هيچی له باره وه بزانيت، به لام کاتي گه يشته
ته مه نی سی و حه وت سالی؛ رووبه رووی باوکی وه ستايه وه و
رووداوه که ی به ئه ندامانی خيزانه که ی راگه ياند.

ئه وه ی ميريديس باسی کرد، ترسی خسته نئو دلی ئه ندامانی
خيزانه که وه. باوکی به خياريی رهي کرده وه که هيچ کاریکی
کردبیت. به شيک له ئه ندامانی خيزانه که چوونه پال ميريديس،
به شه که ی دیکه شيان چوونه پال باوکه که، داری خيزانه که بوو
به دوو به ش. ئه و ئازاره ی بووبووه ره گه زيکی دياریکراو له
په يوه ندی نئوان ميريديس و باوکيدا، بو ماوه يه کی زور ته نييه وه

و وهکوو بزین له ننیو لقه کانی نهو داره دا بلاو بووه وه، هه مووان پارچه پارچه بوون.

له سالی ۱۹۹۶ میریدیسی شتیکی کتوپری دیکه ی دوزیه وه: باوکی هیچ مامه له یه کی نه شیایو سینکسی به رامبه ری نه کردبوو، عه قلی خوی نهو بیره وه رییه ی داهینابوو به یارمه تی چاره سازیکی دهروونی که نهویش مه به سستی خراپ نه بوو، هه سترکردن به تاوانی زال کردبوو به سه ریدا.

هه موو نهو ماوه یه ی له ژیانی باوکیدا مابوو؛ له هه ولی ئاشترکردنه وه ی نهو و نه دامانی دیکه ی خیزانه کهیدا بوو له رینی داوای لیوووردنه بیکوتاییه کانی، به لام کات فریای نه کهوت، له بهر نه وه ی باوکی مرد و نهو خیزانه هه رگیز نه که رایه وه سه ر رینچه راسته که ی خوی.

دواتر پوون بووه وه که میریدیسی به ته نها نه بووه، نهو له ژیاننامه کهیدا که ناوی لی ناوه «دروکه م: چیرۆکینی راسته قینه له باره ی یاده وه رییه کی ساخته وه»؛ پوونی کردووه ته وه که چون ئافره تانیکی زور له دهیه ی هه شتاکاندا نه دامه نیزی نه کانی خیزانه که یان تۆمه تبار کردووه به ده سترنیزیکردنه سه ریان و مامه له ی نه شیایو به رامبه ریان، به لام پاش چه ند سالیک له قسه کانیا ن په شیمان بوونه ته وه. له پووداویکی هاوشینه دا، له هه مان دهیه دا که سانیکی زور ده رکه وتن که باسیان له کومه له ی شه یتانه په رسته کان ده کرد که خراپه به رامبه ر مندا لان ده که ن، به لام پولیس هیچ به لگه یه کی ده ست نه کهوت سه باره ت به و به فتاره شیتانه یه ی باسیان کردبوو، سه ره رای لیکو لینه وه ی زور که له ده یان شاردا به رینه و چون.

بوچی خه لکی له نا کاو که و تنه هه لبه ستنی نهو یاده وه رییه

درۆیانە لە بارەى خراپەکاریى تۆقینەر لەناو خیزانەکان و هەندىک
لە کۆمەلە ئایینیەکاندا؟ بۆچى هەموو ئەو شتانە لەو ماوه
دیاریکراوەدا ڕوویان دا، واتە لە دەیهى هەشتاکاندا؟

کاتێک کە منداڵ بوویت یاریى (تەلەفۆن) ت کردوو؟ ئەو یارییهى
کە شتێک دەچینیت بە گۆیى کەسێکدا، پاشان ئەوهى وتووتە بە
هەمان ڕیگا دەگوێزیتەوه بۆ دە کەسى تر و ئەوهى کوتا کەس
گۆیى لێى دەبیت؛ زۆر جیاوازه لەوهى تۆ لە سەرەتاوه وتووتە.
یادگەى ئێمەش لە بنەرەتەوه لەسەر ئەم شیوازه کار دەکات.

بە ئەزموونیکى دیاریکراودا تێدەپەرین، لەپاش چەند ڕۆژێک بە
شیوەیهکى کەمێک جیاواز ئەو ئەزموونەمان بێر دەکەویتەوه، وەک
ئەوهى کەسێک چپاندبیتى بە گۆتماندا و بەباشى نەمانیستبیت،
پاشان ئەو ئەزموونە بۆ کەسێک دەگێرێنەوه و خۆمان بە ناچار
دەبینین کە هەندىک لە بۆشاییەکان لەلایەن خۆمانەوه پڕ بکەینەوه
بۆ ئەوهى دُنیا ببینەوه کە چیرۆکەکە واتایەک دەبەخشیت و بۆ
ئەوهى وەک چیرۆکێکى سەرنجراکێش دەربجیت، پاشان خۆمان
باوەڕ بەو شتە بچووکانە دەکەین کە مێشکى خۆمان دروستى
کردوون، بەم شیوەیه چیرۆکەکە بەتەواوى دەگێرێنەوه، لەگەڵ
زیادکراوەکاندا لە جارى داها توودا، بەلام ئەو زیادکراوانە راستەقینە
نین، ئێمەش دەزانین کە تارا دەیهک هەلەى تێدايه، پاشان لەدواى
سالىک بەسەرخۆشى هەمان چیرۆک دەگێرێنەوه و چاکسازی
زۆرى تێدا دەکەین... کێشه نیه، با راستگۆ بین... یەک لەسەر سێ
چیرۆکەکەمان گۆڕانى بەسەردا دیت، بەلام هەفتەیهک دواى ئەوه
هاوار دەکەین و نامانەویت دان بنین بەوهى زیادەڕویمان لە
درۆدا کردوو، بەو شیوەیه چیرۆکەکە بە کۆپییهکى گەورەکراو و
سەرخۆشانەوه دەگێرێنەوه، پاشان پینج سال تێدەپەریت و سویند

دهخوين كه راسته، سويند دهخوين به گياني دايكمان كه راسته و له خودي راستگوييش راستگوياڼه تره، له كاتيكدا له سه ددا په نجاى ناراسته.

نيمه نهو كاره دهكەين، هه موومان، تو نهو كاره دهكەيت، منيش نهو كاره دهكەم، نهو بابتهش هيچ په يوه ندييه كي به ناستي راستگويمان يان نيه تباشيمان وه نيه، له بهر نه وهى نيمه هه ميشه له حاله تي سهرلينيواندنې خومان و سهرلينيواندنې خه لكانې ترداين له بهر هوكارىك نا، به لكوو تهنه له بهر نه وهيه كه ميشكمان به جوړىك ديزاين كراوه هه ميشه چالاك بيت، به لام ديزاين نه كراوه بو نه وهى ورد بيت.

بابته كه له سهر خراپي يادگه مان كورت نابيته وه (يادگه يه كي خراپ تا نهو ناسته ي وا بكات دادگاکان شاهيده كان به هه ند وهرنه گرن له هه نديك حاله تدا)، به لكوو ميشكمان تا ناستيكي ئابروو به ريش به ريگاي لايه ندارى كار دهكات.

نهو چونه؟ ميشك هه ميشه هه ول ده دات واتاي نه وهى له دهو رو به رمانه هه لينجيت، نه مهش به پشت به ستن به وهى پيشتر باوه رمان پييه تي و نه وهش كه پيشتر پيمان راگه يه نراوه. هه زانياريه كي نوئ له ريگه ي به ها و هه لينجراوه كاني خومان وه پيوانه دهكرت، له نه جامي نه وهش ميشك هه ميشه لايه ندار ده بيت بو نه وهى لهو چركه ساته دا هه ست دهكەين كه راسته.

بهو شيوه يهش كاتيك په يوه نديم له گهل خوشكه كه م باش بيت؛ نهوا هه موو بيره وه رييه كانم له گهل نهو له ژير روشنايي نه رينيدا باس دهكەم، به لام كاتيك په يوه ندييه كه خراپ ده بيت؛ نهوا زور به ي كات بهو شيوه يه سه يري هه مان نهو ياده وه ريياڼه دهكەم كه جياوازه له رابردو و بهو جوړه دايد ه ريژمه وه كه توو به ي و

بیزاری ئیستای نیوانمان تیایدا رهنګ بداته وه. من ئیستا ته ماشای دیارییه ناسکه که ی ده که م که سالی رابردوو پیشکه شی کردم وهک ئاماره یهک بۆ زالیتی (وهک ئه وهی چاکه یه کی له گه لم کردیت نهک دیاری)، دواتر بانگه یشتنه کردنمان بۆ ماله که ی له نزیک ده ریایچه که به هه له یه کی بیتاوانانه نازانم که به بی مه به ست پرووی دایت، به لکوو به فهراموشکردن و پشتگو یخستنیکي ئابروو به رانه ی ده زانم له لایه ن ئه وه وه.

چیرۆکی درۆزنانه ی میریدیس له باره ی خراپه کارییه که ی باوکی به رامبه ری، زۆر واتای زیاتر ده بیت کاتیک له و به هایه تیده گه ی نه و بیروبو وه پهی لیوه په یدا بووه. پیویسته له سه ره تا وه ئه وه بزانی که په یوه ندیی میریدیس له گه ل باوکیدا له زۆربه ی کاته کانی ژیانیدا په یوه ندیی که نا هه موار و پرکیشه بووه، ده بیت ئه وه ش بزانی که میریدیس زنجیره یه ک له په یوه ندیی سه رنه که وتووی له گه ل پیاواندا دروست کردووه، له ناو ئه وانه شدا هاو سه رگرییه کی سه رنه که وتوو.

به و شیوه یه ش ئه و به هایه ی له لای ئه و بووه، ده لیت: «په یوه ندیی پته و له گه ل پیاواندا، کاریکی خراپه».

له سه ره تای هه شتا کانه وه، میریدیس بووه چالا کوانیکي توند په وی بواری ئافره تان و ده ستی کرد به ئه نجامدانی تو یژینه وه له باره ی ده ستر یژی سیکی بۆ سه ر مندا لان. پروو که شه که ی چیرۆکی ده ستر یژی زۆر تر سناک بوو، یه ک له دوا ی یه ک، مامه له ی له گه ل که سانی ک کرد که پروو به پرووی ده ستر یژی سیکی بوو بوونه وه له ناو خیزانه که یاندا (به گشتی کچانی مندا ل بوون)، ئه مه ش چه ند سالی ک به رده وام بوو، هه روه ک ژماره یه ک راپۆرتی رۆژنامه وانیی زۆری نووسی له باره ی چه ند

توڙينه و بهه کي ڪم ورده ڪاريه وه که لهو کاته دا دهرکه وتبوون:
توڙينه وهی لهو چهشنه که زور زياده ڀوڙي ڪردبو له باري
ٿاڻستي بلاو بوونه وهی دياردهی دستدریژي ڪردنه سهر منڊالان له
چارچنوهی خيزاندا (يه کيک لهو توڙينه وانه باسی له وه ڪردبو
که يه که له سهر سني ٿاڻه ته پيگه يشتو وه کان له ته مهني منڊالياندا
رو به رووی دستدریژي سينکسي بوونه ته وه، پاشتر دهرکه وت
که ٿو ڙمارهيه به هيچ شتو هيه که راست نيه).

له سهر روو همو ٿو وانه وه، ميريديس که وه داوی
خوشه ويستيه وه له گهل ٿاڻه تنيکي ديکه و پهيوه نديي سينکسي
له گهلې دروست ڪرد، ٿو ٿاڻه ته يه کيک بوو له قوربانيناني
دستدریژي سينکسي له ته مهني منڊاليدا، ميريديس پهيوه ندييه کي
ڙهه راويي پهره ٻن دا له متمانهي دوولايه نه له نيوان خوی و
هاوبه شه که يدا، ٿو هاوبه شهی که ميريديس هميشه هولي
دهدا رڙگاري بکات له رابردو وه ٿاڻه ربه خشه که ی، هاوبه شه که ی
چه کي رابردو وه ٿاڻه ربه خشه که ی به کار هينا ٻو ٿو وهی ميريديس
هست به تاوانباري بکات به رامبهري تاکوو سوڙ و خوشه ويستي
ٿو به دست بهينيت (بهندي هه شتم له باري ٿو به به ته
و سنوره کانيه وه، شتي زياتر له حق ده گرنت). لهو ميانه شدا
پهيوه نديي ميريديس له گهل باوکی زياتر به رهو دارووخان چو،
هرگيز دلخوش نه بوو به وهی پهيوه ندييه کي هاوپه گه زبازي
دروست ڪردو وه، هروده ها به رده وام له ژيڙ چاره سهری دهر ونيڊا
بوو به جوڙيک نزيڪ بوو له وهی تووشی واسواسي بيت،
به لام ٿو چاره سازانهی خاوهني به ها و بيروباوه ڀي خويان
بوون که رفته ربه کانياني ٿاڻه استه ده ڪرد، هميشه جهختيان
له سهر ٿو ده ڪرده وه که ناڪرنت ته نها ڪاره ماندو و ڪه ره که ی

مىرىدىس لە ئامادەکردنى راپورتى پوژنامەوانى يان پەيوەندىيە سەرنەكەوتووەكانى لەگەڵ پياواندا؛ ھۆكارى سەرەكى پشت بەدبەختىيەكانى بن، بىگومان دەبىت شتىكى تر ھەبىت، شتىكى قولتر!

بەنزيكەيى لەو سەردەمەدا جۆرىك لە چارەسەرى دەروونى پەيدا بوو كە ناويان لى نابوو «چارەسەرکردن بە يادەوهرى سەركوتكراو»، ناوبانگىكى زۆرى پەيدا كرد. ئەم جۆرە چارەسەرکردنە شىوازىكى نزيك لە خەواندى موگناتيسى بۆ نەخۆشەكان لەخۆ دەكرىت، پاشان ھان دەدرىت بۆ ۋەبىرھاتنەۋەي يادەوهرىيە لەبىركراۋەكانى تەمەنى مندالى و سەرلەنوى زىندووكردنەۋەيان. ئەو يادەوهرىيانە زۆربەي كات ئاسايىن و ھىچ كىشەيەكيان تىدا نىيە، بەلام بىرۆكەكە ئەۋەيە كە پىدەچىت بەشيك لەو يادەوهرىيانە؛ «يادەوهرى خراپ» بن.

بەم شىۋەيە (مىرىدىس)ى داماو بەدبەختى ھەموو پوژىك لىكۆلنەۋەي ئەنجام دەدا لە بارەي خوينىژە نزيكەكان و دەستدرىژىكردنە سەر مندالانەۋە، توورە و رەشبين بوو بەرامبەر بە باوكى، بە ژيانىكى پىر لە پەيوەندىيە سەرنەكەوتو لەگەڵ پياواندا تىپەرى، پاشان ئەو تاكە كەسەي وا ديار بوو لى تىدەگەيشت و خۆشى دەويست؛ ئافرەتىكى تر بوو كە ئەۋيش قوربانىيەكى دەستى خوينىژە نزيكەكان بوو لە رابردوودا، ھەر دوو پوژ جاريك لەسەر قەرەۋىلەكە پال دەكەوت و لەبەردەمى چارەسازەكەيدا دەگريا كە داۋاي لى دەكرد ئەو شتانەي بىر بكەۋىتەۋە كە بىرى نەماون. كارەكە بەو شىۋەيە بوو: لىرەدا حالەتىكى نايابمان ھەيە لە پىناو يادەوهرىيەكى جياوازدا لە بارەي دەستدرىژىيەكى سىكىسى كە ھەرگىز ڤووى نەداۋە.

کېشه ی گه وره که میښکمان له کاتې چاره سه رکړدنی
تاقیکړدنه وه کانی ژيانماندا رووبه پرووی ده بیتته وه؛ بریتیه
له شیکړدنه وه ی نهو تاقیکړدنه وانه به جوړیک بیگونجینین
له گهل هموو شاره زاییه کانی رابردو ومان له گهل هست و
بیروباو په کانیشماندا، به لام له ژياندا زور جار رووبه پرووی
بارودوخی وا ده بینه وه که تیایدا هه ماهه نگی له نیوان رابردو و
نیستایدا دروست ناییت: له م جوړه بونانه دا، نه وه ی له نیستادا
له گهلې ده ژین، رووبه پرووی نه وه ی قبولمانه وه ک راستیه ک
و هر شتیک که په یوه سته به رابردو وه و نیمه به لوژیکی
ده زانین؛ راده وه ستیتته وه. له هه و لیشدا بو هینانه کایه ی هه ماهه نگی
ونبوو؛ میښکمان به نه نقه ست هه ندیک یاده وه ریی ساخته دروست
ده کات، له میانه ی دروست کړدنی په یوه ندیش له نیوان تاقیکړدنه وه ی
نیستامان و نهو رابردو وه خه یالیه دا، میښکمان ریگامان پی ددات
له سر نه و واتایانه ی تیایدا جیگیر بوون؛ بمینینه وه.

هه روه ک پیشتیش تییینمان کرد، چیروکه که ی میریدیس تاکه
چیروکی له و جوړه نه بوو، له راستیدا سالانی دهیه ی هه شتاکان
و سه رته ی دهیه ی نه وه ده کان، تومه تبار کړدنی سه دان که سی
بیتاوانی به خو یه وه بینې به تومه تی توندوتیژی سینکسی له
بارودوخی لیکچوودا، زورینه ی نهو که سانه ش نیردران بو زیندان.
سه باره ت به و که سانه ی له ژيانی خویان رازی نه بوون،
نهو شیکړدنه وه وهرگیراوانه شانبه شانی پرکړدنیکې گه وره ی
سوزدارانه که ده زگا کانی راگه یانندن پالنه ری بوون له و بابته دا،
وای کرد ناناگایې له میښکی خه لکیدا پال به و عه قلانه وه بنیت
ده ستکاری ی یاده وه ریبه کانیا ن بکه ن به جوړیک که وه کوو
قوربانیه ک دهر بکه ون له ریگه ی شیکړدنه وه ی نارحه تیه کانی

نێستایانەو، بەوێش خۆیان لە بەرپرسیاریتی بدزێنەو. بەو
شێوەوێه «چارەسەرکردن بە یادەوێری کێکراو» بوو ئامرازێک
بۆ ئەوێ حەز و ئارەزوو نائاگایانەکان لە حەشارگەکانیان بێنە
دەرەو و لە چوارچێوەی یادەوێرییە کدا بەرجەستە ببن.

ئەم پرۆسەیە و ئەو حالەتە زیهنییە لێی کەوتەو، تەشەنە
کرد بە جۆریک ناوی لێ نرا «ماکی یادەوێری ساختە» کە بوو
هێوی گۆرانکاری لە شێوازی کارکردنی دادگاکاندا، دادگایی هەزاران
کەس لەو چارەسازانە کرا و مۆلەتی کارکردنیان لێ سەنرایەو.

«چارەسەرکردن لە ڕینگای یادەوێری کێکراو» لە بواری
کارکردن دەرھینرا و ڕینگای کرداریی دیکە شوینی گرتەو،
پاشان توێژینەوێکانی دواتر جەختیان لەسەر ئەو وانە بەئازارە
کرەوێ کە لەو دەیەیدا فێری بووین: بیروباوەرەکانمان نەرم،
یادەوێرییەکانمان تا ئاستیکی ترسناک باوەرپێنەکراون.

برێکی زۆر دانایی کلاسیکی هەیه کە پێمان دەلێت «متمانەمان
بە خۆمان هەبێت» و «گۆی لە دڵمان بگرین»، هەروەها چەندین
کلێشە تر.

بەلام لەوانەیە وەلامی راست ئەوێ بیت کە لە متمانەمان بە
خۆمان کەم بکەینەو. لەدوای هەموو بابەتەکە، ئەگەر دڵەکانمان و
عەقلەکانمان جێی متمانە نەبن؛ ئەوا پێویستە نییەت و پالەنەرەکانمان
زیاتر بخەینە ژێر پرسیارەو. ئەگەر ئێمە هەلە بین، هەموومان،
هەموو کاتێک، ئایا گومانکردن لە خۆمان و بەرھەڵستی بیرکردنەو
و بیروباوەرەکانمان و گریمانەکانمان بە جۆریک نەرمیی لەگەڵ
نەنوینریت؛ نابێتە تاکە ڕێبازی لۆژیکی بەرھو پێشکەوتن؟

دەنگە ئەمە ترسناک بیت، لەوانەشە جۆریک لە تیکشکانی خودی
بیت، بەلام تەواو بە پێچەوانەی ئەوێ، نەک هەر سەلامەتترین

هه لېزاردهيه، به لكوو برېكي زياتر له نازادي شمان پي ده به خشيت.

مه ترسييه كاني «دنيايي روت»

ئيرين له بهرام بهرم له يه كيك له چيستخانه كاني (سوشي - خواردنكي يابانيه) دانېشتووه و هه ول ديدات بوم بوون بكا ته وه كه چون باوه پي به مردن نيه. سې كاترمير تپه پي، ئيرين برېكي زور سوشي خوارد و به ته نها شووشه يه ك (ساكي - خواردنه وه يه كي كحوليه) ي به ته واوي خوارد وه (له راستيدا نه و ئيستا له نيوه ي شووشه ي دووه مديه)، كاترمير چواري پاشنيوه پوي روي سي شه ممه يه.

من (ئيرين) م بانگه يشت نه كرد بوو بو ئه م چيستخانه يه، به لكوو خوي له ريگه ي ئينته رنېته وه شوينه كه ي زاني و هات ليزه مني دوزيه وه.

ئه مه يه كه م جاري نيه، پي شترېش نه و كاره ي كرد وه. ئيرين برواي وايه ده توانيت چاره سه ري مردن بكا، به لام برواشي وايه كه پيويستي به يارمه تبي من هه يه بو ئه وه ي نه و كاره بكا، به لام نه و يارمه تبي ي داواي ده كا؛ جوړيك له كار كردن نيه، نه گهر هه نديك ئاموژگاري بويستايه له بواري نه وه ي كه له گه ليدا بم، چونكه خودا نه وه ي ويستووه! نه و ده ليت له نيوه ي شه ودا به ده نكي فريشته كان خه به ري بووه ته وه كه فه رمانيان پي كرد وه به وه ي «په يوه نديي كومه لايه تيمان» مژده دهره و ده گوريت بو به سه رده ميكي نوي له ناشتي هه ميشه يي له سه ر زه وي (به لي، نه و واي پي وتم).

تا ئه و کاته ی که ئیمه بهیه که وه له چیشتهخانه ی سوشی دانیشتبووین، به هه زاران نامه ی له ریگه ی پۆستی ئه لیکترۆنییه وه بۆ من ناردبوو، جا وه لامم دابیتته وه یان نا، وه لامه که م به توو په ییه وه بوو بیت یان به ئه ده به وه؛ هیچ شتیک نه ده گۆردرا. بیروباوهری ههرگیز گۆرانی به سهردا نه ده هات، بۆچوونیشی نه ده گۆرا، له و کاته دا هه وت سال به سهر سهره تای ئه و بابته دا تیپه ریوو (ئه و ههر بهرده وام بوو).

ئیمه به و جۆره بووین، له چیشتهخانه یه کی بچووکی سوشیدا دانیشتبووین، ئیرین ساکیی ده خواردوه و چه ندین کاتژمیر قسه ی ده کرد له باره ی ئه وه ی چاره سهری به ردی گورچيله ی بۆ پشيله که ی کردووه ته نها به به کاره ی نانی وزه، له و کاته دا ئه مه ی خواره وه به میشکمه دا هات:

ئیرین هیچ نه بوو جگه له یه کیک له و که سانه ی ئالووده ی «گه شه پیدانی خودی» بووه، ده یان هه زار دۆلاری خه رج کردبوو له کتیب و وانه و کۆر و کۆبوونه وه کاندایه. ئه وه ی له هه مویان شیتانه تر بوو، ئه وه بوو که ئیرین هه موو ئه و شتانه ی فیری ده بوو؛ دووباره ی ده کردوه. خه ونی خۆی هه بوو، هه میشه جه ختی لی ده کردوه، بابته که ی ده هینایه پیش چاوی خۆی، پاشان به کردار ده یکرد، په تکردنه وه و شکستی ده خسته ئه و لاوه و هه لده ستایه وه و سه ره له نوێ دهستی پێ ده کردوه. ئه و بیکۆتایی ئه رینی بوو، هه روه ها له باره ی خۆیه وه بیروکه ی نایابی هه بوو، مه به ستم ئه وه یه بانگه شه ی ئه وه ی ده کرد که له توانایدا هه یه پشيله چاک بکاته وه هه روه ک چۆن مه سیح به له کیی چاک کردووه ته وه!

له گه ل ئه وه شدا به هاکانی به جۆریک خراپ بوون، تا ئه و ئاسته ی هه موو ئه وانه به لایه وه گرنگیان نه بوو. هه روه ک راستی

ئووهی هه موو شتیک به شیوهی «راست» ئه نجام دهدات، به لگهی
ئووه نه بوو که ئو له سهر حقه، ئو خوی بوو.

له دهروونیدا دنیاییهک هه بوو که رهی دهکردهوه نه میتیت،
خوی ئووهی له پیی زور وشهوه پی وتم: دهیزانی که ئو
«دامه زراوی» یه له لای ئو هه رگیز لۆژیکی و تهندروست نه بوون،
ههروهک وای کردبوو به خته وهر نه بیت، به لام له بهر هوکاریک وای
ههستی دهکرد که به ته وای له سهر حقه و دهسته و ستانه له ئاست
وهستان و پشتگوینخستنیدا. له ناوه راستی دهیهی نه و دهکاندا،
زانای دهروونی؛ روی باومستر دهستی کرد به لیکولینهوه له
بارهی چه مکی شهر، له بنه پته وهر گرنگی بهو که سانه دهدا که
شتی خراپیان ئه نجام داوه و ئو هوکارانهی وای کردوووه ئو
شتانه بکهن.

لهو کاته دا گریمانهی ئووه له ئارادا بوو که خه لکی شتی
خراپ دهکهن، له بهر ئووهی ههستیان به رامبه ر به خویان زور
خراپه... به واتای ئووهی بریکی یه کجار کهم له نرخاندنی خودیان
ههیه، به لام له نیو یه کهم دوزینه و دهکانی باومستردا ده رکهوت
ئو گریمانهیه زور بهی کات راست نییه، به لکوو روون بووه وهر
که به گشتی بابته که پیچه وانهی ئووهیه. هه ندیک له خراپترین
تاوانبارهکان؛ تیروانینیکی زور باشیان به رامبه ر به خویان هه بوو،
ئو ههستکردنه به ئاسوودهیی به رامبه ر به خویان، سه ره پای
راستییهکانی دهو ربه ریان، وای کردوووه ئو ههسته یان هه بیت
که رپییدراوه بویان ئازار به خه لکی بگه یهن و به چاوی سووک
ته ماشایان بکهن.

ته نانهت ئو که سه ههست دهکات که رپییدراوه بۆ ئو کاری
ئابرو و به رانه به رامبه ر خه لکانی تر بکات، پیویسته بر وایه کی

دامەزراوی لا دروست ببیت بەوەی کە ئەو کەسیکی چاکەخوازە،
بیروباوەرەکانی راستن، مافی خۆیەتی هەر چییەکی ویست؛ بیکات.
رەگەزپەرستەکان کاری رەگەزپەرستی دەکەن، لەبەر ئەوەی
دانیان لەوەی جینەکانی ئەوان باشتەرە. توندپەرەکانیش خۆیان
دەتەقیننەو و هەزاران کەس دەکوژن، چونکە دانیان کە ئەوان
شەهیدن و شوینیکی پارێزراویان لە بەهەشت بۆ دابین کراوە.
پیاوانیکیش هەنگاو دەنێن بۆ دەستدریژیکردنە سەر ئافرەتان و
ئەنجامدانی کاری نەشیاو بەرامبەریان، لە روانگەی ئەو متمانەیە
هەیانە بەوەی جەستە ئافرەتان مافیکی ئەوانە و نرخەکەشیان
داوە.

خراپەکارەکان هەرگیز پێیان وا نییە کە خراپەکارن، بەلکو
پێیان وایە هەر کەس دژایەتییان بکات؛ ئەو خراپەکارە.
لە پێرەوی ئەو زنجیرە تاقیکردنەوانە بوونە جێی مشتومڕ
و جیاوازی (ئێستا ئەو تاقیکردنەوانە بە تاقیکردنەوانەکانی میلگرام
ناسراون، وەک دانەپالێک بۆ زانای دەروونناسی ستانلی میلگرام)،
تۆیژەرەوان بە کەسانی ئاساییان وتوووە کە پێویستە لەسەریان
سزای کەسانیکی دیکە خۆبەخش بدەن، لەبەر ئەوەی هەندیک
سیستیمان پێشیل کردوووە، ئەو کەسانەش هەستان بە سزادانی
خۆبەخشەکان و هەندیک جار سزاکەیان زیاد کردوووە بۆ گەیاندنی
ئازاری جەستەیی پێیان، هیچ یەکیک لەو سزادەرانەش نەبوو
کە سزادانەکە رەت بکاتەو یان داوای روونکردنەو بکات لەو
بارەییوە، بەلکو بەپێچەوانەو: زۆریکیان چیژیان دەبینی لە
سزادانەکە لە ئەنجامی ئەو متمانەیە هەیبوو لە چاکسازی
ئەخلاقی، کە ئەو لە میانە تاقیکردنەووەکەدا بەشداری دەکات.
کێشەکە لێرەدا تەنها نەبوونی دانیایی نەبوو، بەلکو لەوەدا بوو

که هه ولدان بو ټو دلدیاییه؛ زور کات بریکی زورتر (خراپتر) له دلدیایي بهرهم دهینیت.

که ساینکی زور دلدیاییه کیان هه یه که کار ناکاته سهر شله ژانی توانای کارکردنیان، یان له بری ټو کرښه ی پیوښته به دهستی بهین، به لام ټو دلدیاییه وا ناکات هه ستنکی باشتریان هه بیت سه بارهت بهو کاره، به لکوو خراپتری دهکات، سهیر دهکن و دهبین که ساینک پله یان بهرز دهکرښه وه و ټه مان پله یان بهرز ناکرښه وه، به مهش هه ست به ستهم دهکن، بهم شڼوه یهش هه ست دهکن نانرخینرین و دان به بوونیا نانا نانریت.

به لکوو رهفتاریکی زور ساده وهک چاو خستنه سهر نامه کانی موبایلی هاوړیکهت یان پرسیار له هاوړیکهت بکهیت له باره ی ټه وهی خه لکی چی دهلین سه بارهت به تو، ټه مه له وه وه سه رچاوه دهگریت که هه ست به که می دلدیایي دهکیت و ټاره زوویه کی ټازار به خشت هه یه بو ټه وهی بکهیت به دلدیایي.

رهنگه سهیری نامه کانی موبایلی هاوړیکهت بکهیت و هیچیش نه بینیت، به لام به دهگمن ټه مه کوتایی ری ده بیت، چونکه ده ست دهکیت به پرسیار کردن که ټایا موبایلینکی دیکه ی هه یه. له وانه یه هه ست بکهیت پشتگویت دهخن و له کارکردندا به سه رتدا تیده په پښ بو ټه وهی بو خوتی شی بکه یته وه که بوچی پلهت بهرز ناکرښه وه، به لام ټه مه وا دهکات زیاتر هه ست به بینتمانه یی بکهیت بهرامبه ر هاوړیکانت و شیکردنه وه یه کی ناراست بو هه موو ټه وانه بکهیت که پیت دهلین (هر بهو شینوازه هه سته کانیشیان بهرامبه ر به خوت شی دهکیت وه)، ټه مهش ټه گه ری پله بهرز کردن وه که ت زور له وهی پښوو که متر دهکاته وه. دهکریت سوور بیت له سه ر ږا کردن به دوا ی ټو که سه ی (له وانه یه) له گه لی بیت، به لام هه موو

بەتکردنەوهیەکی هەولەکانت و هەر شەویەک که بەتەنها بەسەری
دەبەیت؛ وا دەکەن بکەویته پرسیارکردن لە بارەى ئەوهى کام لە
کارەکانت هەلەى تێدايه.

لەم کاتانەى دڵنیایى بوونی نییه، هەروەها لەو ساتانەى
بێهێوايیهکی قوول هەیه؛ مەرۆف تووشى هەستیکی خراپى
بەرکەوتەى دەبێت: برۆمان وایه دەتوانین کەمیک فیل بکەین تا
ئەوهى دەمانەوێت؛ بەدەستى بهێنین، خەلکیش شیاوی سزادان،
بەلام ئێمه شیاوی ئەوهین هەر چیه کمان ویست؛ بەدەستى بهێنین،
بەلکوو هەندیک جار بە هیژ بەدەستى بهێنین.

ئەمه دووبارە «یاسای گەرانهوه»یه: هەتا هەول بەدیت لە
شتیکی دیاریکراودا دڵیا بیت، زیاتر هەست بە نادڵنیایى و ناآرامى
دەکەیت.

بەلام پێچەوانەکەشى هەر راسته؛ هەتا نادڵنیاییت قبول بیت و
ئەوت قبول بیت که نازانیت، زیاتر هەست بە ئاسوودەى دەکەیت،
چونکه تیگەشتوویت لەوهى سنوورى زانینی خۆت چەنده.
نادڵنیایى حوکمەکانمان بەرامبەر کەسانى تر بەتال دەکاتەوه،
دەکەویته پیش پۆلینکردنە ناپیویستەکان و شیوەکانى لایەندارى
و ئەو شیوازهى هەستى پى دەکەین کاتیک کەسیک دەبینین لە
شاشەى تەلەفزیۆنەوه، یان لە نووسینگەى کار، یان لەسەر شەقام،
هەروەک نادڵنیایى ئاسوودەمان دەکات لە بارەى بریارەکانمانەوه
بەرامبەر بە خۆمان، ئێمه نازانین ئایا کەسیکی خوشەویستین
یان خوشەویست نین، ناشزانین کەسیکی سەرنجراکێشین یان
سەرنجراکێش نین، هەروەها ئاستى ئەو سەرکەوتنە نازانین کە
لەوانەیه بەدەستى بهێنین، تاکە ریگا بۆ بەدەستەینانى ئەو شتانه
ئەوهیه کە مەرۆف بەردەوام نادڵنیا بیت لى و بەردەوام کراوه بیت

به رووی زانینی له رڼی تاقیکردنه وه وه.
نادلنایي رېشه ی هه موو پېشکه وتن و گه شه کردنیکه، هه رووی
په ندیکي پېشینان هه یه ده لیت: «نه و پیاووی دلنایه له ووی هه موو
شتیک ده زانیت، ناتوانیت فیږی هیچ بیت.» ناتوانین فیږی هیچ
شتیک ببین، تا کوو سهره تا نه زان نه بین به رامبه ری، هه تا زیاتر
دان بنین به ووی که نازانین؛ هه لی سهرکه وتنمان له به ده ستهینانی
زاناییدا زیاتر ده بیت.

به ها کانمان ناته و او و ناکاملن، به لام نه گهر نیمه وای دابنن
که ته و او و تیروته سولن؛ نه وه واته خو مان ده خهینه چوارچیووی
جوړه بیرکردنه و هیه کی د وگمایانه ی ترسناکه وه به جوړیک
را ده که ین له به رپر سیاریتی و هه ست به شیاوی بو به رکه و ته ی
زیاتر ده که ین، لیږه وه تا که رینگا بو چاره سهرکردنی کیشه کانمان؛
سهره تا بریتیه له دانان به ووی کرده وه و بیرو باو ده کانمان تا
نهم ساته ش هه لن، هیچ سوو دیکیشیان نییه.

پنویسته نهم کرانه و هیه هه بیت که مروف له هه له دایه، بو نه ووی
گوړانکاری و گه شه کردنی راسته قینه بېته ناراه.

به ر له ووی بتوانین چاو یک بخشین به به ها و کاره
له پېشیننه کانمان و گوړانکاری کردن تیا یاندا بو نه ووی ببینه که سانیکي
باشتر و ته ندرو ستر، پنویسته له سهرمان سهره تا دلنیا نه بین له
به ها کانی نیستمان، پنویسته له می شکماندا رووتیان بکه ینه وه و
جنگای هه له و لایه نداری و که تنه کانیا ن ببین و بزانی که چون
نه گونجاون له گه ل به شه گه وره که ی جیهان، پنویسته له سهرمان
سه یری نه زانی خو مان بکه ین، چاو بېرینه روو خساری، دان به
بوونیدا بنین، نه مه ش له به ر نه ووی نه زانینه کانمان له هه موومان
گه وره ترن.

ياساي مانسون بۇ خۇدزىنەو

لەوانەيە شىتېكت بېستېت بە ناوى ياساي باركنسون، ئەو ياسايە دەلېت: «كار فراوان دەبېت، تا ئەو كاتە پېر دەكاتەو كە بۇ تەواو كىردنى دانراو».

پېم وا بېت ياساي (مۆرفى) شىت بېستو: «كاتى ئەگەرى پرودانى ھەلەيەك ھەبېت، ئەوا پرو دەدات».

كىشە نىيە... كاتېك لە ئاھەنگىكى كۆكتېلى شىكۆمەنددا دەبېت و دەتەوېت پروداوېكى باش لەلەي كەسېك پرو بدات، ئەوا پېئويستە

ياساي مانسون بۇ خۇدزىنەو بەسەر ئەو كەسەدا جىيەجى بىكەيت. ئەمە ياساي (مانسون): ھەر كات مەترسى شىتېك لەسەر

شوناست زىادى كرد، ھەلەدانى بۇ خۇدزىنەو لىي؛ زىاتر دەبېت. ئەمە واتە ھەر كات ھەرەشە بۇ شىتېك زىادى كرد بەوھى

تېروانىنت بۇ خۇت بگۇرېت (تۇ چەند سەر كەوتوويت يان سەر كەوتو نىيت بە برىواى خۇت، چەند خۇت بە پابەند دەبېنىت

بە بەھايەكەو)، زىاتر خۇت لە ئەنجامدانى ئەو شىتە دەدزىتەو. بەدلىياى برېك لە ئاسوودەيى بوونى ھەيە لەگەل زانىنى ئاستى

مەماھەنگىت لەگەل جىھان، بەلام ھەر شىتېك بېتە ھوى تىكدانى ئەو ئاسوودەيى؛ ئەوا مەترسىدارە (تەنانەت ئەگەر پېشېنىش

بىكەيت كە ژىانت بەرەو باشتىر دەبات). ياساي مانسون بەسەر شىتە باشەكان و شىتە خراپەكانى

ژىاندا دەچەسپېت، كەواتە رېي تىدەچېت دەستكەوتى يەك مىليون دۇلار بۇ تۇ جىگاي مەترسى بېت لەسەر شوناست بە ئەندازەي

ئووهی له دهستانه هه موو پاره کت هه یه تی. هه روه ها بوی هه یه
سه رکه وتنت بۆ بوون به ئه ستیره یه کی موسیقا، مه ترسی بۆ سهر
شووناست دروست بکات رېک به ئه ندازه ی ئووه ی له دهستانه
کاره کت مه ترسیه بوی. ئه مه یه زوربه ی کات وا ده کات خه لک له
سه رکه وتن بترسن، خه لکی له سه رکه وتن ده ترسن له بهر هه مان
ئووه هۆکاره ی که له شکست ده ترسن: ئووه مه ترسیه که که
باوه ریان له باره ی خویانه وه پیته تی.

تو خوت ده دزیته وه له نووسینه ی ئه و شانۆیه ی که خه ونی خوت
بووه، چونکه هه نگاونانت بۆ ئه و بابته؛ له وانه یه شووناست بخاته
ژیر پرسیاره وه له بهر ئووه ی که سینک پیت ده لیت وهرتگرتووه. توی
ئافره تیش خوت له قسه کردن له گه ل هاوسه رکه کت ده دزیته وه له
باره ی پیوستبوون به بریک چاونه ترسی زیاتر کاتی هه ردووکتان
له ژووری نووستندان، له بهر ئووه ی په نگه قسه کردن گومان
له بهر شووناست دروست بکات وهک ئافره تیکی چاکی په وشت
جوان. تو خوت ده دزیته وه له وه ی به هاوړیکه ت بلیت که له ئیستا
به دواوه ناته ویت بیبیت، چونکه کوتاییه تان به هاوړیه تیت؛
کاریکی پیچه وانه یه له گه ل شووناست وهک که سینکی نه رمونیانی
لیتوورده.

هه موو ئه وانه هه لی باش و گرنگ که به رده وام په تیان
ده که یه وه؛ له بهر ئووه ی هه په شه ن بۆ سهر گورانی تیروانین
و هه سته کانمان له به رامبه ر خومان، هه په شه یه بۆ سهر ئووه
به هایانه ی هه لمانبژاردوون و فیر بووین که ژیانمان به پیتی ئه وان
به پری بکه ین.

هاوړیه کم هه یه که ماوه یه کی زوره باس له وه ده کات به نیازه
کاره هونه رییه کانی له ئینته رنیت بلاو بکاته وه، بۆ ئووه ی له و

رینگایەو دەست پێ بکات وەک هونەر مەندیکى پیشەگەر لەو
بوارەدا (یان بە پیشەگەر بیناسینین لانی کەم). سالانیکى بەو
قسانەو تێپەر کرد، هەندیک پارەى کۆ کردەو، بگرە ژمارەیهک
پینگەى لەسەر ئینتەرنێت کردەو و کارەکانى خۆى تێدا دانا.
بەلام ئەو پینگانەى نەخستە کار، بەردەوام ھۆکارىکى بەدەستەو
بوو: ڕوونى وینەکە بەپێى پێویست نییە، یان پێویستە هەندیک
چاکسازی لە تابلۆیەکیدا بکات، یان دواتر ناتوانیت کاتى پێویست
بۆ ئەو کارە تەرخان بکات.

چەند سالیک تێپەڕین، ھاورپیکەم ھەرگیز وازى لە «کارە
راستەقینەکەى» نەھینا، بۆچى؟ لەبەر ئەوەى سەرەپای ئەو خەونەى
کە ژيانى خۆى لە رینگای هونەرەکەیهو مسۆگەر بکات، بەلام
ترسى ھەبوو لەوەى نەبیتە هونەر مەندیکى جێى سەرنجى کەس،
پێى وا بوو ئەمە گەورەتر و مەترسیدارترە لەوەى هونەر مەندیک
بیت کەس ناوى نەبیسیت، لانی کەم بەوەى هونەر مەندیکى
نەناسراو بوو ئاسوودە بوو، لەسەر ئەوەش راھاتبوو.

ھاورپیکەى دیکەم ھەیه زۆر ئارەزووى بە ئاھەنگە، ھەمیشە
دەچوو دەردەو و دەخواردەو و بەکەوتە شوین ئاھرەتان.
دواى چەند سالیک لەو جۆرە ژيانەى، تا ئاستیکى ترسناک
خۆى بەتەنیاى بینییەو، تووشى خەمۆکى و خراپبوونى بارى
تەندروستى بوو، ویستى واز لەو جۆرە ژيانەى لەگەڵ ئاھەنگەکان
بھینیت، بە غیریەیکى توندەو بەسى لەو ھاورپیانەى دەکرد کە
بەبۆندى راستەقینەیان ھەبوو و ئەوانەى سەقامگیریان لەو
زیاتر بوو، بەلام ھەرگیز گۆرانی بەسەر نەھات. چەندین سال بەو
شیوێ بەردەوام بوو: شەویکى بەتال لەدواى شەویکى بەتال،
بیانودەکەشى بەردەوام ھەمان بیانوو بوو، ھەمیشە بیانوویەیکى

به دهسته وه بوو که وا بکات توانای گورانکاری نه بیت.
وازمینان له و جوړه ژيانه؛ هه تا ئاستیکي به کجار زور هه رده شه
بوو بۆ سهر شووناسی، نه یده زانی بیت به هیچ جگه له «گنجی
ناهنگه کان». دوورکه وتنه وه له وه، بۆ ئه و وه کوو هه ولدان بۆ
خوکوشتن وا بوو.

بۆ هه ریه ک له ئیمه، ئیمه هه موومان، به هایه کی تایبته هه یه،
ئیمه ش ئه و به هایانه ده پاریزین و پاریزگاریان لی ده که ین و هه ول
ده دین وه فامان بۆی هه بیت، هه روه ک به هانه ی بۆ ده دوزینه وه
و کار ده که ین بۆ به رده وامبوونی. میشکه ناموکه مان به و شینوده یه
کار ده کات، ته نانه ت نه گهر داواشی لی نه که ین ئه و کاره بکات.
هه روه ک پیشتیش ئاماژمان پی دا، ئیمه لایه نداری و تاوانکاری
بینویژدانه مان هه یه له به رژه وه ندیی ئه وه ی پیشت زانیومه
و به وه ی دلنایین که راست و دلنیاکراوده یه. نه گهر من خوم به
که سیکي نه رمونیان بزانه، نه و خوم له و حاله تانه ده پاریزم که
پنچه وانه ی ئه و بروایه من. نه گهر خوم به چیشتلینه ریکي مه زن
بزانه، نه و به دوا ی ئه و هه لانه دا ده گهریم که ریگای سه لماندنی
ئه و بروایه م پی دهن جار له دوا ی جار (ته نها بۆ خوم). بروا
هه میشه به سهر هه موو شتیکی دیکه دا پیش ده که ویت، بۆ گورینی
ریگای بینیمان بۆ خومان و ئه وه ی بروامان وایه له لاما ن هه یه و
ئه وه ش که بروامان وایه له لاما ن نییه، به لام هیشتا ده سته وسانین
له زالبوون به سهر ئه و دل راوکتیه و هزی خودزینه وه، واته ئیمه
به رده وام ده سته وسان ده بین له ئاست گورانکاری.

به م ریگایه ش ده کریت ده سته واژه ی «خوت بناسه» یان
«به دوا ی خوتدا بگه ری» مه ترسیدار بیت، نه مه ش له به ر ئه وه یه
که له وانه یه وا بکات له ده وری بازنه یه کی دیاریکراودا تووشی

چەقەستن ببیت، لەوانەیه شانت قورس ببیت بە ئومید و پیشبینی
وا که پنیوست نین، دەکریت تو بکاته که سیکی داخراو لەبەردەم
توانا ناوخوییه کانت و ئەو هەلانی لە دەرەو بوونیان هەیه بۆت.
پیت دەلیم: بەدوای خۆتدا مەگەرێ، ناشیدۆزیتەو! هەروەها
پیت دەلیم: هەرگیز نازانیت تو کینیت! ئەمە دەلیم، چونکه ئەمە
ئەو شتانەیه که رینگای دۆزینەووت لێ دەگریت. هەروەها ئەو
دەلیم، چونکه سوورت دەکات لەسەر مانەو بە خۆبەکه مزانی لە
بریارەکاندا لەسەر خەلکی بە قبولکردنی جیاوازییەکانیان لەگەڵ
تو.

خۆت بکوژە!

بووزایی دەلێت بیرکردنەووت لە بارەیی ئەوێ «تو» کینیت،
هیچ نییه جگە لە دارشتنکی عەقڵی بێهەلگە و خۆسەرانی، هەروەها
پنیوستە واز لەو بەهینیت که تو هەر لە بنەرەتەو هەیت، لەبەر
ئەوێ پنیوهره هەرەمەکییه خۆسەرانیەکان که خۆتیان پێ دەناسیت؛
وات لێ دەکەن وەک ئەوێ لەناو چالێکدا گیرت خواردبیت، واتە
باشتره بۆ تو که واز لە هەموو ئەوانە بەهینیت، دەتوانین بڵین
بووزایی هانت دەدات بۆ «زیادەپۆیینەکردن لە گرنگیپێدان».

لەوانەیه ئەمە لە لۆژیکدا شتێکی ناتەواو بیت، بەلام ژمارەیهک
سوودی دەروونی هەیه که لە پەرەوکردنی ئەم شینوازهو لە
ژیاندا سەرچاوهیان گرتووه. کاتیک واز لەو چیرۆکانە دەهینین که
لە بارەیی خۆمانەو دەیگیرینهو (واتە کاتیک لەبەردەم خەلکیدا
وازیان لێ دینین)، بەو خۆمان ئازاد دەکەین بۆ ئەوێ توانای
کارکردنمان هەبیت (هەروەها شکستەینانیش)، هەروەها توانای

گه شه سهندن و پيشكه وتنمان مه بيت.

كاتيك ئافره تيك دانپيدانان بۇ خوى دهكات و دهليت: «له راستيدا له وانه يه من سهر كه وتوو نه بم له دروستكردى په يوه دى له گهل ره گه زى به رامبه ر»، به وه ئهو ئافره ته ئازاد ده بيت له كار كردندا و كوتاييه ك بۇ هاوسه رگيريه شكستخواردو وه كى داده نيت، لهم حاله ته دا شوو ناسينكى نيه كه په يوه ست بيت به پاريزگار يلى كرده وه له رنى سوور بوون له سهر مانه وه له هاوسه رگيريه كى شكستخواردو ودا، ته نها له بهر ئوه دى شتيك بۇ خوى بسه لمينيت.

كاتيكش قوتاييه ك دانپيدانان بۇ خوى دهكات و دهليت: «له راستيدا من كه سينك نيم كه جيگاي متمانه بم، له وانه يه هموو كيشه كان له وه دا بن كه من كه سينكى سهر ليشيواوم»، به وه خوى ئازاد دهكات بۇ ئوه دى دووباره به هيو او وه ده ست پى بكا ته وه، هيچ هو كارينكى نه بيت بۇ ترسان له دريژده دان به خه ونه كانى له بوارى خويندن، ته نانه ت له ئه گه رى شكسته ينانيش تيايدا.

كاتيك يه كيك له بريكاره كانى دنيايى دانپيدانان بۇ خوى دهكات و دهليت: «راستيه كه ي ئوه ديه كه هيچ كه سينكى تاييه ت يان ده گمهنى خه ونه كانم، په يوه ست به كاره كه مه وه بوونى نيه»، به مه خوى ئازاد دهكات و ده توانيت واز له و چيرو كه به ينيت و له ژياندا راستگو يانه ههنگاو بنيت و ئوه دى دواتر روو ده دات؛ بيينيت. ليره دا هه والى باش و هه والى خراپم هه يه بۇتان: هيچ شتيكى تاييه ت و ده گمهن له كيشه كانتاندا بوونى نيه، ئه مه ش بيروكه ي «وازه ينان» به ته واوى ئازاد تان دهكات.

جوريك له «رؤچوون له خود» دا هه يه كه هاوشان له گهل ترسيكى پالدر او وه به دنيايى نالوژيكى ديت. كاتيك گريمانه ي ئوه

دادهنیت که ئەو فرۆکەیهی گەشتی پێ دەکەیت؛ دەکەوێتە خوارەوه و تێک دەشکێت، یان کاتی دانی پێدا دەنیت که بیرۆکە ی پرۆژەکەت؛ بیرۆکەیهکی بێعەقلانەیه و خەلکی بەو ھۆیەوه پێت پێدەکەن، یان کاتێک گریمانە دەکەیت که ئەو کەسە ی ھەلدەبژێردریت تا ھەمووان گالتهی پێ بکەن یان پشتگوێی بخەن تۆیت؛ ئەوا بە شێوەیەکی پەنھان بە خۆت دەلێت: «من حالەتێکی ھەلاوێردەم. من وەکوو خەلکانی دیکە نیم. من حالەتێکی تایبەتی جیاوازم».

ئەمە لەخۆپازیبوونە، نە کەمتر و نە زیاتر، تۆ وا ھەست دەکەیت که کێشەکانت شیاوی جۆرە مامەلەکردنێکی جیاوازم، وەک ئەوەی لەناو کێشەکانی تۆدا جۆریکی تایبەتی دەگمەن لە فیزیا یان بیرکاری بوونیان ھەبێت که بەدەرن لە یاساکانی ئەو گەردوونە ی تیایدا دەژین.

ئامۆژگاری من ئەمەیه: تایبەت مەبە، دەگمەنیش مەبە! پێوەرەکانت بە ڕیگایەکی گشتی دابریژەرەوه که سەر بەم جیھانە بیت. ھەول بدە خۆت بە جۆریک پێوانە نەکەیت که تۆ ئەستێرەیهکی دابەزیویت یان بلیمەتیکیت تا ئیستا کەس نەیتوانیوە ئاشکرات بکات. ھەروەھا خۆت وا پێوانە مەکە وەک ئەوەی کەسێکی شکستخواردووی بەدبەخت بیت یان قوربانییەکی داماو بیت. لەبری ھەموو ئەوانە، پێویستە لەسەرت بەپێی شووناسیکی نزیکتر لەم جیھانە واقعییەوه خۆت پێوانە بکەیت: تۆ قوتابییت، تۆ ھاوبەشی ژیانیت، تۆ ھاوڕێیت، تۆ داھێنەریت لە بواریکدا.

ھەتا ئەو شووناسە ی بۆ خۆتی ھەلدەبژێریت؛ تەسکتر و دەگمەنتر بیت، دەبینیت ھەموو شتەکان زیاتر ھەرەشەن بۆ سەر ئەو شووناسەت، لەبەر ئەو ھۆیەش من پێت دەلێم که پێویستە بە سادەترین و ئاساییترین ڕیگا پێناسە ی خۆت بکەیت، بگرە بە

ساده ترين ريگا كه بۆت بكریت.

ئەمەش زۆر جار مانای ئەوەیە واز بهینیت لە هەندیک
بیرکردنەوێ «مەزنی» لە بارەى خۆتەو: تۆ كەسێكى زیرەكیت
تا ئاستى تاقانەیی، یان بە شیوەیەكى نایاب بەهرەمەندیت، یان تا
ئاستى ترسناك سەرنجراكێشیت، یان بە جۆرىك قوربانیت كە
خەلكى ناتوانن هەرگیز بیرى لى بكەنەو، ئەمە واتای ئەوێ واز
بهینیت لە هەستکردنى زیادەى بەركەوتەبیت كە هیچ بیانوویەك
هەلناگریت و لەو برۆایەت كە هەموو جیهان بە شتىك قەرزارى تۆن،
هەروەها ئەمە واتە دەست لە دەرچە خێرا و ئاسانەكان هەلگریت
كە سالانىكى دوورودرێژە لەسەریان راها توویت بۆ ئەوێ بتوانیت
بەردەوام بیت، ئەم حالەتە هاوشتوێ ئالوودەبوویەكى ماددە
هۆشبەرەكانە كە وازی لى دەهینیت، لەبەر ئەوێ دواتر تووشى
«نیشانەكانى كشانەو» دەبیت كاتى دەست دەكەیت بە وازهێنان
لەم شتانە، بەلام لەوسەرەو تۆ دەبیتە كەسێكى زۆر باشتەر لەوێ
پیشوو.

چۆن دەتوانیت لە جاران كەمتر لە خۆت دلنیا بیت

خستنه ژیر پرسىارى خۆمان و گومانكردن لە بیركردنەو
و برۆاكمان؛ لىها تووێیەكە لە هەموو لىها تووێیەكانى دىكە
گەشەكردووترە، بەلام كارێكى كردهنییه. ئەمە چەند پرسىارىكن
كە یارمەتیت دەدەن لە بەرەمەنیانی نادلنیایی بەرامبەر بە خۆت
لە ژيانندا:

پرسىارى یەكەم: دەلێت چى، ئەگەر هەلە بیت؟
ماوێیهكى كەم لەمەوبەر یەكێك لە هاوڕێ كچهكانم ماره كرا،

له ئىستاندا له سەر و به ندى هاوسه رگيريدايه. ئه و كه سهى هاتوو ته
پيش بۆ ماره كردنیشی؛ له راستیدا پیاوینکی باشه، ئه و ناخواته وه و
لینی نادات و مامه لهی خراپی له گه ل ناکات، كه سینکی خوشه و یسته
و کارینکی باشیشی ههیه.

به لام هاوړیکه م له کاتی ماره کردنه که یه وه رووبه پرووی
ئاستهنگ بووه ته وه له لایه ن براکه یه وه که به بی وهستان پنی ده لیت
هه لېژاردنه کانی له ژياندا پینگه یشتوو نین، ئه و ئاگاداری ده کاته وه
له وهی خوشکه که ی خه ریکه زیان به خوی ده که یه نیت له رینگای
په یوه ندیبه ستنی له گه ل ئه و که سه دا، پنی ده لیت که هه له یه کی
که و ره ده کات و به رینگایه کی نابهر پرسیاران هه ل سوکه وت ده کات.
هه ر کات ئه و که چه پرسیار له براکه ی ده کات: «کیشی تو چییه؟
بۆچی ئه م کاره تا ئه و ئاسته هه راسانی کردوویت؟» ده بینیت
به جۆریک رهفتار ده کات که هه یچ کیشیه کی نییه و هه یچ شتینکی
ئه و هاوسه رگیرییه بیزاری ناکات، وه ک ئه وهی ته نها ده یه ویت
سوودینکی هه بیت و گرنگی پیدانیک به رامبه ر داها تووی خوشکه
بچو که که ی نیشان بدات.

به لام ئاشکرایه شتیک بیزاری کردووه، له وانه یه باب ته که
له وه وه سه رچاوه ی گرتبیت که هه ست به که می ئارامی بکات
له باره ی ئه و هاوسه رگیرییه وه، یان له وانه یه باب ته که جۆریک له
کینپرکی بیت له نیوان خوشک و براکاندا، یان له وانه یه غیره بیت،
یان له وانه یه رۆچوون بیت له هه سته تایبه تییه که یدا به وهی بووه ته
قوربانی تا ئاستیک که نازانیت چۆن دلخووشی خوی ده رب ریت
بۆ ده وروبه ری، به بی ئه وهی سه ره تا تووشی هه ستردن به
به دب ختیان بکات.

وه ک به مایه کی گشتی، ئیمه خراپترینین له باره ی تینین کردنی

خۇمانەۋە. كاتىك توۋرە دەبىن يان غىرە دەكەين يان بىزارىن،
دوایىن كەسىن كە تىيىنى ئەۋە دەكەين. تاكە رىگا بۇ ئەۋە تىيىنى
ئەۋە بکەين كە روو دەدات؛ ئەۋە يە كار بکەين بۇ دروستکردنى
هەندىك درز و كەلین لەو قەلغانەي بەدەۋرى خۇماندا دروستمان
کردوۋە، قەلغانى متمانە و دلنایى لە ھەموو شتىكدا، ئەمە دىتە
ئاراوە لە رېنى پرسىارکردنى بەردەوامان لە بارەي ئەو شوینانەي
كە لەۋانەيە تیايدا لە ھەلەدا بىن بەرامبەر خۇمان.

«ئایا ھەست بە غىرە دەكەم؟ ئەگەر ھەست بە غىرە دەكەم،
كەۋاتە بۇچى؟»، «ئایا من توۋرەم؟»، «ئایا ئەو لەسەر ھەقە؟»،
«ئایا من تەنھا گرنگى بە پاراستنى خۇم دەدەم؟»

پىۋىستە ئەم پرسىارانە بىنە رەفتارىكى دەقگرتوۋى زىھنى
لەلامان، لە زور حالەتدا تەنھا خستەروۋى ئەم پرسىارانە بۇ
خۇمان بەسە بۇ بەرھەمەتتەن بىر ك خۇبەكە مگرى و ھاسۆزى
پىۋىست بۇ چارەسەرکردنى بەشىكى زورى كىشەكانمان.

بەلام گرنگ ئەۋە تىيىنى پرسىارکردن لە خۇت بکەيت،
ئەگەر بىرکردنەۋە ھەلەت ھەيە و بە ئاستى پىۋىست بەلگەت
نىيە كە بىرکردنەۋە ھەلەت ھەيە. ئەگەر پىاۋىك لە ژنەكەي
بدات لەبەر ئەۋە چىشتەكەي سووتاندوۋە، ژنەكەش پرسىار
لە خۇي دەكات ئەگەر ھەلەيە لە برواكانىدا ئەۋا خراپە دەكات
بەرامبەرى... بۇچوونتەن چۈنە؟ بەلى، دەكرىت ھەندىك جار برواي
مروڤ بەتەۋاۋى راست بىت و ھەلە نەبىت! مەبەست ئەۋە تە
پرسىارەكە لە خۇت بکەيت و لەۋ ساتەدا لە بىرۈكەكە ورد بىتەۋە،
نەك رقت لە خۇت بىتەۋە.

پىۋىستە ئەۋە بەبىر بەيىنەۋە كە روۋدانى ھەر شتىكى نوي
لە ژياندا، دەخۋازىت بگەرئىت بەدۋاي ئەۋە كە لە شتىكدا ھەلە

بوويت. ئهگهر لهوئ دانىشتبوويت، به بيهيوايى و بهدبهختى رۆژ
لهدواى رۆژ، ئهوه واتاي ئهويه بهراستى تو ههله بوويت له
شتىكى گهره له ژياندا، هيج شتىكىش گوراني بهسهردا نايهت
تاكو نهتوانيت ئهه پرسيارانه له خۆت بكهيت و بگهيته ئهه خالهى
ههلهكهت تندا كردوه.

پرسیاری دووههم: ئهگهر تو ههله بيت، ئهه واتاي چيه؟

زۆر كەس دەتوانن له خۆيان بپرسن كه ئايا ههله، بهلام
كه ميكيان دهتوانن ههنگاويكى زياتر بهرهو پيشهوه بنين و دان بنين
بهوهى كه سينك ههله بيت؛ واتاي چيه، ئهههش له بهر ئهوهى واتاي
گريمانه يى شاراوهى ههله بوونمان زۆربهى كات به ئازاره، چونكه
نهك تهنا بههاكانمان دهخاته ژير پرسيارهوه، بهلكو ناچاريشمان
دهكات بير بگهينهوه له بهها جياواز و دژهكان كه لهوانهيه له
كو تايدا بگهينه ئهوهى كه به راستيان بزاني.

ئهرستو دهليت: «له باشيهكانى عهقلى رۆشنير ئهويه
دهتوانيت له بيرۆكهيهك له بيرۆكهكان ورد بيهوه، بهبى ئهوهى
ودريگریت»، واتا تواناي ئهوهى ههيه بروانيته بهها جياوازهكان
و پيوانهيان بكات بهبى ئهوهى خوى به ناچار ببينيت كه ههريهك
لهوانه لهخو بگریت، لهوانهيه ئههه ليهاتوويى ناوهندى بيت كه
پيوسته بو ئهوهى مروف ژيانى خوى به جورىك بگوريت كه
ههگرى مانايهك بيت.

دهگه پښينه وه بۇ چيرؤكى براى هاوړيكه، نهو پرسياره پښوېسته له خوى بکات نه وه: «ههله بوونم له ههلوېسته کهم بهرام بهر هاوسه رگيرى خوشکه کهم، چى دهگه يه نيت؟» زور جار وه لامدانه وهى نه پرسياره ته واو راشکاو و راسته وخويه (شتيک دهبيت وه کوو «من که سيکم خوپه رست/نيرجسى/که م ههست به نارامى ده که م»). کاتيک پوون بوويه وه که نهو ههله يه، هاوسه رگيرى خوشکه که شى ههنگاو يکى باش و تهنروست و دلخوشکه ره؛ نهو هېچ شتيکى دهست ناکه ویت رهفتارى خوى پى شى بکاته وه جگه له ههستکردنى به نه مانى نارامى و بهها خراپه کهى، وا داده نريت که نه م که سه دهزانيت چى باشه بۇ خوشکه کهى، نهو تواناى نه وهى نيه برياره گوره کان بۇ ژيانى خوى بدات. ههرودها وا داده نريت که نه م مافى خويه تى و بهر پرسياره له وهى بريار بدات له برى خوشکه کهى، چونکه دنيايه له وهى که خوى راسته و هر کهس پېچه وانهى نهو بيت دهبيت ههله بيت.

به لام قورسه نه م نه نجامانه قبول بکړين له کاتى دوزينه ودياندا، لای براى هاوړيكه ميان نيمه هه موومان به شيويه کی گشتى وه کوو يهک وایه. نهو کارىکى به نازاره، له بهر نهو ده بينين نهو که سانهى نه م جوره پرسيارانه له خويان ده که ن؛ ژماره يان زور که مه، به لام نه م پرسياره ناشکراکه رانه پښوېستن بۇ نهو ده بگينه کروکى نهو کيشه جه وه ريپانهى رهفتاره بيزارکه ر و خراپه کانمان به ره م دينن.

پرسيارى سينه م: ئايا ههله بوونى من، کيشه يه کی که مينک باشتر بۇ خوم و که سانی تر دروست دهکات يان کيشه يه کی خراپتر؟
نه مه نهو تاقیکردنه وه ناشکراکه ره يه که وا دهکات بزانيں ئايا نيمه به هاى رهق و سه قامگيرمان هيه، يان نيمه شه قاو هيه کی

شکستخواردووین و هه مووانمان نارەحەت کردوو، لە ناویشیاندا
خۆمان.

مەبەستە کە لێرەدا ئەوێه بڕوانین بۆ کێشە باشتەرەکیان،
ئەمەش لەبەر ئەوەی کێشەکانی ژیان دوايان نایەت، هەرۆک ئەو
ورچی پاندایەیی ناسیمان؛ وای دەوت.

کەواتە هەلبژاردنەکانی بۆ هەرێکەم چین؟

۱. درێژەدان بە حالەتی بەریه‌کەوتن و دلەراوکی لەناو
خێزانە کەدا کە ببیتە هۆی ئالۆزبوونی ئەوەی دەبوو ساتیکی
دلخۆشکەر بیت، هەرۆهەا ببیتە هۆی زیانگەیانندن بە ریز و متمانە
لەنیوان خۆی و خوشکەکە، هه موو ئەوانە لەبەر ئەوەیە کە
پیشبینیەکی هەیه (هەندیک کەس بەم هەستکردنە دەلێن (پیشبینی))،
پێی دەلێت ئەو کەسە بۆ ئەم باش نییه.

۲. گومانکردن لە توانای خۆی لە دیاریکردنی ئەوەی چی
راستە و چی هەڵەیه لە بارەیی ژیاانی خوشکەکەیه‌وه و جیگیربوون
لەسەر ئەوەی کە سێکی خۆبەکەمگر بیت و متمانەیی بە تواناکانی
خوشکەکە هەبیت لەوەی خۆی بڕیار بۆ خۆی بدات، تەنانەت
ئەگەر لەودەش دلتیا نەبوو؛ دەکریت لە چوارچێوەی خۆشەویستی
و ریزی بۆ خوشکەکەیه‌وه لەگەڵ ئەنجامەکاندا هەلبکات.

زۆرینەیی خەلکی هەلبژاردنی یەکەمیان پێ باشتەر، ئەمەش
لەبەر ئەوەی هەلبژاردنی یەکەم رێگایەکی ئاسانتره، پێویستی بە
بیرکردنەوی زۆر و دووبارە چاوپێداخشانندنەوه نابیت، هه‌چی
ناویت جگە لە پەتکردنەوهی ئەو بڕیارانەیی خەلکانی تر لە ژیاانیدا
دەیدەن.

هەرۆک هەلبژاردنیکە کە ئەوپەری بەدبەختی بەرهم دینیت

بق هر که سیک که په یوه سته به بابه ته که وه.

به لام هه لېږاردنی دووهم، پاريزگاری له په یوه ندی
ته ندروستی دلخوشکهری پشتبه ستوو به متمان و ریز دهکات. نو
هه لېږاردنه په که خه لکی هان ددهات له سره خوبه که مگری و داننان
به نه زانیاندا بمیننه وه. نه مه نو هه لېږاردنه په رینکا ددهات خه لکی
هه رچی له توانایاندا هه په، که شه بکه و پیش بکه و له تیپه راندنی
هه سترکردنی که میان به نارامیدا، هه روهک رینان پی ددهات به
جیا کردنه وهی نو حاله تانه ی تیایدا هه لچوون یان خوبه رستن یان
بیویژدانن.

به لام هه لېږاردنی دووهم؛ هه لېږاردنیکي قورس و به نازاره،
له بهر نه وه زورینه ی خه لکی هه لینا بژیرن.

بهندي دهوتم شڪست ريڱاي پيشڪهوتنه

ڪاتيڪ وتم: «من به ختم هه بوو!» دهمزاني دهليم چي! بهراستي
من دهمزاني!

خويندني زانڪوم له سالي ۲۰۰۷ تهواو ڪرد، ڀيڪ لهو ڪاته دا
ڪه دارووخاني دارايي و قهيرانی گه وره دهستي پي ڪرد، پاشان
ههولم دا بچمه بازاری ڪارهوه ڪه لهو ڪاته دا لهوپهري خراپيدا بوو
له ماوهي زياتر له ههشتا سالي رابردودا.

نزيڪي هه مان ڪات بوم دهركهوت ڪه ڪريچي ژووريني نهو
شوقهيهي به ڪريمان گرتبوو، ماوهي سي مانگه ڪري نه داوه.
نهو ڪه سه ڪچيڪ بوو، ڪاتيڪيش بابته ڪم پووبه پروو ڪردهوه؛
گريا، پاشان ون بوو و له گهل هاوبه شي سينهه مي شويني
نيشته جيئوونه ڪه مان جني هينستم و به ناچاري نيمه هه موو
ڪريڪه مان دا. خوات له گهل نه ي پاشه ڪه و ته ڪانم! ماوهي شهش
مانگي دواي نهوه، من له سهر قه نه فهي مالي يه ڪيڪ له هاوپي ڪانم
دهخوتم، ڪاري پچر پچر و جوراو جورم ده ڪرد و ههولم ده دا
قهرزه ڪانم له ناستيڪي نزما بهيلمه وه تا نهو ڪاته ي ڪاريڪي

راسته قينه م دهست دهكه ويت.

دهلیم من به ختم هه بوو، چونكه كاتيك چوومه جيهانی
گه وره كانه وه؛ له حاله تی شكستدا بووم، به ته واوی له سفره وه
دهستم پی كرده وه، رهنگه ئه مه ترسناكترین شت بیت بۆ هر
مروفتیک له كاتيكی دواتری ژياندا كاتی ناچار ده بیت كاریکی نوی
دهست پی بكات، یان بواری كاره كه ی به ته واوی بگوریت، یان ببینیت
ناچاره كاره كه ی جی بهینیت له بهر زور خراپی. هر له سهره تاوه
هه موو ئه وانهم تاقي كرده وه، هیچ ئه گه ريكیش له ئارادا نه بوو جگه
له وهی دۆخه كه باشتربیت. بهو شیوه یه... من كه سینکی به به ختم.
كاتيك له سهر قه نه فهیه ك ده خه ويت كه بۆنیکي ناخوشي لی دیت،
كاتيكیش پاره ورده بچوو كه كانی ناو گیرفانت ده ژمیریت بۆ ئه وهی
بزانیت ئایا ده توانیت ئهم ههفته یه له فهیه کی ماكدونالدز بکړیت،
كاتيكیش بیست جار سیفی خوت ده نیریت به بی ئه وهی یهك وشه
وه لامت بۆ بیته وه له بهرام بهر ئه وهی ناردووته؛ ئه وا ده چیت له
ئینته رنیت ویبلاگیک دروست ده كه یت، چونكه بیروكه ی «كاریکی
بیعه قلانه» له ریگای ئینته رنیته وه كاریکی زور تر سینهر نییه له
بارودۆخه دا. ئه گه هر هر كاریك كه ده یكه م له ری ئینته رنیته وه
شكست بهینیت، ئه گه هر كهس هیچ نووسینیکم نه خوینیته وه كه له
ویبلاگه كه مدا بلاوی ده كه مه وه؛ ئه وه شتیکی خراپتر نییه له وهی
بگه پریمه وه بۆ ئه و شوینه ی لیوهی دهستم پی كرد. كه واته بۆ هه ول
نه ده م؟

شكست خوی له خویدا چه مکیکی ریژه ییه. ئه گه هر پیره م بۆ
خۆم ئه وه بووایه شیوعیه کی شورشگیري ئاژاوه چی بووماوه، ئه وا
ئه و شكسته ته واوه ی هاته ریم و بیتواناییم له كۆكردنه وهی هیچ
پاره یه ك له نیوان ساله كانی ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸؛ سهركه وتنیکی بهرچاو

ده‌بوو. به‌لام ئه‌گه‌ر پێوه‌رم (وه‌كوو زۆرینه‌ی خه‌لكی) ئه‌وه‌ بووایه
كه‌ له‌دوای ته‌واوبوونی خویندن؛ راسته‌وخۆ یه‌كه‌م كاری باشم
ده‌ست بكه‌وتایه‌ و بمتوانیایه‌ پاره‌ی هه‌ندێك له‌ وه‌سه‌له‌كانم بده‌م،
ئه‌وه‌ به‌دنیاییه‌وه‌ به‌ ته‌واوی مانا من كه‌سیكی شكسته‌خواردوو
ده‌بووم.

له خیزانی کدا گه وره بووم که هه رگیز پاره تیایدا کیشه نه بووه، به لکوو به پیچه وانه ی ئه مه وه بوو، له بهر ئه وه ی خیزانه که م زور به ی کات پاره یان به کار ده هینا بۆ دوورخستنه وه ی کیشه کان له بریی چاره سه رکر دنیان. سه رله نوێ من به ختم هه بوو، چونکه ئه وه له ته مه نیکی زووه وه فیڕی کردم که پاره کو کردنه وه پیوه ریکی زور خراپه له خودی خویدا. ده توانیت پاره یه کی زور کو بکه یته وه و له هه مان کاتیشدا که سیکی به دبخت بیت، هه روه ک ده توانیت که سیکی مایه پووچ بیت و له هه مان کاتدا به خته وه ریش بیت. لیڤه وه، که واته بۆ پاره وه ک پیوه ریک بۆ به های خوم داده نيم؟

به‌های من شتییکی تر بوو به‌دهر له پاره، به‌های من بریتی بوو له «ئازادی و سه‌به‌خویی». کاتیکی بیرۆکه‌ی ئه‌وه‌م بۆ هات بیه‌یه‌کیکی له خاوه‌ن کاره‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه بوو که پیم ناخۆش بوو که سینگ پیم بلی که چی بکه‌م، به‌لکوو پیم باش بوو خۆم بریار بده‌م و خۆیشم ئه‌نجامی بده‌م. بیرۆکه‌ی کارکردن له‌سه‌ر ئینته‌رنیتم به سه‌رنج‌راکیش زانی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌توانم له‌هه‌ر شوینیکی بـم؛ ئه‌نجامی بده‌م، جگه له‌وه‌ی ده‌متوانی هه‌ر کات پیم خۆش بوو؛ کار بکه‌م.

پرسیاریکی سادهم له خۆم کرد: «ئایا پیم باشه بریکی باش
پارهم دەست بکهویت له رینگای کاریکه وه که پیم ناخۆشه، یان پیم
باشه بیمه خاوهن کارنک له سهه ئینتهرننت و زۆربهی کاته کانم

به مایه پووچی به رمه سهر؟» وه لامه کهم راسته وخو و زور بوون
بوو: هه لېژاردنی دووهم!

دوای ئه وه له خووم پرسى: «ئه گهر ئه م کاره م تا قى کرده وه
و دوای چهند سالیك شكستم هینا و ناچار بووم به دوای کاریندا
بگه رېم، ئایا له راستیدا شتیکم له دهست داوه؟» وه لامه که به
نه رى بوو. له بریى ئه وه ی له ته مه نی بیست و یه ک سالیدا بیمه
که سیکی مایه پووچی بیکار به بى هیچ شاره زاییه کیش، له ته مه نی
بیست و پینج سالیدا بیمه که سیکی مایه پووچی بیکار و به بى هیچ
شاره زاییه ک، که واته کیشه ی ئه مه له چیدایه؟

له گه ل ئه م به هایه دا، شکست ئه وه ده بوو که ههنگاوه کانم به ره و
پرۆژه تاییه تییه کانم هتواش بکه مه وه، نه ک پارهی که م و خه وتن
له سهر قه نه فه ی مالى هاوړیکانم (نزیکه ی دوو سال له سهر ئه و
کاره به رده وام بووم)، یان نه بوونی ههر شاره زاییه کی کار له
سیقییه که مدا.

دژیه کیى شکست/سهرکه وتن

وینه کیش پابلو پیکاسو پیر بوو بوو، له یه کینک له قاوه خانه کاند
له ئیسپانیا دانیشتبوو دهسته سرپیکى کاغه زى رهش ده کرده وه
که به دهستیه وه بوو، گرنگی زوری به هیچ شتیک نه ده دا،
وینه ی ئه وه ی ده کیشا که له و ساته دا سهرنجی راده کیشا (وه ک
چون مندالانى تازه پیگه یشتوو وینه ی سینکسی ده کیشن له سهر
دیواری ئاودهسته کان)، به لام ئه مه خودی پیکاسو بوو، ئه وه ی
وینه ی کیشابوو؛ تابلویه کی ته کعبیى ئینتیباعى نایاب بوو له سهر
دهسته سرپیک که په له ی قاوه ی پیوه بوو.

به لام ئا فره تیک دانیش تېبوو له سهر میزیکي نزیکی که
به سهر سامییه وه ته ماشای ده کرد، پاش که میک پیکاسو قاوه که ی
ته و او کرد و ده سته سهره کاغه زییه که ی لوول کرد له ده ستیدا بو
ئو هی له کاتی چوونه دهره ویدا فری بداته سه تلی خوله که وه.
ئو ژنه رایگرت و پنی وت: «بوه سته! ده توانم ئو ده سته سهره
لی وهر بگرم که وینه ت له سهر ده کیشا؟ نرخه که شیت ده ده می».
پیکاسو وه لامی دایه وه: «به دلنیا ییه وه، بیست هه زار دولار».
سهری ژنه که به توندی گه رایه وه بو دواوه، وهک ئو هی بهر
به ردیک که وتبیت، پنی وت: «چی؟ کیشانی ئو وینه یه دوو خوله کی
نه خایاند».

پیکاسو وه لامی دایه وه: «نه خیر خانمه که م. پنیوستی به زیاتر
له شه ست سال هه بوو تا بتوانم ئو وینه یه بکیشم.» پاشان
ده سته سهره که ی خسته گیرفانیه وه و له قاوه خانه که چووه دهره وه.
گه شه کردنی هه موو شتیک پشت ده به ستیت به هه زاران حاله تی
شکستی بچووک، قه باره ی سهر که وتنت له شتیکدا؛ پشت ده به ستیت
به ژماره ی جارانی شکسته کانت له ئه نجامدانی ئو شته دا. ئه گهر
هاتوو که سینک له شتیکدا له تو باشتر بوو، ئه وه ئه گهری زوره
که ئو شکستی له تو زیاتره له و بواره دا. ئه گهر هاتوو که سینکیش
له تو خراپتر بوو له بوارینکدا، ئه وه له وانه یه هوکاره که ی له و
نازارانه ی پرؤسه ی فیربوونی دوو ودریژدا شاردرابینه وه که تو
پیایدا تینه ریویت.

ئه گهر سهری مندالیک بکهیت کاتی ده یه ویت فیری رویشتن
بیت: ده بینیت سهدان جار ده که ویت و نازاری پی ده گات، به لام ئو
منداله له هیچ ساتیکدا ناوه ستیت و به خوی بلیت: «ئوو، وا بزنام
رویشتن بو من نابیت. من لینهاتوو نیم له رویشتندا».

ئیمه له کاتیکى دواترى ژيانماندا فيز ده بين خو مان له شکست
دوور بخهينه وه، من دلنيام که به شيکی گه وره ی ئه وه له سيستمه
فيکرکارييه که مانه وه ديت که بريارى قورس ده رده کات به پشتبه ستن
به کارامه يی قوتابی و سزای ئه وانهش ده دات که کارامه ييان باش
نييه، پيژده يه کی گه وره ی تر به هوی که سوکاره وه يه که ره خنه و
داواکاريان زوره به جوړيک ريگا نادهن مندا له کانين به نارده زووی
خويان ري بکه ن و تا ئاستيکی زور شکست به ينن، به لکوو کاتی
هر شتيکی تازه تاقی ده که نه وه يان شتيک که پيشتر برياريان
بو نه دراوه له باره يه وه؛ سزايان ده دهن، پاشان راگه يان دينکی
جه ماوه ريمان هه يه که هه موويان حاله ته کانی سه رکه وتنی
ئاسمانيی سه رسورپه ينه رمان يه که له دواي يه که نيشان ده دهن و
کاريک ناکه ن هه زاران کاتژميړی پر له ناربه حه تی و راهيتان ببينن
که پيويست بوون بو گه يشتن به و سه رکه وتتانه.

له ساتيکدا هه موومان ده گه ينه حاله تیک که تيايدا له شکست
ده ترسين و غه ريزه مان پالمان پيوه ده نييت بو ئه وه ی خو مانی لی
لا بده ين و رازی بين به وه ی راسته وخو له به رده مماندا دانراوه يان
بو ئه وه ی که له بنه رته دا ده زانين باشين له ئه نجامدانيدا.

ئه مه ريک ئه وه يه که که له پچه مان ده کات و ده مانخنکينييت.
ناتوانين به راستی سه رکه وتوو بين، له و شتانه دا نه نييت که
ئاماده ين تيايدا شکست به ينن. ئه گه ر ئاماده ش نه بووين بو
شکسته يتان، ئه وه هر له بنه رته دا ئيمه ئاماده نين بو سه رکه وتن.
به شيکی زوری ئه م ترسانه له شکست، له وه وه سه رچاوه
ده گريت که به های خراپمان هه ليزاردووه. بو نموونه؛ ئه گه ر به م
پيوه ره پيوانه ی خو م بکه م: «کاريک بکه م هه رچی دیداری له گه ل
بکه م، له خو م بچيت»، ئه و به رده وام له دله راوکتدا ده بم، چونکه

شکست به ریژهی له سه ددا سه د له رڼی کرده و هی که سانی تره و ه
دیاری ده گریت نهک له ریگای کرده و ده کانی خومه و ه، له بهر نه و هی
من ناتوانم مامه له به خویان و کرده و ده کانیانه و ه بکه م، هه روهک
به های من له ژیر رهحه تی بریار و مامه له ی خه لکانی تر دا ده بیت.
به لام نه گه ر هاتوو پیوه ریکی دیکه م هه لېژارد (به ره و پیشبردنی
ژیانی کومه لایه تی و باشته رکردنی)؛ نه و ا من ده توانم مامه له بکه م
به پنی به های «په یوه ندیی باش له گه ل نه وانی تر»، به چاوپو ش ی له
چونیتی و ه لامدانه و هی نه وانی تر بؤ من، به مه ش به ها خودییه که م
له سه ر ره قنار و به خته و ه ری خوم بنیات ده نیم.

له به ندی چواره م دا بینیمان که به ها خراپه کان نه و نامانجه
ده ره کیانه له خو ده گریت که نیمه ده سه لاتمان به سه ریدا نییه.
هه ولدان بؤ گه یشتن به و نامانجان، بریکی زور له دله راوکی
به ره م دینیت. ته نانه ت نه گه ر به ده ستیشمان هینان، له بوشایی و
عه ده م دا جیمان دیلن له بهر نه و هی به ده ست هاتون، نه ی دوی
نه و ه؟ پیو یستمان به نامانجی تر ده بیت، باشته ره کومه له نامانجیک
بن که به هایه کی وایان تیدا نه بیت هه ست به بوونمان له بوشاییدا
بکه ین.

به لام به ها باشه کان نه و به هایانه ن که نه و رییه ی بؤی دیاری
کراوه؛ پشتی پی ده به ستیت، وهک پیشتر بینیمان. نه مه شتیکه
پیوه ری «خسته رووی خوم به راستگویي له به رده م خه لکیدا» له
پیناوی پیوانه کردنی به های «راستگویي»، نه مه ش پرؤسه یه که
هه رگیز ته و او نابیت، نه مه کیشیه که که ناچارین به به رده و امی
مامه له ی له گه ل بکه ین. هه ر گفتوگویه کی نوی له گه ل که سینک له
که سه کان، هه روه ها هه موو په یوه ندییه کی نوی؛ ئاسته نگ و هلی
نویمان ده خاته به رده م بؤ نه و هی خومان بناسیتین به ده ربړینکی

راستگويانه. ئه وه به هايه كي به رده وامه، پرؤسه يه كه به دريژايي
ژيان له گه لماندايه و كوتايي و كاملبوون قبول ناكات.

ئه گهر «كريني ئوتومبيليكی نوئ» پيوهرېك بيت به كاري بهينيت
بو پيوانه كړدني به هاي «سهر كه وتن به پي بنه ما دنيا ييه كان»،
پاشان بيست سال له كاريكي ماندووكه ردا به ري بكهيت تا بگهيت
به م پيوهره، ئه وا ئه م پيوهره هيچ سوو ديكي نابيت بوت دواي ئه وه ي
خانويه ك و ئوتومبيليك ده كريت. له و كاته دا ئه وه ي پيشوازي لي
ده كهيت؛ بريتيه له قه يراني نيوه ي ته مهن، چونكه ئه و كيشه يه ي
به دريژايي ژيان ت پالنه رت بووه له و كاته ي گه يشتوويته ته ته مهن ي
پيگه يشتن؛ ئيستا ليت دوور كه وتووه ته وه. تو ئيستا هيچ هه ليكت
نه ماوه بو دريژدان به گه شه كړدن و به ره وپيشچوون، به لام
دلنيا به له وه ي ئه و گه شه كړدنه يه به خته وه ري به دي دينيت نه ك
به ده سته يناني ژماره يه ك له ئامانجه كان ت كه له دواي به ده سته اتنيان؛
به خيرا يي به هاي خويان له ده ست ده دن.

به و واتايه، ئامانجه كان (هه روه ك به شينوه يه كي ته قلیدی پيناسه
ده كريت: ته واو كړدني خويندني كوليز، كريني خانويه ك له سهر
ده رياچه يه ك، دابه زاندني ده كيلو له كيشت)؛ هيچ نيه جگه له
ئامانجي سنووردار له رووي بري به خته وه ربوونه وه كه له وانه يه
له ژياندا بومان ده سته بهر بكن. ده كريت داناني ئه م جوړه له
ئامانج، گونجاو بيت بو ئه و كاتانه ي هه ول بو به ده سته يناني
ده سته وتي خيزا و ماوه كورت ده دين، به لام ئه گهر له ته واوي
ژيانماندا بمانه ویت له سهر ي بروين؛ ئه وه خراپه.

پابلو پيكاسو به دريژايي ژياني به ره مې زوري هه بوو، تا
كوتايي هه شتاكان ژيا و تا ساله كاني كوتايي ته مهن ي له كاره
هونه رييه كاني به رده وام بوو، ئه گهر پيوهره كه ي ئه و «به ده سته يناني

ناوبانگ» یان «کۆکردنه وهی پارهیه کی زۆر له جیهانی هونه ره وه»
یان «کیشانی هه زار تابلۆ» بووایه؛ ئەوا له خالیکی سەر ریگا کهیدا
را ده وه ستا. ئەگەر پیوه ره کانی به و شیوهیه بوونایه، دلەراوکی
به سه ریدا زال ده بوو و گومانی له خۆی بۆ دروست ده بوو. زۆر
رپی تیده چوو که گه شه به هونه ره کهی نه دات و نوێگه ریی تیدا
نه کات، ههروهک دهیه له دوا ی دهیه ئەو کاره ی ده کرد.

ئەو هۆکاره ی وای کرد پیکاسۆ سه رکه وتوو بیت، هه مان ئەو
هۆکاره بوو که وای کرد له کاتی دانیشتنی له قاوه خانه یه کدا له سه ر
ده سته سه رپیکی کاغه زی؛ هیلکاری بکات و به خته وه ر بیت کاتی
گه یشتبووه ته مه نی پیری. به های شاراو له لای ئەو ساده و بچووک
بوو، کوتایی نه بوو، ئەویش به های «گۆرانکاری راستگۆیانه» بوو،
ئەمه بوو وای کرد ئەو ده سته سه ر ته تا ئەو ئاسته گرانبه ها بیت.

ئازار به شیکه له ریگا که

له په نجا کانی سه ده ی بیسته مدا، زانای ده روو نناسیی پۆله ندی
کازیمیر دابروفسکی توێژینه وه یه کی کرد له سه ر رزگار بووانی
جهنگی جیهانی دووهم له باره ی ئەوه ی چۆن ژیاون له گه ل
ئەو تاقیکردنه وه ئازار به خش و شوکهنه رانه ی پیایدا تێپه ریون
له کاتی جهنگه که دا. ئەمه له پۆله ندا بوو، واته دۆخه که به راستی
ناخهه ژین بوو. ئەو که سانه نالاندوویانه یان بینوویانه که چۆن
برسیتی به کۆمه ل پرووی داوه، ههروه ها بۆردوومانه کانیان
بینوه که شاریکی به ته واوی له گه ل زهوی تهخت کردووه،
ههروه ها هۆلۆکۆست و ئەشکه نه دانی زیندانیکراوانی جهنگ و
ده سترژیی سینکسی و کوشتنی ئەندامانی خیزانه که یان له سه ر

دهستی نازیههکان یان لهسەر دهستی سوڤیتییهکان دواى چەند
سالىک لهو رووداوه.

دابروفسكى ليكولينه وهى لهسەر بزگار بووان کرد و له هه مان
کاتدا شتيكى سهير و سهرنجراکيشى بهدى کرد؛ ريژديهكى
زور لهو کهسانهى بينى که ئهزموونهکانى سهردهمى جهنگ که
پيايدا تيهپهريون، سهرهراى ئازار و نارهحه تيههکانى؛ کردوونى به
کهسانىکى باشتەر و خاوهن بهرپرسيارىتتى زياتر و بهخته وه رتر
له ژياندا، زورينه يان ژيانى بهر له جهنگيان بهوه وهسف کردووه
که کهسانىکى جياواز بوون له ئيستا: نکولييان بهرام بهر ئه
کهسانه کردووه که خوشيان ويستوون، وهک پنيويست ريژيان
لى نهگرتوون، ته مهل بوون و به کيشه بچووکه کانه وه سهرقال
بوون، ههستيان به جورىک بووه که پنيان وا بووه شياوى هه موو
شتيکن پنيان بدریت و چاکهى هيچ که سىکى تيدا نيه، به لام له دواى
جهنگ متمانه يان زياتر بوو، زياتر دانيان به چاکهى که سانى تر دا
دهنا... بوونه که سانيک که شته بچووک و بينزار که رهکان و شته
بينرخهکانى ژيان کاريان تى نه ده کردن.

ئاشکرايه تاقىکردنه وهکانيان توقينه ر بوون و ئه و بزگار بووانه
دلخوش نه بوون له بهر ئه وهى بهو تاقىکردنه واندا رويشتوون،
به لکوو زورىک له وانه به دهست کيشه ي دهروونييه وه ده يانئالاند که
قامچى جهنگ له دهروونياندا جنى هيشتبوو، به لام به شيكىشيان
توانىبوويان سوود لهو برينانه وه رگرن تا به ريگا ئه رينيهکان
هه موويان بگورن به وزه و هيز.

ئهم گورانه ته نها تاييه ت نه بوو بهو که سانه وه، گرنگرين
دهستکه وتهکان لای زورينه مان، وروژينه رترينيشيان بو
شانازىکردنمان؛ له کاتى رووبه رووبوونه وهى ناخوشترين

دوخەکاندا بە دەست هاتوون. زۆر جار ئازارەکانمان بە هیزترمان دەکەن، نەرمیی زیاترمان پێ دەدەن، دامەزراویمان زیاتر دەکەن، بۆ نموونە؛ زۆربەی تووشبووانی شیرپەنجە دەلێن ئەوان هەست بە هیزیکیی زیاتر و داننان بە چاکەیی زیاتر دەکەن لەدوای سەرکەوتنیان لەو شەڕ و درێژەدان بە ژیانیا، زۆریک لە کەسە سەربازییەکانیش باس لەو نەرمینواندە عەقڵییە دەکەن کە لە ئەنجامی بەرگەگرتنی مەترسییەکانی بەرەکانی جەنگدا دەستیان کەوتوو.

دابڕووسکی بۆی دەرکەوت؛ ترس و دلەراوکی و خەفەت مەرج نییە هەمیشە حالەتی عەقڵیی بیسوود و نەخوازراو بن، بە لکۆو هەندیک جار ئەو ئازارە پێویستن بۆ گەشەکردنی دەروونی و عەقڵی. نکولیکردن لە پێویستبوونی ئەو ئازارە، نکولیکردنە لە تواناکانی خودی خۆمان، ئەمە هاوشیوەی پێویستی نەرەحەتی و ئازارە جەستەییەکانمانە بۆ ئەوەی ماسوولکە و ئێسکەکانمان بە هیزتر ببن. کەواتە مەرۆف ناچارە نەرەحەتیەکانی ئازاری هەلچوونی دەماری قبول بکات، تاکوو نەرمینواندنیکی هەلچوونی زیاتر و هەستکردنیکی بە هیزتر بە خود و هاوسۆزییەکی زیاتر لە گەل خەلکی دەست بکەوێت... واتە ژیانیکیی بەختەوەرتر، بە شیوەیەکی گشتی.

لەو پێوانگەیەوه، بەشی هەرە زۆری گۆرانکارییە رێشەییەکان لە کوتایی خراپترین ساتەکانماندا دینە بەردەممان. تەنھا کاتیک هەست بە ئازاریکی توند دەکەین، ئامادە دەبین بۆ سەیرکردنەوهی بەهاکانمان و پرسیارکردن لە بارەیی ئەو ھۆکارە وادەردەکەوێت کە فیلمان لێ دەکات. ئێمە پێویستمان بە جۆریک لە قەیرانە و جودییەکانە، بۆ ئەوەی بە جۆریکی بابەتیانە بپوانینە شیوازی

برزگارکردنی کرؤکی ژيانمان؛ له م ساته شدا دهست دهکين به
بیرکردنه وه له گورپینی رینگاکه مان.

دهتوانیت ئه مه ناو بنیت «گه یشتنه بن» یان «ژیان له
قهیرانیکي وجوودیدا»، به لام من پیم باشه ناوی بنیم «هه لکولین
له نارېحه تییه کاندای»، توش دهتوانیت هه ر ناویکت پی خوشه؛ لینی
بنیت.

له وانه یه تو ئیستا له و شوینه دا بیت، له وانه شه له دهره وه
له گرنگترین بهر هه لستییه کانی ژياندا بیت و توش واقورماو و
شله ژاویت، له بهر ئه وه ی هه موو ئه و شتانه ی تو پیت وا بووه
راستن، سروشتین، باشن، دهرکه وتوووه که پیچه وانه ی ئه وه ن.
به لام ئه مه شتیکی باشه، ئه مه سه ره تایه: هیچم نه ماوه جگه له
جه ختکردنه وه له بیرؤکه ی ئازار به شیکه له رینگاکه، یان به شیکه له
پړوسه که، گرنگه که ئیمه هه ست به ئازار بکه یین، له بهر ئه وه ی ئه گه ر
تو ته نها به شوین دهرچه خیرا و ئاسانه کانه وه بیت بو برزگار بوون
له ئازار و بهرده وام بیت له وه ی پیت وا بیت بهرکه وته ی زیاتر
شیاوی تویه و بیرکردنه وه ی ئه رینی خه یالیت هه بیت، هه روه ها
ئه گه ر بهرده وام بیت له زیاده پړویکردن له پړوچوون له ناو زورینه ی
چالاکییه کاندای (یان زور خواردنه وه ی شروب که هه ستیکی وات پی
دهدات که له باشتترین دؤخدایت)؛ ئه و هه رگیز ناتوانیت ئه و پالنه ره
له دهروونی خوتدا بهینیته دی که بتوانیت به راستی بگورپیت.

له ته مه نی مندالیمدا کاتیک خیزانه که م ئامیریکی قیدی یان
ئامیریکی ئیستریوی تازه یان دهکری، من دهستم به هه موو
دوگمه کاندای دهنای وایه ر و کتیله کانم لئ دهکرده وه، پاشان پیوهم
دهکرده وه، ته نها بو ئه وه ی کاری هه موو دوگمه و کتیل و وایه ره کان
بزانم. به تییه پینی کات، فیر ده بووم که ته وای سیستمه که چون

كار دەكات. لە ئەنجامى ئەمەشدا دەبوومە تاكەكەسى مالهەكە كە
كار بەو ئامىرە دەكەم، چونكە تەنھا من دەمزانی كە چۆن كار
دەكات.

هەر وەكو زۆرىنەى منداڵەكانى ئەم هەزارە نوینیە، كەسوكارم
بە جۆرىك سەیریان دەكردم وەك ئەوەى یەكینك بم لە
سەپروسەمەرەكان. لە تیروانینی ئەواندا، توانام لە بەرنامەریژیكردى
ئامىرىكى قیدیفا بەبى تەماشاكردنى كەتەلۆكى رینماییهكان؛ وا
دەكات لە زانایهكى گەورە بچم.

ئاسانە تەماشای دواو بەكەم بۆ ئەو نەوہیەى دایك و باوكم،
پینگەنیم دیت بەو ترسەى ئەو نەوہیە بەرامبەر تەكنۆلۆژیا
مەیانبوو، بەلام تاكوو بەرەوپیش بچم لە قوناغەكانى پینگەشتندا؛
زیاتر بۆم دەردەكەوێت كە ئیمە هەموومان ناوچەمان هەیه لە
ژیانماندا كە تیايدا وەكوو دایك و باوكم واین لەبەرامبەر ئامىرىكى
قیدیوى نوێ: دادەنیشین و سەیر دەكەین و سەرمان دەلەقینین و
دەلین: «بەلام چۆن؟» لە كاتىكدا بابەتەكە زۆر سادەیه و تەنھا
ئەوہى پێویستە؛ ئەنجامى بەدەین.

بەردەوام لە رینگەى پۆستى ئەلیكترونییەوہ نامەم بۆ دیت
لەلایەن كەسانىكەوہ كە لەو جۆرە پرسىارانە دەكەن، بە درىژایى
چەند سالىكى زۆر نەمدەزانى چۆن وەلامیان بەدەمەوہ.

ئەو كچەم بىر دیتەوہ كە كەسوكارەكەى وەكوو پەنابەر هاتن
بۆ ئەم ولاتە و بە درىژایى ژيانیان خەرىكى پارە كۆكردنەوہ
بوون لە پیناو ئەوہى كچەكەیان بچیتە كۆلیژى پزىشكى. ئیستا
ئەو لە كۆلیژى پزىشكىیە، بەلام رقى لىنەتە، حەز ناكات هەموو
ژیانى بە پزىشكى بباتە سەر، بەلكوو لە هەموو شتىك زیاتر حەز
دەكات ئەو كۆلیژە جى بهیلىت، بەلام وا هەست دەكات لەو كۆلیژە

گيري خواردووه، به جورىك كه نامه يهك له ريگه ئينته رنيتته وه
بؤ كه سىكى نه ناسراو دهنيريت (واته من)؛ بؤ ئه وهى پرسىاريكى
ئاسانى لى بكات كه وه لامه كهى روونه، له شيوهى: «چون واز له
كوليتى پزىشكى بهينم؟»

ئهو خويندكاره زانكوشمان ههيه كه ههست به حهزىكى
زور دهكات به رامبه سهرپهرشتياري ئهو زانكويه. له به رامبه
هر ئاماژه و پيگه نين و زهرده خه نه يه كيدا؛ ئهو ئازار ده چيژيت،
ههروه ها له هر قسه كردنيكى كه له دهره وهى وانه كه. له ربي
پوستى ئه ليكترونييه وه، چيرۆكيكى بيست و ههشت لاپه رهيى بؤ
من دهنيريت و بهم پرسىاره كوتايى پى دينيت: «چون داواى لى
بكه به يه كه وه بچينه دهره وه؟»

ههروه ها ئهو دايكه شمان ههيه كه مندا له كانى پيگه يشتون
و خويندنيان ته واو كردووه، به لام هه ره له لاي ئهو ده ژين و
خواردنه كانى ئهو ده خون و له پارهى ئهو خه رج ده كهن، به بى هيچ
له بهرچاوگرتنيكى بارودوخى تاييه تى ئهو و حه زى بؤ ته نهايى.
ئهو ده يه ويت جووله يهك بكهن و رپر وهى ژيانى خويان بگرنه
به، ده يه ويت خويشى رپر وهى ژيانى خوى بگريته به، به لام
زور ترسى ئه وهى ههيه مندا له كانى لى دوور بكه ونه وه، به لكوو
به جورىك شله ژاوه كه به سه رساميه وه له من ده پرسيت: «چون
داوايان لى بكه ماله كه م جى بهيلن؟»

ئهم پرسىارانه له جورى پرسىاره كانى ئاميرى قيدون،
وه لامدانه وهشى له دهره وه؛ كاريكى ئاسانه: دهمت بكه ره وه و
ئه نجامى بده!

به لام له ناوه وه، له روانگه ي هه ريهك له و كه سانه وه؛ ئهم
پرسىارانه ناروون و ئالوزن تا ئاستيكي زور... وهك گرني

گەردوونی دەردەكەون كە لە نەینییهكان پێچراون.

پاشان «پرسیارەکانی ئامیری قیدیۆ» بەراستی خوشن، چونکە لەو پەری قورسیدایە بۆ هەریەک لە خاوەنی پرسیارەكە، بەلام روون و ئاسانە بۆ ئەو کەسانەى بەو جۆرە نین.

نازار لێردا کێشەیه، پرکردنەوێ فۆرمی داواکاریی وازەیتان لە کۆلیژی پزیشکی؛ کاریکی روون و ئاسانە، بەلام شکاندنی دلی کەسوکار وانییه. سەختی لە بانگێشتکردنی سەرپەرشتیارەكە بۆ ژوانیک؛ لەو شانەدا نییه کە پێویستە مەرووف بیلێت، ئەمە خوختنە مەترسییه بە ڕەتکرانەوێ و کەوتنە حالەتێکی شەرمەزاریی قوولەوێ کە زۆر ئالۆزترە. هەروەك داواکردن لە کەسێک تا مالهەت بۆ چۆل بکات؛ شتێکە پێویست بە دوودلی ناکات، بەلام هەستت بەوێ لە منداڵەكانت دوور دەکەوێتەوێ؛ بەو شیوێه نییه.

بە درێژایی تەمەنی هەرزەکاری و سەرەتای گەنجیتی؛ بەدەست دلهراوکیی کۆمەلایەتییهوێ دەمنالاند، زۆرینهی کاتەکانم بە خۆسەرقالکردن بە یارییه قیدیۆیهکانەوێ بەسەر دەبرد، زۆرینهی شەوکانیشم بە جگەرەکێشان و خواردنەوێ بەسەر دەبرد. بۆ ماوێ سالانیکی دوورودرێژ بیرۆکەى قسەکردن لەگەل کەسێکی نەناسراودا بەلای منەوێ شتێکی ئەستەم بوو، بەتایبەتییش ئەگەر ئەو کەسە نامۆیه؛ کەسێکی سەرنجراکێش بووایە یان بە جۆریک لە جۆرەکان کەسێکی گرنگ بووایە یان کەسێکی بەناوبانگ یان زیرەك بووایە. چەند سالێک سوورامەوێ بەبێ رێنمونی و پرسیری ئامیری قیدیۆکەم لە خۆم دەکرد: «چۆن؟ چۆن دەکریت مەرووف بەم شیوێه بروات و لەگەل کەسێکدا قسە بکات؟ چۆن کەسێک دەتوانیت ئەم کارە بکات؟» جۆرەها بیروباوەری بێهەقلانەم هەبوو لە بارەى ئەم بابەتەوێ، لەوانە ئەوێ بوو کە ناکریت برۆیت قسە

له گهل كه سينك بكهيت؛ مه گهر هوكاريكي تاييهت به نيشته مه بيت
كه ناچارت بكات بو نه و كارده. نه گهرنا نه و نافردته و اگومان ددهات
بو نمونه كه من دمه ویت دستدریژی بكه مه سهری. كاتيك پپی
دهلیم «چونیت».

كيشه ی من نه وه بوو كه هه لچوون و هه سته كانم؛ واقیعیان بو
دیاری ده كردم، له بهر نه وه ی من و هه ستم ده كرد خهلكی هه
ناكه ن قسه م له گهل بكه ن، لیره وه پرسپاری نامیری ئیدیوكه هات
پیشه وه؛ چون؟ چون دهكریت مروف به و شیوهیه بروات و له گهل
كه سينك قسه بكات كه نایناسیت؟ چون كه سينك ده توانیت نه و كارده
بكات؟

له بهر نه وه ی من سهركه وتوو نه بووم له جیاكاریکردن له نیوان
نه وه ی ههستی پی ده كه م و نه وه ی ده بم، ده سته وستان بووم له
ئاست ههنگاونان بو دهره وه ی خوم بو نه وه ی جیپان و دهك خوی
ببینم؛ شوینیکی ئاساییه هه ر دوو كه سينك ده توانن، له هه ر كاتيكدا
بيت، یه كینكیان له و ی تر نزيك ببیته وه و به یه كه وه قسه بكه ن.

كه سانیک هه ن كه واز له هه موو شتيك ده هینن و هه ول
ده دن نه و هه ستانه ی هه یانه؛ سپریان بكه ن كاتيك به شیوهیه كه له
شیوه كان هه ست به ئازار، تووریه ی یان خه فته بكه ن، ئامانجیان
نه وه یه سهرله نوی بگه رینه وه بو دوخه باشه كه یان و به خیرایی،
ته نانه ت نه گهر نه مه به هه لخه له تاندنی خویشیان بیت یان به
به كار هینانی هه ندیک مادده ی هوشبه ر یان به گه رانه و دیان بو به ما
شكستخواردوو هه كانیان.

فیر به چون بهرگه ی نه و ئازاره بگريت كه هه لیده بژیریت. كاتيك
به هایه کی نوی هه لده بژیریت، به وه تو هینانه ناوه وه ی ئازاریکی
نوی بو نیو ژيانت هه لده بژیریت. چیژ له و ئازاره وهر بگرده، تامی

بکه، به لام له وانه یه سهره تاکه ی ساده بیت، وا ههست ده کهن وهک
ئه وهی نه زانن چیتان له سهره تا ئه نجامی بدهن، به لام گفتوگویی
ئه م بابته مان کرد: تو هیچ نازانیت! ته نانهت ئه و کاتهش که وا
ده زانیت دهیزانیت، ئه و تو نازانیت چی بکهیت. که واته به راستی
چی له دهست ده دهیت؟

ژیان ئه وهیه نه زانین، پاشان سهره رای ئه وهش هر شتیک
بکهیت؛ ژیان هه مووی له سهر ئه و شیوازهیه، ههرگیز گۆرانکاری
به سهر دا نایهت، ته نانهت کاتیکیش به خته وهر بیت، ته نانهت ئه گهر
له لوتکه ی شکومه ندیدا بیت، ته نانهت کاتیک بلیتی یانسیبت بو
دهرده چیت و هر چیه کت پئویسته دهیکریت؛ ئه و تو ههرگیز
نازانیت چی ده کهیت، ههرگیز ئه مه له بیر مه که، ههرگیز له وه
مه ترسه.

بنه های «شتیک ئه نجام بده»

له سالی ۲۰۰۸، له دوای جیگیربوونم له سهر کاریکی پوژانه به
دریژایی شهش ههفته وازم له هه موو بیروکه یه کی کارکردن هیتا،
بو ئه وهی له ریگهی ئینته رنیته وه کاریک دهست پی بکه م.
له و کاته دا هیچ بیروکه یه کم له لا نه بوو تا ئه نجامی بدهم، به لام
له دلی خۆمدا وتم من که سیکي مایه پووچی به دب ختم، له وانه یه به
شیوازه که ی خۆم بهرده وام بم و هر به و شیوه یهش بمینمه وه،
له و کاته دا وا دیار بوو گرنگیم به هیچ شتیک نه ده دا جگه له
که و تنه شوینی کچان. به و شیوه یه بریارم دا ویبلاگیک له سهر
ئینته رنیت دروست بکه م که باس له و ژیا نی په یوه ندیه شیتانه یه
بکه م که منی تیدا بووم.

کاتی له یه که م به یانی دواي کاره تایبه ته نویه که م له خه وه ستام، به خیرایی ترسم لی نیشته. خوم له به رده م لاپتوپه که مدا بینیه وه، بو یه که م جار بوم دهر که وت که من هیچ بهر پرسیار یتیه کم له نه ستو نه گرتو وه به رامبه ر هیچ کام له بریاره کانم، سه ره رای نه بوونی بهر پرسیار یتیم به رامبه ر نه نجامه کانی نه و بریارانه ش؛ من بهر پرس بووم له فیرکردنی خوم له دیزاینکردنی مالپه ری ئینته رنیت، له گه له به بازارکردن له سه ر ئینته رنیت، هه روه ها کاریک بکه م سایته کانی گه ران هاوشیوه ی پیداو یستییه کانی گه رانی کرداری بن، جگه له چهند بابته کی دیکه ی له و شیوه یه. ئیستا هه موو نه وانه له نه ستوی من بوون. به و شیوه یه نه وهم نه نجام دا که هه ر گه نجیکی دیکه ی ته مهن بیست و چوار سالی نه نجامی دهدات، وازهینانی له ناکاو له کار و هیچ بیرۆکه یه کی دیکه شی نییه که له داهاتوودا چی ده کات: ژماره یه ک یاری قیدیویم له ناو کومپیوته ره که مدا دابه زاند و خوم له ده ستپیکردنی کار دزییه وه، هه روه کوو چون مروف خوی له قایروستیکی مه ترسیدا ده دزیتته وه.

پاش تنپه رینی چهند هه فته یه ک و گه یشتنی وه سلی حسابی خه رجیه کانم به ئاستیکی مه ترسیدار، ئاشکرا بوو که پیویستم به هه لینجانیکی ستراتیژی هه یه بو نه وه ی کاریک بکه م بتوانم دوانزه کاتژمیر یان چوارده کاتژمیر کار بکه م له رۆژیکدا، نه ویش نه وه بوو که پیویسته له سه ره تای ده ستپیکردنی هه ر کاریکی نویدا نه نجام بدریت. نه و پلانه له شوینیکه وه هات که هه رگیز پینشبینیم نه ده کرد. کاتیک له قوتابخانه ی ناوه ندی بووم، به ریز باکوود؛ ماموستای بیرکاری پنی ده وتین: «نه گه ر زانیت ناتوانیت هاو کیشه یه ک شیکار بکه یت؛ وریا به دانه نیشیت و بیر له قورسییه که ی بکه یتته وه، به لکوو ده ست بکه به شیکارکردنی، ته نانه ت نه گه ر نه تزانی چی

بکه پټ، چونکه تنها کارکردن له سهر هاوکيشه که وا دهکات بېړوکه
راسته کان بين بؤ ناو ميشکت».

له ماوه ي به که می کاره که ی داهاتووم، کاتیک شیتانه هه موو
روژیک کوششم دهکرد به بی نه وه ی شتیک بزائم له باره ی
نه وه ی که نه جامی ددهم، کاتیک له نه جامه کان دترسام (یان له
دورنه که وتی هیچ نه جامیک)؛ ورده ورده ناموژگاریه که ی به ریز
باکوود له قوولایی ناخمه وه دهیدواندم. وه کوو دروشمیک گویم
لی بوو:

له ویدا دامه نیشه. کاریک بکه. وه لامه کان دین بؤ لات.
له کاتی هه ولدانم بؤ جینه جیکردنی ناموژگاریه که ی به ریز
باکوود، وانه ی که یه کجار گرنګ فیر بووم له باره ی دروستکردنی
پالنه ر. فیربوونی نه م وانه ی به باشی نزیکه ی هشت سالی خایاند،
به لام له میانه ی چه ندین مانگی ماندوو که ردا له هه ولدان بؤ
دهستپیکي سهرنه که وتوو و راپورتی ناموژگاریه پیکه نیناوییه کان
و شه وانی نائاسووده له سهر قه نه فه ی هاوړیکانم و حسابی
خه رجییه زوره کانم و سهدان هزار وشه ی نووسراو (زوره ی
نه و وشانه که س نه یخویندوونه ته وه). نه م وشانه ی دواتر گرنګترین
نه و شتانه ن که فیریان بووم له ژیانمدا:

هه ستان به کاریک تنها له نه جامی پالنه ر نییه، به لکوو
هوکاریکه بؤ دروستبوونی پالنه ریش.

زورینه مان سهر ده که ینه سهر کار، نه گهر پالنه ریکمان هه بوو
بؤ کارکردن. نیمه هه ست به و پالنه ره ناکه ین، مه گهر کاتیک هه ست
به نیلها میکی پیویست نه که ین. نیمه وای داده نیین نه م هه نگاوانه به
زنجیره یه که به م شیوه یه ی خواره وه روو ده دات:

نیلها می هه ستکردن ← پالنه ر ← کاری خه زپیکراو

ئەگەر ويستت کاریک ئەنجام بدەيت، بەلام هەستت بە بوونی پالنەر یان ئیلهامیک نەکرد؛ ئەوا گریمانە ی ئەو دەکەیت کە توانای ئەو کارەت نییە، گریمانە ی ئەو دەکەیت کە هیچ شتیک نییە بتوانیت بیکەیت لە بەرامبەر ئەو کارەدا، بەو شیوەیەش دەمینیتەوێ تاکوو شتیکێ گەورە لە هەستتدا ڕوو دەدات کە وا دەکات توانای بەرھەمھێنانی بری پتووستی پالنەرت هەبێت بۆ هەستانەوێ و ئەنجامدانی کاریک.

بەلام راستی لە بارە ی پالنەرەوێ ئەوێە بابەتە کە تەنھا لە زنجیرە یەکی سێ بازنە یی پیک نەھاتووێ، بەلکوو زنجیرە یەکی بیکۆتایە.

ئیلھامی هەستکردن ← پالنەر ← کار ← ئیلھامی هەستکردن ← پالنەر ← کار (بەو شیوەیە بەردەوام دەبێت).

کردارەکانت ئیلھامی زیاتر دیننە بوون و پەرچە کرداری هەستەکانیش ھاندەرتن بۆ هەستان بە کاری دواتر. ئەگەر سوودمان لەم زانیارییە وەرگرت، دەتوانین سەرلەنوێ ئاراستە ی میتشکمان بەم ڕێگایە بکەینەوێ:

کار ← ئیلھام ← پالنەر

ئەگەر پالنەری پتووستت نەبوو بۆ ڕوودانی گۆڕانکارییەکی گرنگ لە ژیاقتدا، ئەوا ھەر شتیک بیت بیکە... ھەر شتیک بیت... پاشان پەرچە کردارت لەسەر ئەو کارە ی پتیی هەستاویت، بکەرە ئامرازیک بۆ ئەوێ خۆت ی پتیی ھان بدەیت.

من ئەم بنەمایە ناو دەنیم «شتیک بکە»، دوا ی ئەوێ خۆم بەکارم ھینا بۆ دەستپیکردنی کاری سەر بەخۆی خۆم؛ ئیستا خۆینەرەکانم فێر دەکەم کە بە سەرسامی و شلەژاوی دین بۆ لام بە ھۆی پرسپاری «ئامیزی قیدیۆ» کە ھەیانە: «چۆن ھەنگاو بۆ

کارکردن ببنیم؟» یان «چون بهو کهسه بلیم که من دههویت بیمه
هاورینی؟»، ههروهها بهو شیوهیه.

دوو سالم تێپهرااند به کارکردن له بهر خۆم، چهند ههفتهیه که
بهردهوام بووم به بی ئهوهی شتیکی ئهوتو به دهست بهینم، هیچ
هۆکاریک نه بوو، جگه له وهی ترس و دلهراوکییم هه بوو له باره ی
ئوهی که ده بیته ئه نجامی بدهم، سه ره رای ئاسانییه کی زور بو
دواخستنی هه موو شته کان وهک هه میشه، به لام به خیرایی غیر
بووم که ناچارکردنی خۆم له سه ره ئه نجامدانی شتیکی، ته نانه ت
ئه گه ر ئه و شته کاریکی زور ساده ش بیته، به خیرایی کاره گه وره که
ئاسانه تر ده بیته. ئه گه ر له سه رم پیویست بیته که ساییکی ئینته رنیت
هه مووی دیزاین بکه مه وه، ئه و خۆم ناچار ده که م به دانیشتن و
ده لیم: «کیشه نییه، ئیستا ته نها به شی سه ره وهی ساییته که دیزاین
ده که م»، به لام دوا ی ئه وهی به شی سه ره وهی ساییته که دیزاین
ده که م، ده بینم ده ست ده که م به به شه کانی دیکه ی ساییته که، به ر
له وهی بزانه چی رووی داوه: پر ده بم له وزه و ده چمه ناوه روکی
پرۆژه که وه.

نووسه ر تیم فیریس چیرۆکینک ده گیریته وه که جاریک له
جاران له نووسه ری هه فتا رۆمانی بیستووه، که که سیک لێی
پرسیوه نه یینی پستی ئه و توانایه ی چیه که ده توانیت به رده وام
بنووسیت له گه ل پاراستنی ئیلهام و پالنه ره کانی که هانیان داوه
بو نووسینه کانی. نووسه ر وه لامی داوه ته وه: «بابه ته که هه مووی
دوو سه د وشه یه، هه ر چۆنیک بۆم رینک بکه ویت له رۆژیکدا.»
بیرۆکه که ئه وه یه که ئه گه ر خۆی ناچار بکات به نووسینی دوو
سه د وشه، ئه گه رچی ئه و وشانه ئاست نزم و بینرخیش بن، ئه و
خودی کرداری نووسین پالنه ره که ی بو دروست ده کات له زۆربه ی

كاته كاندا. بهر له وهى له بابه ته كه تينگات، نهو نووسه ره دهينيت ك
هه زاران وشهى نووسيوه له سهر كاغه زه كهى بهر دهستى.

كاتيك مروف بنه ماي «شتيك بكه» جيبه جى دهكات، هه ستيكى
بو دروست دهيت كه شكستهينان شتيكى گرنه نيه. كاتيك
ههستان به كاريش دهبيته پيوهرى سهر كه وتن له خودى خويدا
(كاتيك هه نه نجاميك وهك پيشكه وتنك سهر دهكرت ههروهه
وهك كاريكى گرنه، كاتيكيش سهرى نهو ئيلهامه دهكهين كه
پالنه رمانه بو كار كردن وهكوو جورنك له پاداشت بو ئيمه له برى
نه وهى وهكوو مهرجيكى پيشوه خته سهرى بكهين): نهو ئيمه
هميشه نهو هيزه دهينين كه بو پيشه وه پالمان دهنيته. لهو كاته دا
ههست دهكهين نازادين له وهدا كه شكست بهينين، نهو شكسته ش
وامان لى دهكات بهردهوام بين له روشتن. ههروهكوو بنه ماي
«شتيك بكه» ته نها يارمه تيمان نادات له سهر كه وتن به سهر
دهستى دهستى و دواختنى كاره كان، بهلكوو نهو پرؤسه يه كه
له ريگه يه وه بهها نوييه كه مان بنيات دهنيين. نهگر تو له قهيرانيكى
بونيايدى گه وردها بوويت و هه موو شتيك به لات وه بيمانا بوو، نهو
وله لاهه كه بهم شيوه يه دهيت: شتيك بكه (نه مه كاتيك دهيت كه
به دواى ريگه يه كدا بگه ريت بو پيوانه كردنى خوت، به لام دهينيت
هه موو ريگاكان داخراون، هيج زانياريه كت لا نيه كه دواتر چى
روو دهكات و نازانيت نازارى خوت دهدهيت به هوى شونكه وتن
خهونيكى ساخته وه، يان نهگر بزانيت پيوهرينكى باشتر هه يه؛
پيوسته به كاري بهينيت بو پيوانه كردنى خوت، به لام نازانيت چون
به كاري بهينيت).

له وانه يه نهو «شت» هى نه نجامى دهدهيت، ساده ترين كاري
راسته قينه بيت به ناراسته ي نه نجامدانى كاريكى تر، له وانه شه نهو

«شت» ه هر شتيك بيت.

نايا نيسنا تيدهگيت كه تو له هموو په يوه ندييه كاني پيشو و تا
هيچ نه بو ویت، جگه له كه سيني بيزار كړ كه هه ست به شياو بو وني
بو بهر كه و ته ی زیاتر دهكات، هه روه ها تو ده ته ویت په ره بدهیت به
هه ستر كړ دنت به خلكی و هاو سوزیت له گه لیان؟ كه واته شتيك بكه!
سه ر هتايه كي ساده ده ست پی بكه. نه وه بكه به ئامانجيكي خوت
كه گوي بگريت بو كيشه ی كه سينك و هه نديك له كاتي خوتی پی
بدهیت بو نه وه ی يارمه تیی بدهیت. ته نها جاريك نه وه بكه، يان به لين
به خوت بده كه ده ست پی ده كه یت له و گريمانه یه ی كه تو خوت
سه رچاوه ی هموو كيشه كاني خوتیت كاتيک خوت ده بينيته وه به
بيزاری و بينهيوايی، نه م بيروكه يه به كار بهينه، نه وكات ده بينيت
هه ست چون ده بينت.

زور كات ته نها نه وه پنيويسته كه تو په به فره كه وا لي بكه یت
بكه ویته سووران: نه و كارهی پنيويسته بو دروستبو وني پالنه ريک
بو نه وه ی به رده وام بيت. تو ده توانيت ببیته سه رچاوه ی نه و
نيلهامه ی پالنه رده كه دروست دهكات، تو ده توانيت ببیته سه رچاوه ی
پالنه ردهكانت، تو هه ميشه ده توانيت كاريك بكه یت. نه گهر به وه
كوتاييت هينا كه «نه نجامدانی شتيك» بكه يته پيوه ريک بو
سه ركه و تنت، نه و شكست ناتوانيت هيچت له گه ل بكات جگه له
پالانت به ره و پيشه وه.

بهندی هه شتم گرنگی وتنی «نا»

له سالی ۲۰۰۹ دا هه موو که لوپه له کانی ناو شوقه کهم کو کرده وه و به شیکیانم فروشت و به شه کهی تریشم خسته کوگاوه، پاشان شوقه کهم جی هیشت و که وتمه ری به ره و ئه مریکای لاتینی، له و کاته دا وییلاگی راویژگاریی به لیندان که داممه زرانده بو؛ خهریک بوو جوریک له پیشوازیی لی دهکرا و کهمیک پارهم لیوهی دهست ده کهوت له ریی فروشتنی هه ندیک دهق و خوله کان له ریی ئینته رنیتته وه. پلانم ئه وه بوو له دهره وه بژیم له و به شه زورهی دواپی ته مهنم، بق ئه وهی شاره زایی له کلتووری نویدا پهیدا بکه و سوود له نزمی تیچوونی ژیان وهر بگرم له ژماره یهک له ولاته تازه پیشکه وتوو هکانی ئاسیا و ئه مریکای لاتین و بتوانم کاره کهم به هیز بکه م. ئه وه خهونی «سه ره تایی دیجیتالی» بوو، به هوی ئه وهی من له ته مهنی بیست و پینج سالیما به دواپی سه رکیشیدا دهگه رام، ئه مه هه موو ئه و شته بوو که من له ژياندا ده مویست. به لام ئه و به هایانه ی پلانه که می تیوه پیچرا بوو، سه ره پای ئه و سه رنجرا کیشی و پاله وانیتییه ی پیوه ی دیار بوو؛ هه موویان به های

تەندروست و باش نەبوون.

بەدنیاییەوێ من ھەلگری ھەندیک بەھام کە ھاندەرن بۆ
سەرسامبوون: تینوویتی بۆ بینینی جیھان، ھەزکردن بە زانیانی
زانبارییەکانی خەلکی و کلتوورەکان، شتیک لە خوشەویستی بۆ
سەرکێشی لە شیوەی کلاسیکی، بەلام لەگەڵ ئەو شدا سیبەرێک لە
ھەستکردن بە شەرم ھەبوو کە ھەموو شتیکی دادەپۆشی جگە لە
خۆی. لەو کاتەدا بەتەواوی لە بابەتەکان تێنەگەشتبووم، بەلام ئەگەر
بمەویت بەتەواوی لەگەڵ خۆم راستگۆ بم؛ دەمزانی کە بەھایەکی
خراب لە شوینیکی لەژێر شتیکدا خۆی شاردوووتەو. توانای بینینی
ئەو بەھایەم نەبوو، بەلام توانای ھەستپێکردن ھەبوو لە ساتەکانی
ھیوریمدا ئەگەر بەتەواوی لەگەڵ خۆمدا راستگۆ بم.

ھاوشان لەگەڵ ھەستکردن بە بەرکەوتەیی زیاتر لە سەرەتای
بیستەکانی تەمەنمەو، ئەو قەیرانە راستەقینانە لە سالەکانی
تەمەنی ھەرزەکاریمدا لەگەڵیان ژیا؛ گورزەییەکی شتیان بۆ جی
ھیشتم کە خۆم پێو پابەند کردبوون. سالانیکی کەمی پێشتریشم
بەرێ کرد لە ھەولەدان بۆ قەرەبووکردنەوێ کەموکۆری و
دەراوێکی کۆمەلایەتی کە لە سالانی ھەرزەکاریدا تیایدا دەژیا،
کە ئەمەش وای کردبوو ھەست بکەم دەتوانم چاوم بە ھەر کەس
بکەویت کە بمەویت ببینم، یان تەو قە لەگەڵ ھەر کەسێک بکەم
کە بمەویت تەو قە لەگەڵ بکەم، یان خوشویستنی ھەر کەسێک
کە بمەویت خوشم بویت، ھەروەھا ئەنجامدانی سینکس لەگەڵ ھەر
کەسێک کە بمەویت سینکسی لەگەڵ ئەنجام بدەم، ئیتر بۆچی خۆم
پەیوەست بکەم بە مانەوێ لەگەڵ یەک ھاوڕێی کچدا یان لەناو
یەک یەکەیی کۆمەلایەتیدا، یان لەناو یەک شاردا و یەک ولاتدا و
یەک کلتووردا؟ ئەگەر توانای ژیا ھەبێت لەسەر ھەر شتیک و

تاقیکردنەوهی هەر شتیک، ئەوا پێویستە لەگەڵ هەر شتیکدا بژیم،
 ئایا وا نییه؟

بە پرچەکیبون بەو هەستە گەورەیه و توانام بۆ پەيوەندیکردن
 لەگەڵ هەموو جیهان؛ دەستم کرد بە گەشتکردن بەنیو ولاتان و
 زەریاکاندا که پینج سالی خایاند وەک ئەوهی یاریی بازەلەدان
 بکەم، لە ماوهی ئەو سالانەدا پەنج و پینج ولات گەڕام، دەیان
 هاوڕیم بۆ دروست بوو و خۆم لە باوهشی ژمارەیهک لە ئافرهتەکاندا
 دەبینییهوه که زوو زوو دەمگۆڕین، بەلکوو هەندیکیانم لەبیر دەکرد
 کاتی لە ولاتیک دەچووم بۆ ولاتیکی تر.

ژیانیکی نامۆ و پراوێر و سەرنجراکێش بوو، هەروەها پر بوو
 لە ئەزموونی گەوره سەرەرای حالەتی «فرین»ی ڕووکەشانه بۆ
 سێکردنی ئازارە نێژراوەکانم. ئەو ئەزموونانە بۆ من زۆر قول
 بوون، بەلام لە هەمان کاتدا بێمانا بوون، هەتا ئەمڕۆش هەر بەو
 شیوەیهن لەلام. بەشیک لە گەڕنگترین وانەکانی ژيانم لەوێهه فێر
 بووم و هەندیک لەو ساتانە بوونە هۆی دروستبوونی کەسایەتیم
 لە میانهی گەشتەکانم لەو ماوهیەدا، بەلام لە هەمان کاتدا بەشیک
 لە زۆرترین قوناغەکانی کات و وزه بهسەربردنیشی لەخۆ گرتبوو.
 ئێستا لە نیویۆرک دەژیم، خانوو و کەلوپەل و وەسلی کارەبا و
 هاوسەرم ههیه، هیچ یهکیک لەو شتانه به نایاب و سەرنجراکێش
 دانانریت. من پێم خۆشه کارەکان بهو شیوهیه بن، لەبەر ئەوهی
 گەورهترین وانە که لە ئەزموونەکانمەوه فێری بووم لەدوای هەموو
 ساله هەژینه‌ره‌کان؛ بهم شیوه‌یه‌یه: ئازادیی ڕه‌ها، خۆی لە خۆیدا
 هیچ مانایه‌کی نییه!

ئازادی؛ هەلی بەدەستەینانی بڕیکی زۆر لە واتا به مەرووف
 دەبەخشیت، بەلام خودی ئازادی مەرج نییه شتیکی واتاداری تێدا

بیت. له کوتاییشدا ره تکرډنه وهی هه ندیک له هه لېژاردنه کان، تاکه
ریگا ده بیت بو هیڼانه نارای واتا و گه یشتنی مروځ به و قوناغهی
هه ست به گرنګی ژيانی بکات، واته نه مه ته سکرډنه وهی مه ودای
نازادییه، نه ویش بریتییه له هه لېژاردنی مروځ له ژيانیدا بو نه وهی
پابه ندی یهک شوین و یهک بیروباوهر بیت یان.... یهک که س!

نه م تیگه یشتنه م بو دروست نه بوو، دواى نه و چهند ساله ی
گه شته کانم نه بیت. هه روهک له زوربه ی زیاده روه ویکردنه کان له
ژياندا روو ددهات، پیویست ده بیت خوتی تیدا نقوم بکهیت بو
نه وهی بزانیته که نه وه به خته وهرت ناکات. نه مه بوو گه شترکرن
به لای منه وه. له گه ل گه یشتنم به ولاتی په نجا و سینه م، پاشان
په نجا و چواره م، پاشان په نجا و پینجه م، بوم دهرکه وت که که می
نه زمونه کانم، له گه ل نه وهی نه زموونی مه زن و ورووژینه ر بوون،
به لام ناوهر وکینکی راسته قینه یان هه یه. له کاتیکدا نه و هاوړپیانم
که له نیشتمان جیم هیشتبوون، جیگیر ده بوون و ژنیان ده هیڼا
و خانوویان ده کړی و کاته کانیان ده به خشی به دامه زرانندی
کومپانیای گرنګ یان مه سه له سیاسیه کان، به لام من له و کاته دا
له دهرچه یه کی خیرای ئاسانه وه بازم ددها بو دهرچه یه کی خیرای
ئاسانی تر.

له سالی ۲۰۱۱ دا گه شتم کرد بو سان بترس بؤرګ له رووسیا،
خواردنه که ی خراب بوو، هه روه ها که شوه وای ناخوش بوو (به فر
به مانګی ئایاردا؟ سوعبه ت ده که ن؟)، شوقه که شتم خراب بوو،
هیچ شتیکی باشم نه بیڼی، نرخه کان زور گران بوون، خه لکه که ی
وهک لاشه یهک و او بوون بونیکی نامویان لی ده هات، که سم نه بیڼی
زهرده خه نه یهک بکات، هه موویان شه رابی زوریان ده خواردنه وه...
به لام من نه مه م پی خوش بوو، گه شته که م بو نه و شاره؛ یه کینک

بوو له باشتريں گه شته كانم.

له كلتوورى رووسيدا بړيځ له راشكاويى توندى تيدايه كه
خورئاواييه كان به شيويه كي هه له لني تيده گهن، له وي هيج شوينيځ
نييه بو دهربريني سوزى ساخته و نه ده بنواندن له دهربريندا كه
لاى خومان وهك توري جالجالو كه له هه موو شوينيځه وه پيچي
خواردوه. له وي مرقه كان بو كه ساني بينگانه زهرده خه نه ناكهن،
گهر هزي له شتيك نه بيت؛ خوي وا دهرناخت كه هزي ليه تي.
له رووسيا نه گهر شتيكي بيغه قلانه هه بوو؛ نه وه تو پني ده لنييت
بيغه قلانه يه، نه گهر كه سيني سووك و بيغه قلت بيني؛ پني ده لنييت
نه وه سووك و بيغه قله، نه گهر كچيكت دوزييه وه و بو ت دهر كه وت
له گه ليدا كاتيكي خوش به سهر ده به يت؛ پني ده لنييت پني سهر ساميت
و كاتيكي خوشي له گه لدا ده به يته سهر، جياوازي نييه نه و كچه
هاوريت بيت يان بينگانه بيت يان ژنيك بيت ته نها پيچ خولهك بيت
له سهر شه قاميځ بينيبييت.

له ماوه ي هغه ي يه كه مم له وي، به راستي هه موو نه و شتانه م
به بيزار كه ر ده بيني.

چووم بو خواردنه وه ي قاوه له گه ل كچيكي رووسي، له دواي
سن خولهك دانيشتمان به يه كه وه؛ كچه كه به شيويه كي نامو
سهر ي كردم و پني وتم نه وه ي وت؛ شتيكي بيغه قلانه بوو.
خه يك بوو ده چوومه ناو قاوه كه وه، له قسه كه يدا هيج شتوازيكي
دوژمنكارانه م به دي نه كرد، به لكوو به شيويه كي وتي وهك نه وه ي
راستيه كي له راستيه ئاساييه كاني ژيان بخاته روو، وهك نه وه ي
باس له كه شوه واي نه و روژه بكات يان ژماره ي پيلاوه كاني...
به لام من هه ر هه په سابووم، نه مه ش له بهر نه وه ي ئيمه له خورئاوا
نه م راشكاوييه تا ئاستيكي زور به رهفتاريكي دوژمنكارانه ده زانين،

بەنايەت نەگەر لەلایەن كەسنىكەوۋە بىت كە ماۋەيەكى كورتە
بىنىتە، بەلام بابەتەكە لەوئى لەگەل ھەموۋان بەو شىۋەيە بوو،
ھەموۋيان بە درىزايى كات قسەكانيان راستەوخۇ بوو. لە ئەنجامى
نەمەشدا مىشكەم كە لەسەر شىۋازى خۇرئاۋايى بەرنامەپىزى
كراپوۋ؛ ۋا ھەستى دەكرد كە لە ھەموۋ لايەكەوۋە ھىزشى لەسەرە،
ھەستەم بە كەمى ئاسايش كەرد كە لە ھەندىك ھالەت ۋ بارودۇخدا
ھەلدەچۈۋە سەرەوۋە كە سالانىك بوو شتى ۋام نەبىنىبوو.

بەلام ھەفتەكان بەدۋاي يەكدا بۇيشتەن ۋ لەگەل راشكاۋىي
بۇسيدا راھاتم ھەروەك چۈن راھاتم لەگەل ئاۋابوۋنى خۇر
لە نىۋەي شەۋدا ۋ راھاتم لەگەل خواردنەۋەي قۇدكا كە لەوئى
دەخورايەۋە ۋەك چۈن ئاۋىكى سارد دەخۋىتەۋە. لە ۋ كاتەدا
تىگەيشتەم لە راستى بابەتەكە: ئەۋە دەربىرىنىكى پۈۋتە كە ھىچى
تىكەل نايىت، ئەۋە راستگۈيىيە بە تەۋاۋى ماناي وشەكە، ھەروەھا
پەيۋەندىكردنە بەبى ھىچ مەرجىك ۋ بى ھىچ پابەندىكردىك ۋ
ھىچ پالەنرىكى شاراۋە... ھىچ كەسىك ۋا مامەلەت لەگەل ناكات
ۋەك ئەۋەي بىەۋىت شتىكت پى بفرۇشنىت، ھىچ كەسىكىش ھەۋلى
بىنومىدانە نادات بۇ ئەۋەي بىيىتە جىنى سەرنجى خەلكى.

لەدۋاي چەند سالانىك لە گەشتى بەردەۋام، بە جۇرىك چووم بۇ
دوورترىن شۋىنەكان لە ئەمىركاۋە ۋ ژيام. بۇ يەكەم جار تامىكى
تايىبەتى ئازادى: تواناي ۋتنى ئەۋەي دەيىنىم يان ھەستى پى دەكەم،
بى ئەۋەي ترسم لە ھىچ كاردانەۋەيەك ھەيىت، ئەمە جۇرىكى نامۇ
بوو لە ئازادبوون لە پىي قىبولكردنى پەتكردنەۋە، لەبەر ئەۋەي
من كەسىكەم كە زۇرىنەي تەمەنم بىيەش بووم لە ۋ جۇرە لە
دەربىرىنى پۈۋن ۋ راشكاۋ (لە ئەنجامى ژيانىكى خىزانىي پى لە
ھەستە كېكراۋەكان لە سەرەتاۋە، پاشان لە پىي خۇدەرخستەم بە

متمانه يه كه وه كه زور به وردى به ره هم هينا بوو، نه مه سه رخوشى
كردم وهك نه وهى جورىك بيت له باشتري جوره كاني قودكا.
نه مانگه له سان بترس بورك بووم؛ وهك هه وره برووسكه
به خيراى تپه پى، كاتيك ماوه كه ته واو بوو؛ هه ستم ده كرد هه ز
ناكه م جنى بهيلم.

گه شتردن ئامرازىكى نايابه بو گه شه پيدانى خود، چونكه له
به هاكاني كلتورى؛ خوت داده ماليت و ده بينيت كه كومه لگايه كى
تر ده توان به به هاى ته واو جياوازه وه بژين، له وه شدا سه ركه وتوو
بوون به بى نه وهى تاكه كاني رقيان له خويان بيت. نه م به ريه ككه وتنه
بو به هاى كلتورى جياواز و به پتوهره جياوازه كانه وه، ناچار
دهكات پيداچوونه وه به و شتانه دا بكهيت كه له ژياندا به لاتوه
روون بوون، هه روه ها به بير كردنه وه له وهى شيوازي ژيانت مه رج
نييه باشتري شيواز بيت بو ژيان. له م حاله تهى مندا، رووسيا واي
كرد چاويك به په يوه ندييه كانم به سوزى ساخته وه بگيرمه وه كه
له ناو كلتورى ئينگليزدا زور باوه، واي كرد له ناخدا پرسيار
بكه م كه ئايا نه مه وا دهكات هه ريهك له ئيمه به رامبه ر نه واني تر
كه متر هه ست به نارامى بكهين و كه متر بتوانين په يوه ندييه كى
دوستانه له گه ليان دروست بكهين.

له بيرمه روتريك له گه ل نه وه كه سهى فترى زمانى رووسى
ده كردم، گفتوگوى نه م شيوازه م كرد. نه و بيردوژيكى له لا بوو
كه سه رنجى راكيشام، به هوى نه وهى رووسه كان چه ندين نه وه
له ژير سايهى شيوعيه تدا ژياون؛ هه له ئابووريه كان له به رده مياندا
كه م بوون يان هه ر نه بوون، سه ره راي نه وهش زيندانى كرابوون
له چوارچيوه كى كلتورى ترسدا، به لام كومه لگه كى رووسى نه وهيان
دوژيه وه كه متمان به نرختري دراوه. بو نه وهى متمان بنيات

بنییت؛ پیویستە راستگۆ بیت، ئەمە واتە تۆ کاتیک کارە خراپەکان دەبینیت؛ بە دەم بیلێت، بێ ئەوەی هیچ داوای لێبووردنیک بکەیت. خستەرووی ئەم جۆرە لە حەقی رەق لە لایەن خەڵکەوه سوودی هەبوو لەبەر ھۆکاریکی سادە، ئەویش ئەوەیە کاریکی پیویست بوو لە پێناو مانەوه: پیویستە بزانی کێ متمانە ی پێ دەکریت و کێش ناتوانیت متمانە ی پێ بکەیت، پیویستە لەسەرت بەخیرایی ئەوە بزانی.

مامۆستا رووسیەکەم بەردەوامە لە روونکردنەوهی بیرۆکەکە ی و دەلێت لە خۆرئاوای «ئازاد» هەلی زۆری ئابووری بەردەستە، بەلکوو لێشاویک لە هەلی ئابووری بوونی هەیه کە وا دەکات بەبەهاترینیان بۆ خۆت هەلژێریت بە رێگایەکی دیاریکراو، تەنانەت ئەگەر ئەو رێگایەش ساختە بیت، لەبری ئەوەی وەکوو رووسەکان هەلسوکەوت بکەیت، متمانە بەهای خۆی لەدەست داو، ئێستا رووکەشەکان و توانای رەواچەیداکردن بوو تە پرقازانجترین رێگا، ئێستا زانیاری رووکەش لەلای ژمارەیهکی زۆری خەڵک سوودی زیاتری هەبوو لەو زانیارییە چەسپاوانە ی لەلای ژمارەیهک لە خەڵکی بوونی هەیه.

ئەمە وای کردوو پێوهری بەکارهێنراو لە کلتورە خۆرئاواییەکاندا ئەوە بیت بە دەم خەڵکیەوه پێکەنیت و قسە ی نەرمونیان بەرامبەر بکەیت، تەنانەت ئەگەر پێشت خۆش نەبێت ئەو کارە بکەیت، هەروەها درۆی بچووک بکەیت و هاوڕاییت بۆ کەسیک دەربڕیت کە لە راستیدا لەگەڵی هاوڕا نییت، ئەمە وای کردوو هەندیک شت بکڕن کە لە راستیدا پیویستیان پێ نییه. شیوازی بازاری ئابووری، هاندەرە بۆ ئەم جۆرە لە خەڵکاندن. بەلام لایەنی خراپە لە خۆرئاوا ئەوەیە کە تۆ هەرگیز نازانیت،

ئایا دەکریت متمانه‌یه‌کی ته‌واو به‌و که‌سه بکه‌یت که قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌یت، به‌لکوو ئەم شینوازه هه‌ندیک جار له‌نیوان هاورێ راسته‌قینه‌کانیشدا پیاده ده‌کریت، ته‌نانه‌ت له‌نیوان ئەندامانی یه‌ک خیزان. له‌ خورثاوا خۆت له‌ژیر فشارینکی گه‌ورده‌دا ده‌بینیت‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی سه‌رنجی ئەوانی تر رابکیشیت، که‌ وا ده‌کات خه‌لکی سه‌رله‌نوی هه‌موو که‌سایه‌تی خویان وینه‌ بکیشنه‌وه‌ له‌سه‌ر شینوازی ئەو که‌سه‌ی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن.

ره‌کردن‌وه ژيانت باشتړ ده‌کات

وہک دریژکراوہیہک بۆ کلتوورہکہمان، کلتووری ئەرینیوون/
بهکاربردن، زۆریک له ئیمه تهلقین دهکریته به بیروبواوهریک که
کورتەکهی دهلایته پتویسته لهسه‌رمان ههول بدهین ئه‌زینی بین
و به شیوه‌یه‌کی بنچینه‌یی هه‌موو شتی‌ک قبول بکه‌ین تا ئه‌وه‌په‌ری
توانامان، ئه‌مه‌ به‌ردی بناغه‌ی زۆرینه‌ی ئه‌و کتییانه‌یه‌ که ناویان
ناون «کتیبه‌کانی بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌رینی»: کراوه به به‌رووی
هه‌له‌کاندا، پازی به، به هه‌موو شتی‌ک و به هه‌موو که‌سینک بلی
«به‌لی».

به لام پښوېسته شتيك رټ بكهينه وه، ئەگه رڼا به بيماني كات
به سهر ده به ين، ئەگه ر شتيك نه بيت باستر بيت له شتيكي تر، يان
له شتيكي تر خواز او تر بيت له لام. ئيمه كه سانتيكي به تالين و
ژياننكمان ههيه كه هيچ مانايه كي نيه، ئيمه كه سانتيكين به بي به ها
و ژياننك ده به يته سهر كه هيچ ئامانجكي تيدا نيه.

زور جار خودزينه وه له رټ كورنه وه (رټ بكه مه وه و رټ

بکړمه وه) ده خړیته به رده ممان وه کوو ږنگایه ک که هه ست بکه یڼ
له دڅخکی باشترداین، به لام خودزینه وه له ږه تکرډنه وه نه و
خوشحالیه کورت مه ودايه ت پی ددات به هوی دوورخستنه وه ت
له ورده کاری و بی هیچ سهرنجدانیک له سهر ئاستی دوورمه ودا.

نه گهر نرخاندنیکي راسته قینه ت هه یه بډ شتیک، پښوېسته له سهر
نه و شته کورت هه لېښت. ئاستیک له دلخوښی و مانا هه یه له
ژياندا پښی ناگهیت، مه گهر دهیان سال وه به رهینان له وزه و
کاته کانتدا بکهیت له یه ک په یوه ندیدا یان له یه ک پیشه دا یان له
یه ک ئاره زووی هونه ریدا. تو ناتوانیت نه و هه موو ساله بډ نه و
شته تهرخان بکهیت، به بی ږه تکرډنه وه ی هه ندیک هه لېژاردنی تر.

هه لېژاردنی به هایه ک بډ خوت؛ پښوېستی به ږه تکرډنه وه ی
به هاکانی دیکه ده بیت، نه گهر بریارم دا هاوسه رگرییه که م
گرنګترین به ش بیت له به شه کانی ژیانم، نه مه (به نه گهریکي زور)
مانای نه وه یه ئاهه نګی شه وانه و سهرخوښبوون ناکه مه به شیک
له ژیانم، هه روه ها نه گهر بریارم دا خوډ بریار بډ خوډ بدهم
له ږوانګه ی توانای خوډ بډ دروستکردنی په یوه ندیی کراوه که
پشت به ږازیوونی دوولایه نه به ستیت، نه مه واته من پشتکردن له
هاوړنګانم و خراپه کردن به رامبه ریان له پاشه مله ږه ت ده که مه وه،
نه مانه هه موویان بریاری ته ندروستن، به لام له هه ر پښچیکدا
پښوېستی به ږه تکرډنه وه یه ک هه یه.

بیروکه که لېره دا حه شار دراوه: پښوېسته له سهر هه موومان
گرنګی به شتیک بدهین بډ نه وه ی بتوانین به هایه کی تیدا ببینین، بډ
نه وه ی له بابۀتیک له بابۀته کاندۀ به ها ببینین، پښوېسته له سهرمان
نه وه ی تیدا نییه؛ ږه تی بکه یڼه وه. پښوېسته هه موو شتیک ږه ت
بکه مه وه که (س) ی تیدا نه بیت، نه گهر ویستم (س) بکه م به به هایه ک

بۆ خۆم.

ئەم رەتکردنەو دەیهش بەشینی پنیویست و جیانەکراو دەیه له پاریزگار یکردنمان له بههاکانمان، واتە له شووناسمان، ئیمە خۆمان دیاریی دەکەین که چی رەت دەکەینەو، بهلام ئەگەر هیچ شتیکیان رەت نەکردەو (لهوانەیه ئەو له ئەنجامی ترسانمان بیت لهو هی ئیمەش رەت بکړینهو)؛ ئەو واتای ئەو دهیه بهرەهایی ئیمە هیچ شووناسیکمان نییه.

بهلام ههزکردن لهو هی خوت له رەتکردنەو بدزیتەو تیچوو دەکە ی ههچه ندیك بیت، ههزکردن له خۆدزینەو له رۆوبه رۆوبوونەو و ململانی، ههزکردن له ههولدان بۆ رازیوون به ههموو شتیك بهیه کسانى و کاریك بکهیت که ههموو شتهکان گونجاو و ههماههنگ بن؛ ئەمانه حالەتیکی قوول و پیسن له شیوێکانی ههستی بهرکهوتەیی زیاتر، له کاتیکیدا خاوهنی ئەم ههستکردنە به بهرکهوتەیی زیاتر؛ وای دهبینن که شیایى ئەو به درێژایی کات خۆیان وهک که سینیکی نایاب ببینن، دهبینن خۆیان له رەتکردنەو هی ههموو شتیك دزدنەو، له بهر ئەو هی ئەو رەتکردنەو دهیه وا دهکات ههست به خراپه بکهن، یان وا دهکات کهسانی تر له دهو رۆبهریان ههست به خراپه بکهن. له بهر ئەو هی ئەو کهسانه خۆیان له هه رەتکردنەو دهیه که به دوور دهگرن؛ ژيانیکیان دهبيت به بی بهها، ژيانیک که ملکه چه بۆ چیژ و بۆچوون له خوددا، ئەوانه گرنگی به هیچ شتیك نادهن جگه له مانهوه لهو ههسته یاندا بۆ ماوهیهکی زیاتر و جگه له خۆپاراستنیان له حالهتی شکسته مسۆگه رهکان له ژيانیاندا و خۆدهرخستن به شیوهیهک که هیچ جۆریک له جۆرهکانی نارەحهتی نازانن.

رەتکردنەو؛ کارامه ییه که له کارامه ییهکانی ژیان، کارامه ییهکی

گرنگه، به لکوو گرنگییه که ی یه کلاکراو ده یه. هیچ که سینک نایه ویت له په یوه نندییه کدا گیر بخوات که دلخوښی ناکات، هه روه ها که س کهز ناکات له کارینکدا گیر بخوات که پیی خوش نییه و باوهری پیی نییه، هیچ که سینک نییه بیه ویت که نه توانیت ئه وه بلیت که بیرى لى ده کاته وه.

به لام خه لکی له واقعدا ئه و شتانه هه لده بژیرن، ئه وان به دريژایى کات ئه و شتانه هه لده بژیرن!

راستگویی داخوازییه کی سروشتییه لای مروفه کان، به لام به شینک له وهی که راستگو بین له ژيانماندا، له وه دا خو ی ده بینیته وه که رازی بین به وتنی «نا» و رازی بین به بیستنیشی، به م ریگایه ش ره کردنه وه؛ په یوه نندییه کانمان باشتو ده کات و ژيانی هه ستیاریمان ته ندروستتر ده کات.

سنوور

له سالانی زوودا دوو هه رزه کار هه بوون؛ کوړیک و کچیک، دوژمنایه تییه کی توند له نیوان خیزانه کانیاندا هه بوو، به لام کوړه که چوو بو ئاهه نگیک که خیزانی کچه که سازیان کردبوو، چونکه کهزی له شتی بیعه قلانه بوو، کچه که بینیی فریشته ی ئاره زووه کانی گورانیه سازگاره کانی بو و ت که باسی له مینه یه تی ده کرد و که وته داوی خوشه ویستی ئه و کوړه وه. به و شیوه یه رووداوه که هاته ئاراهه. بریاریان دا به یانیی روژی دواتر به بی دواکه وتن هاوسه رگیری بکه ن، چونکه وهک ده زانن ئه مه بابیه تیکی ته واو کرداری بوو به تیروانین بو ئه وهی که خیزانی هه ریه که یان هیچی نه ده ویست جگه له سه ربړینی ئه وی تریان. کات چهند روژیک باز

دهدات بۇ پېشهره، نهو دوو خيزانه به بابتهى هاوسهرگيرييهكه دهزانن و زور تېوره دهبن. پاشان هاوپرييهكى نهو دوو هاوسهره تازهيه دهمريت و كچهكه زور خهفتهى بۇ دهخوات و مادديهك دهخواتهوه كه به هويهوه دوو رېوژى تهواو خهوى ليدهكهويت، بهلام نهوهى جىي داخه نهو دوو هاوسهره بچكولهيه هيشتا فيري شيوازهكانى پهيوهنديكردنى پوون لهنيوان هاوسهراندا نهبووبوون و كچهكه بيرى چوو به ميړده تازهكهى بليت كه نهو مادديه دهخواتهوه، نهمش وا دهكات نهو گهنجه بكهويته ههلهوه و وا بزانيت كه نهو حالتهى بيھوشبوونهى كه ژنهكهى بهسهر خوى هيناوه؛ حالتهيكى خوكوشتنه. گهنجهكه بهتهواوى عهقلى لهدهست دهدات و خوى دهكوژيت، به گوماني نهوهى لهو جيھانهى ديكه لهگهلى بيت... يان شتيكى لهو جوړه. پاشان دواى دوو رېوژ كچهكه له حالتهى بيھوشبييهكهى ههلهدستتتهوه و دهبينيت كه ميړدهكهى له خهفتهى نهو خوى كوشتووه و ههمان نهو بيروكهيهى به ميتشكى كورپهكهدا هات، بهميتشكى نهوميشدا ديت و خوى دهكوژيت تاكوو لهو جيھانهى ديكه بهيهك بگهنهوه. چيروكهكه کوتايى هات!

شانوگهريى (رؤميؤ و جوليت) به هاوواتاي «رؤمانسيهت»ى ناو رېوشنيريى نهمرؤمان دادهنريت. خهلكى وا سهيرى دهكن كه يهكهم چيروكى خوشهويستتتبه لهو جيھانهى به ئينگليزى قسه دهكات، واى دادهنيت كه نمونهيهكه و عاشقهكان چاوى لى دهكن، بهلام كاتى تيدهگهيت لهوهى له چيروكهكهدا پوو دهدات؛ دهبينيت كه نهو دوو ههرزهكاره بهتهواوى شيت بوون، خویشان تنها لهبهر نهوه كوشتووه كه بههانهيهك بيت بۇ نهو شيتتتتبهيان كه تووشيان بووه.

دارسون كسر پتي وايه شكسپير چيروكى رؤميؤ و جوليتى

نەنۇسىيە بۇ ئەۋەدى خۇشخالى بۇ پۇمانسىيەت دەربېرىت، بەلكو
بۇ ئەۋە بوۋە گالتەي پى بىكات و بىئەقلىيە رەھاكەي دەربخات.
شكسپىر نەيۇستوۋە شانۇگەرىيەك بىت بۇ بەرزپاگرتنى
خۇشەۋىستى، بەلكو بەتەۋاۋى پىچەۋانەكەي ۋىستوۋە. تابلۇيەكى
گەرە بە گلۇپى درەۋشاۋەي نىۋن كە لىنى نووسراۋە «دوور
بەۋەرەۋە»، ئەۋ شىرىتە زەرە دەۋرى داۋە كە پۇلىس دايدەنىت
ۋ لىنى نووسراۋە «ئەم شىرىتە تىمەپەرىنە».

لە ميانەي بەشى ھەرە زۆرى مېژوۋى مرقايتىدا، ھىچ كاتىك
ۋەكوۋ ئىستا خۇشەۋىستى جىگاي شانازىكردن نەبوۋە. لە راستىدا
خەلكى گەراۋنەتەۋە بۇ ناۋەراستەكانى سەدەي نۆزدە، يان شىتىكى
لەۋ شىۋەيە، پىيان ۋايە خۇشەۋىستى ھىچ پىۋىستىيەكى نىيە ۋ
بە بەرەستىكى دەروۋنى چاۋەروانكراۋى مەترسىدارى دەبىن
كە دىتە رىيى بابەتە گرنگترەكانى ژيان لە شىۋەي كاركردى
باش لە كشتوكالدا، يان ھاۋسەرگىرىكردن لەگەل كەسىك كە
رانەمەرىكى گەرەي ھەبىت! زۆر كاتىش كور ۋ كچە گەنجەكان
ناچار دەبن ۋاز لە ئارەزوۋە پۇمانسىيەكانىان بەننن لە پىناۋ
ھاۋسەرگىرىيەكى كىردارى لە پوۋى ئابوورىيەۋە، كە دەكرىت ئەم
بابەتە سەقامگىرىيەكى زىاتر بە خۇيان ۋ خىزانەكانىان بىبەخشىت.
بەلام ئەمىرۇ ئىمە ھەلە زۆر دەكەين كاتىك ئەم جۆرە
لە خۇشەۋىستى شىتانه، دىارىكراۋىكە لە دىارىكراۋەكانى
كلتورەكەمان. ھەتا خۇشەۋىستى پۇمانسىيىش زىاتر درامى
بىت، ئەۋە باشتەرە! جا ئەگەر لە چىرۋكى خۇشەۋىستى پەيۋەست
بە بىن ئافلىك كە دەچىت بۇ لەناۋبردنى ئەۋ ھەسارۋچكەيە تا
زەۋى پزگار بىكات لە پىناۋ ئەۋ ئافرەتەي خۇشى دەۋىت، يان ئەۋ
خۇشەۋىستىيەكى كە ۋاى كىرد مىل جىبىسۇن لە كاتى ئەشكەنجەدانى

تاکو و مردن له لايه ن ئينجليرزه وه وينه ی ژنه که ی بهينيته پيش چاوی
خوی کاتيک دهستدریژی دهکړي ته سهر و پاشان دهکوژريت، يان
خوشه ويستی ئه و جنوکه بچووکه ی دهستبهرداری نه مرييه که ی
دهبيت بؤ ئه وه ی له گهل ئاراگون بمينيته وه له فيلمی (پادشای
ئنگوستيله)، يان هر شتيک له و کاره کوميديه رومانسيه
بيعه قلانانہ ی کاتيک جيمي فالون هله دستيت به ساخته کردنی بليتی
ياريه کانی تپي (ريد سوکس)، له بهر ئه وه ی (درو باريمور) چند
پيداويستيه کی هه يه، يان هر شتيکی هاوشيوه ی ئه وه.

ئه گهر ئه م شيوه يه له خوشه ويستی رومانسي شتيکی وه کوو
کوکاين بووايه، ئه و ئيمه هه موومان (وهک کلتور) وه کو تونی
مونتانا ده بووين له فيلمی (سکارفيس): رووخسارمان له کيوک
له و کوکايينه دا قوم ده کرد و هاوارمان ده کرد: «به هاوريکه م بلين
چونی!»

کيشه که ئه وه يه ليړه دا ئه وه مان بؤ دهر ده که ويت که ئه و
خوشه ويستيه رومانسيه؛ شتيکی هاوشيوه ی کوکايينه، بگره تا
ناستيکی مه ترسيدار هاوشيوه ی کوکايينه، ئه و هه مان ئه و به شانہ ی
ميشکمان ده ورووژينيت که کوکايين ده يورووژينيت، وا ده کات له
به رزیدا بفریت و هه ستيکی جوانت بؤ دروست بيت له دهر وه ی
کات، به لام کومه ليک کيشه ت بؤ دروست ده کات زياتر له وه ی
چاره سهری بکات، هه روه کوو کوکايين هه مان کارت له سهر ده کات.
پاشان به شی هه ره گه وره ی ئه و ره گه زانه ی خوشه ويستی
رومانسي له پشته وه هه ولی بؤ ده دات (خسته پرووی رومانسيه تی
سوزداری که هه سته کان ده جوولينيت، هه روه ها ئه و حاله ته
بيسه روبه ره شيتانه يه له ژيانه وه و خه مکی کتوپر)، ناته ندروسته
و دهر برينتيکی راسته قينه ی خوشه ويستی نييه. له راستيدا هه موو

توانا هیچ نین جگہ له شیوهیه کی تر له هستکردن به بهرکه و تهیی
زیاتر، که له ربی په یوه ندیه سوزداریه کانه وه له گهل خه لکی
دهرده که ویت.

ده زانم نیستا بیر له چی ده که نه وه: ئه م قسانه وا ده کات وهک
که سیکي بیزار کهر دهر بکه وم نهک زیاتر، ئه م که سه کیه که نه و
سه خراپانه ده کات له باره ی خوشه و یستی رو مانسییه وه؟ به لام...
تا کوتایی گویم بو بگرن.

له راستیدا شیوازی ته ندروست و شیوازی ناتهن دروست
له خوشه و یستیدا هیه، خوشه و یستی ناتهن دروست له سه ر
بوونی دوو که س وه ستاوه که هه ولی خوده رباز کردن دهن له
کیشه کانیا ن له رینگای دهر برینی هه ستوسوز و له به رامبه ر په کتردا،
به دهر برینیکی تر: هه ریه که یان نه وی تر وهک دهر باز که ریک به کار
دین، به لام خوشه و یستی ته ندروست له سه ر بوونی دوو که س
وه ستاوه که هه ریه که یان ده زانیت کیشه کانی چین و دانیان پیدا
ده نیت و مامه له ی له گهل ده کات به یارمه تیی نه وی تر.

جیاوازی نیوان خوشه و یستی ته ندروست و خوشه و یستی
ناتهن دروست ته نها له م دوو خاله دایه:

ناستی قبولکردنی بهر پرسیاریتی به شیوهیه کی باش له لایه ن
هه ریه ک له لایه نه کانی نه و په یوه ندیه وه.

ناماده گی هه ریه که یان له خسته پرووی ره تکرده وه به رامبه ر
هاوبه شه که ی و پازیوون به ره تکرده وهش.

له هه ر شوینیک په یوه ندیه کی ژده راوی ناتهن دروست هه بیت،
هه ستکردنیکي که م و لاواز به بهر پرسیاریتی لای هه ردوولا
بوونی هیه، هه روه ها نه بوونی توانا بو ره تکرده وه و پازیوون
به ره تکرده وه، به لام له هه ر شوینیک په یوه ندیه کی ته ندروست

ههبيت كه خوښه ويستې راسته قينه ي تيدا بيت؛ سنووريكي ږوون له نيوان نهو دوو كهسه و بهه اكانياندا دهبيت، ههروه ها گوره پانيكي كراوه ههيه بو په تكدنه وه و رازيبوون به په تكدنه وه هه ر كاتيكي كه په تكدنه وه پيوست بيت.

مه به ستم له وشه ي (سنوور)، كيشاني هيليكه له نيوان بهر پرسياريتي نهو دوو كهسه له كيشه كانيان. نهو كه سانه ي له په يوه ندييه كي ته ندروستدا دهژين كه سنووره كاني ږوون و به هيزن؛ بهر پرسياريتي به ها و كيشه كانيان دهگر نه ته ستو و خويان به بهر پرس نازانن له به هاي هاوبه شه كانيان و كيشه كانيان، به لام نهوانه ي له په يوه ندييه كي ژه هراويدا دهژين؛ نهو جوړه سنوورانه تيايدا زور لاوازن يان هه ر نين، نهو كه سانه هه ميشه له هه ولدان بو خودزينه وه يان له بهر پرسياريتي له كيشه كانيان و خويان به بهر پرس يار دهزانن له كيشه ي هاوبه شه كانيان.

شيوه ي نهو سنووره لاواز و خراپانه چونن؟ نه مه چه ند نموونه يه كه.

«ناتوانيت جگه له من، له گهل هاوړيكانت بچيته دهره وه. تو دهزانيت من زور غيره دهكهم، پيوسته له گهل من له ماله وه بمينيته وه.»

«هاوړييانم له شويني كاره كه م بيته قلن، هه ميشه له كوږوونه وه كان دوام دهخن، چونكه پيوسته له سه رم بويان شي بكه مه وه كه چون كاره كانيان بكن.»

«ناتوانم باوه ر بكه م كه چه نده له بهر دهم خوشكه كه مدا بيته قل دهرتخستم، ئيتر له مه ودوا هه رگيز دژايه تيم مه كه كاتي كه خوشكه كه م ليړه بو.»

«دهمه ويټ ږوم بو نهو كاره له ميلواكي، به لام داكهم هه رگيز

ليم نابوريت نه ګر بچم يو شونينک که تا نه و ناسته لني دوور
يم.»

«دوتوانم له ګه لندا يو ژوواننک بيمه دهره وه، به لام داوات لي
دهکم سيندي هاوريم ناګاډار مه که! نه و هه ست به دل راوکنيه کي
راسته قينه دهکات، کاتنک بزانيت من هاورني کورم هه يه و نه و
نيه تي.»

له هر سيناريو يه ک له و سيناريو ياندا ده بينن که قسه که ر؛
خوي وهک بهر پرس له کيشه کاني بهرام بهر ده خاته روو، يان
هسته کان، نهک کيشه کان و هسته کاني خوي، يان داوا له بهرام بهر
دهکات که بهر پرس ياريتي کيشه کاني هلبگريت (يان هسته کاني).
به شيوه يه کي گشتي نه و که سانه ي نه م جوړه هستي زياده
بهر که و ته يان هه يه، ده که ونه يه کيک له م ته لانه وه له ميانه ي
په يوه ندي به سوزداري به کانياندا، يان چاورين لايه ني بهرام بهر؛
بهر پرس ياريتي کيشه کاني نه مان هلبگريت: «حه زم ده کرد
پشووي کوتايي هه فته يه کي خوش له ماله وه به سهر بهرم، توش
پيوست بوو له سهرت نه وه بزانيت که هه موو پروژده کاني دیکه ت
هه لوه شينيه وه.» يان نه وه تا بهر ګه ي بريکي زور له کيشه کاني
لايه ني بهرام بهر يان بگرن: «دووباره کاره که ي له ده ست دا، به لام
وا هست ده کم تاواني من بوو، چونکه به پني پيوست پشتيواني
نه بووم. سبه يني له نووسينه وه ي ژيان نامه ي خويدا يارمه تي ده دم
له پيناو هه نګاونان يو کارنکي نوي.»

خاوه ني هستي بهر که و ته ي زياتر له په يوه ندي به کانياندا؛
يه کيک له م دوو ستراتيژه پياده ده که ن هه روهک له هه موو
شتيکي تر دا پياده ي ده که ن، چونکه نه مه يارمه تيان ده دات له
خود زينه وه له ګرتنه نه ستوي بهر پرس ياريتي به کانيان، له نه نجامي

ئەمەشەو پەيوەندییەکانیان ساختە و فشەل دەبن کە لە ئەنجامی هەولدان بۆ خۆدزینەو لە ئازاری ناوخوای پەیدا دەبێت، لەبری نرخاندنی راستەقینەى هاوبەشەکانیان لەو پەيوەندییەدا و لەبری سەرسامبوون پێیان.

بەو بۆنەشەو ئەمە تەنها لە پەيوەندییە پۆمانسییەکاندا تەشەنە ناکات، بەلکوو کار دەکاتە سەر هاوڕییەتی و پەيوەندییە خیزانییەکانیش. لەوانەى دایکى «زال» هەول بدات بەرپرسیاریتی کێشەکان لە ژيانى کوڕ و کچەکاندا بگرێتە ئەستۆ، لەو حالەتەدا هەستکردنی بۆ بەرکەوتەى زیاتر کار دەکات بۆ هاندانی هەستکردن بۆ بەرکەوتەى زیاتر لەلای منداڵەکانى، چونکە ئەوان بەو برۆایەو گەورە دەبن کە پێویستە لەسەر کەسانى تر بەبەردەوامى بەرپرسیاریتی کێشەکانیان بگرێتە ئەستۆ.

(ئەمە وا دەکات کێشەکان لە پەيوەندییە سۆزدارییەکاندا تا ئاستىکى نامۆ هاوشیوەى ئەو کێشەى بێت کە لە پەيوەندى نێوان دایک باوکدا هەیه!)

کاتىک تۆ مەودای ناپوونت هەیه کە پەيوەستە بە هەستەکانت و هەلچوونەکانت (ئەو مەودایانەى کە پوون نیه کى لە چى بەرپرسە، ئایا هەلەى ئەم یان ئەو چیه، هەروەها بۆچى ئەو کارانە دەکەن کە دەیکەن)، ئەوا تۆ هەرگیز ناتوانیت گەشە بە بەهای بەهیز بەدەیت لە پیناو خۆتدا. تاکە بەهای تۆ ئەو دەبێت هەول بەدەیت هاوبەشەکەت بەختەوهر بێت، یان تاکە بەهات ئەو دەبێت کە هاوبەشەکەت بەختەوهرت بکات.

بەلام ئەمە سەر دەکشیت بۆ داپووخان و بەزینی دەروونی، بە شیوەیهکی سروشتى هەروەک ئەو پەيوەندیانەى بەم جۆرە لە ناپوونی جیا دەکرێنەو بەگشتى بە کەوتن و داپووخان کوتایان

دیت له گډل هه موو ئه وانه ی هاوشانین له دراما و یارییه ناگرینه کان. خه لکی ناتوانن کیشه کانت چاره سهر بکه ن، پیو سیتیش نییه له سهریان هه ولی چاره سهر کردنیان بدن، له بهر ئه وه ی ئه و کاره به خته وهرت ناکات، توش ناتوانیت کیشه کانی خه لکی چاره سهر بکه یت، له بهر ئه وه ی ئه م کاره به خته وهریان ناکات. په یوه ندیی ناتهن دروست تیروانینی دوو که سه که هه ریه که یان هه ولی چاره سهر کردنی کیشه ی ئه وی تریان ده دات بو ئه وه ی دلخوش ببیت، به لام په یوه ندیی ته ندروست ئه وه یه که هه ر لایه ک خوی کیشه کانی خوی چاره سهر بکات، بو ئه وه ی هه ریه که یان به رامبه ر ئه وی تر هه ست به باشه بکات.

داناى سنوورى تهنډروست؛ به واتاى ئه وه نايه يارمه تى
پيشكeshى هاوبه شه كه ت نه كه يت، هه روه ها به واتاى ئه وه ش نايه ت
كه يارمه تى وه رنه گريت، پيويسته له سه ر هه ردوو لا يارمه تى
لايه نى به رامبه ر بده ن، به لام ئه مه ده يت ته نها كاتيك روو بدات
كه تو هه لیده بژيريت يارمه تى بده يت و ته نها له به ر ئه وه ى ته نها
تو هه لیده بژيريت، نه ك وا هه ست بكه يت كه يارمه تيدان ئه رككه
له سه رت يان مافى كى توپه.

که سانی خاوهن هستی بهر که و تهی زیاتر که سهرکونهی
که سانی تر ده کهن له سهر هه لچوون و هست و کرده وه کان،
له و بروایه وه دیت که پییان وایه نه گهر کاریکی وا بکهن هه میشه
له نازاردا بژین و وهک قوربانیهک ئه م کاره بکهن؛ له کوتاییدا
که سیک دیت و پرزگاریان دهکات و ئه و خوشه ویستییه یان دهست
دهکه ویت که به بهرده و امی ویستبوویان.

که سانی خاوهن ههستی بهرکهوتهی زیاتر که سه‌رکۆنه‌ی خۆیان ده‌که‌ن له‌سه‌ر کاره‌کانی که سانی تر و هه‌ست و هه‌لچوونه‌کانیان،

له و بروايه وه ديت كه پتيان وايه نه گهر «دوخه كه چاك بكه نه وه»
 بو كه سي بهرام بهر و رزگاري بكه ن؛ نه وا نه و ريز و خوشه ويستيه
 به ده ست ده هينن كه ويستويانه به بهرده وامي.

نه مانه بوون لايه نه بوون و لايه نه تاريخه كه هي هر
 په يوه ندييه كي ژه هراوي، نه مانه نهرمينوين و نهرمي بو نوينراون
 له و په يوه ندييه دا: قورباني و رزگار كهر، نه و كه سي ناگريك
 ده كاته وه، چونكه نه مه وا ده كات گرنگي زياتر بيت، هه روه ها نه و
 كه سي ناگره كه ده كوژيننه وه، له بهر نه وه ي نه م كاره وا ده كات
 گرنگتر ده ربكه وينا.

زور جار كيشكردنيكي به هيز هه يه له نيوان نه م دوو جوړه
 له كه سه كان، زور جاريش به وه كوڅايي ديت كه به يه كه وه بن،
 نيشانه كاني نه خوشي له هه ردووكياندا به ته واوي له يه ك ده چيت،
 زور به ي كاتيش نه م جوړه كه سانه له سهر پشتي دايك و باوكيك
 به خيو كراون كه هه ريه كه يان نه م خه سله تانه يان تيدا ده ركه وتووه،
 به م شيوه يه ش نمونه يان بو په يوه ندييه كي به خته وه رانه له سهر
 هه ستركدن به به ركه وته يي زياتر و لاوازي سنوور وه ستاوه.

به لام نه وه ي جبي داخه هه ر هاو به شينك له و هاو به شانه شكست
 ده هينيت له وه لامدانه وه ي پيداويستيه راسته قينه كاني لايه ني
 بهرام بهر. له راستيدا نه م شيوازه له خه تابار كردن و زياده پويي
 له رازيبوون به سهر زه نشت، كار ده كات له سهر بهرده وامي بووني
 هه ستركدن به به ركه وته يي زياتر و به و به ها خوديه نزمه ي ريگا
 نادات هه ر كاميان پيويستيه سوزداري و هه ستيه كانيان بخه نه
 ريزه ي پيشه وه. قورباني كار ده كات بو دروستكردني كيشه ي
 زياتر و زياتر كه پيوسته چاره سهر بكرين... نه ك له بهر نه وه ي
 كيشه ي نوي سهر يان هه لداوه، به لكوو له بهر نه وه ي نه مه وا ده كات

نډو گرنگېيدان و سوزه به دهست بهينيت که تامه زرويه تي، به لام
 رزگار که بهک له دواي بهک کيشه کان چاره سر دهکات... نهی
 بهر نه وې بهراستي گرنگي بهو کيشانه دهکات، بهلکو له بهر
 نه وې برواي وايه پيوسته کيشه بهکي ديکه چاره سر بکات بو
 نه وې شياوي گرنگېيدان و سوز بيت. له هه ردوو حالت ته که دا
 مه بهسته که خويه سهنديه، هه روه ها مه رجداره، سه ره راي نه وېش
 جوریکه له ويرانکردني خويي که خوشه ويستي راسته قينه له
 حالتی دهگمه ندا نه بيت؛ به خويه وه نابيينيت.

نهگه بهراستي قورباني رزگار که ره که ی خوش ويست، نه و
 پني دهلنت: «سهير که، نه و کيشه که مه، تو ناچار نيت له بهر من
 چاره سري بکهيت، ته نها کاتیک بينيت خوم چاره سري دهکمه؛
 يارمه تيم بده.» نه مه ده ربړينيکي راسته قينه ده بيت له باره ی
 خوشه ويستي: خوت بهر پرسياريني کيشه کانت بخه ره نه ستو و
 هاوبه شه که مه که به بهر پرس له کيشه کانت.

نهگه رزگار که بهراستي ويستي قوربانيه که رزگار
 بکات، پني دهلنت: «سهير که، تو له باره ی کيشه کاني خوته وه
 سه رزه نشتي که ساني تر دهکيت، پيوسته خوت مامه له له گه ل
 نه و بابه ته بکهيت.» نه مه ش ده ربړينيکي راسته قينه ده بيت له باره ی
 خوشه ويستي، نهگه رچی شيوه ی نه م ده ربړينه که ميک نامو بيت:
 يارمه تيداني نه وې تر له چاره سه رکردني کيشه کاني.

له بري نه وې، ده بينين قورباني و رزگار که هه ريه که يان نه وې تر
 به کار دينيت بو گه يشتن به حاله تي جوریک له حالگرتني هه سته کان،
 واته بو ده رچه يه کی خيراي ناسان، نه مه هاوشيوه ی جوریک له
 نالووده بوونه که هه ريه که له لايه نه کان؛ لايه ني بهرام بهري دهکاته
 وه لامده روه و تيرکردنيک بو خوی. جياوازيه که له وه دايه که

ئەو كەسانە كاتىك يەككىيان لە گەل كەسىكى تەندروست لە ڤووى
هەست و سۆزدارىيەوه بۆ ژووانىك دەچىتە دەرەوه، هەست بە
ئازار و نەبوونى «كىميا» دەكەن لە نىوانياندا. ئەوان لە ڤووى
هەستەكانەوه كەسانى تەندروست تىدەپەرىنن لەو كەسانەى
هەستىكى ناوخوييان هەيه بۆ ئارامى سۆزدارى و هەلچوونى،
لەبەر ئەوهى بوونى سنوورە ئاشكراكان لە لای هاوبەشى ژيان كە
بەتەواوى هەست بەو ئارامىيە بكات؛ وهك پىويست سەرنجراكىش
نىيە بۆ بەرەمەينانى ئەو حالگرتنە بەردەوامانەى كە پىويستن بۆ
كەسانى خاوەن هەستى بەركەوتەيى زياتر.

بەلام قوربانىيەكان، قورستىن شت بەلایانەوه لەم جىهانەدا
برىتييه لە گرتنەئەستوى بەرپرسيارىتيى كىشهكانيان، ئەوان هەموو
تەمەنيان بەو بڕوايهوه بەرپر دەكەن كە كەسانى تر بەرپرسن
لە چارەنووسيان. زۆر جار هەلگرتنى هەنگاوى يەكەميان بۆ
لەئەستوگرتنى بەرپرسيارىتيى؛ دەبىتە سەرچاوهى ترسيكى گەوره
بۆيان، هەروەك قورستىن شت لە جىهاندا بەلای ڤزگار كەرانەوه
برىتييه لە وازەينان لە هەلگرتنى بەرپرسيارىتيى كىشهكانى
كەسانى تر. ئەو كەسانە هەموو ژيانيان بەوه بەرپر دەكەن كە
هەست بە نرخاندن و پىزانين و خۆشهويستى دەكەن، تەنها لەبەر
ئەوهى كەسانىكى دىكە ڤزگار دەكەن... هەربۆيه وازەينان لەم
پىويستىيە، كاريكە كە بۆ ئەمانىش مايەى ترس و شلەژانە.

ئەگەر قوربانىت دا لە پىناو كەسىك كە بەلاتەوه گرنگ بوو؛
ئەوا پىويستە كاتىك ئەوه ڤوو بدات كە خۆت دەتەويت ڤوو بدات،
نەك بە ئەركىكى خۆتى بزانيان ترست هەبىت لە كاردانەوهكانى
ئەنجامنەدانى. ئەگەر هاوبەشهكەشت لە پىناوى تۆدا قوربانىيى دا؛
پىويستە ئەو قوربانىدانە لە حەزىكى ڤەسەنى خۆيهوه سەرچاوهى

گر تبت، نهک به هوی تورهبوونی تو یان ههستکردنت به تاوانه وه یاری به ههستهکانی ئه و بکهیت بو ئه وهی ئه و قوربانیدانهی ئه و به دهست بهینیت. ئه و کارانهی له ئه نجامی خوشه ویستییه وه دینه ئاراهه، هیچ به هایه کیان نییه مه گهر ئه وهی بی مه رجی پیشوه خته و بی پیشبینی چاوه پروانکراو بن.

رهنگه به لای خه لکه وه قورس بیت جیاوازی بکهن له نیوان ئه نجامدانی کاریک له پروانگهی ههستکردن به وهی ئه رکیکه و ههروه ها به ئاره زوومه ندانه، به لام تاقیکردنه وه یه ک ئه مه ئاشکرا دهکات: پرسیار له خۆت بکه: «ئه گهر بهت کرده وه، کاریگه ریی ئه و بهتکردنه وه یه چی ده بیت له سه ر په یوه ندییه که تان؟»، ههروه ها بپرسه: «ئه گهر هاوبه شه که م ئه وهی من ده مه ویت بهتی کرده وه، کاریگه ریی ئه و بهتکردنه وه یه چی ده بیت له سه ر په یوه ندی نیوانمان؟»

ئه گهر وه لامه که ئه وه بیت که بهتکردنه وه که ته قینه وه یه کی دراماتیکی دروست دهکات که قاپه فه خفوورییه کانی تیدا ده شکیت؛ ئه مه ئاماژه یه کی خراپه بو په یوه ندییه که ت، بیت ده لیت که په یوه ندییه که ت مه رجداره، ههروه ها له سه ر چه ند ده سته وتینکی بوو که شانه وه ستاوه که هه ریه که تان له وی تره وه دهستی بکه ویت له بریی ئه وهی رازیبوونینکی دوولایه نهی بیمه رج بیت (واتا هه ر لایه ک، لایه که ی دیکه ی قبول بیت به کیشه کانییه وه).

ئه و که سانه ی سنووری به هیز و ئاشکرایان هه یه؛ ترسیان نییه له نۆره ی توورهبوونی میزاجی یان ده مه ده می یان هه ندیک ئازار، به لام خاوه نی سنووره لاواز و شلۆقه کان له و شتانه ده ترسن و هه میشه هه ول ده دن به فتاره کانیان بگوړن بو ئه وهی بگونجیت له گه ل حاله ته کانی هه لکشان و داکشانی لایه نی به رامبه ری

په يوه ندييه كه يان.

خاوه نى سنووره به هيزه كان تيده گهن لوزيكي نيه كه هر
لايهك له لايه كانى په يوه ندييه كه، پيشبيني ئه وه بكات وه لامى
هموو پيوستى و ئاره زووه كانى لايه نى به رامبه ر به شيوه يه كي
ته واوه تى بداته وه.

هر ودها تيگه يشتون كه ده كريت هسته كانى كه سينك له
كاتيكدا بريندار بكن، به لام له وهش تيده گهن كه ناتوانن ئه وه ديارى
بكن كه خه لكاني تر هستيان چونه. هر ودها خاوه نى سنووره
به هيزه كان تيده گهن له وهى په يوه نديي ته ندروست و بيكيشه ئه وه
نيه هر يه ك له لايه نه كان كوئترولى هسته كانى لايه نى به رامبه ر
بكات، به لكوو ئه وه يه كه هر هاوبه شيك پشتيوانى هاوبه شه كه ي
بكات له گه شه كردنى تاكه كه سى و چاره سه ر كردنى كيشه كانيدا
له لايه ن خويه وه.

ناكريت گرنگيه كي ته واو بدهيت به و شتانه ي هاوبه شه كه ت
گرنگيان پي ددهات، به لكوو بابته كه له سه ر ئه وه وه ستاوه كه
گرنگى به هاوبه شه كه ت بدهيت به پي له به رچاو گرتنى ئه وه ي گرنگى
به چى ددهات و به چي نادات، ئه مه يه خو شه ويستى بيمه رج!

چونيتي دروست كردنى متمان

ژنه كه م يه كي كه له و كه سانه ي كاتيكي زور به ديار ئاوينه وه
به سه ر ددهات، هه ز دهكات سه رنجرا كيش بيت، منيش هه ز دهكه م
سه رنجرا كيش بيت (بيگومان).

له و شه وانه ي كه ده مانه وي ت بچينه دهره وه، له پاش كاتر مي ريكى
ته واو له خورازان دهنه وه و گرنگيدانى به قز و پو شاك و هموو

ئەو شتانەى كە ئاغردەتان لەو كۆبوونەوانەدا دەيكەن، لە گەرماو
دیتە دەرەو، پاشان لێم دەپرسیت چۆنە، زۆربەى كات بەلامەو
سەرنجراكێشە، لەگەل ئەوەشدا هەندىك جار شىوێى بەلامەو
زۆر باش نىيە، لەوانەى هەولێ دابىت شتىكى نوێ بە قژى بكات،
يان برىارى داو پىلاوێك لەپى بكات كە دىزاینەرىكى بەناوبانگ
لە میلانو و تووویەتى كە نایابە و پىش سەردەمەكەى كەوتوو،
هۆكارەكە لەو كاتانەدا هەر چىيەك بىت؛ ئەنجامەكەىم پى خوش
نىيە. كاتىك ئەوێ پى دەلیم؛ زۆر بىتاقەت دەبىت، پاشان
دەگەریتەو بۆ لای تاقى جلەكانى لە گەرماو كە و هەموو شتەكانى
دەگۆریت، بەمەش نىوكاتر مىزى تر دوا دەكەویت، لەو ماوێشدا
هاوسەرەكەم جىنوى زۆر دەدات كە بەشێكىان بەر من دەكەویت.
شىوازى باو لەم حالەتانەدا ئەوێ كە پىاو دۆر دەكات بۆ
ئەوێ هاوسەرەكەى/هاوڕێ كچەكەى دلخۆش بكات، بەلام
من دروى لەگەل ناكەم. بۆچى؟ لەبەر ئەوێ بە بۆچوونى من،
راستگوى لە پەيوەندىيەكانماندا گرنگترە لەوێ هەموو كاتىك
هەست بە خوشى بكەين. ئەو ژنەى خوشم دەوێت، دواين كەسە
كە بمەوێت بە شىوێى رازىكردن؛ خۆمى پىوێ سەرقال بكەم.
لە بەختى خۆم هاوسەرگىریم لەگەل ژنىكا كردووە كە بەو
رازىيە و ئامادەى ئەو بىستىت كە بىرى لى دەكەمەو وەكو
خۆى. بە شىوێەكى سروشتى، هاوسەرەكەشم هەمان ئەو كارە
دەكات كە من دەيكەم و ئەگەر هەلەم كرد؛ ئاگادارم دەكاتەو،
ئەمەش يەكێكە لە باشتەرىن خالەكان كە وەك هاو بەشێكى ژيانم
بۆم دەستەبەر دەكات. سروشتىيە كە من هەندىك جار تووشى
لەكە دەبم و توورە دەبم و دەمەدەمى دەكەم، بەلام پاش چەند
كاتر مىزىك پەشيمان دەبەمەو و دانى پىدا دەنیم كە ئەو لەسەر

حق بووه، جا ئه گهر ئه و راست بوو بئيت يان نا. به لن، ئه و به وتني
ئو راستييه ده يي بئيت؛ ده مكاته كه سيني باشتري سهره راي ئه وه
له و كاته دا به وتنه كه ي؛ بيزارم ده كات.

كاتيك به به رده وامي دلخوشكردي خومان له لوتكه ي كاره
له پيشينه كانماندا بئيت، يان وا بكه ين هاو به شه كانمان به به رده وامي
دلخوش بن؛ به دلنيايي وه له كو تايدا هيچ كاممان دلمان خوش
نابئيت به خومان و بهر له وه ي هيچ شتيك روون ببته وه؛ ئه و
په يوه ندييه داده ر ميت.

هيچ متمانه يه ك بووني نابئيت به بي ململاني، ململاني بووني
هه يه بو ئه وه ي جياي بكه ينه وه كه كي به بي مهرج له گه لمانداه و
كي له گه لمانداه بو به ده سته يناني ده سته وت. كه س متمانه ي به و
پياوه نيه كه هه مي شه ده لئيت «به لن». ئه گهر «پانداي بيه يواي»
ليزه بووايه، پئي ده وتين كه بووني ئازار له پ هيوه ندييه كانماندا
شتيكي پيوسته بو پته وكردني متمانه ي هه ريه كه مان به وي تر و
به دي هيناني بريكي زياتر له هوگري له نيوانماندا.

ئهمه واتاي ئه وه يه ململاني نه ك ته نها بابه تيكي سروشتيه،
به لكوو به شيوه يه كي ره ها يه كي كه له پيوستيه كانني پاريزگاري
له په يوه ندييه كي ته ندروست. ئه گهر هاتوو دوو كه س ئه وه نده له
يه كه وه نزيك بن، به لام تواناي باسكردني ناكوكيه كانني نيوانيان
نه بئيت به شيوه يه كي كراوه و ئاشكرا، ئه وا په يوه ندييه كه له سهر
گه مه پيكردن و تينه گه يشتن بنيات نراوه و به هنيواشي به ره و
په يوه ندييه كي ژه هراوي هه نگاو ده نئيت.

متمانه گرنگترين پي كه اته يه له په يوه نديدا له بهر هوكاريني
ساده، ئه ويش ئه وه يه كه په يوه ندي به بي متمانه؛ هيچ واتايه ك
نابه خشيت. له وانه يه ئافره تيكي پئيت بليت كه توي خوش ده ويت

و ده به ویت له گه لندا بیت، ههروهها ئامادهیه واز له هه موو شتیک بهینیت له پیناو تودا، به لام تو هیچ سوودیک له م قسانه وهرناگریت، نه گه متمانه نه بیت به وهی بیت ده لیت، توش ههست ناکهیت به وهی خوشویستراویت تا ئه و کاتهی متمانهت بۆ دروست ده بیت به وهی ئه و خوشه ویستییهی رووبه رووت کراوه ته وه؛ هیچ مه رجیک له گه لدا نییه و هیچ هاو پێچیک نییه و ئامانجی دهره وهی خوشه ویستی پێوه نه لکاوه.

ئه مهش وا ده کات ناپاکیکردن تا ئه و ئاسته رووخینه ر بیت. باب ته که له خودی خۆیدا په یوه ندیی به سیکسه وه نییه، به لکوو متمانه یه که به هوی سیکسه وه هه ره سی هیناوه. له رووبه روو بوونه وهیدا، نه گه ر به و قسه سواوانه کوتایی پێ هینا له شیوهی: «نازانم بیرم له چی ده کرده وه، زۆر بیزار بووم، خه والوو بووم... ئه ویش له ویدا بوو»، ئه مه واتای ئه وهیه وشیاریه کی خودی نییه که گرنگ و پێویسته بۆ چاره سه رکردنی هه ر کیشه یه ک له په یوه ندیه کانیدا.

ئه وهی پێویسته لیخه دا روو بدات ئه وهیه ئه و که سه ی ناپاکییه که ی کردووه؛ چینه کانی پیازی تیگه یشتن له خودی خوی توئ توئ بکات بۆ ئه وهی ئه و به ها خراپانه بدۆزیته وه که وایان لێ کردووه ناپاکی به رامبه ر متمانه ی که سیک بکات (ههروهها بۆ ئه وهی بزانیته ئایا هیچ به هایه ک له و په یوه ندیه دا ده بینیته وه). ههروهها پێویسته توانای ئه وهی هه بیت که بلیت: «ده زانیته باسه که چییه؟ من که سیک خۆپه رستم، من زیاتر له په یوه ندیمان؛ گرنگی به خۆم ده ده م. یان ده لیت نه گه ر راستت بویت، من زۆر ڕیزی ئه م په یوه ندیه ناگرم.» نه گه ر ئه و که سه ی ناپاکی ده کات؛ نه توانیت به شیوه یه کی ئاشکرا و راشکاوانه به ها خراپه کانی بخاته روو، نه گه ر

بۆ بهرامبه رده که ی روون نه کاته وه که ئه و به هاکانی پینشیل کردو وه؛
ئه وه هیچ هۆکارینک نییه که بیسه لمینیت ئه و که سه شیاوی متمانه یه.
ئه گهر شیاوی متمانه ش نه بیت، ئه و ئه و په یوه ندیه ههرگیز باش
نابیته وه و گۆرانکاری به سهردا نایه ت.

رده گزی دوو دم بۆ به ده سته پنهانه وه ی متمانه دوا ی له ده سته دانی،
رده گزینکی کردارییه و جۆرینکه له تۆماری به دوا داچوون. ئه گهر
لایه نی به رامبه ر متمانه ی نیوانتانی تینک دا؛ ده توانیت قسه ی
خوشت له گهل بکات، به لام تۆ پنیوستت به وه یه ته ماشای تۆمارینکی
به رده وام بکهیت بۆ ئه و کرده وه و حاله تانه ی تیایدا پنی وتوویت
که ئه و هیچ زیانینکی له متمانه ی نیوانتان نه داوه. ته نها به م رینگایه
ده توانیت دلنیا ببیته وه له وه ی به های ئه و که سه ی ناپاکی به رامبه ر
متمانه تان کردو وه، چیت خوار نییه و ئه و که سه به راستی ده توانیت
گۆرانکاری بکات.

ئه وه ی جینی داخه لیره دا ئه وه یه دروستکردنی ئه و تۆماره که
هانت ده دات بۆ متمانه کردنه وه ی؛ سه ره له نو ی کاتینکی زۆری ده ویت،
هیچ گومانیک نییه له وه ی ئه و کاته زۆر درینتره له و کاته ی بته ویت
متمانه تان له گۆر بنییت. له میانه ی ماوه ی دروستکردنه وه ی ئه و
متمانه یه دا؛ وا باشتره دۆخه که به ته واوی خراپ بیت، ئه مه ش
واته پیویسته ههر دوو لایه نی په یوه ندیه که له مه ودای نارهحه تی
په رۆسه که تینگه ن که خویان هه لیان بزاردو وه.

من لیره دا ناپاکی له په یوه ندیه سۆزداریه کاندایه کار ده هینم،
به لام ئه م په رۆسه یه به سه ر هه موو گرفت و سنوور به زان دینکا
جینه جی ده بیت له ههر په یوه ندیه کدا بیت. کاتی متمانه ههره س
ده هینیت، سه ره له نو ی بنیاتنانه وه ی سه رکه وتوو نابیت ئه گهر ئه م
دوو هه نگاوه ی تیدا جینه جی نه کریت:

١. دانپێدانانی ئه‌و كه‌سه‌ی ناپاكییه‌كه‌ی كردوو به‌و به‌ها راسته‌قینه‌یه‌ی هه‌وکار بووه‌ بۆ سنووربه‌زاندنه‌كه‌ و هه‌لگرته‌ی به‌رپرسیاریتییه‌كه‌ی.

٢. توانای ئه‌و كه‌سه‌ی ناپاكی له‌ متمانه‌ی نینوانیان كردوو، له‌ ماوه‌یه‌كی دیاریكراودا، بۆ دروستكردنی تۆمارێكی به‌دواداچوون كه‌ به‌روونی ئاماژه‌ی تیدا بیت بۆ ئه‌وه‌ی ده‌كریت سه‌رله‌نوێ متمانه‌ به‌م كه‌سه‌ بكریته‌وه‌.

ناشكریت هیچ هه‌ولێكی ئاشته‌وایی بوونی هه‌بیت، به‌بێ بوونی هه‌نگاوی یه‌كه‌م.

متماته‌ وه‌ك قاپێكی فه‌خفوووری وایه‌، ئه‌گه‌ر قاپه‌كه‌ جارێك شكای ده‌كریت پارچه‌كانی كۆ بكریته‌وه‌ و سه‌رله‌نوێ به‌یه‌كه‌وه‌ بلكینریته‌وه‌ به‌ گرنگی و وریاییه‌وه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر جارێكی تر شكاندت؛ ئه‌وا ده‌بیت به‌ پارچه‌ی زۆر بچووكتره‌وه‌ و كاتێكی یه‌كجار زۆرتری ده‌ویت بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رله‌نوێ ئه‌و پارچانه‌ به‌یه‌كه‌وه‌ بلكینرینه‌وه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌و قاپه‌ چهند جارێكی تریش بشكیته‌وه‌، ئه‌وا تا ئاستیک ورد ده‌بیت كه‌ چاككردنه‌وه‌ی ده‌بیته‌ كارێكی مه‌حال: پارچه‌یه‌كی شكاوی زۆر وردمان هه‌یه‌، هه‌ندێك له‌ پارچه‌كانیش بوون به‌ تۆز. زیاده‌ هه‌میشه‌ باشتیه‌، سالانێكی زۆر به‌و بیركردنه‌وه‌یه‌وه‌ ده‌ژيام: پارچه‌یه‌كی زۆرتتر كۆ بكه‌ره‌وه‌، سه‌ردانی ولاتانی زیاتر بكه‌، ئه‌زموونی زیاتر تاقی بكه‌ره‌وه‌.

به‌لام زیاده‌ هه‌میشه‌ و به‌به‌رده‌وامی باشتترین شت نییه‌، به‌لكوو له‌ راستیدا پیچه‌وانه‌كه‌ی راسته‌؛ زۆر جار به‌ كه‌متره‌كان به‌خته‌وه‌رتترین، نه‌ك به‌ زۆرترا! كاتێك هه‌ل و بژارده‌ی زۆرمان له‌ به‌رده‌مدا ده‌بیت، ئه‌وا ده‌نالینین به‌ده‌ست ئه‌وه‌ی زانایانی ده‌روونناسی پێی ده‌لین «پارادۆكسی هه‌لبژاردن». له‌ بنه‌ڕه‌تا

تاكوو بژاردەكانى بهر دەستمان زیاتر بن؛ زیاتر نارازى دەبین
له سەر ئه و شتهى هه لیده بژیرین، جا هه ر چیهك بیت، ئه مه ش له بهر
ئه وهى بهرچاوپوونین له و بژاردانهى دیکه که هه لمانه بژاردوون.
ئه گه ر هه لبژاردنى دوو شوینت له بهر دهستدا بوو بۆ ئه وهى
له شوینکیان بژیت، پاشان یه کینک له و دوو شوینت هه لبژارد،
ئه گه رى زۆره هه ست به متمانه و ئاسووده یی بکهیت؛ له بهر ئه وهى
بژاردە راسته کهت هه لبژاردووه و رازیت له بریاره کهى خۆت.
ئه لام ئه گه ر توانای هه لبژاردنى شوینکت هه بیت بۆ ژیان
له نیوان بیست و هه شت شویندا، پاشان یه ککیان هه لبژارد؛ ئه و
پارادۆکسی هه لبژاردن ده لیت ئه گه رى زۆره بۆ ماوه ی چه ندين
سال له گومان و ئه شکه نجه دا بژیت و هه میشه بژارده کهت
بخه یته ژیر پرسیاره وه. زۆر پرسیار له خۆت ده کهیت که ئایا
بژاردە راسته کهت هه لبژاردووه، ئه گه ر ئه و بژاردیه بوایه؛ زیاتر
به خته وه ر ده بوویت. ئه م ده لپاوکییه، ئه و هه زه ش بۆ دلنیا یی له
گه یشتن به کاملبوون و سه رکه وتن؛ وا ده کات که سیکی به خته وه ر
نه بیت.

چی ده کهیت ئه گه ر بوویت که سیک وه ک ئه وهى من بووم؛
ئه و هه ول ده دهیت هیچ بژاردیه ک هه لنه بژیریت، هه ول ده دهیت
بژارده کانت کراوه بن تا زۆرتین کات که بتوانیت دواى بخهیت،
دواتر خۆت له «پابه ندبوون» ده دزیته وه.

له گه ل ئه وهى وه به رهینان «به قوولى» له یه ک شویندا یان له
یه ک که سدا یان له یه ک کاردا یان له یه ک چالاکیدا بییه شمان ده کات
له و شاره زاییه فراوانه ی پیمان خۆشه هه مانیت، به لام پوشتیش
له پشت شاره زاییه کی فراوانه وه؛ بییه شمان ده کات له هه لى ژیانیک
که پوچوون له ناو شاره زاییه کی قوولدا ده یخاته بهرده ممان.

هه نديک نه زموون هه يه ناتوانيت پيدا تپه ريت؛ مه گهر ماوهي پينج سال له هه مان شويندا ژيان به ريته سهر، يان کاتیک له گهل نه و که سهدا دهبيت بو ماوهي ده سال، يان تاکوو له هه مان پيشه دا کار نه که يت يان له و بواره دا له ماوهي نيوهي ته مه ننډا. من ئيستا له سيه کاني ته مه نډام، من ئيستا ده توانم تيبگه م له وهي پابه نډبوون (به رينگا تايبه ته که ي)؛ ههل و نه زمووني فراوانم بو دهسته بهر دهکات که به بي بووني پابه نډبوون نه دهکرا بوم دهسته بهر بيت، جا بو هر شوينيک بچوومايه و هر کاريکم بکړدايه.

کاتیک مروف ههل دهکات بو پيکهاته يه کي فراوان له نه زموون و شاره زايي؛ نه و له هر سهرکيشيه کي نويدا «دهسته ووت» ي ناته و او ي دهبيت، له گهل هر شتي کي نوي و له گهل هر که سي کي نوي. نه گهر تو پيشتر هيچ کات ولاته که ي خوت جي نه هينشتووه، نه و له يه که م ولات که سهرداني ده که يت؛ گورپانکاريه کي گوره دروست دهکات له تيروانينډا بو جيهان، له بهر نه وهي بنه ماي نه زموونه کانت زور سنووردان، به لام کاتیک سهرداني بيست ولات ده که يت؛ نه و ولاتي بيست و يه که م زور شت بو زياد ناکات، کاتيکيش سهرداني په نجا ولات ده که يت؛ نه و ولاتي په نجا و يه که مين هيچ زياده يه کي بو تو نابيت.

نه م مه سه له يه به سهر که لوپه له ماددييه کان و پاره شدا ده چه سپيت، هه روه ها بو ثاره زووه کان، کار و هاوړي، به سهر هاو به شه سوزداري و سيکسيه کانينډا... ليره دا هه موو به ها بوو که شيه خواروخيچه کان ده بينين که خه لکي بو خوياني هه لده بژيرن. تاکوو ته مه نت زياتر بيت، نه زمووني زياتر به ده ست دينيت و هر کات کاريگه ري نه زموونه نو يه کان له سهرت زياتر بوو له رابردوو؛ هه ژانډنه که گوره تر ده بيت. کاتیک بو يه که م جار

له ژيانمدا له ټاهه ننگي کدا کحول به کار هينا، کاتيکيش نه و کارم
 بو جاري سدهم دووباره کرده و؛ بابه ته که سهرنجراکيش بوو،
 به لام له دواي پينج سده جار وهک پشوويه کی ئاسايی کوتايی
 ههفته ی لی هات، به لام له دواي هه زار جار بابه ته که زور بيزار که ر
 ده بخت و هيچ گرنگيه کی نابخت.

گه وره ترين شتيک که له سهر ئاستی تاکه که سی به سهرم هات
 له چهند ساليکی که می رابرد و دا، نه وه بوو که توانيم بکريمه وه
 به سهر پابه ندبووندا. ره تکرده وهی هه موو شته کانم هه لېزارد، جگه
 له باشتري نه زمون و هاوړی و به ها کانم له ژيانمدا. کوتاييه کم
 بو هه موو پرژه کانم دانا و بريارم دا خوم بو نووسين يه کلایي
 بکه مه وه و بيکه مه تاکه کارم، له و کاته شه وه پينگه که م له ئينته رنيت
 جه ماوهری زياتری پهيدا کردووه له چاو نه وهی چاوهرېم ده کرد.
 به ته واوی پابه ندبووم به يه ک ئافره ته وه بو ماوهره کی دوور و دريژ،
 نه وهی جني باوهر نه بوو نه م کاره به لای خومه وه زور ترين
 کاردانه وهی هه بوو له چاو هه موو نه و سهرکيشی و دیدار و
 په يوه نديانیه له ماوهره کی زور کورتدا تياياندا ژيام. پابه ندبووم
 به ژيانه وه له يه ک شويندا و کاردانه وه کومه لایه تيه کان چهندين
 هينده بوونه وه له چوارچيوه ی رژه يه کی زور له هاوړنيه تبي
 راسته قينه ی ته ندروست و واتادار.

نه وهی ئاشکرام کرد، به ته واوی جياواز بوو له و پيشبينييه ی
 له سهری راهاتبووم: له پابه ندبووندا، بريکی راسته قينه له ئازادی و
 هه سترکردن به ئازادبوون هه يه. هه لی گه وره ترم هاته بهر ده ست،
 گرنگيدانی زياترم بينی، له نه جامی ره تکرده وهی جیگره وه کانی
 تر له بهر ژه وه نديی نه وهی هه لمېزارد و کردم جیگای گرنگيپيدان
 له ژيانمدا.

پابه‌ندبوون؛ ئازادیت پێ دەبەخشیت، لەبەر ئەوەی واز دەهێنیت
 لەو شتانهی ناپیویست و بێنرخن. پابه‌ندبوون؛ ئازادیت پێ
 دەبەخشیت، لەبەر ئەوەی هەموو ئاگاییت کۆ دەکاتەوێ و دەپرژیتە
 ئاراستەیەکی چالاکەوێ بۆ ئەوەی بەختەوێ و تەندروست بیت،
 هەروەک پابه‌ندبوون وا دەکات بڕیاردان ئاسانتر بیت و هەر
 ترسانیک لە هەلەکردن دەپه‌وینیتەوێ، ئەمەش لەبەر ئەوەی
 دەزانیت ئەوەی لە ئێستادا پێتە زۆر باشە؛ ئێتر بۆچی دیسان
 رابکەیت بەدوای زیاتر و زیاتر و زیاتردا؟ پابه‌ندبوون رینگات پێ
 دەدات بەوردی تیشک بخەیتە سەر ئامانجە گرنگ و گەورەکان،
 پاشان بە بەدەستەینانی رێژەیه‌ک لە سەرکەوتنی گەورەتر که بە
 هەر رینگایەکی تر دەتوانیت بەدەستی به‌یئت.

بەم شێوازە، پەتکردنەوێ جیگرەوێکان ئازادمان دەکات...
 پەتکردنەوێ هەموو ئەو شتانهی هەماهەنگ نین لەگەڵ زۆرترین
 بەها گرنگەکانمان و ئەو پێوەرانهی هەلمانبژاردوون، ئەویش
 پەتکردنەوێ پۆیشتنی بەردەوامە بەدوای فراوانبوونیکی
 رووکه‌شییه‌وێ.

بەدنیاییه‌وێ، ئەزموونی فراوان؛ کاریکی خوازره‌وێ، بەلکوو
 پێویستیشە لە کاتێکدا که گەنجیت، ئەمەش لەبەر ئەوەی پێویستە
 لەسەرت برۆیتە دەرەوێ بۆ جیهان و خۆت ئاشکرای بکەیت که چی
 شیاوی ئەوێهێ ژیاڵی خۆت بۆ وەبەرھێنان تیایدا تەرخان بکەیت،
 بەلام قوولایی ئەوێهێ که چۆن زیر لەژێر زەویدایه‌، پێویستە
 لەسەرت بە شتیکه‌وێ پابه‌ند بیت و زه‌وی بەقوولی هەلبکەنیت بۆ
 ئەوێهێ بگەیتە ئەو زیره‌. ئەمە راستە لە کاردا، لە پەيوەندییه‌کاندا، لە
 بنیاتنانی ژیاڵیکی نوێدا بۆ خۆت... لە هەموو شتیکدا راستە.

به ندى نۆهم دواى نه وه ده مريت

«به دواى راستيدا بگه پرى بۆ خۆت، له وى ده تينمه وه».

ئه مه دوايين شت بوو كه جوش پى و تم. به شينوازيكى
گالته ناميز وتى، ويستى ئه وهى ده يلئت؛ به شيويه كى قوول و
هاوكات گالته ناميز ده ربكه ويئت، له هه مان كاتدا له و كه سانه بوو
كه ده يانه ويئت وشه كانيان قوول ده ربكه ويئت. جوش يه كى بوو له
هاورپى نزيكه كانم، له و كاتدا به ته واوى خه والوو بوو.

كاتى له ته مه نى نۆزده سالي دا بووم، به گرنگترين ساته كانى
گورانكارى له ژيانمدا تپيه پريم. جوشى هاورپم بردمى بۆ ئاهه نكيك
له شوينيك كه كه وتبووه نزيك ده رياچه يه ك له باكوورى شارى
دالاسى ويلايه تى ته كساسه وه، گرديك بوو كه خانووى بچووكى
تي دا دروست كرابوو بۆ كرى، له خواريشه وه هه وزيكى مه له كردنى
هه بوو، له ژير هه وزى مه له كه شه وه سه كويه كى خۆه لدان
هه بوو كه به سه ر ده رياچه كه دا ده يروانى، سه كۆكه بچووك بوو،
به رزييه كه ي نزيكه ي ده مه تريك ده بوو، به لام به دلنيايييه وه ئه و
به رزييه به س بوو بۆ ئه وهى دوو جار بير بكه يته وه پيش ئه وهى

خۆت فری بدەیتە ناو دەریاچەکەو، بەلام لەگەڵ سەرخۆشبوون
و فشاری هاوپیاندا؛ ڕەنگە مرۆف بەخێرای بڕیار بدات و خۆی
هەلبات.

پاش کەمێک لە گەشتنمان بۆ ئەو ئاھەنگە، لەگەڵ جوش لەناو
حەوزی مەلەکەدا دانیشتبووم، بەیەکەو قسەمان دەکرد وەک
چۆن دوو کەس قسە دەکەن تا بیسەلمینن کە نێرینەن. باسمان لە
خواردنەو کرد، ھەروەھا لە تێپە موسیقیەکان، لە بارەى ئافەرەتان،
بەو شیوەیە لە بارەى زۆر شتی چێژبەخشەو کە لە ماوەى ئەو
ھاوینەدا کردوومانن دواى ئەوێ قوتابخانەى موسیقمان جی
ھێشت. باسمان لەو کرد بەیەکەو لە یەکیک لە تێپەکاندا موسیقا
بژەنین، ھەروەھا لە بارەى گەشتکردن بۆ نیویۆرک... ئەو لەو
کاتەدا خەونیکى مەحەل بوو.

تەنھا دوو منداڵ بووین!

پاش کەمێک، بە سەر ئاماژەم بۆ سەکۆکە کرد کە بەسەر
دەریاچەکەدا دەپروانى و لیم پرسى: «دەتوانین لەو سەکۆیەو
خۆمان فری بدەینە خوارەو؟»

جوش وەلامى دامەو: «بەلى، خەلکى بەردەوام بەردەوام ئەو
کارە دەکەن».

«تۆ باز دەدەیت؟»

شانى بەرز کردەو و پێى وتم: «باز دەدەم. با بیبینین».

ماوەیەک دواى ئەو شەو، لە یەک جیا بووینەو. کچیکى
ئاسیایی جوان سەرنجى ڕاکێشام کە حەزى لە یارییە قیدیویەکان
بوو، ئەوێش لە تێروانینی مندا (من ھەرزەکاریکی تازەپێگەیشتو
بووم) وەک بردنەوێ بلیتى یانسیب وا بوو. کچەکە گرنگی بە من
نەدا، بەلام کەسیکی نەرمونیان بوو و ئەگەر قسەم لەگەڵ بکردایە:

هه راسان نه ده بوو. به و شێوهیه چووم قسه ی له گه ل بکه م، هه موو
نازایه تی خۆم کو کرده وه بۆ ئه وه ی پرسیا ری لئ بکه م که ئایا
ده یه ویت له گه لم بیت بۆ ماله وه بۆ ئه وه ی به یه که وه نان بخوین،
کچه که به وه رازی بوو.

به ئاراسته ی سه ره وه دا به گرده که دا سه ر که وتین، بینیمان
جوش دیته خواره وه، لیم پرسی نان ده خوات، به لام ره تی کرده وه،
لیم پرسی دواتر له کوئ ده یبینمه وه، پیکه نی و پئی وتم: «به دوای
راستیدا بگه ری بۆخۆت، له وئ ده تبینمه وه».

به سه رم ئاماژه یه کم کرد و دیمه نیکي جدیدم وه رگرت، پاشان
وه لامم دایه وه: «کیشه نییه، له وئ ده تبینمه وه»، وه ک ئه وه ی
هه ریه ک له ئیمه شوینی راستی به ته واوی بزانی و بزانی چۆن
ده گهینه ئه و شوینه.

جوش پیکه نی و به ره و لای سه کوکه به گرده که دا چوه
خواره وه، منیش پیکه نیم و به رده وام بووم له سه رکه وتن له گه ل
کچه که دا به ئاراسته ی ماله وه. نازانم چه نده له ناوه وه ماینه وه،
به لام له بیرمه له گه ل کچه که هاتینه دهره وه و گویمان له دهنگی
فیکه بوو و که سمان نه بیینی له ده ورو به رمان، که سمان نه بیینی
له ناو حه وزی مه له که دا، که سانیکمان بیینی رایانده کرد به ره و
که ناره ته سه که که ی ده ریاچه که له ژیر سه کوکه دا، له ویدا که سانیک
هه بوون که گه یشتبوونه ناو ئاوه که، توانیم دوو که س بینم که
له ناو ئاوه که دا مه له یان ده کرد. بینین سه خت بوو؛ له بهر ئه وه ی
شه و داها تبوو، موسیقاش هه ر به رده وام بوو به بی ئه وه ی که سینک
گوئی بۆ بگریت.

به خیرایی چوومه خواره وه به ئاراسته ی که ناره که و تا ئه و
ساته ش هیچم بۆ ئاشکرا نه بوو، به لکوو به رده وام بووم له خواردنی

ساندویچه‌که‌م که پیم بوو، ده‌مویست بزنام خه‌لکی ته‌ماشای چی ده‌که‌ن. له‌ نیوه‌ی ریگای هاتنه‌خواره‌وه‌ماندا، کچه‌ ئاسیاییه‌ جوانه‌که‌ پیی وتم: «وا بزنام شتیکی خراپ رووی داوه».

کاتیک گه‌یشتینه‌ به‌شی خواره‌وه‌ی گرده‌که‌، له‌ باره‌ی جوشه‌وه‌ پرسیارم له‌ که‌سینک کرد. که‌س سه‌یری نه‌ده‌کردم، که‌سیش پیشوازیی لی نه‌کردم، هه‌مووان سه‌رقال بوون به‌ ته‌ماشاکردنی ئاوه‌که‌وه‌، دووباره‌ پرسیارم لی کردنه‌وه‌، کچه‌که‌ نه‌یتوانی به‌سه‌ر خۆیدا زال بیت، ده‌ستی کرد به‌ گریان، له‌و کاته‌دا بیروکه‌که‌ به‌ مینشکم گه‌یشت.

مه‌له‌وانه‌کان ماوه‌ی سی کاتژمیر له‌ناو ده‌ریاچه‌که‌دا به‌رده‌وام بوون له‌ گه‌ران به‌دوای جوشدا، دواتر له‌ راپوړتی توینکارییه‌که‌یدا هاتبوو که‌ به‌ هوی زیاده‌ڕووییکردن له‌ خواردنه‌وه‌ی کحول؛ قاچی تووشی وشکبوون هاتوو، جگه‌ له‌ کاریگه‌ریی ئه‌و شوکه‌ی به‌ هوی خۆه‌لدانی له‌ سه‌کۆکه‌وه‌ به‌ری که‌وتبوو. له‌و کاته‌ی خۆی هه‌لداوو؛ دنیا تاریک بوو، ئاوه‌که‌ چهند چینیکی ره‌ش بوو له‌ سایه‌ی تاریکی شه‌ودا، که‌س نه‌یتوانی شوینی هاواره‌کانی ببینیت که‌ داوای فریاگوزاری کردبوو، هه‌چیان نه‌ده‌بینی جگه‌ له‌ ده‌نگیک که‌ ئاوه‌که‌ دایده‌پووشی، ته‌نها ده‌نگ.

دواتر باوک و دایکی پێیان وتم که‌ ئه‌و نه‌یتوانیوه‌ به‌باشی مه‌له‌ بکات، من ئه‌وه‌م نه‌ده‌زانی.

نه‌متوانی تا دوای دوانزه‌ کاتژمیر بۆ جوش بگریم. به‌یانیی ڕوژی دواتر له‌ناو ئوتۆمبیله‌که‌مدا بووم؛ ده‌گه‌رامه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ له‌ ئوستن، په‌یوه‌ندیم کرد به‌ باوکمه‌وه‌ و پیم راگه‌یاند که‌ خه‌ریکه‌ له‌ دالاس نزیک ده‌بمه‌وه‌ و له‌ کاره‌که‌م دوا ده‌که‌وم (ئه‌و هاوینه‌ له‌لای ئه‌و کارم ده‌کرد)، باوکم لینی پرسیم: «بۆچی؟ چی رووی داوه‌؟»

هه موو شتيك باشه؟» لهو ساته دا خوم پينه گيرا و گريانم ته قيه وه،
فرميسكم جوگه لهي به ست... گرياني به كول و هاوار و ناوي لووتم!
ئوتوميله كم له ته نيشتي رينگاكه راگرت و بهرده وام بووم له گريان
و موبايله كشم به دهستمه وه بوو، وهك منداليني بچووك كه چون
له بهردهم باوكيدا دهگري.

ئو هاوينه خه موكيه كي قوول دايگرتم، وا بزانم پيش ئوهش
جاريك تووشي خه موكي بووم، به لام ئو جاره ئاستيني نوئي
ته واو بيمانا بوو. خه مم هينده قوول بوو، گه يشته ئاستيك ته نانه ت
له بووي جهسته ييشه وه ئازاري دهدام، خه لكى دههاتن بو لام
و هولييان دهدا ورهم بهرز بكه نه وه، منيش داده نيشتم و گويم
بو دهگرتن، ئه وانيش ئو شته راستانه يان پي دهوتم و باسيان
له پئويستى تپه راندني ناره حه تيه كان و باشتري رينگا بو ئو
كاره دهكرد، منيش سوپاسم دهكردن و پيم دهوتن زور لوتفيان
هيه له بهر ئه وهى گرنگيم پي دهدهن و دين بو لام، پاشان
زه رده خه نه يه كي ساخته م دهكرد و دروم دهكرد و پيم دهوتن من
باشتر ده بم، به لام له ناخه وه هه ستم به هيچ شتيك نه دهكرد.

دواي ئه وه تا چند مانگيك خه وم به جوشه وه ده بيني، لهو
خه ونانه مدا ده مييني كه له گه لمدايه، به گهرمي باسمان له ژيان و
مردن دهكرد، سه ره راي شتي ديكه ي هه مه جور كه هيچ واتايه كيان
نه بوو. تا ئو خاله له ژيانمدا، جگه له منداليني ته واو ئاسايي له
منداله كانى چيني ناوه راست؛ هيچي تر نه بووم: ته مه ل، نابه رپرس،
دوودل له بووي كومه لايه تيه وه، له گه ل هه ستر دنيكي قوول به
ناارامي، به لام جوش كه سينك بوو كه به چاوي ريزه وه ته ماشام
دهكرد له زور بووه وه، ته مه ني له من گه وره تر بوو، متمانه ي
له من زياتر بوو، ئه زمووني له من زياتر بوو و له لاي خه لكى و

ده وروبه له من زیاتر قبولکړ او بوو و زیاتر به رووی جیهاندا
کړاېووه وه. له یه کیک له خه ونه کانی دوايېمدا له باره ی جوشه وه.
بینیم به یه که وه له ناو خه وزیکي جاکوزیدا دانیشتبوون (به لی،
ده زانم نه مه شتیکي نامویه)، له و کاته دا شتیکم پی وت هاوشیوه ی:
«زورم پی ناخوش بوو که تو مردیت»، پیکه نی. نه و وشانم بیر
نه ماوه که له خه ونه که مدا پنی وتم، به لام شتیکي هاوشیوه ی نه مه
بوو: «بوچی مردنی منت به لاوه گرنگه له کاتیکدا هیشتا تو له زیان
ده ترسیت؟» به گریان وه خه به رم بووه وه.

نه و هاوینه روژیک له گهل دایکم له سهر قه نه فکه دانیشتبووم،
چاوم بریېووه نه و شوینه ی پنی ده لین «بوشایی» و نه و عده مه م
ده بیني هیچ کوتاییه کی نییه و هیچ رینگایه ک نییه بو تینگه یشتن
لنی که وا راهاتبووم هاوړییه تی جوش بدوزمه وه. له و ساته دا
تینگه یشتنیکي کتوپرم بو هات که نه گهر به راستی هوکاریک نه بیت
بو کردنی شتیک، نه و هیچ هوکاریکیش نییه بو نه بوونی کردنی
شتیک... له روو به روو بوونه وه ی مسوگه ری مردندا، هیچ بیانویه ک
نییه بو نه وه ی مروف له به رده م ترس و شهرمه زاری و هه سترکردن
به شهرمیدا خوی بدات به ده سته وه، چونکه بابته که هه مووی هیچ
نییه جگه له چنگیک له هیچ. نه گهر به شی هره گه وره ی ژیا نه
کورته که م له خودزینه وه له نازار به خش و بیزار که ره کانداه سهر
بردیت، نه وه واتای نه و دیه من خوم دزیوه ته وه له وه ی که زیندوو
بم!

نه و هاوینه وازم له ماریجوانا و جگهره و یارییه فی دیوییه کان
هینا، هه روه ها وازم له و خه یالاته هیچو پووچانه شم هینا که بیم
به یه کیک له نه ستیره کانی روک، قوتا بخانه ی موسیقاشم جی
هیشت، په یوه ندیم کرد به زانکووه، ده چووم بو هوله وهرزشییه کان

و کټنم دابه زاند، هاورېی تازهم بؤ پهيدا بوو، يه کهم هاورېی کچم بؤ دروست بوو، بؤ يه کهم جار له ژيانمدا دهستم کرد به گرينگيدان به وانه کانم و بؤم دهرکهوت که من ده توانم نمره ی بهرز به دهست بهينم کاتيک که ميک گرنگی به بابته که بدهم. هاورینی دواتر ته حه ددای خؤم کرد به خویندنه وهی په نجا کتيب له په نجا رؤژدا، له وهدا سهرکهوتوو بووم. پاشان سالی دواتر گواستمه وه بؤ زانکویه کی نایاب له ناوچه يه کی دیکه ی ولات و له وی بؤ يه کهم جار له هموو ژيانمدا سهرکهوتوو بووم، له رووی خویندن و کومه لایه تيشه وه سهر که وتم!

مردنی جوش بووه خالیک که ده توانم دیاریی بکه م به گه وره ترين روونی له ژيانمدا، نه وه نه و خاله بوو که ده لیم: پيش نه و و دواي نه و. پيش نه و کاره ساته، که سيکی بی ناره زوو بووم که خه یالات تیايدا نيشته جی بوو، هه روه ها که سيکی به ندکراو بووم له چوارچیوهی خه یاله کانمدا له باره ی روانینی جیهانه وه بؤم، به لام له دواي کاره ساته که گورام بؤ که سيکی دیکه: بهرپرسيار، جدی، زانستخوان، هه سترکردن به ناآرامیم هه ر مابوو، هموو نه و شتانه ش که به دواي نه ودا دین (وهک هه موومان به و جورهین)، به لام ئیستا گرنگی به و شتانه ده دم که گرنگیيان زیاتره له و شتانه ی ترس و دلاره اوکیم زیاد ده که ن. جیاوازییه که گه وره بوو. شتیکی سهیره که مردنی که سيک، ریگای نه وه م پی بدات که دواجار بژیم. له وانه یه خراپترین ساتیش له ژيانمدا، نه و ساته بیت که له هموو کاتيک زیاتر منی گوری.

مردن ده مانترسینیت، له بهر نه وهی ده مانترسینیت؛ خؤمان ده دزینه وه له وهی بیرى لی بکهینه وه یان باسی بکهین، به لکوو هه ندیک جار خؤمان ده دزینه وه له وهی دانى پيدا بنین، ته نانه ت

ڪاٽيڪش ڊيٽ ٻو لاي ڪه سيڪي نزيڪمان.

به لام مردن، به شيوهيه ڪي نامو، ٽهو ٻووناڪيهيه ڪه هه موو
تاريڪي واتاي ڙياني پي ده پيوريٽ. ٽهگر مردن نه بووايه،
هه موو شتيڪ به لامانه وه گرنگي خوي له دهست دها و بها و
پيوهره ڪانيش سفر ده بوونه وه.

شتيڪ دهروونمان تيدهه پريٽ

ئيرنست بيڪر؛ ڪه سيڪي نه خواراو بوو له جيهاني ٽه ڪاڊيميدا،
سالي ۱۹۶۰ ٻروانامهي ڊڪٽوري له ٽه سرؤپولؤڙيا به دهست
هينا. توڙينه وه ڪهي؛ به راورد يڪي ڪردبوو له نيوان شيوازه
ناٽه قلنديه ڪان له (بووزايي زين) دا، له گهل شيڪردنه وه دهرووني.
له و ڪاته دا په پرهوي زين داده نرا به تايه تمه ندييه ڪي هيبييه ڪان
و ٽالو ده بوواني ماده هوشبه ره ڪان، شيڪردنه وه دهرووني
فرويد به شيوهيه ڪ له شيوه ڪاني جادووي دهرووني داده نا ڪه له
چاخي به ردينه وه ٻومان ماوه ته وه.

له يه ڪه مين ڪاريدا، ڪاٽيڪ وهڪ مامؤستايه ڪي ياريد ده ر له
زانڪو ڪاري ده ڪرد، هيندهي نه برد بيڪر خوي له نيو ٽهو ڪه سانه دا
بينيه وه ڪه شيوازه ڪاني زانستي دهروونناسي رت ده ڪه نه وه
به وه شيوازيڪه له شيوازه ڪاني فاشيهت، به شيوازيڪي نازانستييان
داهنا له شيوازه ڪاني سه رڪوٽڪردني لاوازه ڪان.

ڪيشه ٽه وه بوو ڪه سهروڪي ڪاره ڪهي بيڪر؛ زانايه ڪي دهرووني
بوو، ٽه مهش هاوشيوه ٽه وه بوو ڪه سهروڪه ڪهت به هيتلر
به راورد بڪهيت و توش له سه رهتاي ڪار ڪردندا بيت.
وهڪ چؤن ده توانن بيهينه پيش چاوتان، به خيرايي بيڪر له

كارهكهي دهرکرا.

بهو شيوهيه بيكر بيرؤكه ريشهيهيكاني هه لگرت و چوو بؤ شوينيك كه جني قبولکردن بيت: شاري بيكرلي له كاليفورنيا. كارهكهي لهوي زوري نه خاياند، به لام حهزه دوژمنكارانه كاني بيكر بؤ دامه زراوهكه؛ تهنها شتيك نه بوو كه ئهوي تووشي دهردهسهرى كرد، بهلكوو شيوازه كونه كاني له وانه وتنه وهش هاوكار بوو له وهدا. شكسپيري به كار دههينا بؤ شيكردنه وهي زانستي دهروونناسي، ههروهها چهند دهقيكي له زانستي دهروونناسي به كار دههينا بؤ ئه وهي ئه نسرؤپؤلوژي اي پي شى بكاته وه، ههروهها پشتي به زانباريي ئه نسرؤپؤلوژي ده به ست بؤ شيكردنه وهي زانستي كومه لناسي. جلوبه رگي (شالير) ي له بهر ده كرد، له ناو پؤلدا چهند جموجوولينكي ده كرد كه هاوشيوه ي جموجوولي زورانبازي شمشير بوون، بابه تي سياسي ده خسته روو كه په يوهنديان به ناوه روكي وانه كانيه وه نه بوو. خويندكاره كاني زور خوشيان دهويست، به لام مامؤستاكان رقيان ليني بوو. پاش كه متر له ساليك، سه ره له نوي له كارهكهي دهرکرايه وه.

دواي ئه وه بيكر له زانكوي سان فرانسيسكوي حكومي كاري كرد و توانيي زياتر له ساليك لهوي به ردهوام بيت، به لام زانكوكه هيزه كاني پاريزگاري نيشتماني بانگ كرد، كاتيک ناره زاييه كاني خويندكاران له دژي شهري قيتنام ته قيه وه، كاري توندوتيزيي لي كه وته وه، كاتيکيش بيكر چوه ريزي خويندكاره كانيه وه و به ئاشكرا ئيدانه ي كاره كاني سه روكي زانكوي كرد (چوواندي به هيتله ر، هه موو ئه و شتانه ي وته وه)، دواتر له كارهكهي دوور خرايه وه.

بيكر له ماوه ي شهش سالدا؛ چوار جار كارهكهي گوڤي، پيش دهركرانيشي له كاري پينجه مي؛ تووشي شيرپه نجه ي كؤلون بوو،

دوخی به ته واوی خراب بوو، دواى نه وه چهند ساليك له جيگادا
كهوت و هيوای چاكبوونه وهى زور لاواز بوو. بيكر بريارى دا
كتيبيك بنووسيت له باره ي مردنه وه.

بيكر سالى ۱۹۷۴ مرد، به لام كتيبكه ي (نكولى له مردن) خه لاتی
پوليتزرى وهرگرت و بووه يه كيك له و كاره فيكريبانه ي زورترين
كاريگه رى هه بووه له سده ي بيسته مدا؛ له بهر نه وهى هه ژانيكى
له هه ردوو بوارى زانستى دهر ووناسى و نه سر و پلور يا دا هينا يه
نارواه، سهره راي خستنه رووى چهندين بيروكه ي فله سه فيى قوول
كه تا ئيستاش كاريگه رى فراوانيان هه يه.

كتيبى (نكولى له مردن)، دوو بيروكه ي بنه پرتى ده خاته ږوو:

۱. مړوف بوونه وهرينكى ده گم نه له و ږووه ي تاكه نازه له
بتوانيت ويناي خوى بكات و به شيوه يه كى موجه رهد بير
له خوى بكاته وه. سه گه كان ليزه و له وئ دانانيشن دوودل بن
سه باره ت به ژيانى پيشه بيان، پشيله كانيش بير له وه ناكه نه وه كه
له رابردوو دا چى هه له يه كيان كړدووه، پرسيارى نه وهش ناكه ن
چى ږوو ده دات نه گهر كاريك به شيوه يه كى جياواز نه نجام بدات،
له نيوان مه يموونه كانيشدا گفتوگو و دهمه قالى ږوو نادات له باره ي
نه گهره كانى داهاتوو، ماسييه كانيش پرسيارى نه وه ناكه ن كه ثايا
ماسييه كانى ديكه زياتر خوشيان ده وئ نه گهر باله كانيان له ئيستا
درېزتر بوونايه.

به لام ئيمه ي مړوف نه و توانايه مان پى به خشراره كه خومان
به نينه پيش چاومان له حاله تى گرېمانه بيدا، هه روه ها بى بير كړدنه وه
له رابردوو و داهاتوو و بير كړدنه وه له واقعيتكى ديكه كه شته كان
تيايدا جياوازيان هه بيت.

بيكر دهليت ئيمه هه موومان به رهنجامي ئهو توانا عه قليب
دهگمه نهين، مسوگه ربي مردني خومان له خاليكي دياريكراودا
دهزانين، به هوي ئه وهى تواناي دروستكردني واقعيكي ديكه مان
ههيه؛ بهو هويه وه ئيمه تاكه رهگه زين كه ده توانين واقعيك بهينينه
پيش چاوي خومان كه خوماني تيدا نين.

ئهم تيگه يشتنه له لاما كه بىكر ناوي لى ناوه «ترسى مردن»،
دله راوكتيه كي بونىادي قووله كه هه موو ئه وانه له خو دهگريت كه
بيري لى دهكهينه وه و ئه نجامي دهدين.

۲. بىروكهى دووهه كه بىكر خستويه تيه روو، كورتهكهى
ئه وهيه ئيمه له بنه رتدا «دوو نهفس» مان ههيه؛ نهفسى يه كه م
بريتيه له نهفسى جهسته يي: ئهو نهفسه دى دهخوات و دهخويت و
پرخه پرخ دهكات و دهچيته سه رئاو. به لام نهفسى دووهه نهفسى
خه يالكرامانه، يان پىكهاتووه له بىروكه كان، ئه وه شوو ناسمانه،
يان چون خومان دهبينين.

بيكر به لگه كانى له سه ر ئهم شتوازه بنيات ده نيت: هه ريه ك
له ئيمه دهزانيت له ئاستيكي دياريكراودا نهفسه جهسته ييه كهى
دواچار دهمریت، ئه مهش واته مردن مسوگه ره، ئهم مسوگه ريه
زور دهمانترسينيت (له سه ر ئاستيكي ناھوشيارانه)، ليره وه
هه ولى دروستكردني «نهفسى خه يالكراو» دهدين كه بتوانيت بو
هه تاهه تايه بژين، ئه مهيه ئهو هوكاره ي وای كردووه خه لكى زور
گرنگى بدن به وهى ناوي خويان بخه نه سه ر باله خانه و په يكه ره كان،
هه روه ها بو سه ر كتيبه كان، ئه مه واما لى دهكات هه ست بكهين
پيوستمان به كاتيكي دريژتره بو ئه وهى بو خه لكاني ترى ته رخان
بكهين، به تايهت بو مندالان، بهو هيوايه ي كاريگه ريمان له سه ريان
بمينيت (واته نهفسى خه يالكراو) بو دواي له ناوچووني نهفسه

جسته ییبه که مانه (ماددیبه که). هیواکانمان له سهر ئه وه هه لچنراون
که که سانیگ هه یادمان ده که ن و ریزمان لی ده نین و بهرز
رامانه گرن، دوا ی نه وه ی نه فسه جسته ییبه که مان بوونی نامینیت
و دوا ی ماوه یه کی دوورودریژ له وه ستانی نه فسه جسته ییبه که مان
له بووندا.

بیکر نه م هه ولانه ناو ده نیت «پرژه مان بو نه مری»، که
ریگا ده دات نه فسه خه یالکراوه که مان بو ماوه یه کی دریژ بزی
له دوا ی مردنه جسته ییبه که مان. ئه وه ده لیت شارستانی ته کانی
مروڤ هه موویان هیچ نین جگه له پرژه ی نه مری که باسمان
کرد: شاره کان و حکومه ته کان و دامه زراوه و ده سه لاته کانی
نه مرو هه موویان پرژه ی نه مرین که پیاوان و ژنانیک که
له پیش ئیمه دا ژیاون؛ بنیاتیان ناوه، ئه وه ئه وه جیماوانه یه که له
نه فسه خه یالکراوه کانیانه وه ماونه ته وه که خویان پاراستوه له
مردن. کاریگه ری و جه ماوه ری ناوی هه ندیک له پیغه مبه ران و
سه رکرده و نه دیبه کان له مروڤدا، هیچی که متر نییه له و کاته ی
که له ژیاندا مابوون، نه گه ر زیاتریش نه بیت. بیرۆکه که هه مووی
لیره دا خوی هه شار داوه، جا کاره که له رینگای فیربوونی
هونه ریک له هونه ره کانه وه بیت یان زانستیک له زانسته کانه وه، یان
رزگارکردنی زه وییه کی نوێ، یان به ده سته نانی سامانیکی زه به لاه،
یان دروستکردنی خیزانیک کی گه وری پر خوشه ویستی که له وانه یه
چهن دین نه وه به رده وام بیت دوا ی مردنی دامه زرینه ره که ی.
هه موو ئه و واتایانه ی له ژیا نماندا هیه، له و هه زه بنه ره تییه وه
سه رچاوه یان گرتوه که ده مانه ویت هه رگیز نه مرین.

نایین و سیاسه ت و وه رزش و هونه ر و داهینانه ته کنولۆژییه کان،
هه موویان پرژه ی مروڤه کانن بو نه مری. بیکر ده گاته نه وه ی بلیت

جهنگهكان و شورشهكان و حالتهكانى كوشتارى بهكومهل، كاتيك پرو ددهن كه پرورژهى نه مريى كومهليك مروف تووشى به يه كدادان دهبيت له گهل پرورژهى نه مريى كومهليك مروفى ديكه دا. بيانوى چهندين سده له چهوساندنه وه و خوينرشتنى مليونان كهس به وه پاساو ددريته وه كه هموويان بهرگريگردن له پرورژهى نه مريى تاييهت به كومهليهكى مروفى دياريكراو، بۇ پرو به پرو بونه وهى پرورژهى نه مريى تاييهت به كومهليهكى مروفى ديكه.

به لام كاتيك پرورژهكانمان بۇ نه مريى شكست دههينيت، كاتيك واتاكهى له ناو دهچيت، كاتيك وا دهردهكه ويت ئاسوى مانه وهى نه فسه خه يالكراره كانمان له دواى مردنى نه فسه جهسته ييه كه مان دهبيت شتيكى مه حال يان دوور دهكه ويت وه؛ نهو كاته ترسى مردنمان تووش دهبيت (دله باوكييهكى ترسناك كه تووشى خه موكيمان دهكات) و زال دهبيت به سهر عه قله كانماندا، له وانه يه شوكه گهرهكان هوكارى نه مه بن، له وانه شه ههستگردنمان به شهرم يان نه وهى كه كومهلگا هيچ به هامان بۇ دانانيت؛ بييته هوكارى نه مه، ههروهكوو بيكر ئماژه بۇ نه وه دهكات كه دهكريت نه خوشييه عه قلييه كانيش هوكاريك بن بۇ نه وه.

نه گهر تا ئيستا وريا نه بوويته وه، نه وا نهو پرورژهانى نه مريى به هاكانمان؛ نه وه يه كه واتاكان و به هاكان پيوانه دهكات له زيانماندا. كاتيكيش به هاكانمان شكست دههينن، خويشمان شكست دههينين (ليزه دا له پروى دهروونييه وه باسى دهكه م). نه وهى بيكر دهيليت، نه وه يه له ناوه روكدا ئيمه هه موومان پال دهنريين بۇ ترس به زياده پرو بيگردن له گرنگيدان به شتانيكى زور، چونكه گرنگيدانمان به شتيكى دياريكراو؛ له واقع و مسوگهريى مردن بيئاگامان دهكات، ههروهكوو گرنگينه دان به ههر شتيك به ره هايى؛ گه يشتن

بە حالەتەنكى نىمچە روھانى دىنيتە ئاراوە كە رازى بىن بەوھى
نەفسمان بەردەوام نەبىت، لەم حالەتەدا ئەگەرى دروستبوونى
گرفتى زۆر بۇ مەوۇف لە ھەستى بەركەوتەيى زياتر لای مەوۇف تا
ئاستىكى زۆر دوور دەخاتەوہ.

لە کوتايى رىڭادا بىكر گەيشتە تىگەيشتەنكى نوڭى كتوپر، كاتىك
لەسەر جىڭاي مردن بوو: كىشەكە لە پەرۋەى نەمرى خەلكەكاندا
خۆى مەلاس داوہ، نەك لەو چارەسەراندەدا كە پىي دەگەن. جا
لەبرىي ھەولدان بۇ جىبەجىكردى ئەو پەرۋانە (زۆر كات لە پىي
ھىزى بكوژەوہ، يان بە سەپاندنى نەفسە خەيالكراوہكانى خۇيان
بەسەر جىھاندا)، پىويستە خەلكى نەفسە خەيالكراوہكانيان بخەنە
ژىر پرسىارەوہ و قبولى ئەو راستىيە بكن كە ئەوان دەمرن. بىكر
ئەمەى ناو ناوہ «دژەژەھرى تال» و ھەول دەدات خۆى قبولى
بكات، كاتىك بەرەورەووى مردن دەچىت كە لىي نزيك بووہتەوہ.
راستە مردن شتىكى خراپە، بەلام مسوگەرە. لىرەوہ پىويستە
لەسەرمان ھەولى خۇدزىنەوہ نەدەين لەم تىگەيشتەن، بەلكو
پىويستە لەگەلى پىك بىين تا ئەو ئاستەى دەتوانين. كاتىك راستىي
مردنمان بۇ ئىمە جىي ئاسوودەيى بىت (ئەو رىشەى ھەموو
ترسەكانمانە، ئەو دلەراوكى شاراوہىيە كە ھەموو ئارەزووہ
بىنرخەكانمان دەجوولىنيت)، ئەوا دەتوانين بەھاكانى خۇمان بە
ئازادىيەكى زياترەوہ ھەلبژىرىن بى ئەوہى ھەولە نالۆژىكىيەكانمان
بۇ نەمرى سنووردارمان بكات و بەمەش رزگارمان دەبىت لە
تىروانىنە چەقبەستووہ مەترسیدارەكانمان.

رووه گهشکه‌ی مردن

له به‌ردیکه‌وه بو یه‌کیکی تر هه‌نگاو دهنیم، به‌دامه‌زراوی هه‌لده‌گه‌ریم، ماسوولکه‌کانی قاچم گرژ دهن و نازارم ده‌کن، له‌م حاله‌ته‌دا که هاوشیوه‌ی حالگرته، حاله‌تیکی سه‌رچاوه‌گرتوو له کوششی جه‌ستیی هیواشی دووباره‌بووه‌وه. ده‌بینم له لوتکه‌که نزیک ده‌بمه‌وه، ناسمان قوول و فراوان ده‌بیت، منیش نیستا به‌ته‌نهام، هاوړیکانم به ماوه‌یه‌کی زور له دوامه‌وه‌ن و وینه‌ی زه‌ریا ده‌گرن.

دواچار ده‌چمه‌ سه‌ر به‌ردیک و دیمه‌نه‌که هه‌مووی له به‌رده‌مدا ده‌کریته‌وه، ده‌توانم لیږه‌وه تا ناسویه‌کی کوتایینه‌هاتوو ببینم، وا هه‌ست ده‌که‌م سه‌یری کوتایی زه‌وی ده‌که‌م له‌و شوینه‌ی ئاو به ناسمان ده‌گات، له‌و شوینه‌ی شین به شین ده‌گات، با له ده‌وروبه‌رم هه‌لده‌کات و ده‌لورینیت، سه‌رم به‌رز ده‌که‌مه‌وه و ته‌ماشا ده‌که‌م، هه‌موو شتیک سه‌رنج‌راکیشه، هه‌موو شتیک به‌نرخه.

من له (رأس رجاء صالح)م له باشووری ئه‌فه‌ریقا، ئه‌مه ئه‌و خاله‌یه که پوژیک له پوژان خه‌لکی وا گومانیان ده‌برد که دوایین خالی ئه‌فه‌ریقایه له ناراسته‌ی باشووره‌وه و دوایین خالی جیهانیشه. شوینیک شله‌ژینه‌ره، هه‌مووی گه‌رده‌لوول و جووله‌ی ئاوه، شوینیک که چه‌ندین سه‌ده‌ی بینوه له ئالوگور و بازرگانی و چالاکیه‌ مړویه‌کان، هه‌روه‌ها شوینی هیوای باشه‌یه، ئای له‌و دژیه‌کیه!

وته‌یه‌ک هه‌یه له زمانی پورتوگالیدا ده‌لیت: «به‌ده‌وری (رأس رجاء صالح)دا ده‌سوړپته‌وه.» دژیه‌کیه‌که له‌م ده‌ربرینه‌دا ئه‌وه‌یه که باس له ژبانی مړوډ ده‌کات کاتیک له دوایین قوناغه‌کانیدا ده‌بیت، به‌و مانایه‌ی چیتړ توانای نه‌ماوه شتیک زیاتر به‌ده‌ست

به‌یڤیت.

به‌ ئاراسته‌ی شین به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا هه‌نگاو ده‌نیم بۆ
 فراوانکردنی ئه‌و بواره‌ شینه‌ی هه‌موو دیدگامی گرتوه‌ته‌وه‌.
 من ئاره‌قه‌ ده‌که‌مه‌وه‌، به‌لام هه‌ست به‌ سه‌رمان ده‌که‌م، من زۆر
 دلخۆش و هه‌ژاوم، به‌لام دوودلم، ئایا ئه‌مه‌ بابه‌ته‌که‌یه‌؟

بایه‌که‌ له‌ گویم ده‌دات، ناهیلیت گویم له‌ هیچ بیته‌، به‌لام من
 لێواره‌که‌ ده‌بینم: له‌وێ، ئه‌و شوینه‌ی به‌رد به‌ نه‌بوون ده‌گات.
 راده‌وه‌ستم، بۆ ساتیک له‌ شوینی خۆم راده‌وه‌ستم، ته‌نها چه‌ند
 مه‌تریک له‌و لێواره‌وه‌ دوورم، ده‌توانم له‌ خواره‌وه‌ زه‌ریاکه‌ ببینم،
 شه‌پۆله‌کانی له‌ به‌رده‌کان ده‌ده‌ن و که‌ف به‌ سه‌ریدا به‌رز ده‌بیته‌وه‌...
 شه‌پۆله‌کان به‌ درێژایی چه‌ند میلێک له‌ هه‌موو ئاراسته‌کانه‌وه‌ درێژ
 بوونه‌ته‌وه‌، ره‌وتی توورپه‌ی ئاوه‌کان ململانی له‌گه‌ل ئه‌و دیوارانه‌دا
 ده‌که‌ن که‌ هیچ ڕینگایه‌ک نییه‌ بۆ تیپه‌راندنیان، له‌ به‌رده‌مدا که‌ندیک
 هه‌یه‌ که‌ به‌رزیه‌که‌ی له‌ ئاوه‌که‌ی ژیرییه‌وه‌ له‌ په‌نجا مه‌تر که‌متر
 نییه‌.

لای راستمه‌وه‌ گه‌شتیاره‌کان ده‌بینم که‌ له‌که‌نار ده‌ریاکه‌ له
 خواره‌وه‌ بلاو بوونه‌ته‌وه‌، له‌وێ وینه‌ ده‌گرن و لێزه‌ و له‌وێ وه‌ک
 شارهمیرووله‌ کۆ ده‌بنه‌وه‌. ئاسیا له‌لای چه‌پمه‌وه‌یه‌، ئاسمان له
 به‌رده‌مدایه‌ و له‌ دواشمه‌وه‌ هه‌موو ئه‌وه‌یه‌ که‌ هیوام پێی هه‌بووه
 و له‌گه‌ل خۆم هیناومه‌.

چی ده‌بوو ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ لێزه‌ نه‌بوونایه‌؟ چی ده‌بوو
 ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌و شوینه‌ بوونیان نه‌بووایه‌؟
 سه‌یری ده‌ورو به‌رم ده‌که‌م، من به‌ته‌نهام، هه‌نگاوی یه‌که‌مم
 ده‌نیم به‌ره‌و لێواری که‌نده‌که‌.

وا ده‌رده‌که‌ویت جه‌سته‌ی مرو‌ف راداریکی سروشتی تیدا بیته‌

که بتوانیت ئه و هوکارانه ی ده بڼه هو ی مردن، ناشکرای بکات،
 بۆ نمونه؛ کاتیک ماوه ی نیوان تۆ و لیواری کهنده که ده بیته
 نزیکه ی سی مه تر، لیواریک که هیچ په رښینیکی پاریزه ری نییه،
 جوړیک له شله ژان هه موو جهسته ت ده گریته وه، پشتت ره ق
 ده بیت، پیستت کونج کونج ده بیت، چاوه کانت زه ق ده بڼه وه و
 ده چنه سهر ورده کاری هه موو ئه و شتانه ی له ده ورو به رتدان، وا
 هه ست ده که یت قاچه کانت له به رد دروست کراون... وهک ئه وه ی
 موگناتیسکی گه وره ی شار دراوه له سه رخو جهسته ت رابکیشیت
 بۆ دواوه، بۆ شوینیکي پاریزراو.

به لام به رهنکاری ئه و موگناتیس ده بڼه وه، قاچه به به رد بو وه کانم
 راده کیشم و له لیواره که نزیک ده بڼه وه.

له دووری یه که مه تره وه، میشتک په یوه ست ده بیت به
 کو مه له کانی تره وه، تۆ ئیستا ده توانیت ته نها لیواری که ناره که
 ببینیت، تۆ ئیستا ده توانیت نه ک هه ر ته نها لیواری که ناره که
 ببینیت، به لکوو ته ختایی که ناره که ش ده ببینیت، بۆ خواره وه...
 دیمه نیکه که هانی چه ندین وینای نه خوازاو ده دات له خلیسکان
 و که و تنه خواره وه و تل بوونه وه بۆ ناو چالی مردن له خواره وه.
 ماوه که به راستی دووره، میشتک ئه وه ت بیر ده هینیته وه. به راستی
 دووره! چی ده که یت هاوړیم؟ بوهسته له شوینی خوت. بوهسته!
 به عه قلم ده لیم بیده نگ به، له سه ر چوونه پیښه وه م به هیواشی
 به رده وام ده بم.

کاتیک ماوه که له یه که مه تر که متر ده بیته وه؛ ته واوی جهسته ت
 ده که و یته حاله تیکی ئاماده باشی تونده وه، ته نها ئه وه به سه قاچت
 له قه یتانی پیلاوه کانت بگریت و بکه و یته خواره وه و ئه و ماوه
 که مه ببری ت که له نیوان تۆ و کو تایی ژیا نندایه، هه ست ده که یت

که له وانه به هه لکردنی بایه کی به هیز بتفرینیت بو نه و ناکوتاییه ی
تیا بندا دوو شینه که به یه ک ده گن، قاچه کانت موچرکیان پیدا دیت،
دهسته کانیشت به هه مان شیوه، هه روه ها دهنگیشت دهله رزیت
نه گه و بیستت به خوت بلنیت که ناتوینت خوت هه لبدیت به ره و
له ناوچوونت.

نه و ماوه که مه ی ماوه؛ سنووری ره های کوتاییه بو زوربه ی
خه لکی، نه و به سه بو نه و ه ی ریگا بدات بچه مینته وه و سه یریکی
خیرای شیوه که ی خواره وه بکه یت، به لام هینشتا دووره تا نه و
ناسته ی هه ست بکه یت هینشتا له مه ترسیی راسته قینه دا نیت و
هینشتا نزیک نیت له وه ی خوت بکوژیت. وه ستان له و ماوه نزیکه
له ليواری که ناره که، ته نانه ت نه گه ر که ناریکی جوان و جادوویی
وه کوو (رأس رجاء صالح) یش بیت؛ هه سترکردنیکي سه رخوشانه
به سه رگیژی دروست دهکات، هه ره شه ت لی دهکات به هینانه وه ی
دواین ژمه خوراک که خوار دووته.

نایا نه وه یه؟ نه وه هه موو نه و شته یه که لیره یه؟ نیستا هه موو
نه وانه ده زانم که ده بیت له ته واوی ژیانمدا بیزانم؟

هه نکاوینکی تر ده چمه پیشه وه، هه نکاوینکی زور بچووک، پاشان
هه نکاوینکی دیکه ی بچووک به دوایدا، نیستا دوورییه که بووه به
نیومه تر، قاچه کانم له پیشه وه دهله رزن کاتیک کیشی له شم ده خه مه
سه ریان، به رده وام ده بم له چوونه پیش، به رده نگاری موگناتیس که
ده کم، به رده نگاری عه قلم ده کم، به رده نگاری هه موو غه ریزه ی
مانه وه ده کم.

دوورییه که بوو به سی سه نتمه تر، من راسته وخو بو ته ختایی
که ناره که ده روانم له خواره وه، هه زینکی کتوپر دامده گریت بو
نه و ه ی هاوار بکه م، جه سته م کرژ ده بیت و به هوکارینکی غه ریزه یی

داده نه ویت، دهیه ویت خوی له شتیکی خه یالکراو بپاریزیت که شیکردنه وهی سهخته، بایه که هاوشینوهی زریانیکي تهرزه ی لی دیت، بیرۆکه کان وهک بۆکسی یهک له دوای یهکی له ناکاو دین.

کاتیک دوورییه که ده بیته سی سه نتمه تر؛ ههست ده کهیت هه لواسراویت، ته ماشای هه ر شوینیک ده کهیت جگه له خواره وه، ههست ده کهیت بوویت به به شیک له خودی ئاسمان، له ساته دا ههست ده کهیت ده که ویته خواره وه.

خۆم ده دم به زه ویدا و هه ناسه م راده گرم، بیرکردنه وه کانم کۆ ده که مه وه، خۆم ناچار ده که م سهیری خواره وه بکه م، سهیری ئه و ئاوهی دهیدات به به رده کاندایه خوار منه وه، پاشان دووباره سهیر لای راستم ده که مه وه، بۆ ئه و میرووله بچووکانه ی له ده وری لافیته کانی خواره وه کۆ بوونه ته وه و وینه ده گرن و له دوای پاسه گه شتیاریه کانه وه ده رۆن... هیچ هه لیک نییه بۆ ئه وهی یه کیکیان بمبیینیت. ئه م چه زه بۆ سه رنجراکیشان؛ چه زیکی ته و او ناعه قلانییه، به لام کاره که هه مووی بیه قلانه یه. به دلنیا ییه وه مه خاله لیڤه من ببین، له م سه ره وه، ته نانه ت ئه گه ر بینیشم مه حال نه بیت، ئه و که سانه له و دووره وه ناتوانن هیچ بلین یان هیچ بکه ن.

گویم له هیچ نییه، دهنگی با نه بیت.

ئه مه خویه تی؟

له شم ده که ویته له رزین، ترس داده باریت، کویرانه زیهنم کۆ ده که مه وه، وا ده که م بیرکردنه وه کانم جوړیک له تیرامان بکه ن. هیچ شتیک هینده ی ئه وهی چه ند سه نتمه تریک له مردن ته وه نزیک بیته وه، ئاماده و هۆشیارت ناکاته وه. هه لده ستمه سه ر پێ و سه ره له نوێ ته ماشا ده که م و ده بینم زه رده خه نه ده که م، به بیر خۆمی ده هینمه وه که مردن هیچ کیشه یه کی تیدا نییه.

ئهم ههزکردنه له مردن، به لکوو دهستبردنی له سنووردهرچوو
 بۆ مردن؛ پيشهيهکی زۆر نایابه. پهواقیهکان له یۆنان و رۆمای
 کوندا خه لکی هان ددهن بۆ بیرکردنهوه له مردن له ههموو
 کاتیکدا، بۆ ئهوهی بتوانن چیژی زیاتر له ژیان وهربگرن و له
 روهبهروبوونهوهی نارهحهتییهکانی ژياندا بهخۆبهکه مگریهوه
 بمیننهوه. له زۆر شیوازی ئایینی بووزاییدا، زۆر کات راهێنان به
 خه لکی دهکریت له سهر تێرمان وهک ئامرازیک به دهست مرقفهوه
 بۆ خوئامادهکردنی بۆ مردن له کاتیکدا هیشتا له ژياندا ماون.
 کارکردن له سهر مرقف بهوهی خۆی تیکههلبییت و بتوێتهوه له
 (عدم) نهبوونیکی فراواندا (گهیشتن به حالهتی نیرفانا، حالهتی
 رۆشنبوون)؛ گه رانیکی ئهزموونییه له برینی ئاستیکی جیاکه رهوه و
 گهیشتن به ناوچه کهی تر، به لکوو خودی مارک توین؛ ئه و بێعه قله
 قژدریژه که هات بۆ سهر زهوی و دواتر جیی هیشت و به سواری
 کلکاری هالی گه راپیهوه، دهلیت: «ترسان له مردن، له ترسان له
 ژيانهوه سه رچاوهی گرتووه. ئه و مرقفه ی پراوپری ژيانی دهژی،
 له ههر ساتیکدا ئامادهیه بۆ مردن».

له لیواری که ناره کهوه ده چه میمه وه، که میک خۆم ده چه مینمه وه
 بۆ دواوه، ههردوو بهری دهستم له دواوه له سهر زهوی داده نیتم و
 به هیواشی ههوزم نزم ده که مه وه تا بهر زهوی ده که ویت، پاشان
 ورده ورده قاچم ده خشینم بۆ پیشه وه تا له لیواری که تیده په ریت،
 به ردیکی بچووک له ژیر لیواری که دایه، قاچم ده خمه سه ری، پاشان
 قاچه کهی دیکه م درێژ ده که م و دهیخمه سه ر هه مان لیوار، ساتیک
 له ویدا به لاری بۆ دواوه داده نیشم و له سه ر بهری دهسته کانم خۆم
 راده گرم، بایه که قژم ده شیوینیت، ئیستا ئه گه ری ده راوکی هیه...
 تا ئه و کاتهی چاوم له سه ر هیلی ئاسۆ بییت.

له و کاته دا داده نیشم به رهي و سهرله نوئ ته ماشاي که نار که ده که مه وه، جاري کی تر ترس هه لده قوليت و به بربرهي پشتما دبروات و ته زوويه ک دهادت له په له کانم و وا ده کات هه موو ئاگايي ميشکم له سهر شويني ههر به شيکی له شم به وردی چر بيته وه بؤ ههر سه نتيمة تريک له جه سته م. هه ندی جار ترس خنکينه ر ده بيت، به لام ههر کات ده مخنکينيت؛ بيرکردنه وه کانم به تال ده که مه وه و هه موو ئاگايي خؤم له سهر که نار که هی ژيرم کؤ ده که مه وه، خؤم ناچار ده که م چاو ببرمه دوايين شويني ئه گهریم، پاشان دان ده نیم به وهی بوونی هه یه.

من له لیواری جيهان دانیش تووم، له و په ری کوتايی باشووری کیشوهری ئه فه ريقا له سهر دهر وازه ی رۆژه لات، هه ستيکی ژينه ره وه و دلخوشکهر بوو، هه ست به ئه درينالين ده که م که به جه سته م دا دبروات، پيشتر له هه موو ژيانمدا هينده بي جووله نه بووم، هينده پالنه رم نه بووه، هينده ئه م هه موو حالگرته م نه بووه، گوی بؤ ره شه با ده گرم، چاو ديري زه ریا که ده که م و بؤ کوتايی زه وی دبروانم، پاشان له گه ل بووناکی پیده که نم... له گه ل هه موو ئه و شتانه ی بهر هه ستت ده که ویت که تو باشيت.

بوو به بوو بوونه وهی راستی له ناوچوونمان؛ بابه تيکی یه کجار گرنگه، له بهر ئه وهی هه رچی به های بينرخ و بوو که شی و فشهل هه یه له ژيانماندا رايدة ماليت. له کاتيکدا زۆرينه ی خه لک رۆژه کانين به راکردن به دواي دۆلاريکی زياتردا به سهر ده بهن، يان له پيناو زياترکردنی ناوبانگيان و گرنگيدانی خه لک پينان، ئه گه رچی که ميش بيت، يان به دواي که ميک زيادکردنی دلنایي له وهی که ئه وان راستن يان خوشه ويستن، به لام مردن له ناكاو ديت بؤ لای هه موومان به پرسياریک که زور ئازار به خستره، زوريش گرنگتره: «دواي خوت،

جي جي دهيليت؟»

جيهان چهند جياوازتر دهبيت، چهنده باشتر دهبيت کاتيك
ڙيانٺ ڪوتايي ديت؟ نهو شويندهسته ڪامهيه ڪه جيي ديليت؟
ڪام نيشانهيهي تيدا جي دهيليت؟ ڪامهيه نهو ڪاريگهرييهي تو
هوڪاري بوويت؟ دهلين جوولاني بالي پهپوولهيهڪ له نهفهرقا،
رهنگه ببيته هوِي دروستبووني گهردهلول له فلوريدا... ڪامهيه نهو
گهردهلولانهي دواتر بهجتيان ديليت؟

بيڪر ٺامڙهي بهوه داوه دوتوانين بلين ڪه نهو پرسياره تاڪه
پرسياره گرنگه له ههموو ڙيانماندا، مهگر نهوهي خومان بدزينهوه
له بيرڪردنهوه لني، خومان له بيرڪردنهوه لني دهدينهوه لهبه
نهوهي پرسياره ڪورسه، خومان له بيرڪردنهوه لني دهدينهوه
لهبه نهوهي پرسياره ٽرسناڪه، هروهه خومان له بيرڪردنهوه
لني دهدينهوه لهبه نهوهي هيچ بيروڪهيهڪمان نيهه له بارهه
نهوهي له ڙياندا نهنجامي دهدين.

ڪاتيڪيش خومان لهم پرسياره دهدينهوه؛ ڀنگا به بههه
لاوهڪي خراب دهدين ڪه عهقلمان برفينيت و زال بيت بهسهر
نارهزوو و هزهڪانماندا، بهبي دانان بهو مردنهه هميشه چاوي
لهسهرمانه، شته رووڪهشهڪان بهلامانهوه گرنگ دهبن و شته
گرنگهڪانيش دهبنه لاههڪي. مردن تاڪه شتيڪه ڪه دوتوانين دلنپايي
تهواومان له بارهيهوه ههبيت، لهبه نهوهي بهو شيوهيهشه؛ نهوا
نهريڪه لهسهرمان ديارهڪهريڪي ٺاراستهمان ههبيت پستي پي
بهستين له ٺاراستهڪردني ههموو بههاڪاني ترمان و بڀارهڪاني
ترمان، نهوه وهلامي راستي ههموو نهو پرسيارانهيه ڪه پنيسته له
خوماني بڪهين، بهلام نايڪهين، تاڪه ڀنگا بو نهوهي بهرامبهردن
ههست به ٺاسودهيه بڪهيت نهوهيه له خوت تيگهيت و به جورنڪ

بۇ خوت بېروانیت وهك ئهوهی له خوت گهوره تريت، ئهوه بهايانه
ههلبزيريت كه تهمهنيان تاكوو دواي تهمهني تو دريژ دهبيتتهوه:
چهند بههياهكي سادهي راستهوخو كه دهتوانيت مامهلهي پيوه
بكهيت و ئهويش بتوانيت بهرامبه ر ئاژاوهي جيهاني دهوروبه رت
لنيوورده بيت، ئه مه ريشه ي يه كه مي هه موو به خته وه رييه كه. ئه گه ر
پيت خوش بيت گوي بۇ ئه رستو يان بۇ زاناياني دهروونناسي له
زانكوي هارقارد شل بكهيت يان بۇ مه سيح يان بۇ تيمه كه ي بيتلن،
ئهوا بۇت ده رده كه وپت كه هه موويان پيت دهلين به خته وه ري له
هه مان شته وه ديت: گرنگيدان به شتيكي له خوت گه وره تر، هه روه ها
باوه ربوون به وه ي تو ره گه زيكي پيكهاتووي له هه موو ئه و شتانه ي
له خوت گه وره ترن، بزانيت كه ژيان ت هيچ نيه جگه له پرؤسه يه كي
بچووك كه له چوارچيوه ي پرؤسه يه كي گه وره تر دا روو ده دات
كه هيچ ريگايه ك نيه بۇ تيگه يشتن لني. ئه م هه سته يه وا دهكات
خهلكي خواپه رستي بكه ن، ئه مه ش وا دهكات شه ر ههلبگيرسينن،
ئه مه ش وا يان لي دهكات بنه ماله دروست بكه ن و پاره ي خانه نشيني
پاشه كهوت بكه ن و پرد بنيات بنين و موبایل دروست بكه ن: ئه مه
ئه و هه سته سهركيشه يه به وه ي كه تو به شيكي ت له شتيكي له خوت
گه وره تر و له تو زاناتر.

ئه مه يه كه هه ستي بهر كه وته يي زياترمان تيدا ناهيليت، ئه م
هه ستردنه به بهر كه وته يي زياتر؛ دهتوانيت هه موو ئاگاييت
رابكيشيت بۇ ناوه وه، بۇ ناو خوت، وا دهكات هه ست بكهيت كه تو
سهنته ري كيشه كاني هه موو گه ردوونيت و تويت به ده ست هه موو
سته مه كانه وه ده نالينيت و تو شياوي هه موو مه زنييه كيت به جيا له
هه مووان.

له بهر ئه وهی ههستکردن به بهرکهوتهیی زیاتر هینده
خهلهتینه ره، له دهره وهی خۆمان داده بریت. ههزی زانیمنان به
ئاراسته ی جیهان هه لده گنریته وه، کاریگه ربوونمان بهم جیهانه
قلب دهکاته وه و بهرگه گرتن و لایه ندار ی و په تکر دنه وه مان تیدا
پهچه وانه دهکاته وه و به هر که سیک بگهین و هر شتیک روو
بدات؛ دهیخهینه ئهستوی ئه وه، ئه مه له وانه یه خهلهتینه ر بیت،
له وانه شه سه رنجراکیش بیت، هه ندیک جار ههستیک ی باشمان
دهداتی، به لکو وه ندیک جار دهرگای زۆرمان بو دهکاته وه، به لام
ژههره بو روو.

ئه م رووشوینانه په تایه کن که ئیستا تووشمان ده بن. ئیمه له
حاله تیک ی خوشگوزه رانی مادیدایین، به لام له ئاستیک ی زۆر نزمدا له
رووی دهر وونییه وه دهنالینین. خه لکی له هه موو بهر پر سیاریتییه ک
را دهکات، داواش له کو مه لگا دهکن ههسته کانیا ن له بهر چاو بگرن.
خه لکی دهستیان گرتو وه به دلنیا ییه هه په مه کییه کانه وه، پاشان
هه ول دهن ئه گهر به زۆریش بیت به سه ر خه لکی دا بیسه پینن،
ئه مه ش به ناوی مه سه له یه کی داهینراوی راسته وه. که سانیک
نفر و ده بن که ههستیک ی ساخته به سه رکه وتن به سه ر ئه وانی تر دا
سه رخۆشی کردوون له حاله تیک ی ئیفلیج بوون و بیهۆشی له ترسی
شکستهینان له هه ولی ئه نجامدانی کاریکی به نرخدا.

تیکدانی عه قلی نو ی به هۆی نازکیشانه وه؛ مرو فی وای هینا وه ته
ئاراو ه که وا ههست دهکن شیاوی شتیکن به بی ئه وه ی خویان
به دهستی بهینن، مرو فیکن که ههست دهکن شتیک مافی ئه وانه
به بی ئه وه ی قوربانیا ن بو ئه و شته دابیت، ئه وانه مرو فانیکن
که خویان وا دهناسینن که شارهزا و خاوه ن کار و داهینه ر و
نویکه ره وه و خاوه ن عه قلی سه ره بخو و راهینه ری خه لکن، به بی

ئەو دەي هېچ ئەزموونىكى راستەقىنەيان ھەيئەت لە ژياندا، ئەمانە ئەو
كارانە ناكەن لەبەر ئەو دەي خۆيان بە گەورەتر لە خەلكى بزائن،
بەلكو لەبەر ئەو دەي ھەست دەكەن پىويستيان بەو دەيە كە گەورە
بن و قبولكراو بن لە جىھانىكدا كە ئاھەنگ تەنھا بۆ ئەوانە دەگيريت
كە ھەلاويزدە و سەر كەوتوون.

كلتوورى ئەمرومان سەر كەوتنى گەورە و سەرنجراكيشانى
گەوردەي لى تىكەل بوو و ھەردوو كيان بە يەك شت دەزانيت،
بەلام يەك شت نين.

تو كەسيكى مەزنيت، تو بەراستى مەزنيت جا پىي بزانيت يان
نا، ئەگەر خەلكى پىي بزائن يان نا. تو لەبەر ئەو مەزن نيت كە
پرۆگرامىكت بۆ مۇبايلى ئايڤون داھيناو، ھەروەھا لەبەر ئەو نا
كە سالىك پيش ئەوانى تر خويندنت تەواو كردوو، لەبەر ئەو ھەش
نا كە بەلەمىكى تازەي نايابت بۆ خۆت كړيو، هېچ كام لەمانە
مەزنى ديارى ناكەن.

تو بەراستى مەزنيت؛ لەبەر ئەو دەي دەتوانيت رووبەرووى ئەو
شيوەويە بىڤوتايە بىيەو ئەو ھاتنى مردنىكى مسوگەردا، دەتوانيت
بەردەوام بيت لە ھەلبژاردنى ئەو شتەي گرنگى پى دەدەيت و ئەو دەي
گرنگى پى نادەيت. بەتەنھا ئەو مە راستىيەكەيە، ئەو پيشخستنىكى
سادەيە بۆ بەھاكانى خۆت لە ژياندا، ئەمەيە جوانت دەكات، ئەمەيە
سەر كەوتووت دەكات، ئەمەيە بە شيوەيەكى كردارى خوشەويستت
دەكات، تەنانەت ئەگەر ئەمەش نەزانيت، تەنانەت ئەگەر بەرووتيش
خەوتبيت، تەنانەت ئەگەر برسپيش بيت.

ھەروەھا تۆش دەمریت، دەمریت لەبەر ئەو دەي بەخت بۆت
پىكەنى و ژيايت، لەوانەيە ھەست بەمە نەكەيت، بەلام پىويستە
رۆژىك برۆيت بۆ لىواری كەندىك... لەوانەيە لەو كاتەدا ھەستى

پێ بکەیت.

رۆژنیک بۆکۆفسکی نووسی: «لە داها توودا هه موومان دهمرین، هه موومان دهمرین، ئای لەو سیرکە! تەنها ئەمە بەسە بۆ ئەوەی هەریەکەمان ئەوی ترمان خوش بویت، بەلام ئێمە ئەوە ناکهین، شتە بێنرخهکانی ژیان ختوکهی ههستهکانمان ددهن، ههروهها تووشی شلهژانیشمان دهکات، ئێمه مرقوین که هیچ دهمانخوات». کاتی ئەو شهوه دیتهوه یادم لهتهنیشته دهريچهکهوه، کاتیک سهیری لاشه‌ی جوشی هاوپییم دهکرد که فریاگوزاره‌کان ده‌ریان‌هێنا بووه‌وه له ئاوه‌که، له‌یادمه‌ چۆن له‌ تاریکی ئەو شه‌وه‌دا ده‌مبونی که «من» ی خۆم به‌هێواشی ده‌توامه‌وه. مردنی جوش زۆر زیاتر له‌ پیشوو شتی فێر کردم. به‌لێ، یارمه‌تی دام خۆم کو بکه‌مه‌وه، له‌وه‌ی به‌رپرسیاریتی هه‌لبژاردنه‌کانم بگرمه‌ ئه‌ستو، هه‌روه‌ها له‌ پشت خه‌ونه‌کانمه‌وه پێ بکه‌م به‌ شه‌رمیکی که‌متر و پێگرییه‌کی که‌متره‌وه.

به‌لام هه‌موو ئەمانه به‌ره‌نجامی لاوه‌کی بوون بۆ وانه‌یه‌کی قوولتر و گرن‌گتر، وانه‌که به‌م شیوه‌یه‌ بوو: ناکریت ترسی هه‌چمان هه‌بیت. هه‌رگیز! یادخستنه‌وه‌ی مردن بۆ خۆم، به‌به‌رده‌وامی و به‌دریژی چه‌ندین سال (له‌ پێگای تێرامانه‌وه‌ بیت یان له‌ پێی خویندنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌ یان ئەنجامدانی کاری شیتانه‌ی وه‌ک وه‌ستان له‌سه‌ر لێواری که‌ناره‌که‌ له‌ باشووری ئەفوریقا)؛ تاکه‌ شتیک بوو که‌ یارمه‌تی دام به‌رده‌وام له‌سه‌ر ئەو تێگه‌یشتنه‌م به‌مێنمه‌وه‌ له‌ سه‌نته‌ری بێرکردنه‌وه‌مدا. ئەوه‌ پازیبوون بوو به‌ مردنم، ئەوه‌ تێگه‌یشتن بوو له‌ فشه‌لیم، ئەوه‌ بوو هه‌موو شتیکی ئاسانه‌تر کرد، وای کرد خۆم له‌ هه‌ر ئالوده‌بوونیک که‌ هه‌مبوو؛ پزگار بکه‌م و شووناسی خۆم دیاری بکه‌م و پووبه‌پووی هه‌ستکردن به‌

به ركه و ته يی زیاترم بيمه وه و بهرپرسياريتی کيشه کانی خوم له ئهستو بگرم... بهم شيوهيه دژايه تي ترس و دوودلييه کانم کرد و شکستم قبول کرد له گهل رازيبوون به هر بهتکردنه وه يهک به پوو و مدا، ورده ورده هموو ئه شتانه قورساييان که متر ده بوو له پي بيرکردنه وه له مردن، تا کوو زیاتر چاوم بپريايه تاریکی؛ تاریکيه که پوونا کتر ده بوو و جيهان هيو رتر ده بوو وه، ههروهک ههستی بهرنگاریي بيئاگايانه بهرام بهر هر شتي ک که متر ده بوو وه له پيشوو.

چهند خوله کيک له ويدا دانيشتم، له ليواری که ناره که دا و له خوگرتنی هموو شتي ک، کاتي کيش دوا جار بپريای ههستانم دا؛ دهسته کانم برد بۆ دواوه، پاشان خوم پاکيشا و له ليواره که دوور که و تمه وه، دواي ئه وه به هينواشی وه ستام، سه يريکی ده وروبهرم کرد تا دنيا بيم له نه بوونی هيچ بهرديک بۆ ئه وهی قاچم ليی نه گيريت و بکهوم، دواي ئه وهی دنيا بوومه وه له وهی پاريزراو ده بم؛ پيم کرد به رهو واقع و گه پامه وه: پينچ ههنگاو، ده ههنگاو... له گهل هر ههنگاوي کدا جهسته م ده گه پايه وه باری ئاسايی، ههنگاوه کانم سووکتر بوونه وه، ريگام دا سه رله نوێ موگناتي سي ژيان به رهو لای خوی رام بکيشيته وه.

دواي ئه وهی چهند بهرديکم به جي هيشت و گه پامه وه بۆ ريگا سه ره کيه که، بينيم پياويک سه يرم ده کات، وه ستام و چاوم برييه چاوه کانی.

پي و تم: «بينيم له سه ره ئه و ليواره دانيشتبوويت له وي.» به شيوه زاری ئوستورالی قسه ی ده کرد، وشه ی «له وي» به نامويی له ده می هاته ده ره وه، به په نجه ی ئاماژه ی بۆ کيشوهری به ستووی باشوور ده کرد.

«راسته، دیمه نه که سهرنجر اکیشه، وا نییه؟»

من زه رده خه نه م ده کرد، به لام ئو نه یده کرد، دیمه نیکی جدی
له روو خساریدا بوو.

به پانتوله کورته که م دهسته کانم سربیه وه، هیشتاش جهسته م
دهلرزی به هوی ئو خوبه دهسته وه دانه م، بیده نگییه کی نامو بالی
کیشابوو به سه ماندا.

ئوستورالیه که وه ستابوو، وهک ئو وهی سهری سورماییت
هیشتا ته ماشای منی ده کرد، ئاشکرا بوو که بیری له وه ده کرده وه
که دواتر ده لیت، پاش ساتیک به وریاییه وه وشه کانی کو ده کاته وه
و ده لیت: «هموو شتیک باشه؟ هه ستت چونه؟»

ساتیک به بیده نگی ده مینمه وه، به زه رده خه نه یه که وه: «ده ژیم،
به ته واوی ده ژیم».

گومان و سه رسامی له روو خساری ده پهریت و زه رده خه نه یه ک
شوینی ده گریته وه، به سهری ئاماژه یه ک ده کات و به رده وام ده بیت
له رویشتنی به رینگاکه دا، به لام من هیشتا وه ستاوم و چیژ له و
دیمه نه ده بینم و چاوه ریم هاوړیکانم بگه نه لوتکه که.

کوتایی